

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ฉบับทบทวน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สิงหาคม ๒๕๖๕

คำนำ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำหนดแนวทาง กระบวนการ การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยสอดคล้องกับสถานการณ์และยุทธศาสตร์ทุกระดับ ตั้งแต่ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) (ร่าง) แผนพัฒนาภาคในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดจนยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และทิศทางนโยบายต่าง ๆ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ในฐานะฝ่ายเลขานุการ คณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด (อ.พ.ก.) จังหวัดอุบลราชธานี ได้ดำเนินการทบทวนและจัดทำแผนตามแนวทางและกระบวนการที่กำหนด โดยมีคณะทำงานทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นกลไกในการขับเคลื่อนดำเนินงาน ศึกษา วิเคราะห์ ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง อย่างครบถ้วน ครอบคลุมทุกมิติ ตลอดจนวิเคราะห์ สภาพการณ์โอกาสและศักยภาพของจังหวัด และนำข้อมูลที่ได้มาทำการประมวลและวิเคราะห์จัดทำ นำเสนอต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นต่อสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ และปรับปรุงเพื่อเสนอคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด (อ.พ.ก.) จังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาให้ความเห็นชอบ

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับนี้ได้ผ่านกระบวนการจัดทำโดยคณะทำงานทบทวนแผนฯ ซึ่งสาระสำคัญของแผนมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาด้านการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ตลอดจนปัญหาและความต้องการของพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี ฉบับนี้ จะเป็นทิศทางและแนวทางการพัฒนาให้ส่วนราชการ/หน่วยงาน อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชน บูรณาการทำงานร่วมกัน เพื่อผลักดันให้การดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี บรรลุเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกร/ประชาชนชาวจังหวัดอุบลราชธานี

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
สิงหาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	
- ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	
๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดอุบลราชธานี	
๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัดอุบลราชธานี	๓๑
๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี	๓๙
๑.๓ ข้อมูลด้านวัฒนธรรมและกลุ่มชาติพันธุ์	๔๐
๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	๔๑
๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี	๔๐
๑.๖ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี	๔๕
๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	
๒.๑ คริวเรือนเกษตรกรและแรงงานภาคเกษตร	๔๗
๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร	๔๘
๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๕๕
๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี	๕๗
๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร	๖๒
๒.๖ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานี	๖๓
๒.๗ จำนวนศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัด ภายใต้โครงการเกษตรตาม	๖๔
แนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรต่างๆที่เกี่ยวข้อง	๖๕
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	
๑. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๖๙
๒. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๗๐
๓. การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ	๗๑
ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	
๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๗๓
๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๗๓
๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๗๓
๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของ จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ	๗๖

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๕ แบบสรุปโครงการย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์
ที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑๑๔

ภาคผนวก

ผนวก ก QR Code เอกสารประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัด

ผนวก ข คำอธิบายอักษรย่อของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ผนวก ค กฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผนวก ง คำสั่ง คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน และอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔	๓๔
ตารางที่ ๒ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔	๓๔
ตารางที่ ๓ สถิติเนื้อที่ป่าไม้ในจังหวัดอุบลราชธานี	๓๗
ตารางที่ ๔ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัด	๓๙
ตารางที่ ๕ ข้อมูลประชากรจังหวัดอุบลราชธานี	๔๐
ตารางที่ ๖ การให้บริการกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒	๔๑
ตารางที่ ๗ จำนวนประปาส่วนภูมิภาค ผู้ใช้น้ำและปริมาณการผลิตน้ำของจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒	๔๒
ตารางที่ ๘ สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี ณ ราคาประจำปี	๔๓
ตารางที่ ๙ จำนวนครุว์เรือนเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๗
ตารางที่ ๑๐ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	๔๘
ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลการจัดที่ดินสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕	๕๔
ตารางที่ ๑๒ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	๕๕
ตารางที่ ๑๓ โครงการแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน ข้อมูลการขุดสระน้ำขนาดเล็กในไร่นา พื้นที่กักเก็บน้ำรวม ๖๑.๓๑ ล้านลูกบาศก์เมตร	๕๖
ตารางที่ ๑๔ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔	๕๗
ตารางที่ ๑๕ ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตด้านปศุสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี	๕๗
ตารางที่ ๑๖ ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตด้านประมงที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี	๕๘
ตารางที่ ๑๗ ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตด้านหม่อนไหมจังหวัดอุบลราชธานี	๕๘
ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)	๕๙
ตารางที่ ๑๙ สรุปรายชื่อผู้ที่ได้รับอนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี	๕๙
ตารางที่ ๒๐ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร	๖๐
ตารางที่ ๒๑ ข้อมูลการเพาะปลูกและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตร ของจังหวัด	๖๑
ตารางที่ ๒๒ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก	๖๒
ตารางที่ ๒๓ จำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัด ปี ๒๕๖๔	๖๒
ตารางที่ ๒๔ จำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรแยกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๓	๖๒
ตารางที่ ๒๕ จำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	๖๓
ตารางที่ ๒๖ ข้อมูล Young Smart farmer และ Smart Farmer ปี ๒๕๖๔	๖๕
ตารางที่ ๒๗ แหล่งรับซื้อข้าวเปลือกจังหวัดอุบลราชธานี	๖๖
ตารางที่ ๒๘ แหล่งรับซื้อมันสำปะหลังจังหวัดอุบลราชธานี	๖๗

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ ๒๙ รายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมมันสำปะหลังจังหวัดอุบลราชธานี	๖๘
ตารางที่ ๓๐ แหล่งรับซื้อผลผลิตปาล์มน้ำมันที่สำคัญจังหวัดอุบลราชธานี	๖๘
ตารางที่ ๓๑ แหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี	๖๘
ตารางที่ ๓๒ แหล่งรับซื้อผลผลิตยางพาราจังหวัดอุบลราชธานี	๖๘
ตารางที่ ๓๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๖๙
ตารางที่ ๓๔ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๗๐
ตารางที่ ๓๕ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ	๗๑

สารบัญรูปภาพ

เรื่อง	หน้า
ภาพที่ ๑ แผนที่จังหวัดอุบลราชธานี	๓๑
ภาพที่ ๒ อาณาเขตจังหวัดอุบลราชธานี	๓๒
ภาพที่ ๓ ลักษณะดินจังหวัดอุบลราชธานี	๓๓
ภาพที่ ๔ แหล่งน้ำจังหวัดอุบลราชธานี	๓๖
ภาพที่ ๕ อุทยานแห่งชาติจังหวัดอุบลราชธานี	๓๘
ภาพที่ ๖ โครงสร้างการผลิตจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๓	๔๔
ภาพที่ ๗ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	๔๖
ภาพที่ ๘ ลักษณะการใช้ที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี	๔๙
ภาพที่ ๙ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ข้าว” จังหวัดอุบลราชธานี	๕๐
ภาพที่ ๑๐ แผนที่พื้นที่ปลูก “ข้าว” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี	๕๑
ภาพที่ ๑๑ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ยางพารา” จังหวัดอุบลราชธานี	๕๑
ภาพที่ ๑๒ แผนที่พื้นที่ปลูก “ยางพารา” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี	๕๒
ภาพที่ ๑๓ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “มันสำปะหลัง” จังหวัดอุบลราชธานี	๕๒
ภาพที่ ๑๔ แผนที่พื้นที่ปลูก “มันสำปะหลัง” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี	๕๓
ภาพที่ ๑๕ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ปาล์มน้ำมัน” จังหวัดอุบลราชธานี	๕๓
ภาพที่ ๑๖ แผนที่พื้นที่ปลูก “ปาล์มน้ำมัน” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี	๕๔
ภาพที่ ๑๗ แหล่งน้ำชลประทานจังหวัดอุบลราชธานี	๕๕

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับมาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง โดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมีพลัง ทฤษฎีการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งนำนโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาล นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดยมุ่งเน้น

ให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๑ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๐๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒)ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ^๒ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) การเกษตร (หลัก) (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังทาง สังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

^๑ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๑, ตุลาคม). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

^๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๒, เมษายน). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐).

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่าง ๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบ การตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคุมการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจ การเกษตรขนาดกลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรม และพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนา

เภสัชผลิตภัณฑ์ ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง

๔) ส่งเสริมการทำการตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ จากเกษตรกรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้ง ทุกตำบลเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่ กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้ และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้า เกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการ เก็บเกี่ยว และการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและ นวัตกรรมทาง การเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/ อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนทาง การเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้หน่วยงานของ รัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของ ประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูลอุปสงค์ และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่าง ๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจน เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่าย ธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่าง ๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกกระตือรือร้นการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือ ต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตร ที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย)

ที่ขึ้นทะเบียน กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ แผนการปฏิรูปประเทศ^๓ ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคี สังคมมีความสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปฏิรูปประเทศ ต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีประเด็นขับเคลื่อนการปฏิรูปที่สำคัญ โดยสรุป ใน ๖ มิติ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง การฟื้นฟู และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสร้างประสิทธิภาพและความโปร่งใสในกระบวนการทำงานของภาครัฐ และการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แผนการปฏิรูปประเทศมี ๑๓ ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ฉบับ ได้แก่ (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน (๓) กฎหมาย (๕) เศรษฐกิจ (หลัก) (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๗) สาธารณสุขในส่วนของแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการ

เป้าหมาย

- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กำลังคนในระบบมีทักษะสอดคล้องตามความต้องการของภาค อุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรายย่อยมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๒.๔ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๔ มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

^๓ ประกาศ นร. เรื่อง การประกาศแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง). (๒๕๖๔, ๒๕ กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๔๔ ง.

^๔ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๔, ตุลาคม). (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).

จึงได้กำหนด หมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมายเหตุที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมายเหตุ ได้แก่

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสม และเป็นธรรม

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่นปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พนักงานท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้นและการท่องเที่ยวไทย ต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ เพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง

มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME มีศักยภาพสูงในการดำเนิน ธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากรัฐ

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจ หมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัว จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลก ยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่าง พลิกโฉม ฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับ ความต้องการ ของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)^๕ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบ การพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตร ในระยะยาว **เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกร มั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน”** โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้าง ความเข้มแข็ง ให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างความภาคภูมิใจ และความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรกรม บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้อง กับความต้องการ ของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิต นวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและ ยั่งยืน โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุล และยั่งยืน

^๕ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (๒๕๖๐, เมษายน). ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙).

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

๒.๖ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐^๖ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากร และแรงงาน ไปสู่เศรษฐกิจ ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากร และความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนาภายใต้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจ หมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐาน ความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเพื่อพ่อแม่ (Nurture) ภายใต้กลไกจุดภาคี ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพ ชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลาย ทางชีวภาพด้วย การจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุน พื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติ จากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียง ทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐาน ของความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ ซ้ำตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหาร จัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์

๒. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม

๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนา แพลตฟอร์ม เพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น

๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และ การเพิ่ม ทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

^๖ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (๒๕๖๕, กุมภาพันธ์). แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการ พัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐.

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระดมทุนจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเพื่อแม่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชน และผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการหรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัย ของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่ง พลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมี แนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG
๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่ เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกจตุภาคี เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์
๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด
๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี
๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสีย ในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตราการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพืชในโรงเรือนอัจฉริยะ (Plan factory) การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก

โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขาอุตสาหกรรม ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูง ด้วยการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตร พรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สำคัญ เพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบอัตโนมัติมาบริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสีย ระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์ วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ ทดสอบ ด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุขภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุ ในการป้องกันและควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้ บริการ การแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรม แบบวิศวกรรม ย้อนกลับ

๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ และ สุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์

๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement

๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรม และบริการการแพทย์ และสุขภาพ

๓. สาขาพลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไก การกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและ มูลค่าเพิ่ม

๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรม ให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจายรายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสีเขียวตามแนวทาง Happy Model

๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่นำเสนอจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และอีเวนต์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน

๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน อย่างเป็นระบบ

๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทัน เพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต ด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการเพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาขั้นแนวหน้าเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG
๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า

๒.๗ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐^๗

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC - Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. มีบทบาทเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศแต่เป็นพืชเชิงเดี่ยว พืชพืชน้ำฝนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลผลิตภาพต่ำ ในขณะที่เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งในด้านเป็นฐานรายได้หลักของประชากรส่วนใหญ่ และการจ้างงาน ในปี ๒๕๖๒ ผลผลิตทางการเกษตร มีมูลค่า ๓๐๘,๕๗๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๓ ของผลิตภัณฑ์ภาค พืชหลักที่สำคัญของภาค ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง โดยมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งสัมฤทธิ์ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์ แต่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในภาพรวมต่ำกว่าระดับประเทศ เนื่องจากทำการเกษตรแบบดั้งเดิมและใช้สารเคมีสูง ซึ่งในแต่ละปีมีการนำเข้าวัตถุดิบตรงทางการเกษตร เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓ พันล้านบาท ต่อปี เป็นภาคที่มีพื้นที่ปลูกอ้อยและมันสำปะหลังมากที่สุดของประเทศ โดยอ้อยส่วนใหญ่ปลูกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานี และมันสำปะหลัง ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และอุดรธานี สำหรับการปลูกข้าวอินทรีย์ มีแนวโน้มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัจจุบันแหล่งปลูกข้าวอินทรีย์ในประเทศไทย ร้อยละ ๘๐.๐ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (จังหวัดยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด) และจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนอีกร้อยละ ๒๐.๐ อยู่ในภาคเหนือตอนบน ตลาดข้าวอินทรีย์ส่วนใหญ่ส่งออกต่างประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป

๒. มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดแต่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย พื้นที่ถือครองทำการเกษตรต่อครัวเรือน มากกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวม ๖๓.๘๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั้งประเทศ โดยพื้นที่การเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่พื้นที่ค่อนข้างราบ เหมาะสำหรับปลูกข้าวและพืชไร่ มีความเหมาะสมในการทำเกษตรแปลงใหญ่ ขณะที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีพื้นที่เกษตรไม่มากเนื่องจากเป็นภูเขาสูงสลับที่ราบเชิงเขาและมีพื้นที่ฟาร์มขนาดเล็กมาก ประมาณ ๑๐ ไร่ต่อครัวเรือน จึงเหมาะกับเกษตรแบบประณีตหรือเกษตรอินทรีย์ จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาคซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความยากจน ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น นครพนม กาฬสินธุ์ และศรีสะเกษ โดยมีเนื้อที่ถือครอง ๑๒.๐ ๑๒.๓ ๑๓.๑ และ ๑๓.๒ ไร่ ต่อครัวเรือน ตามลำดับ

^๗ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๔, กรกฎาคม). ร่างกรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐.

๓. การเพิ่มพื้นที่ชลประทานมีข้อจำกัดด้านกายภาพไม่สามารถพัฒนาโครงการขนาดใหญ่ เพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บให้เพียงพอต่อการเพาะปลูกตลอดปี พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยในปี ๒๕๖๒ พื้นที่ชลประทานประมาณ ๗.๙ ล้านไร่ และมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๑๒.๓ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒ โดยพื้นที่โครงการชลประทานของภาคส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีสัดส่วน ร้อยละ ๓๓.๙ ๓๑.๓ และ ๑๙.๖ ของพื้นที่ชลประทานทั้งภาค ตามลำดับ แต่ยังมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ เกษตรค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ ๑๒.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำ ในฤดูแล้ง และชะลอน้ำในช่วงฤดูฝนไม่ให้น้ำท่วมพืชผลเสียหาย

๒.๘ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๙

เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง นำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและ ประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และ ติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมี ประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกร มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” โดยมีเป้าหมายผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศ สาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลผลิตทางการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น สถาบัน เกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากร เพื่อการผลิต ทางการเกษตรมีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะการพัฒนา ระบบ นิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็น ผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพ ของเกษตรกร รายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนา เศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม เศรษฐกิจสีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม ที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็น ไปตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่ม ผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับ ระดับสากล

^๙ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (๒๕๖๔, ตุลาคม). แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐).

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร
มีแนวทาง การพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชน การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การพัฒนากฎหมาย และการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร

๒.๙ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์^{๑๔}

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาล จะดำเนินการ เพื่อพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นคง สังคมไทยมีความสุข สามัคคี และเอื้ออาทร คนไทยมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นและมีความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ เศรษฐกิจไทยมีความแข็งแกร่ง และมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ควบคู่ไปกับการดูแลสุขภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนโยบายประกอบด้วย นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง โดยมีนโยบายหลักและนโยบายเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๑. นโยบายหลัก ๘ ด้าน ประกอบด้วย นโยบายหลักที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ นโยบายหลักที่ ๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก นโยบายหลักที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย นโยบายหลักที่ ๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค นโยบายหลักที่ ๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก นโยบายหลักที่ ๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน นโยบายหลักที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ และนโยบายหลักที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม

๒. นโยบายเร่งด่วน ๑๐ เรื่อง ประกอบด้วย นโยบายเร่งด่วนที่ ๑ การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน นโยบายเร่งด่วนที่ ๓ มาตรการเศรษฐกิจ นโยบายเร่งด่วนที่ ๔ การให้ความช่วยเหลือเกษตรกร และพัฒนานวัตกรรม นโยบายเร่งด่วนที่ ๕ ยกระดับศักยภาพแรงงาน นโยบายเร่งด่วนที่ ๖ การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต นโยบายเร่งด่วนที่ ๗ เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ นโยบายเร่งด่วนที่ ๘ การแก้ไข ปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ นโยบายเร่งด่วนที่ ๙ การแก้ไข ปัญหายาเสพติดและสร้างความสงบสุขในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ นโยบายเร่งด่วน ที่ ๑๐ การพัฒนาระบบการให้บริการ ประชาชน และนโยบายเร่งด่วนที่ ๑๑ การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย

๒.๑๐ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ยุทธศาสตร์และนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน) ได้มีแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรให้มีความยั่งยืนด้วยยุทธศาสตร์และแนวทางนโยบายหลัก ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ประกอบด้วย

๑) ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ดำเนินการประสานความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย Lazada Shopee Alibaba สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้มีความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์และออฟไลน์ รวมถึงการจัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตรทั้งผลผลิตและสินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชนที่เชื่อมโยงกับตลาดชุมชนหรือตลาดเกษตรกร อีกทั้งส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา เพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ โดยมีความร่วมมือด้านการตลาดที่สำคัญ ได้แก่

^{๑๔} คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒. (๒๕๖๒, ๒๕ กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๑๘๖ ง.

๑.๑) ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ การสร้างกลไกความร่วมมือให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ให้เกิดการขับเคลื่อนภายใต้ ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต ผ่านคณะทำงานร่วมของทั้ง ๒ กระทรวง โดยการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ได้แก่

(๑) การสร้างและใช้ข้อมูลจากฐานเดียวกัน (Single Big Data) จัดทำ Dashboard สินค้าเกษตร

(๒) การสร้างแพลตฟอร์มกลาง “เกษตรผลิต พาณิชย์ตลาด” โดยคัดเลือกกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชนเป็นกลุ่มนำร่องในการออกแบบจัดทำแพลตฟอร์มกลาง

(๓) การสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ มาตรฐาน ความปลอดภัย และการตรวจสอบย้อนกลับ

(๔) การพัฒนาคนและผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด

๑.๒) ความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยพัฒนาเกษตรแม่นยำสู่ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม ในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดหวาน และมะเขือเทศ ร่วมกับบริษัทผู้รับซื้อในเครือข่ายสภาอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานที่เน้นให้เกษตรกรรวมกลุ่มเป็นแปลงใหญ่ด้วยกระบวนการจัดการที่ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น สนับสนุนแผนการตลาดที่ชัดเจนของอุตสาหกรรม ทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ และช่วงเวลาการรับซื้อ ทั้งนี้ พื้นที่เป้าหมาย คือ พื้นที่เกษตรกรรมที่ผลิตสินค้าตามเป้าหมายของอุตสาหกรรมที่ห่างจากแหล่งรับซื้อผลผลิตในรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร เพื่อลดภาระต้นทุนการจัดการด้านโลจิสติกส์

๑.๓) การพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสและการรับรู้ความต้องการของตลาด โดยการพัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ การจัดทำร้านค้าออนไลน์ให้กับสินค้าเกษตร ด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ พัฒนาระบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาต่อ ยอดระบบเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การใช้งานของเกษตรกร เช่น การ Live จำหน่าย สินค้าทาง Facebook รวมถึงการเชื่อมโยงระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้า ตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่าย/ คลัสเตอร์ ให้แก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โดยการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

๒) ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร ๔.๐ เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมตลอดโซ่อุปทานและโซ่คุณค่า (Supply-Value Chain) ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป จนถึงการตลาด โดย

๒.๑) พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อเป็นต้นแบบเกษตรอัจฉริยะให้กับเกษตรกรรวมถึงเป็นกลไกส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรผ่านการรวมกลุ่ม

๒.๒) พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกลเกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ เกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture) และเกษตรอัจฉริยะ

๒.๓) พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรปราดเปรี๊อง (Smart Farmer) และส่งเสริม สถาบันเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ให้เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural

Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับการให้บริการทางการแพทย์ และเป็นช่องทางเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ได้อย่างครบวงจร

๓) ยุทธศาสตร์ ๓'S คือ "Safety" ความปลอดภัยของอาหาร "Security" ความมั่นคง มั่งคั่ง ของภาคการเกษตรและอาหาร และ "Sustainability" ความยั่งยืนของภาคการเกษตร

๓.๑) Safety เน้นสินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความปลอดภัย เชื่อมั่นในระบบที่มีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) มาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล และมั่นใจว่าสินค้าเกษตรและอาหารของไทยผลิตด้วยความปลอดภัยทั้งระบบ เพื่อผู้บริโภคภายในประเทศและส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ

๓.๒) Security เน้น ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) Food Security ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้เพียงพอ และสามารถผลิตเลี้ยงคนทั่วโลกได้ โดยมีตัวอย่างสินค้าดาวเด่นของไทย อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ไข่ สินค้าประมง (๒) Health Security ไทยมีมาตรการ ควบคุม ป้องกัน การระบาดของโรคที่เข้มงวด (๓) Biosecurity ไทยมีระบบควบคุม/ป้องกันโรคระบาดในสัตว์และพืช รวมทั้งศัตรูพืช การนำแอปพลิเคชัน e-Smart Plus มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงฟาร์มสุกรแบบ Realtime สำหรับโรค African Swine Fever (ASF) และ (๔) Farmer Security เน้นการเสริมสร้างเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมเกษตรกรพอเพียง และ Smart Farmer, Young Smart Farmer เพื่อให้ภาคเกษตรมีความมั่นคง

๓.๓) Sustainability ระบบการทำเกษตรของไทยเน้นความยั่งยืน เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร การลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกร รับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง มีการนำเทคโนโลยีฝนหลวงมาใช้ประโยชน์ มีการจัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้มีความสำคัญกับความยั่งยืนของดิน การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ รวมถึงการขับเคลื่อนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy : BCG Economy) และ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

๔) ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน

๔.๑) การบูรณาการเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและสนับสนุนข้อมูลที่ดีแก่เกษตรกรสำหรับการตัดสินใจ ที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงตรวจสอบศักยภาพพื้นที่ โดยบูรณาการจัดทำระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) สำหรับเป็นเครื่องมือในการวางแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ ที่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูล และช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดี โดยมีการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งสินค้า การตลาด และทรัพยากร และครอบคลุม พื้นที่ทั้ง ๗๗ จังหวัด เพื่อบริหารจัดการสินค้าเกษตรและทรัพยากรทางการแพทย์ การเกษตร นำไปใช้วางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบ รวมถึงการรับรู้ความต้องการคุณภาพและปริมาณของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๔.๒) สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในด้านการพัฒนาการเกษตร การนำจุดแข็ง หรือศักยภาพของแต่ละภาคส่วนมารวมมือกัน เพื่อพัฒนาภาคเกษตรตลอดโซ่อุปทาน เช่น ความร่วมมือด้านการตลาด ร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย แพลตฟอร์มตลาดออนไลน์ต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงด้านการตลาดให้มีความหลากหลาย ใช้ในการซื้อขายได้จริง

๕) ยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวศาสตร์พระราชา โดยน้อมนำหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ โครงการ

อันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการหลวง ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกลุ่มเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและพึ่งพาตนเองได้

๑.๒ แนวทางนโยบายหลัก ๑๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาด ให้หลากหลายทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถโมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และ เคนเตอร์เทรดจัดกิจกรรม จับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ภายใต้โมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒) การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกร มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตร ชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกรเอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓) การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start Up เป็นหน่วยธุรกิจ ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับสู่การให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยี ในการดูแลรักษา รถจักรกลในการเตรียมดินและการเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกร แบบครบวงจร

๔) การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจ และความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕) การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวม องค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร โดยเชื่อมโยงการทำงานกับ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่และเกษตร แบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่และ ถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้ง พัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอสำหรับการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๘) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์ จากที่ดินได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri - Map

๙) การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะ เกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาด แก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอด

ความรู้และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐) การประกันภัยพืชผล ให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่างๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทันท่วงที

๑๑) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทย ให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ร ได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และร้านอาหาร

๑๒) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑๓) การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทย บนพื้นฐาน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔) การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕) การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๒. แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบแนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้กับผู้บริหารและบุคลากรของส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยสรุปเป็นแนวทางดำเนินงานหลักใน ๓ ด้าน ดังนี้

๒.๑ ภารกิจเร่งด่วนเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย

- ๑) เร่งรัดงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของกระทรวง
- ๒) ขยายพื้นที่เกษตรทฤษฎีใหม่สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรฐานราก
- ๓) ยกระดับศักยภาพแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
- ๔) ผลักดันการสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๕) พัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ
- ๖) ผลักดันการพัฒนา Big Data อย่างเป็นรูปธรรม
- ๗) ยกระดับ ศพก. ศูนย์พัฒนา Smart Farmer ครบวงจร

- ๘) ปรับปรุงกลไกและคณะทำงานขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๙) มอบหมายรองปลัดกระทรวงดูแลการขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๑๐) ปรับปรุงระบบประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบให้ทันสมัยเข้าถึงเกษตรกร

๒.๒ ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร ประกอบด้วย

- ๑) การแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร
- ๓) การรับเรื่องราวร้องทุกข์และการเยี่ยมเยียนพี่น้องเกษตรกร
- ๔) การแก้ไขปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร

๒.๓ วางรากฐานการทำงานของกระทรวงรองรับความปกติใหม่ (New Normal) ประกอบด้วย

- ๑) สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจนและพัฒนา Smart Officer ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๒) สร้างความตระหนักในวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมร่วม และสร้างอัตลักษณ์ของกระทรวง รวมทั้งยกระดับสวัสดิการเพื่อคนกระทรวง
- ๓) กำหนดตัวชี้วัดร่วมเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนบูรณาการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- ๔) ปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และบทบาทของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้สอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวและแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของประเทศ
- ๕) สร้างเอกภาพในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวง
- ๖) สร้างหอบังคับการ (Control Tower) เพื่อตรวจสอบ ติดตาม การบริหารแผนงาน และงบประมาณของกระทรวง
- ๗) ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดให้เป็นแผนหลักด้านการเกษตรของกระทรวงในจังหวัด เพื่อบูรณาการงบประมาณและสร้างแนวร่วมการพัฒนา
- ๘) ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงและผู้ตรวจราชการกรมเป็นผู้นำการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการในพื้นที่
- ๙) ผลักดันการศึกษาวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรทุกด้าน

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๒.๔.๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

- ๑. วิสัยทัศน์ (Vision) : “เกษตรสร้างมูลค่า ศูนย์กลางการค้า โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงภูมิภาค”
- ๒. พันธกิจ
 - ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และมาตรฐานเกษตรสร้างมูลค่า
 - ๒) พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
 - ๓) สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ผู้ประกอบการในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด
- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา
- ๒) อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา
- ๓) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา
- ๔) อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒๐
- เมื่อสิ้นสุด แผนการพัฒนา
- ๕) ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

๔. ผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (กลุ่มจังหวัดโขง-ชี-มูล) พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐

๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในด้านการเกษตร การบริการ และการท่องเที่ยว ได้ผลผลิตตามเป้าหมายและเกิดผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์

๒) รายได้ภาคการเกษตรที่เกิดขึ้นจากการส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทำให้มีผลผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าตามความต้องการของผู้บริโภค ผ่านช่องทางการตลาดที่หลากหลาย ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองมาตรฐานพื้นฐานข้อมูล (Big Data) และ Platform ทางภาคการเกษตร

๓) รายได้ภาคการค้า การบริการและการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จากกิจกรรมการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาของกลุ่มจังหวัดที่มีต้นทุนทางวัฒนธรรม ประเพณี ทรัพยากรที่มีความหลากหลายและการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่และบริการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกช่วงวัย ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ร่วมด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด โดยภาคการค้า และการบริการระบบสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการ เส้นทางคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาเติบโตสอดคล้องตามกิจกรรมภาคการผลิตสาขาที่เกี่ยวข้องภายในกลุ่มจังหวัด

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนา กลุ่มจังหวัดไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) เพิ่มมูลค่า พืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปแปรรูป และมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย

๒) สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการด้านการเกษตรทุกระดับตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) จำนวนแปลง/ฟาร์มและพื้นที่ผลิตพืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และประมงที่ได้มาตรฐาน เป้าหมายรวม ๕ ปี จำนวนแปลง/ฟาร์มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ พื้นที่ผลิตพืชเศรษฐกิจ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และประมง ได้มาตรฐานจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ไร่ และได้มาตรฐานสากล ๑๐๐,๐๐๐ ไร่

๒) ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปปลอดภัยที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป แปรสภาพของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๕๐

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรปลอดภัย เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๐

๔) มีระบบฐานข้อมูล (Big Data) อย่างน้อย ๑ ระบบ

๕) จำนวนผู้ประกอบการด้านการเกษตรที่เพิ่มขึ้นเป้าหมาย ๕ ปี ๑๐๐ ราย

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบข้อมูล (Big Data) และ Platform ทางด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัด

๒) ส่งเสริม สนับสนุน การผลิต แปรรูป แปรสภาพ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดโดยการนำองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี เข้ามาปรับใช้ตามความต้องการของตลาดและได้มาตรฐาน

๓) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

๑) การพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจและผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการค้าและการลงทุน

๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการให้บริการภาครัฐและระบบฐานข้อมูลเพื่อยกระดับการลงทุนและการค้าชายแดน

๓) การยกระดับแปรรูปสินค้าและผลิตภัณฑ์

๔) การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประเทศเพื่อนบ้าน

อย่างบูรณาการ

๕) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ พัฒนาการตลาดหลากหลายช่องทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) การขยายฐานการตลาดและเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและกีฬาเชิงคุณภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒

๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ร้อยละ ๒

๓) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริม ๔๐ แห่ง

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงเชื่อมโยงชุมชนและประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยว กีฬา และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนรูปแบบใหม่ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าการท่องเที่ยว กีฬา การท่องเที่ยว เชิงเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน

(๒) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานการท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สถานกีฬาให้มีคุณภาพภายใต้มาตรฐานกีฬาสากล และมาตรฐานระบบโครงสร้างพื้นฐานตามมาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) บริหารจัดการด้านท่องเที่ยวและกีฬา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

(๔) พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกให้เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยว และนักกีฬาที่มีคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและระบบบริการสุขภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และเสริมสร้างความสมบูรณ์ของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน

๒) ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา และการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล

๓) สังคมมีความยุติธรรม ความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งปลอดภัยเสถียร และอบายมุข

๔) การเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานอิสระ เข้าถึงบริการภาครัฐเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

๒) จำนวนจากผู้เข้าร่วมโครงการ และมีอาชีพใหม่ที่สร้างรายได้ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๓) จำนวนครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการ รายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐

๔) ร้อยละของเด็ก อายุ ๐ - ๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย

๕) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ (โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.๑ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๙)

๖) เยาวชนไทยทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (ร้อยละ ๑๐๐)

๗) ประชาชนได้รับบริการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๘) จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยเสถียรเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕ ชุมชน ภายในปี ๒๕๗๐

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย

๒) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี

๓) การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ

๔) การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

๕) การส่งเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) พัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่พุ่มแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว

๒) การบริหารจัดการพลังงานเพื่อความยั่งยืน

๓) การบริหารจัดการขยะในพื้นที่

๔) การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางเกษตรกรรมยั่งยืน

๕) การเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรยั่งยืน เป้าหมายร้อยละ ๒๕

๒) ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้มีค่าและพื้นที่สีเขียว เป้าหมาย

ร้อยละ ๐.๒๐ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑

๔) ร้อยละของปริมาณขยะที่นำมาใช้ประโยชน์และปริมาณการสะสมขยะลดลง

เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐

๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕

๖) ร้อยละการลดใช้พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ ๐.๒

๗) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของคุณภาพชีวิตและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๑๐

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่พุ่มแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า ปลูกต้นไม้ในพื้นที่

เป้าหมาย/ อนุรักษ์ พื้นที่ป่า ปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย

๒) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทาง

เศรษฐกิจในด้านต่างๆ / ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนตามศักยภาพของพื้นที่

๓) ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้

เกิดประโยชน์

๔) ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรม

ยั่งยืน

๕) ส่งเสริมการใช้รถยนต์พลังงานไฟฟ้า (EV) เพื่อทดแทนพลังงานเชื้อเพลิง

๒.๔.๒ แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. วิสัยทัศน์ (Vision) : “เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล”

๒. วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเข้าถึงระบบสาธารณสุขภูมิภาคและระบบบริการภาครัฐ และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต

๒) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรให้ตอบสนองต่อความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร (Big Data) และ ดิจิทัล แพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ

๓) เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ด้วยการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ในการเพิ่มคุณค่าหรือประยุกต์การใช้งานและแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกษตร และการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ทำให้เป็นเศรษฐกิจชีวภาพ

๔) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางการค้าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่กลุ่มจังหวัดภูมิภาค และต่างประเทศ

๕) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางการท่องเที่ยวทุกด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทุกมิติ

๓. เป้าหมายการพัฒนา

๑) พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัยตามแนวทางการพัฒนาเมือง Smart city โดยดำเนินการให้ครบเกณฑ์ทุกด้านในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๒) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรและสามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรได้เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด

๓) เกษตรกรและผู้ประกอบการได้รับการถ่ายทอดความรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เพื่อสร้างเศรษฐกิจชีวภาพในพื้นที่ตามเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละปี

๔) มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้นบรรลุเกณฑ์ตามตัวชี้วัดที่กำหนด

๕) ภาคการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพโดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด

๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (ตัวชี้วัดรวม)

๑) มูลค่าการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อปี

๒) มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี

๕. ประเด็นการพัฒนา

จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดไว้ ๕ ประเด็น ยุทธศาสตร์ ตามลำดับความสำคัญดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

วัตถุประสงค์

๑) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
 ๒) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
 ๓) ระบบสาธารณสุขปลอดภัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๔) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ (วัดปี ๒๕๖๙)
 - ๑.๑ ร้อยละ ๙๐ เด็กอายุ ๐ - ๕ ปี ได้รับการตรวจประเมินพัฒนาการ
 - ๑.๒ ร้อยละ ๘๕ เด็กอายุ ๐- ๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย
 - ๑.๓ ร้อยละ ๗๐ ของเด็กพัฒนาล่าช้าได้รับการกระตุ้นพัฒนาการด้วย TEDA๔ หรือเครื่องมือมาตรฐานอื่น
 - ๒) ร้อยละของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น
 - ๓) ร้อยละของระบบสาธารณสุขปโภคที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
 - ๔) ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปโภค ที่ได้รับการยกระดับมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของ ประชาชน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
 - ๕) มีศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะเหลือศูนย์สู่ชุมชนคาร์บอนต่ำ จำนวน ๒๕ ศูนย์ (ปีละ ๒๕ ศูนย์)
 - ๖) สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี
 - ๗) สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ ๒๕ ต่อปี
- แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
- ๑) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) เป็นศูนย์กลางการรักษาผู้ป่วยที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน
 - ๒) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาพที่ดี มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุกด้าน และมีสิ่งอำนวยความสะดวก
 - ๓) พัฒนาระบบความปลอดภัยและโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางด้านการศึกษาอย่างเท่าเทียม
 - ๕) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน
 - ๖) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
 - ๗) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง**
- วัตถุประสงค์
- ๑) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน รวมทั้ง สร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิตบนพื้นฐานข้อมูล Big Data ด้านการเกษตร และใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม
 - ๒) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
 - ๓) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้าง ภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ร้อยละ ๒ ต่อปี
- เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๑) อัตราการเจริญเติบโตด้านภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี
 - ๒) การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดมีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น
 - ๓) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี จากเดิม ๘๑,๔๐๖ บาท เป็น ๘๙,๙๗๙ บาท
 - ๔) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี จำนวน ๑๖,๐๐๐ ไร่

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

- ๑) ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร มูลค่าสูง
- ๒) ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่อย่างครบวงจร
- ๓) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด
- ๔) ส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการทำเกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพวัตถุประสงค์/แผนงาน

- ๑) ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพมาประยุกต์ใช้งาน และยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีมาตรฐาน

- ๒) สร้างมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนเกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาความรู้ทักษะในการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน ๔,๐๐๐ ราย
- ๒) จำนวนสินค้านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน ๒๐๐ รายการ
- ๓) มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพของพื้นที่ ๖๐๐ ล้านบาท

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

- ๑) ถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ให้แก่เกษตรกรกลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐาน และส่งเสริมการเข้าถึงการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการแปรรูปผลิตภัณฑ์สำคัญจากฐานชีวภาพสู่สากล
- ๓) สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี (Ubon Premium Products) ด้วยงานวิจัยและนวัตกรรม

๔) เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพของ เพื่อผลักดันให้อุบลราชธานีเป็น Bioeconomy Hub ของพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

วัตถุประสงค์

กลุ่มน้ำโขง

๑) เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาค

๒) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการสู่ตลาดสากล

๓) เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้คุณภาพมาตรฐานสู่สากล

๔) เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทุกระดับ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ร้อยละ ๓ (ใช้ฐานปี ๒๕๖๔)

๑) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๓ (ใช้ฐานปี ๒๕๖๕)

๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) นอกภาคเกษตร เป้าหมาย ๕ ปี

๓) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔ ต่อปี

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

๑) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน

๒) ส่งเสริมผู้ประกอบการและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๔) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติ

สู่สากล

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี

๒) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา ๒ แห่งต่อปี

การพัฒนา ๒ แห่งต่อปี

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับ การขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่สากล

๒) การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ รูปแบบ การท่องเที่ยวที่หลากหลาย ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๓) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว

๔) การประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีและ วัฒนธรรมท้องถิ่น และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

๕) การส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและสนับสนุน ความร่วมมือระหว่างประเทศ

๒.๕ แผนปฏิบัติการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนพัฒนาการสหกรณ์ แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร แผนปฏิบัติการการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ฯลฯ

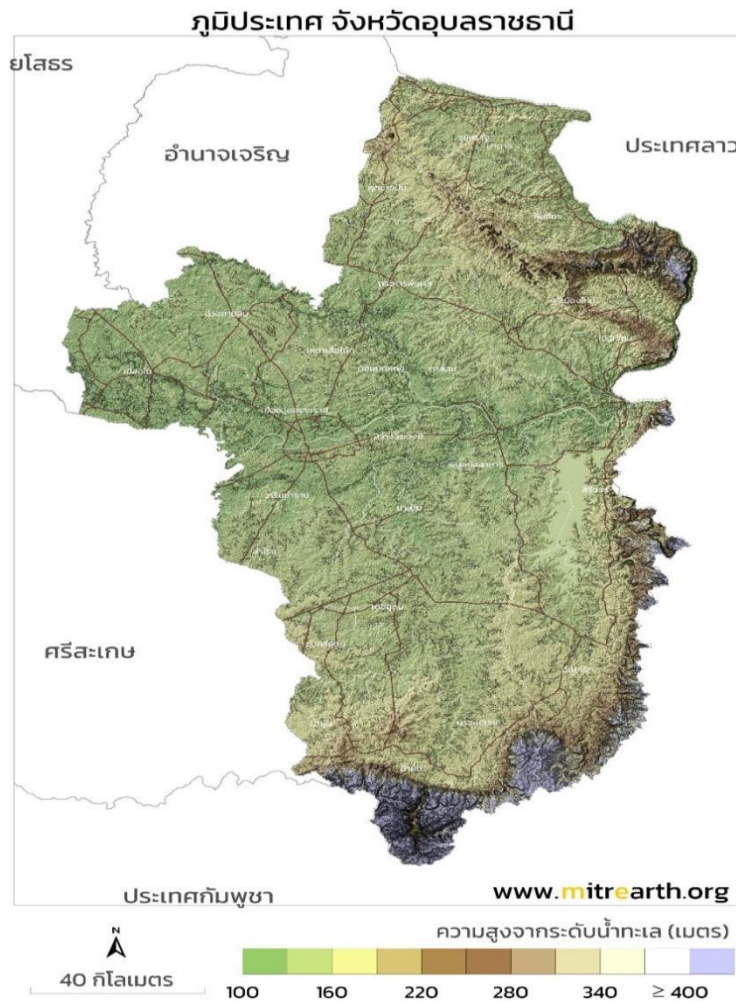
ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัด

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

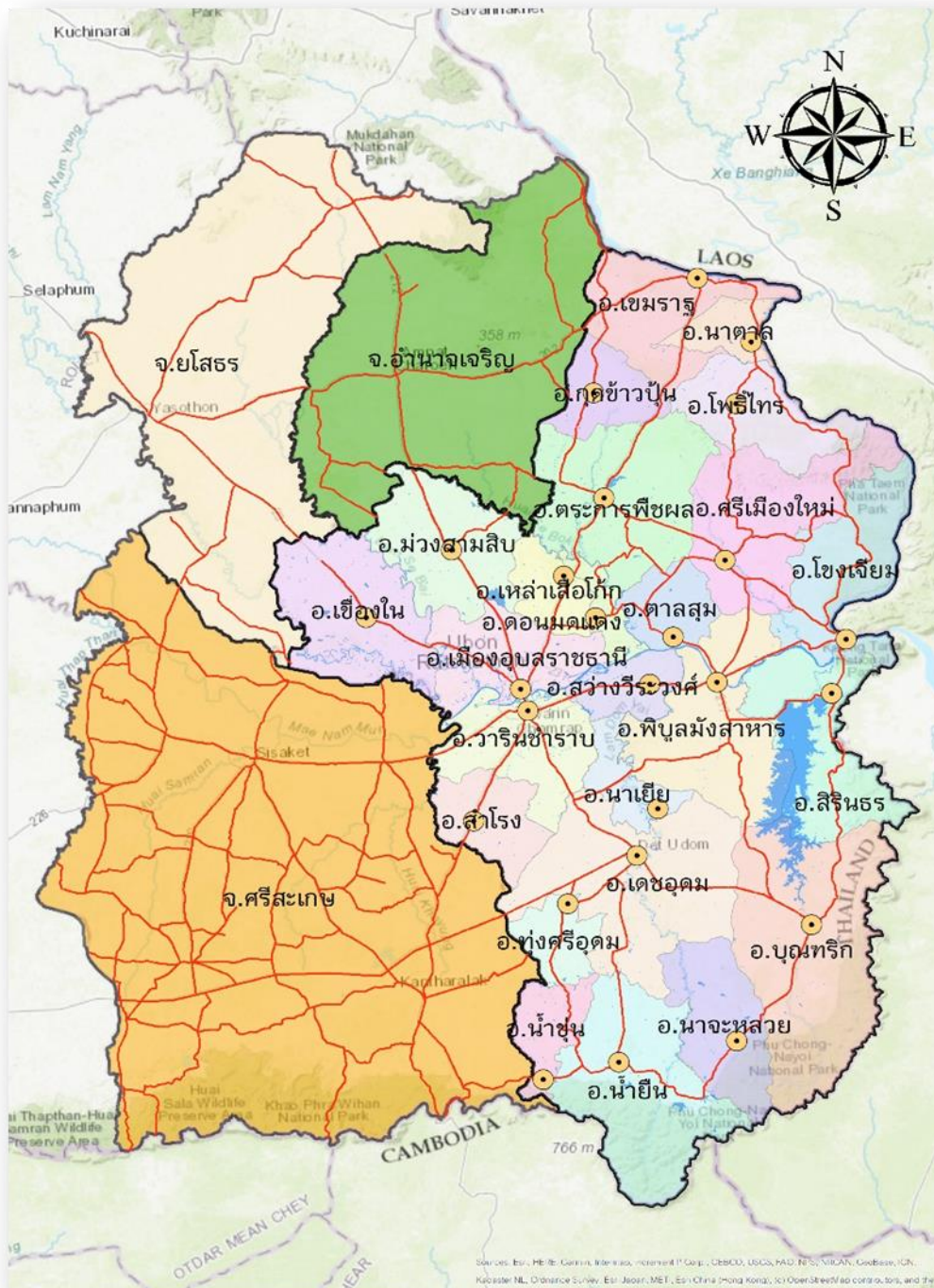
ภาพที่ ๑ แผนที่จังหวัดอุบลราชธานี

๑) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่สุดชายแดนตะวันออกของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๒ ของภาค และเป็นอันดับ ๓ ของประเทศ มีแนวพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมความยาว ๔๒๘ กิโลเมตร ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (จากอำเภอเขมราฐ-อำเภอน้ำยืน ติดต่อกับแขวงสะหวันนะเขต และแขวงจำปาสัก ระยะทาง ๓๖๑ กิโลเมตร) และราชอาณาจักรกัมพูชา (อำเภอน้ำยืน ติดกับจังหวัดเขาพระวิหาร เป็นระยะทาง ๖๗ กิโลเมตร) อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๖๓๐ กิโลเมตร จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ประมาณ ๑๐.๐๗ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒) อาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดยโสธร และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทิศใต้ ติดกับจังหวัดศรีสะเกษและราชอาณาจักรกัมพูชา
- ทิศตะวันออก ติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดยโสธร

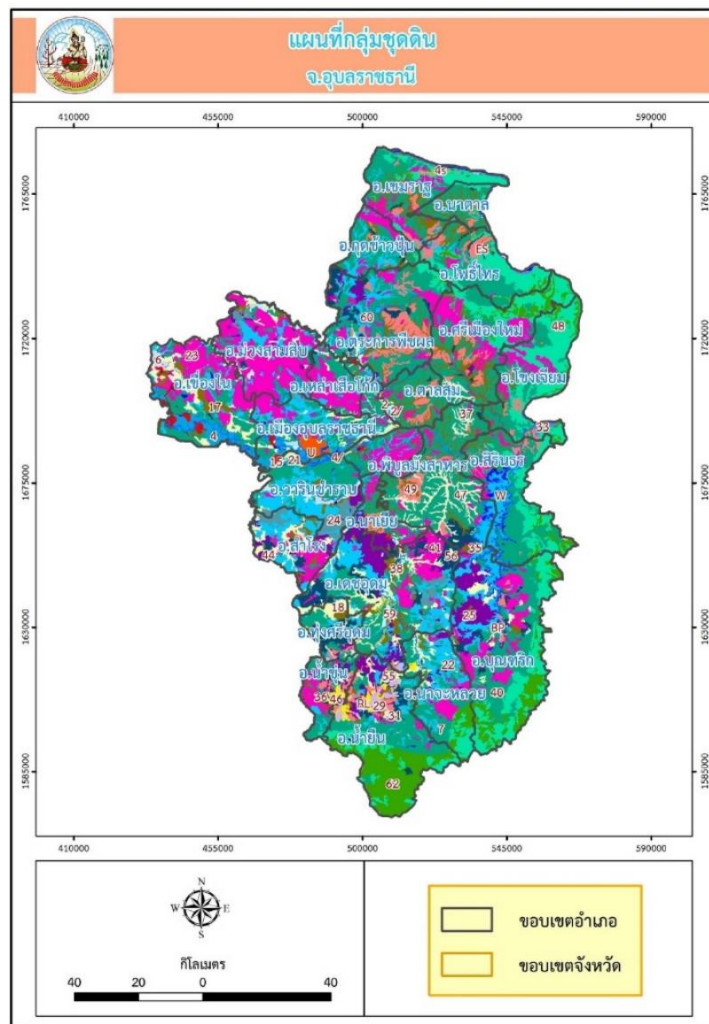
ภาพที่ ๒ อาณาเขตจังหวัดอุบลราชธานี

๓) สภาพพื้นที่

จังหวัดอุบลราชธานีตั้งอยู่บริเวณที่เรียกว่า แอ่งโคราช (korat basin) สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย ๖๘ เมตร (๒๒๗ ฟุต) ลักษณะโดยทั่วไป เป็นที่ราบสูงต่ำสลับกัน ลาดเอียงไปทางตะวันออก มีแม่น้ำมูลไหลผ่านกลางจังหวัด จากทิศตะวันตกมายังทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำโขง ที่อำเภอโขงเจียม มีลำน้ำที่สำคัญได้แก่ ลำเซบก ลำเซบาย ลำโดมใหญ่ ลำโดมน้อย และมีภูเขาซับซ้อนหลายแห่ง บริเวณชายแดนทางตอนใต้ มีเทือกเขาที่สำคัญคือ เทือกเขาบรรทัด และเทือกเขาพนมดงรัก ซึ่งกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดอุบลราชธานีกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา

๔) ลักษณะดิน

ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มดินไร้ โดยเป็นกลุ่มดินที่พบมากที่สุดประมาณ ร้อยละ ๔๕ ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งมีลักษณะเป็นดินร่วนถึงดินปนทราย พบในที่ราบและที่ดอน มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำ รองลงมาคือ กลุ่มดินพื้นที่สูงและภูเขา ที่พบในบริเวณที่มีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาหรือเทือกเขา พบประมาณร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะมีความลาดชันมากกว่า ร้อยละ ๓๕ มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร กลุ่มดินนา มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำ มีการระบายน้ำไม่ค่อยดี ใช้ประโยชน์ในการทำนามีพื้นที่ประมาณ ร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ทั้งหมด และสุดท้าย คือ กลุ่มดินคละ ประมาณร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

ภาพที่ ๓ ลักษณะดินจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาล

ภูมิอากาศทั่วไปคล้ายกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือมีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อน และอากาศค่อนข้างหนาวในฤดูหนาว ส่วนในฤดูฝนจะมีฝนตกชุกในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน

ฤดูฝน จะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม กันยายน และมักปรากฏเสมอว่า ฝนจะทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายน กรกฎาคม แต่ระยะเวลาการทิ้งช่วง มักจะไม่เหมือนกันในแต่ละปี และในช่วงปลายฤดูฝน มักจะมีพายุดีเปรสชัน ฝนตกชุกทุกปี อาจจะมีภาวะน้ำท่วมบริเวณพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำ

ฤดูหนาว จังหวัดอุบลราชธานีจะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ก่อนภูมิภาคอื่น อุณหภูมิจะเริ่มลดต่ำลง ตั้งแต่เดือนตุลาคม และจะสิ้นสุดประมาณปลายเดือนมกราคม

ฤดูร้อน โดยทั่วไปส่วนใหญ่อากาศจะเริ่มอบอ้าวในเดือนกุมภาพันธ์ ไปจนถึงประมาณ เดือนพฤษภาคม ซึ่งอาจจะมีฝนตกบ้างในปลายเดือนเมษายนและพฤษภาคม แต่ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก

๒) ปริมาณน้ำฝน

ปี ๒๕๖๔ ปริมาณน้ำฝนที่วัดได้ ณ ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปริมาณ ๑,๗๕๓.๖๐ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๑๑ วัน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ๑๕๘.๕๐ มิลลิเมตร

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน และอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔

ปี	ปริมาณน้ำฝนรวมทั้งปี (มม.)	ปริมาณฝนเฉลี่ย (มม.)	จำนวนวันฝนตก (วัน)
๒๕๕๕	๑,๖๓๐.๙๐	๑๔.๐๖	๑๑๖
๒๕๕๖	๑,๗๙๖.๙๐	๑๕.๖๓	๑๑๕
๒๕๕๗	๑,๙๐๐.๔๐	๑๘.๑๐	๑๐๕
๒๕๕๘	๑,๓๒๙.๙๐	๑๓.๐๔	๑๐๒
๒๕๕๙	๑,๙๐๕.๗๐	๑๗.๔๘	๑๐๙
๒๕๖๐	๑,๗๙๔.๘๐	๑๓.๖๐	๑๓๒
๒๕๖๑	๑,๗๓๕.๐๐	๑๓.๕๕	๑๒๘
๒๕๖๒	๑,๖๙๗.๗๐	๑๕.๗๒	๑๐๘
๒๕๖๓	๑,๕๙๕.๑๐	๑๔.๓๗	๑๑๑
๒๕๖๔	๑,๗๕๓.๖๐	๑๕.๗๙	๑๑๑

ที่มา : ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จังหวัดอุบลราชธานี

๓) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

ตารางที่ ๒ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔

ปี	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์(เปอร์เซ็นต์)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๕๕	๓๙.๕๐	๑๔.๕๐	๒๗.๘๐	๙๒	๕๐	๗๒
๒๕๕๖	๔๐.๖๐	๑๒.๔๐	๒๗.๒๐	๙๘	๔๙	๗๒
๒๕๕๗	๓๙.๘๐	๑๒.๑๐	๒๗.๕๐	๙๓	๕๕	๗๒
๒๕๕๘	๔๑.๗๐	๑๒.๖๐	๒๘.๑๐	๙๖	๔๗	๗๐

ปี	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์(เปอร์เซ็นต์)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๕๙	๔๒.๖๐	๑๑.๕๐	๒๗.๖๐	๙๔	๔๑	๗๐
๒๕๖๐	๓๙.๗๐	๑๒.๒๐	๒๗.๑๐	๙๔	๔๘	๗๑
๒๕๖๑	๓๙.๑๐	๑๑.๘๐	๒๗.๖๐	๙๓	๕๓	๗๑
๒๕๖๒	๔๐.๖๐	๑๓.๗๐	๒๘.๕๐	๙๖	๔๖	๖๙
๒๕๖๓	๔๐.๔๐	๑๔.๒๐	๒๘.๗๐	๑๐๐	๒๑	๗๐
๒๕๖๔	๓๙.๘๐	๑๐.๕๐	๒๗.๖๐	๙๘	๑๙	๗๑

ที่มา : ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติของจังหวัด

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดปลายน้ำ มีแม่น้ำหลายสายของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ไหลมาบรรจบกัน แม่น้ำและลำธารที่สำคัญมีดังนี้

๑) แม่น้ำโขง เป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านหลายประเทศ ไหลผ่านจังหวัดอุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอศรีเมืองใหม่ และอำเภอโขงเจียม ไปบรรจบกับแม่น้ำมูลที่อำเภอโขงเจียม อันเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับ สปป.ลาว

๒) แม่น้ำมูล เฉพาะตอนที่ไหลผ่านจังหวัดอุบลราชธานี มีความยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ไหลผ่านอำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภวารินชำราบ อำเภอตาลสุม อำเภอสว่างวีระวงศ์ อำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภอโขงเจียม

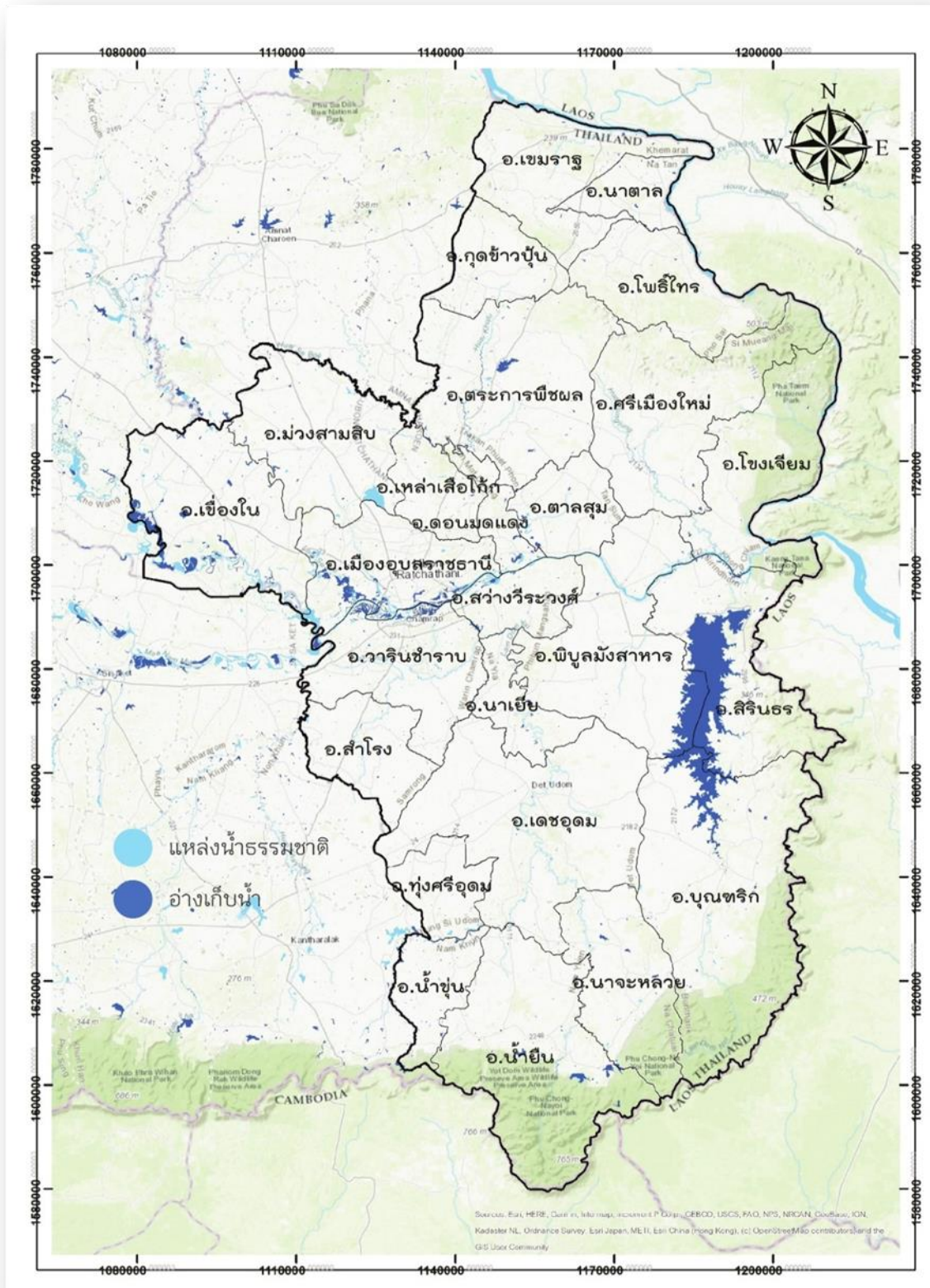
๓) แม่น้ำชี เป็นสาขาใหญ่ของแม่น้ำมูล ไหลผ่านจังหวัดอุบลราชธานี ในท้องที่อำเภอเชียงใน และ มาบรรจบกับแม่น้ำมูล ซึ่งแม่น้ำชีจะมีน้ำไหลผ่านตลอดปี แต่ในช่วงฤดูแล้งจะมีปริมาณน้ำเหลือน้อย ไม่เพียงพอที่จะสามารถนำไปใช้ในการเกษตรได้

๔) ลำเซบก เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอเมืองอุบลราชธานี กับอำเภอม่วงสามสิบจังหวัดอุบลราชธานี โดยไหลผ่านอำเภอตระการพืชผล อำเภอดอนมดแดง และอำเภอเหล่าเสือโก้ก

๕) ลำเซบาย ไหลมาจากจังหวัดยโสธร ผ่านอำเภอเชียงใน อำเภอม่วงสามสิบและอำเภอเมืองอุบลราชธานี โดยเป็นเส้นแบ่งเขตทั้ง ๓ อำเภอ แล้วไหลลงสู่แม่น้ำมูลที่อำเภอเมืองอุบลราชธานี

๖) ลำโดมใหญ่ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาพนมดงรักเขตอำเภอน้ำยืน ไหลไปทางทิศเหนือผ่านอำเภอพิบูลมังสาหาร ไปบรรจบกับแม่น้ำมูลที่อำเภอพิบูลมังสาหาร

๗) ลำโดมน้อย เป็นสาขาหนึ่งของแม่น้ำมูล มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาพนมดงรักในเขตอำเภอบุณฑริก ไหลผ่านบริเวณที่เป็นภูเขา ได้มีการสร้างเขื่อนสิรินธรกั้นลำน้ำสายนี้ในเขตอำเภอสรินธร

ภาพที่ ๔ แหล่งน้ำจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัด

๑) **ทรัพยากรป่าไม้** ป่าไม้ถือเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันมีพื้นที่สภาพป่าอุดมสมบูรณ์ประมาณ ๑,๖๘๙,๕๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖ ของพื้นที่จังหวัด ลักษณะป่าไม้ที่พบ ได้แก่ ป่าเต็งรัง หรือป่าแดง มีอยู่ทั่วไป มีเขตป่าดงดิบในเขตอำเภอน้ำยืน และป่าผสม ส่วนป่าเบญจพรรณ มีอยู่ในอำเภอเขมราฐ อำเภอบุญศรี และอำเภอพิบูลมังสาหาร ไม้ส่วนใหญ่เป็นไม้กระยาเลย ได้แก่ ไม้ยาง ไม้ตะแบก ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้เคี่ยม ไม้ซุมแพรง ไม้กั้นกรา แต่ป่าไม้ที่เหลือไม่เพียงพอที่จะรักษาสภาพความสมดุลของธรรมชาติและการพังทลายของดิน

สำหรับพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งได้ดังนี้ ป่าถาวร ตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑ ป่า เนื้อที่ ๗๗,๓๑๒.๕๐ ไร่ ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๔๖ ป่า เนื้อที่ ๓,๓๙๖,๐๐๙.๑๖๓ ไร่ พื้นที่ป่า สปก. จำนวน ๔๐ ป่า เนื้อที่ ๑,๖๖๕,๕๔๓.๓๐ ไร่ ป่าอนุรักษ์ ตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑๐ ป่า เนื้อที่ ๑,๔๓๙,๙๙๘.๔๐๒ ไร่ ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย จำนวน ๕ ป่า เนื้อที่ ๘๘๐,๒๒๐.๐๐ ไร่ สวนป่า จำนวน ๑๕ ป่า เนื้อที่ ๒๐,๙๘๕.๗๓ ไร่ พื้นที่ป่าธรรมชาติ (รวม จังหวัดอำนาจเจริญ) เนื้อที่ ๒๔,๒๙๒,๖๕๖ ไร่

๒) **ทรัพยากรดิน** เป็นจังหวัดที่มีเนื้อที่กว้างใหญ่และมีประชากรมาก ดินเป็นทรัพยากร คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด หรือประมาณ ๑๐,๒๙๙,๐๖๓ ไร่

๓) **ทรัพยากรแร่ธาตุ** พบว่า จังหวัดอุบลราชธานี มีแร่โลหะเพียงชนิดเดียว คือ เหล็กหิน ซึ่งเจาะพบแล้ว ๒ แห่ง คือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี และอำเภอตระการพืชผล

ตารางที่ ๓ สถิติเนื้อที่ป่าไม้ในจังหวัดอุบลราชธานี

รายการ	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละพื้นที่
พื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย	๙,๗๖๗,๐๕๒.๗๒	๑๐๐
เขตปฏิรูปที่ดิน (ไร่)	๑,๘๑๗,๘๓๑.๙๖	๑๘.๖๑
ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย (ไร่)	๑,๑๓๙,๗๐๙.๐๕	๑๑.๖๗
พื้นที่บริการนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ไร่)	๕,๙๐๙,๘๘๐.๖๙	๖๐.๕๑
ป่าสงวนแห่งชาติในความรับผิดชอบกรมป่าไม้ (ไร่)	๙๔๖,๙๘๖.๕๐	๙.๗๐
พื้นที่คงสภาพป่าทั้งจังหวัด (ไร่)	๑,๕๐๙,๔๙๘.๘๓	๑๐๐
พื้นที่คงสภาพป่าในเขตปฏิรูปที่ดิน (ไร่)	๑๑๗,๘๖๘.๐๔	๗.๘๑
พื้นที่คงสภาพป่าในป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย (ไร่)	๑,๐๕๐,๐๖๗.๕๑	๖๙.๕๖
พื้นที่คงสภาพป่านอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ไร่)	๕๒,๓๑๗.๒๔	๓.๔๗
พื้นที่คงสภาพป่าในป่าสงวนแห่งชาติ (ไร่)	๒๘๙,๒๔๖.๐๓	๑๙.๑๖

ที่มา : ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้จากการคำนวณฐานข้อมูลระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographic Information System : GIS) ของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้กรมป่าไม้

๒) อุทยานแห่งชาติจังหวัด ที่สำคัญมีดังนี้

๑) อุทยานแห่งชาติผาแต้ม เป็นอุทยานแห่งชาติที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้สุดของประเทศไทย สามารถรับชมพระอาทิตย์ขึ้นได้เป็นจุดแรกของประเทศไทย ปัจจุบันอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดอุบลราชธานี จุดที่น่าสนใจคือภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์ผาแต้ม ผาหมอน ผาลาย ประติมากรรมธรรมชาติเสาเฉลียง และจุดชมพระอาทิตย์แสงแรกแห่งสยาม อุทยานแห่งชาติผาแต้มมีพื้นที่ราว ๓๔๐ ตารางกิโลเมตร

๒) อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอโขงเจียม และอำเภอสรินธร จังหวัดอุบลราชธานี สภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบและเนินเขาเตี้ยๆ โดยมียอดเขาบรรทัดเป็นจุดสูงสุด ความสูงประมาณ ๕๔๓ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีแม่น้ำมูลและแม่น้ำโขงไหลผ่านตามแนวเขตทางด้าน

ทิศเหนือไปออกประเทศลาว บริเวณแก่งตะนะจะมีสายน้ำที่เขียวและลึก อีกทั้งยังมีลำน้ำหลายแห่ง จึงทำให้มีปลาอาศัยอยู่ชุกชุม ตรงกลางมีโขดหินขนาดใหญ่เป็นเกาะกลาง มีเนื้อที่ประมาณ ๕๐,๐๐๐ ไร่ หรือ ๘๐ ตารางกิโลเมตร

๓) อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย ได้รับการจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ ๕๓ ของประเทศไทย ด้วยพื้นที่ที่ติดต่อกับประเทศลาว และประเทศกัมพูชา จึงมีการขนานนามที่แห่งนี้ว่า “สามเหลี่ยมมรกต” นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ป่าส่วนหนึ่งอยู่ในแนวเทือกเขาพนมดงรัก ซึ่งมีป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรังที่หนาแน่นสมบูรณ์ เป็นอุทยานฯ ที่มีสภาพธรรมชาติที่สวยงามมากแห่งหนึ่งของเมืองไทย ด้วยการเดินทางที่สะดวกสบาย เพราะมีถนนลาดยางเข้าถึงอุทยานฯ และน้ำตกห้วยหลวง ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเด่นที่สุด จึงมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนน้ำตกนี้อย่างไม่ขาดสาย นอกจากน้ำตกแล้ว ที่นี่ยังมีอากาศที่หนาวเย็นในฤดูหนาว

๔) อุทยานแห่งชาติแก่งสะพือ เป็นแก่งที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี เป็นแก่งที่อยู่ในแม่น้ำมูล ในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร ห่างจากตัวจังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ ๔๕ กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๗ แก่งสะพือจะมีหินน้อยใหญ่สลับซับซ้อน กระแสน้ำไหลผ่านกระทบหินแล้วเกิดเป็นฟองขาว มีเสียงดังตลอดเวลา ริมแก่งจะมีศาลาพักผ่อนตั้งอยู่ สำหรับให้นักท่องเที่ยวนั่งชมทัศนียภาพของแก่ง ช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม แก่งสะพือ จะมีผู้นิยมไปเที่ยวกันมาก เพราะน้ำจะลดทำให้เห็นแก่งได้ชัดเจนและสวยงาม ส่วนในฤดูฝนน้ำจะท่วมแก่ง นอกจากนี้แล้วในเดือนเมษายนของทุกปี ในช่วงเทศกาลสงกรานต์เทศบาลตำบลพิบูลมังสาหาร ได้กำหนดจัดงานประเพณีสงกรานต์แก่งสะพือ ขึ้น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และสืบทอดประเพณีอันดีงามไว้ ซึ่งในงานนี้ก็มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมงานเป็นจำนวนมาก

ภาพที่ ๕ อุทยานแห่งชาติจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

จังหวัดอุบลราชธานี แบ่งการปกครองออกเป็น ๒๕ อำเภอ ๒๑๖ ตำบล ๒,๗๐๔ หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๑,๘๖๘,๕๑๙ คน (ข้อมูล ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔)

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

ตารางที่ ๔ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัด

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	ที่ว่าการ อำเภอห่าง จากศาลา กลาง จังหวัด (กม.)	จำนวน				
				ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล นคร/ เมือง/ ตำบล	อบต.	ชุมชน
๑. เมืองอุบลราชธานี	๒๕๓,๙๙๓.๗๕	๒.๕๒	๑๑.๘	๑๑	๑๕๕	๖	๘	๑๑๖
๒. ศรีเมืองใหม่	๘๑๘,๗๕๐.๐๐	๘.๑๓	๘๗.๓	๑๑	๑๒๑	๑	๑๑	๐
๓. โขงเจียม	๕๖๓,๖๒๕.๐๐	๕.๖๐	๘๙.๗	๕	๕๒	๑	๕	๐
๔. เขื่องใน	๔๘๓,๐๑๒.๕๐	๔.๘๐	๓๑.๔	๑๘	๑๘๓	๓	๑๖	๐
๕. เขมรราชู	๓๒๖,๓๕๐.๐๐	๓.๒๔	๑๑๐	๙	๑๒๓	๖	๔	๐
๖. เดชอุดม	๘๘๕,๐๐๐.๐๐	๘.๗๙	๕๙.๕	๑๖	๒๔๓	๕	๑๔	๓๑
๗. นาจะหลวย	๓๙๕,๐๐๐.๐๐	๓.๙๒	๑๑๑	๖	๗๘	๒	๕	๐
๘. น้ำยืน	๕๒๘,๔๓๗.๕๐	๕.๒๕	๑๑๓	๗	๑๐๒	๓	๕	๐
๙. บุณฑริก	๘๗๖,๒๕๐.๐๐	๘.๗๐	๑๐๓	๘	๑๒๗	๓	๖	๐
๑๐. ตระการพืชผล	๘๑๖,๒๕๐.๐๐	๘.๑๑	๕๔.๗	๒๓	๒๓๔	๑	๒๒	๐
๑๑. กุดข้าวปุ้น	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๑.๙๙	๗๘.๑	๕	๗๕	๑	๕	๐
๑๒. ม่วงสามสิบ	๕๗๓,๔๖๒.๕๐	๕.๖๙	๓๕.๓	๑๔	๑๕๘	๑	๑๔	๐
๑๓. วารินชำราบ	๓๖๕,๐๐๐.๐๐	๓.๖๒	๑๙.๖	๑๕	๑๙๒	๘	๙	๒๘
๑๔. พิบูลมังสาหาร	๗๙๘,๗๑๘.๗๕	๗.๙๓	๕๕.๘	๑๓	๑๘๐	๕	๑๐	๑๗
๑๕. ตาลชุม	๓๑๕,๖๙๓.๗๕	๓.๑๓	๔๔.๓	๖	๕๙	๑	๖	๐
๑๖. โพธิ์ไทร	๑๘๘,๑๒๕.๐๐	๑.๘๗	๙๘.๘	๖	๗๑	๑	๖	๐
๑๗. สำโรง	๒๖๐,๐๐๐.๐๐	๒.๕๘	๔๒.๗	๙	๑๐๘	๑	๘	๐
๑๘. ดอนมดแดง	๑๔๖,๘๗๕.๐๐	๑.๔๖	๓๖.๔	๔	๔๗	๐	๔	๐
๑๙. สิรินคร	๒๓๑,๒๕๖.๒๕	๒.๓๐	๘๓.๑	๖	๗๖	๒	๕	๐
๒๐. พุ่งศรีอุดม	๑๙๑,๘๗๕.๐๐	๑.๙๑	๘๗	๕	๕๒	๐	๕	๐
๒๑. นาเยีย	๑๔๓,๑๒๕.๐๐	๑.๔๒	๕๒.๘	๓	๓๕	๓	๑	๐
๒๒. นาตาล	๑๒๑,๗๗๕.๐๐	๑.๒๑	๑๐๖	๔	๖๔	๐	๔	๐
๒๓. เหล่าเสือโก้ก	๑๗๗,๕๐๐.๐๐	๑.๗๖	๒๘.๒	๔	๕๕	๑	๓	๐
๒๔. สว่างวีระวงศ์	๑๖๘,๗๕๐.๐๐	๑.๖๘	๓๙.๕	๔	๕๙	๓	๑	๐
๒๕. น้ำขุ่น	๒๔๑,๕๖๒.๕๐	๒.๔๐	๑๐๖	๔	๕๕	๒	๒	๐
รวม	๑๐,๐๗๐,๓๘๗.๕๐	๑๐๐		๒๑๖	๒,๗๐๔	๖๐	๑๗๙	๑๙๒

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๒.๒ ข้อมูลจำนวนประชากร

จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๑,๘๖๘,๕๑๙ คน ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตารางที่ ๕ ข้อมูลประชากรจังหวัดอุบลราชธานี

อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวมประชากร (คน)	จำนวน ครัวเรือน
๑. กุดข้าวปุ้น	๒๐,๕๓๘	๒๐,๔๙๑	๔๑,๐๒๙	๑๑,๐๖๖
๒. เขมราฐ	๔๑,๐๐๐	๔๑,๓๗๖	๘๒,๓๗๖	๒๖,๐๑๒
๓. เขื่องใน	๕๒,๙๙๙	๕๔,๐๙๑	๑๐๗,๐๙๐	๓๐,๒๒๙
๔. โขงเจียม	๑๙,๕๖๐	๑๙,๑๖๓	๓๘,๗๒๓	๑๑,๕๖๑
๕. ดอนมดแดง	๑๓,๗๔๘	๑๓,๕๔๕	๒๗,๒๙๓	๘,๐๐๖
๖. เดชอุดม	๘๙,๐๓๑	๘๘,๘๐๖	๑๗๗,๘๓๗	๖๙,๕๐๐
๗. ตระการพืชผล	๖๐,๙๙๑	๖๐,๗๕๓	๑๒๑,๗๔๔	๓๔,๓๒๒
๘. ตาลชุม	๑๖,๗๙๒	๑๖,๓๘๗	๓๓,๑๗๙	๙,๕๓๑
๙. ทุ่งศรีอุดม	๑๔,๗๕๙	๑๔,๔๖๔	๒๙,๒๒๓	๙,๑๘๐
๑๐. นาจะหลวย	๒๙,๗๓๔	๒๙,๐๖๘	๕๘,๘๐๒	๒๐,๘๗๐
๑๑. นาตาล	๑๙,๒๐๐	๑๙,๒๑๕	๓๘,๔๑๕	๑๑,๔๒๘
๑๒. นาเยีย	๑๔,๐๔๘	๑๓,๔๓๑	๒๗,๔๗๙	๙,๐๕๕
๑๓. น้ำขุ่น	๑๖,๘๑๖	๑๖,๕๑๖	๓๓,๓๓๒	๑๑,๐๑๖
๑๔. น้ำยืน	๓๕,๕๖๐	๓๔,๗๖๕	๗๐,๓๒๕	๒๔,๒๗๘
๑๕. บุญศรี	๔๘,๓๕๕	๔๗,๑๘๙	๙๕,๕๔๔	๓๐,๗๖๓
๑๖. พิบูลมังสาหาร	๖๔,๙๗๐	๖๔,๖๔๔	๑๒๙,๖๑๔	๔๔,๕๐๔
๑๗. โพธิ์ไทร	๒๔,๑๑๖	๒๓,๔๖๕	๔๗,๕๘๑	๑๓,๒๒๒
๑๘. ม่วงสามสิบ	๔๒,๒๖๗	๔๒,๓๒๗	๘๔,๕๙๔	๒๔,๕๕๕
๑๙. เมืองอุบลราชธานี	๑๐๗,๕๒๐	๑๑๗,๐๐๕	๒๒๔,๕๒๕	๙๖,๕๗๐
๒๐. วารินชำราบ	๗๙,๙๖๒	๘๐,๓๘๘	๑๖๐,๓๕๐	๖๐,๘๐๙
๒๑. ศรีเมืองใหม่	๓๕,๗๘๖	๓๕,๓๐๐	๗๑,๐๘๖	๒๑,๔๔๙
๒๒. สว่างวีระวงศ์	๑๕,๖๑๙	๑๕,๕๓๔	๓๑,๑๕๓	๙,๒๖๙
๒๓. สำโรง	๒๗,๑๗๒	๒๗,๐๔๘	๕๔,๒๒๐	๑๔,๘๘๗
๒๔. สิรินคร	๒๗,๘๗๕	๒๗,๑๓๓	๕๕,๐๐๘	๑๙,๔๕๗
๒๕. เหล่าเสือโก้ก	๑๔,๐๔๘	๑๓,๙๔๙	๒๗,๙๙๗	๗,๙๖๕
รวม	๙๓๒,๔๖๖	๙๓๖,๐๕๓	๑,๘๖๘,๕๑๙	๔๘๕,๙๔๓

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๓ ข้อมูลด้านวัฒนธรรมและกลุ่มชาติพันธุ์

จังหวัดอุบลราชธานี นับเป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน มีหลักฐานทั้งประวัติศาสตร์และโบราณคดี ที่เก่าแก่ อาทิ ภาพเขียนสีที่อุทยานแห่งชาติผาแต้ม และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง สำหรับชนบทร่วมเนียม ประเพณีต่างๆ จะยึดหลักพุทธศาสนา แต่ก็ยังมีลัทธิพราหมณ์ปะปนอยู่บ้าง ด้านวัฒนธรรมประเพณีที่ขึ้นชื่อ ดังนี้

๑) ประเพณีแห่เทียนพรรษา เป็นงานบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของจังหวัดอุบลราชธานี จัดให้มีขึ้นในวันอาสาฬหบูชา ซึ่งตรงกับวันเพ็ญเดือน ๘ และวันเข้าพรรษา บริเวณทุ่งศรีเมืองและศาลาจัตุรมุข เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ ๙) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน "เทียนหลวง" มาเป็นเทียนชัยนำขบวนแห่ แล้วจึงนำไปถวายยังอารามหลวงในจังหวัดอุบลราชธานี หมุนเวียนไปเป็นประจำทุกปี มีการประกวดต้นเทียน ๓ ประเภท คือ ประเภทติดพิมพ์ ประเภทแกะสลัก และประเภทเทียนโบราณแบบดั้งเดิม

งานประเพณีแห่เทียนพรรษา เป็นงานประเพณีที่รวมความผูกพันของชุมชนท้องถิ่น โดยเริ่มตั้งแต่การที่ชาวบ้านร่วมกันบริจาคเทียนเอามาหลอม หล่อเป็นเทียนเล่มใหญ่เล่มเดียวกัน ทำการตกแต่งให้สวยงาม จัดให้มีขบวนแห่ฟ้อนรำประกอบการแห่รอบเมือง ให้ปรากฏ แก่ สายตาของชาวบ้านทุกคน มีการตัดสินการประกวดทั้งตัวต้นเทียน นางงามประจำต้นเทียน และขบวนแห่ ก่อนจะแยกย้ายนำไปถวายวัดให้ใช้ประโยชน์ต่อไป

๒) งานแข่งขันเรือยาว ประมาณเดือนตุลาคมตามลำน้ำมูลในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีการจัดแข่งขันเรือยาวประเพณี ขึ้นหลายแห่ง และที่จัดขึ้นประจำ ได้แก่ เทศบาลเมืองอุบลราชธานี จัดขึ้นบริเวณสะพานรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี เทศบาลตำบลพิบูลมังสาหาร จัดขึ้นบริเวณเชิงสะพานข้ามแม่น้ำมูล วัดโพธิ์ตาก

๓) ชาติพันธุ์ของกลุ่มคนเมืองอุบลราชธานี สืบเชื้อสายมาจากคนไทย-ลาวพื้นเมืองอีสาน เหมือนกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีภาษาไทยอีสานเป็นภาษาพูด ปัจจุบันจังหวัดอุบลราชธานี มีชนเผ่าพื้นเมืองเดิมในสายวัฒนธรรมมอญ - เขมร อยู่บ้าง เช่น ชนเผ่าข่าที่บ้านเวินปึก อำเภอโขงเจียม ซึ่งมีภาษาโบราณเป็นภาษาพูดเฉพาะตน ชนเผ่าเขมร อยู่ในหมู่บ้านชายแดนไทย - กัมพูชาในเขตอำเภอน้ำยืน อำเภอนาจะหลวย อำเภอบุญศรี อำเภอน้ำขุ่น และอำเภอทุ่งศรีอุดม มีภาษาเขมรพื้นเมืองเป็นภาษาพูด มีชนเผ่าส่วยหรือกวยในเขตอำเภอโขงเจียม อำเภวารินชำราบ อำเภอเดชอุดม และอำเภอพิบูลมังสาหาร อยู่เป็นจำนวนเล็กน้อย

๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง (ที่มา : ขนส่งจังหวัด)

การคมนาคมขนส่ง (ทางบก (รถยนต์ รถไฟ) ทางน้ำ ทางอากาศ)

- ๑) ทางบก มีถนนสายหลัก ๒ สาย หมายเลข ๒๓ , ๒๔
มีถนนสายรอง ๓ สาย หมายเลข ๒๑๒ , ๒๑๗ , ๒๒๖

๒) เส้นทางรถไฟ มีสถานีรถไฟจำนวน ๓ จุด ประกอบด้วย

๑. สถานีวารินชำราบ ๒. สถานีห้วยชะยุ้ง ๓. สถานีบึงหวาย

๓) สนามบิน มีสนามบินนานาชาติอุบลราชธานี ตั้งอยู่ที่อำเภอมืองอุบลราชธานี

๑.๔.๒ ข้อมูลด้านการไฟฟ้า

ตารางที่ ๖ การให้บริการกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

ปี	สถานีไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	จำนวนผู้ใช้ไฟ	จำนวนหน่วยกระแสไฟฟ้า (กิโลวัตต์/ชม.)
๒๕๕๘	๔	๕๕๖,๙๑๔	๑,๔๓๐,๑๐๖,๗๓๘
๒๕๕๙	๔	๕๕๖,๒๑๑	๑,๔๗๙,๑๒๕,๕๑๒
๒๕๖๐	๔	๕๖๐,๗๑๗	๑,๔๙๕,๕๘๙,๑๕๒
๒๕๖๑	๔	๕๗๒,๙๑๓	๑,๕๑๘,๔๒๗,๓๑๗
๒๕๖๒	๔	๕๘๕,๙๔๔	๑,๖๑๗,๑๙๐,๑๒๑

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๔.๓ ข้อมูลด้านการกักกันของจังหวัด

มีด่าน ศุลกากร ที่ตั้ง ๑. จุดผ่านแดนถาวรด่านสิรินธร อ.สิรินธร ๒. จุดผ่านแดนถาวรด่านปากแซง อ.นาตาล ๓. จุดผ่อนปรนอำเภอเขมราฐ ๔. จุดผ่อนปรนบ้านสองคอน อ.โพธิ์ไทร ๕. จุดผ่อนปรนบ้านด่านเก่า อ.โขงเจียม ๖. จุดผ่อนปรนบ้านหนองแสง อ.บุญศรี ๗. จุดผ่อนปรนช่องอานม้า อ.น้ำยืน

ตรวจพืช ที่ตั้ง ด่านพรหมแดนช่องเม็ก ต.ช่องเม็ก อ.พิบูลมังสาหาร
มีห้องปฏิบัติการตรวจ ไม่มี ที่ตั้งสถาน ไม่มี
เบื้องต้น มี กักพืช มี

ตรวจประมง ที่ตั้ง ด่านพรหมแดนช่องเม็ก ต.ช่องเม็ก อ.สิรินธร
มีห้องปฏิบัติการตรวจ ไม่มี ที่ตั้งสถาน ไม่มี
เบื้องต้น มี กักกันสัตว์น้ำ มี

ปศุสัตว์ ที่ตั้ง ๑. ด่านกักกันสัตว์อุบลราชธานี ต.ช่องเม็ก อ.สิรินธร
๒. ด่านกักกันสัตว์เขมราฐ อ.เขมราฐ
๓. สถานกักกันสัตว์บุญศรี อ.บุญศรี
มีห้องปฏิบัติการตรวจ ไม่มี ที่ตั้งสถาน ไม่มี
เบื้องต้น มี กักกันสัตว์น้ำ มี

๑.๔.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลด้านการประปา

ตารางที่ ๗ จำนวนประปาส่วนภูมิภาค ผู้ใช้น้ำและปริมาณการผลิตน้ำของจังหวัดอุบลราชธานี

ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

ปี	จำนวนประปาส่วนภูมิภาค (สาขา)	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำขาย (ลบ.ม.)
๒๕๕๘	๔	๗๔,๗๙๒	๒๓,๙๑๑,๔๔๖	๑๘,๗๘๓,๖๙๒
๒๕๕๙	๔	๗๕,๒๖๐	๒๖,๘๒๑,๑๕๖	๑๙,๘๔๗,๙๖๐
๒๕๖๐	๔	๗๕,๕๒๒	๒๔,๙๕๓,๑๖๙	๑๙,๑๕๔,๙๙๐
๒๕๖๑	๔	๗๗,๗๓๐	๒๙,๔๓๕,๖๗๘	๑๙,๙๖๙,๙๒๐
๒๕๖๒	๔	๗๙,๘๒๑	๒๙,๔๓๕,๖๗๘	๒๑,๐๑๒,๕๗๗

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๕.๑ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป

ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๕ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๙ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๔ โดยขยายตัวจากด้านอุปสงค์และด้านอุปทาน ด้านอุปทาน มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๒.๘ (ช่วงคาดการณ์ ร้อยละ ๒.๓ - ๓.๕) เมื่อเทียบกับ ปีที่ผ่านมา จากภาคการเกษตรคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๒ (ช่วงคาดการณ์ ร้อยละ ๓.๔ - ๕.๐) จากมันสำปะหลัง และยางพาราคาดว่าจะมีผลผลิตเพิ่มขึ้น จากแรงจูงใจด้านราคาซึ่งค่อนข้างสูงในปี ๒๕๖๔ และภาคอุตสาหกรรม คาดว่าขยายตัวที่ร้อยละ ๒.๑ (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ ๑.๖ - ๒.๖) จากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเพิ่มขึ้นและปริมาณการใช้ไฟฟ้าในโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นสะท้อนถึงการผลิตเพิ่มขึ้น ซึ่งเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก ในขณะที่

ภาคการบริการและการท่องเที่ยวคาดว่าจะหดตัวร้อยละ ๑.๑ (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ -๑.๗ - (-๑.๗)) โดยหดตัวจากมูลค่าการค้าส่งค้าปลีกในจังหวัดมีแนวโน้มลดลง **ด้านอุปสงค์** มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๒.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ช่วงคาดการณ์ ร้อยละ ๒.๓ - ๓.๕) การค้าขายแดนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๐ (ช่วงคาดการณ์ ร้อยละ ๔.๕ - ๕.๕) จากการนำเข้าสินค้าเกษตร โดยเฉพาะมันสำปะหลัง ถั่วลิสง และพลังงานไฟฟ้ามีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น จากการใช้จ่ายภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๔ (ช่วงคาดการณ์ ร้อยละ ๓.๘ - ๕.๕) จากงบประมาณที่ได้รับจัดสรรตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งคาดว่าจะเริ่มเบิกจ่ายในช่วงไตรมาสแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จากงบลงทุน การลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๕ (ช่วงคาดการณ์ ร้อยละ ๒.๐ - ๓.๑) จากปีที่ผ่านมา โดยมีพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างรวม จำนวนนิติบุคคลจดทะเบียนใหม่ และสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์เพิ่มขึ้น ในขณะที่การบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะหดตัวร้อยละ ๒.๖ (ช่วงคาดการณ์ ร้อยละ -๓.๒) -(-๒.๒)) จากแนวโน้มการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการบริโภคลดลง เนื่องจากความไม่เชื่อมั่นในการจับจ่ายใช้สอยของประชาชนลดลง **ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ** เสถียรภาพเศรษฐกิจคาดว่าจะอัตราเงินเฟ้อที่ร้อยละ ๑.๓ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยปรับตัวเพิ่มขึ้นจากการปรับเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่ม

ที่มา : รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานคลังจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๕.๒ ผลผลิตภัณฑัวมวลรวมของจังหวัดอุบลราชธานี (GPP) ๑๙ สาขา

ตารางที่ ๘ สถิติผลผลิตภัณฑัวมวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี ณ ราคาประจำปี

สาขาการผลิต	มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)						อัตราการเจริญเติบโต (ร้อยละ)					
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ภาคเกษตรกรรม	๒๑,๙๗๗	๒๒,๒๓๑	๒๓,๒๒๒	๒๔,๔๗๙	๒๕,๑๔๙	๒๕,๑๑๔	-๒.๐๒	๑.๑๕	๔.๕๖	๕.๔๑	-๑.๓๕	๔.๐๐
เกษตรกรรม การป้อน และการประมง	๒๑,๙๗๗	๒๒,๒๓๑	๒๓,๒๒๒	๒๔,๔๗๙	๒๕,๑๔๙	๒๕,๑๑๔	-๒.๐๒	๑.๑๕	๔.๕๖	๕.๔๑	-๑.๓๕	๔.๐๐
ภาคอุตสาหกรรม	๑๘,๒๒๖	๒๐,๖๐๙	๒๒,๒๘๓	๑๙,๖๖๖	๒๐,๓๒๒	๒๐,๕๒๒	-๒๖.๖๖	๓๓.๐๘	๘.๑๒	-๑๒.๐๒	๓.๖๖	๐.๙๘
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๖๓๔	๗๖๖	๘๒๓	๙๐๑	๘๖๔	๙๑๘	-๕.๐๓	๒๓.๘๗	๔.๗๕	๙.๕๐	-๔.๕๕	๖.๒๒
การผลิต	๑๕,๖๕๕	๑๗,๘๔๓	๑๙,๔๖๑	๑๖,๘๘๘	๑๗,๔๖๐	๑๗,๖๐๔	-๓๑.๕๕	๑๔.๐๑	๘.๗๒	-๑๓.๓๔	๓.๔๐	๐.๓๕
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	๑,๖๘๙	๑,๗๑๐	๑,๗๘๔	๑,๕๕๒	๑,๗๓๔	๑,๘๐๗	-๓.๒๘	๑.๒๐	๒.๐๑	-๙.๗๗	๙.๕๕	๔.๒๒
การจัดทำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย	๒๔๗	๒๖๖	๒๗๕	๒๗๙	๓๐๕	๓๑๕	-๑๑.๕๕	๗.๘๘	๓.๕๓	-๐.๕๐	๑๑.๒๗	๓.๔๗
ภาคบริการ	๖๗,๕๑๕	๗๑,๘๖๒	๗๗,๐๔๐	๘๐,๑๕๗	๘๓,๑๐๒	๘๓,๕๕๕	-๖.๒๑	๖.๔๔	๗.๒๑	๔.๐๕	๓.๖๗	๐.๔๑
การก่อสร้าง	๔,๗๖๓	๕,๒๘๕	๕,๖๘๕	๕,๗๗๐	๕,๘๙๗	๕,๓๓๘	-๑๘.๘๕	๑๐.๙๔	๗.๗๗	๑.๘๕	-๕.๐๓	-๒.๙๓
การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์	๑๕,๐๙๙	๑๖,๔๓๓	๑๗,๓๒๕	๑๗,๓๘๖	๒๐,๕๕๘	๒๐,๗๗๒	-๑๐.๕๕	๙.๕๑	๙.๕๔	๘.๐๙	๕.๘๙	๒.๑๖
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๒,๔๐๗	๒,๗๒๔	๓,๓๒๖	๓,๕๕๙	๓,๕๘๘	๓,๒๑๕	-๑๖.๗๕	๑๓.๙๙	๒.๕๓	๑.๙๗	๓.๖๑	-๑๐.๓๑
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๘๖๑	๙๒๒	๑,๑๕๑	๑,๓๐๑	๑,๕๖๒	๑,๕๗๒	-๗.๒๒	๘.๒๕	๒๓.๕๑	๑๓.๐๑	๑๓.๘๙	-๒๐.๘๙
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๘๘๕	๘๘๘	๙๒๕	๑,๐๐๒	๑,๑๓๙	๑,๐๑๗	-๖.๕๕	๕.๑๑	๕.๑๑	๘.๓๓	๑๓.๗๐	-๑๐.๗๒
การเงินและการประกันภัย	๘,๕๐๒	๙,๒๒๒	๙,๖๐๑	๑๐,๑๙๐	๑๐,๗๘๗	๑๑,๐๐๗	-๖.๕๒	๙.๒๙	๓.๓๒	๖.๕๕	๕.๘๕	๒.๐๔
อสังหาริมทรัพย์	๕,๓๑๐	๕,๗๘๒	๖,๖๐๗	๖,๖๘๘	๖,๗๗๗	๖,๗๑๖	๙.๕๙	๘.๘๙	๑๔.๒๗	๑.๒๒	๑.๖๒	-๑.๑๙
วิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๑๘	๒๔	๓๖	๕๑	๕๘	๖๔	-๑๙.๙๖	๓๗.๒๐	๔๙.๖๒	๔๐.๙๒	๑๒.๙๔	๙.๙๔
การบริหารและบริการสนับสนุนอื่น ๆ	๕๗๙	๕๗๖	๕๕๖	๖๒๙	๕๙๘	๕๑๑	๕.๙๒	-๐.๖๗	๑๖.๐๐	๑๔.๐๓	-๔.๙๘	-๓๑.๑๘
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ ฯ	๗,๕๖๘	๗,๖๘๙	๗,๙๖๔	๘,๕๕๖	๘,๘๑๖	๘,๘๘๘	-๑๕.๐๐	๒.๑๕	๓.๕๘	๖.๕๘	๕.๒๖	๑.๕๐
การศึกษา	๑๖,๙๒๗	๑๗,๑๖๘	๑๗,๖๘๘	๑๗,๐๗๘	๑๗,๑๕๕	๑๗,๖๔๑	-๐.๙๙	๑.๕๒	๒.๘๐	-๓.๒๓	๐.๒๗	๓.๐๑
สุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๓,๓๒๒	๓,๕๕๒	๔,๒๒๙	๔,๕๘๐	๕,๐๗๑	๕,๓๗๕	-๔.๒๕	๕.๘๘	๗.๐๓	๘.๓๐	๑๐.๗๑	๖.๐๙
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๑๖๖	๒๐๒	๒๓๙	๒๗๗	๓๒๖	๒๙๗	-๒.๙๓	๒๒.๒๗	๑๗.๘๙	๑๖.๐๔	๑๗.๘๙	-๘.๙๘
บริการด้านอื่น ๆ	๗๕๗	๑,๐๑๔	๑,๐๗๕	๑,๒๖๘	๑,๒๖๒	๑,๒๖๗	-๔.๗๓	๖.๐๐	๖.๐๔	๑๗.๙๐	๑.๙๐	-๑.๙๒
Gross provincial product (GPP)	๑๐๗,๗๑๘	๑๑๔,๗๐๒	๑๒๒,๕๔๖	๑๒๕,๒๔๑	๑๒๗,๕๗๓	๑๒๙,๐๘๑	-๕.๒๖	๖.๕๘	๖.๕๕	๑.๓๘	๒.๖๘	๑.๑๘
GPP Per capita (Baht)	๖๑,๘๘๖	๖๕,๙๕๑	๗๐,๔๖๓	๗๑,๔๘๓	๗๓,๖๑๖	๗๔,๕๐๘	-๘.๓๓	๖.๕๗	๖.๕๕	๑.๕๕	๒.๗๗	๑.๒๙
Population (๑,๐๐๐ persons)	๑,๗๕๑	๑,๗๕๙	๑,๗๕๙	๑,๗๕๘	๑,๗๕๗	๑,๗๕๕	๐.๐๖	-๐.๐๘	๐.๐๐	-๐.๐๖	-๐.๐๘	-๐.๑๑

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดอุบลราชธานี (GPP) ๑๙ สาขา

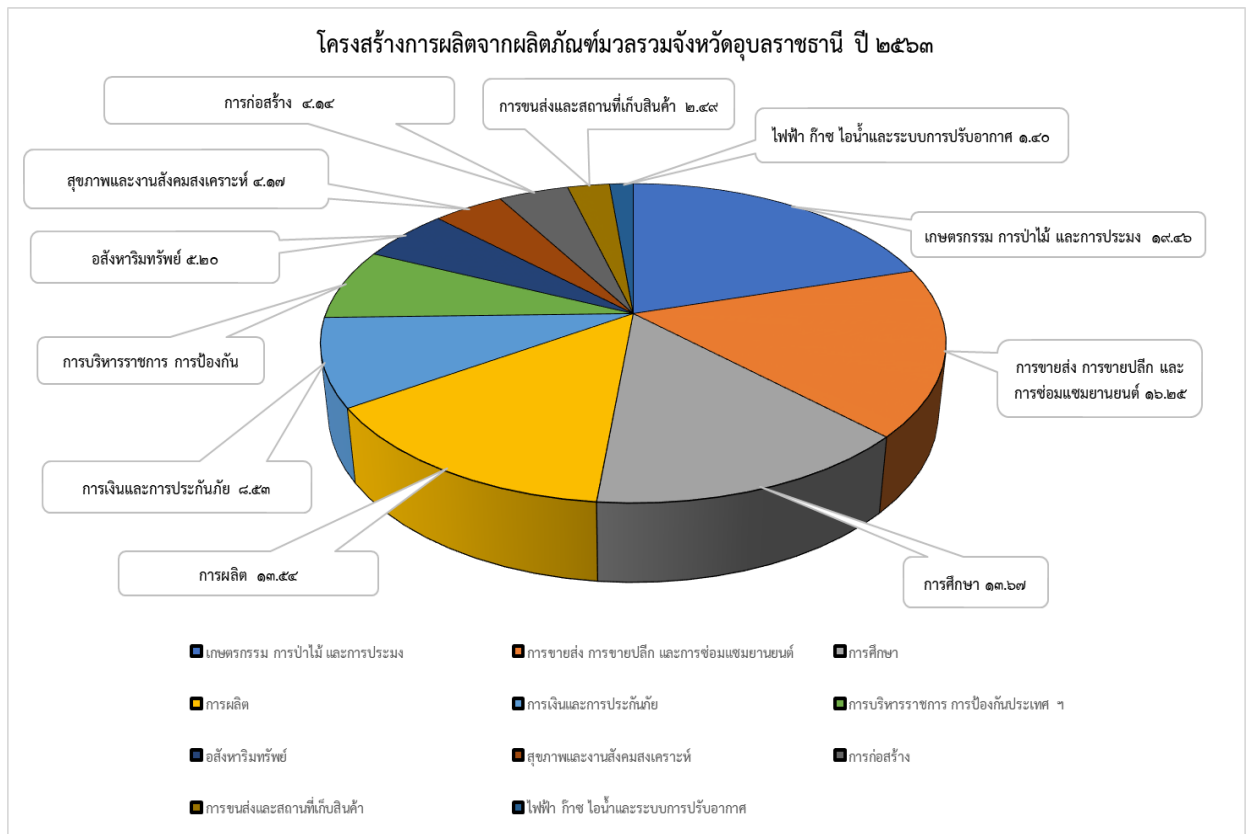
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๓ มีมูลค่าการผลิต ๑๒๙,๐๘๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๑,๕๐๘ ล้านบาท จากปีที่ผ่านมา ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานีต่อประชากร (Gross Provincial Products Per Capita) เท่ากับ ๗๔,๔๐๘ บาทต่อคน เพิ่มขึ้น ๙๔๖ บาทต่อคน จากปีที่ผ่านมา

ภาคเกษตร มีมูลค่า ๒๕,๑๑๔.๔๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๙๖๕.๖๐ ล้านบาท จากปีที่ผ่านมา อัตราการเจริญเติบโต ขยายตัวร้อยละ ๔.๐๐

ภาคนอกเกษตร มีมูลค่า ๑๐๓,๙๖๖.๘๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๕๔๒.๗๒ ล้านบาท จากปีที่ผ่านมา ขยายตัวร้อยละ ๐.๕๒ ต่อเนื่องจากที่ขยายตัวร้อยละ ๓.๖๗ ในปีที่ผ่านมา จากการขยายตัวของสาขาวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ ร้อยละ ๙.๙๔ หมวดการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ร้อยละ ๖.๒๒ สาขาสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ ๖.๐๙ จากไฟฟ้า ก๊าซ ใอน้ำและระบบการปรับอากาศ ร้อยละ ๔.๒๒

โครงสร้างการผลิตจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี

โครงสร้างการผลิตจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๓ สาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูง ๕ อันดับแรก คือ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ๒๕,๑๑๔.๔๓ ล้านบาท สาขาการขนส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ ๒๐,๙๗๑.๗๙ ล้านบาท สาขาการศึกษา ๑๗,๖๔๑.๒๕ ล้านบาท สาขาการผลิต ๑๓,๔๘๑.๘๘ ล้านบาท และสาขาการเงินและการประกันภัย ๑๑,๐๐๗.๔๔ ล้านบาท

ภาพที่ ๖ โครงสร้างการผลิตจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๓

๑.๖ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นจังหวัดชายแดนสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นเมืองเก่าแก่มีประวัติความเป็นมาว่าสองร้อยปี และมีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายและน่าสนใจทั้งด้านประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี โดยภาพรวม การเดินทางท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีจำนวน ผู้มาเยี่ยมเยือนทั้งสิ้น ๑,๕๓๗,๑๗๘ คน เป็นชาวไทย ๑,๕๐๒,๓๑๗ คน เป็นชาวต่างชาติ ๓๔,๘๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕ ของจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน ในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด ๓,๔๑๖ ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ ๗.๑๑ ของการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนอัตราการเข้าพักเท่ากับ ๓๔.๐๕ วัน จำนวนโรงแรม รีสอร์ท และอพาร์ทเมนท์รายวัน รวม ๑๘๐ แห่ง ๔,๙๙๓ ห้อง มีบริษัทนำเที่ยว ๕๑ แห่ง มีนักท่องเที่ยว ๒๖๖ คน แบ่งเป็น นักท่องเที่ยวประเภททั่วไป ๒๔๖ คน นักท่องเที่ยวเฉพาะพื้นที่ ๒๐ คน บริษัทนำเที่ยว ๑๓ แห่ง สายการบิน ๕ สายการบินเข้าพักเฉลี่ย ๒.๔๖ วัน

จังหวัดอุบลราชธานี มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑. บัณฑิตาเพ็ญ บ้านราษฎร์เจริญ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลท่าลาด อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน มีร้านค้าเพื่อบริการนักท่องเที่ยว และนอกจากนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมรายได้ให้คนในชุมชน ทุกๆ วันเสาร์-อาทิตย์ จะมีผลผลิตทางการเกษตรของชุมชน อาทิเช่น ฝักบัว ข้าวโพด หน่อไม้สด หรือแม้แต่สินค้าทำมือ ผ้าพันคอ และตะกร้าสาน เป็นต้น มาคอยให้บริการให้นักท่องเที่ยวได้จับจ่าย ใช้สอย

๒. กลุ่มแปลงใหญ่ไม้ดอกบ้านตาตืด หมู่ ๓ ตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นหมู่บ้านไม้ดอกที่มีเกษตรกรปลูกไม้ดอกทุกหลังคาเรือนอีกทั้งยังเป็นศูนย์เรียนรู้การผลิตไม้ดอกครบวงจร ตั้งแต่การขยายพันธุ์จนถึงการแปรรูป และมีดอกเบญจมาศหลากหลายพันธุ์ให้นักท่องเที่ยวให้มาชม

๓. กลุ่มไม้ดอกบ้านบัวเทิง ชุมชนบ้านบัวเทิง ตำบลท่าช้าง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมการทำเกษตรแบบผสมผสาน ศึกษาเรียนรู้เทคนิควิธีการทำการเกษตรกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร นักท่องเที่ยวที่ต้องการพักค้างคืน สามารถเข้าพักที่วิสาหกิจชุมชนกลุ่มโฮมสเตย์บ้านบัวเทิง โดยชุมชนบ้านบัวเทิง ได้ทำการเกษตรแบบผสมผสาน เช่น กล้วย ส้มโอ มะนาว แก้วมังกร ควบคู่กับการปลูกไม้ดอกไม้ประดับ จนประสบความสำเร็จ สร้างรายได้ให้ครอบครัวได้เป็นอย่างดี จึงเกิดการขยายพื้นที่ออกไปยังสวนใกล้เคียง และขยายออกไปจนครอบคลุมเกือบทั้งชุมชน

บัวนาคาเฟ่ บ้านราษฎร์เจริญ

หมู่ 10 ตำบลท่าลาด
อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

☎ 0886907084 📍 บัว นา คาเฟ่. Buana Café

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบจึงทำร้านกาแฟเพื่อบริการนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีผลผลิตทางการเกษตรของชุมชนมาวางจำหน่าย อาทิ ผักบัว ข้าวโพดหวาน หน่อไม้สด หรือแม้แต่ดินถ้ำทำมือ ผ้าพันคอ และตะกร้าสาน ทำให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวที่จับจ่าย ใช้สอย

กิจกรรม ที่นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม

- ✓ **ชม** (สวนดอกบัวกลางทุ่ง แปลงเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง)
- ✓ **ชิม** (ผักบัวอินทรีย์หวานสด น้ำรากบัว อาหารพื้นบ้าน)
- ✓ **ซื้อ** (ผลผลิตสินค้าเกษตร)

กลุ่มแปลงใหญ่ไม้ดอกบ้านตาคีค

หมู่ 3 ตำบลโนนผึ้ง
อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

บ้านตาคีค หมู่ 3 ตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ เป็นหมู่บ้านที่ผลิตดอกไม้สดจำหน่ายมากที่สุดในจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2559 ชาวบ้านจึงได้มีการรวมกลุ่มกันจัดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนและในปี 2561 ได้เข้าร่วมโครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ต่อมาในปี 2562 ได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยมีการจัดงาน **"บุญมาศบานเทศกาลแห่งรัก"** ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ของทุกปี และในปี 2563 จัดเป็นชุมชนท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวหรือบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจในการผลิตไม้ดอกไม้สดเข้ามาเที่ยวชม ศึกษาดูงาน รวมทั้งกิจกรรมด้านอื่นๆ ภายในชุมชน

กิจกรรม ที่นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม

- 🌸 **ชม** (ศึกษาการปลูกไม้ดอก, ไม้กระถาง, การแปรรูปไม้ดอก)
- 🌸 **แวะ** (ทุ่งดอกเบญจมาศ คัดเตอร์และมาร์กาเร็ต)
- 🌸 **ซื้อ** (สินค้ากลุ่มเกษตร)

สถานที่ตั้ง บ้านตาคีค หมู่ที่ 3
ตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ
จังหวัดอุบลราชธานี
เบอร์ติดต่อ 063-5129229

ภาพที่ ๗ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๑ ครุฑเรือเกษตรกร

ตารางที่ ๙ จำนวนครุฑเรือเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนครุฑเรือเกษตรกร		จำนวนแปลง	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)
		ครุฑเรือ	ร้อยละ		
๑	ตาลชุม	๖,๗๖๔	๑๑๑.๘๐	๑๒,๘๑๕	๑๑๓,๔๓๗.๙๖
๒	นาเยีย	๔,๙๕๙	๑๐๔.๕๘	๘,๘๘๑	๘๒,๙๒๔.๓๒
๓	นาตาล	๖,๓๗๖	๑๐๒.๙๗	๑๓,๔๑๙	๘๖,๓๗๖.๗๔
๔	ม่วงสามสี	๑๗,๐๔๑	๑๐๒.๖๘	๓๙,๙๐๑	๒๘๐,๙๘๘.๕๓
๕	เขื่องใน	๑๙,๕๖๕	๑๐๒.๖๒	๕๒,๒๒๑	๒๙๗,๗๓๗.๒๐
๖	เหล่าเสือโก้ก	๕,๑๕๗	๑๐๑.๑๒	๑๑,๐๙๔	๗๓,๗๗๘.๙๑
๗	กุดข้าวปุ้น	๗,๘๘๑	๑๐๐.๔๑	๑๖,๗๒๙	๑๔๑,๘๔๒.๐๗
๘	ศรีเมืองใหม่	๑๓,๘๐๙	๙๙.๙๗	๒๔,๔๙๖	๒๓๕,๗๑๖.๔๓
๙	นาจะหลวย	๙,๔๕๕	๙๘.๕๒	๑๗,๒๐๙	๑๗๐,๘๗๒.๙๐
๑๐	ตระการพืชผล	๒๑,๕๓๔	๙๗.๙๒	๔๓,๑๒๑	๓๔๔,๕๓๙.๙๐
๑๑	สำโรง	๑๐,๗๕๙	๙๗.๗๔	๒๒,๔๙๘	๑๘๙,๑๕๓.๖๑
๑๒	น้ำยืน	๑๐,๑๕๙	๙๕.๔๙	๒๘,๑๘๖	๒๑๘,๖๑๒.๕๙
๑๓	โพธิ์ไทร	๗,๓๙๕	๙๔.๗๑	๑๖,๕๑๓	๑๔๐,๘๘๕.๕๖
๑๔	น้ำขุ่น	๔,๙๔๗	๙๓.๒๕	๑๒,๘๐๖	๑๐๐,๙๐๒.๑๐
๑๕	ดอนมดแดง	๔,๕๔๗	๙๒.๘๙	๑๐,๑๒๖	๖๘,๖๐๗.๒๓
๑๖	เดชอุดม	๒๗,๐๑๘	๙๒.๘๓	๕๒,๐๒๒	๔๘๑,๙๐๐.๙๘
๑๗	สว่างวีระวงศ์	๓,๘๓๔	๙๒.๓๒	๖,๘๐๑	๔๖,๕๗๑.๒๗
๑๘	บุญศรี	๑๕,๐๑๑	๙๒.๐๙	๒๖,๒๘๔	๒๘๗,๕๖๑.๕๐
๑๙	พิบูลมังสาหาร	๒๒,๐๖๗	๙๒.๐๒	๔๒,๙๕๖	๔๒๕,๕๙๙.๙๖
๒๐	ทุ่งศรีอุดม	๔,๖๔๙	๙๐.๒๗	๑๐,๔๒๘	๙๐,๗๗๕.๓๙
๒๑	วารินชำราบ	๑๕,๒๑๔	๙๐.๑๕	๒๘,๔๗๒	๒๐๕,๘๗๓.๕๐
๒๒	เมืองอุบลราชธานี	๑๓,๙๒๔	๘๖.๘๕	๓๐,๒๕๒	๑๖๖,๗๙๒.๑๘
๒๓	สิรินธร	๖,๒๙๒	๘๖.๑๗	๑๒,๑๘๗	๑๐๕,๓๙๖.๓๐
๒๔	โขงเจียม	๕,๖๘๖	๘๔.๖๓	๑๒,๕๒๖	๑๑๖,๗๕๓.๓๐
๒๕	เขมราฐ	๑๐,๖๘๕	๘๓.๙๔	๒๑,๑๔๗	๑๖๗,๔๒๐.๕๓
	รวม	๒๗๔,๗๒๘	๙๕.๐๖	๕๗๓,๐๙๐	๔,๖๔๑,๐๒๐.๙๖

ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกร สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

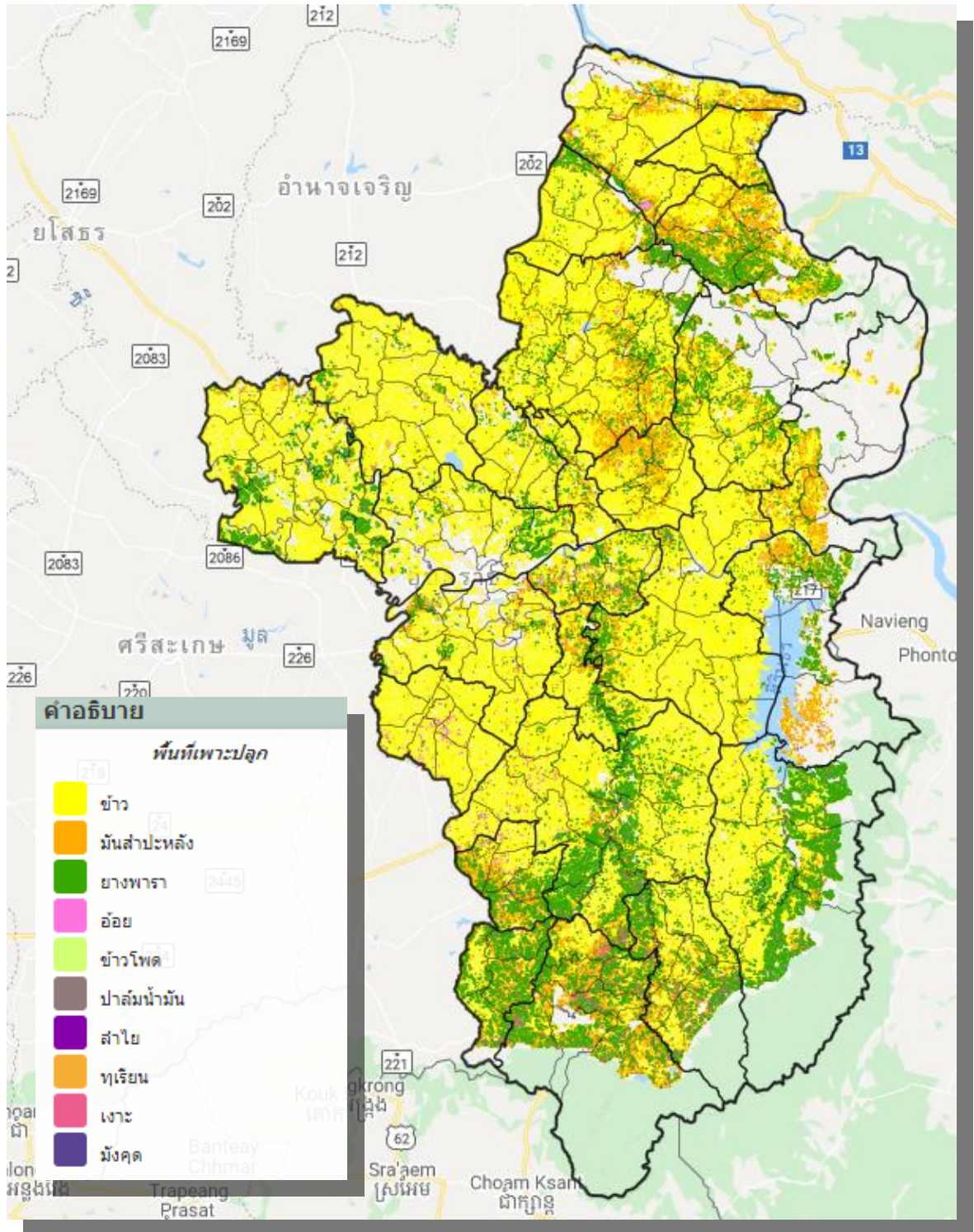
๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๐.๐๗ ล้านไร่ เป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรจำนวน ๕.๘๙ ล้านไร่ แบ่งเป็นพื้นที่เพื่อการทำนา ๔.๒๑ ล้านไร่ พื้นที่ทำไร่ ๐.๖๘ ล้านไร่ พื้นที่ไม้ผลไม้ยืนต้น ๐.๕๐ ล้านไร่

ตารางที่ ๑๐ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ลำดับ ที่	อำเภอ	จำนวน เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)						
				นาข้าว	พืชไร่	ไม้ผล ไม้ยืนต้น	ไม้ดอก ไม้ประดับ	พืชผัก	พื้นที่ การเกษตร อื่นๆ	รวม
๑	เมือง	๑๔,๑๘๖	๓๕๙,๙๒๗	๑๓๖,๔๗๘	๔๔,๒๘๙	๘,๒๘๙	๔๓	๗๗	๕,๔๓๐	๑๙๔,๖๐๖
๒	ศรีเมืองใหม่	๑๔,๓๕๐	๖๗๕,๖๑๙	๒๐๗,๕๙๙	๖๕,๑๐๘	๕๕,๑๐๘	๐	๑,๒๓๕	๒,๓๒๓	๓๓๑,๓๗๓
๓	โขงเจียม	๖,๒๐๖	๔๗๗,๑๙๕	๘๖,๒๕๒	๔๐,๘๓๔	๒๕,๘๓๔	๐	๑๑๙	๗,๑๖๕	๑๖๐,๒๔๔
๔	เขื่องใน	๒๐,๐๑๘	๕๐๔,๗๕๔	๒๙๖,๒๑๙	๓๙,๘๔๖	๒๙,๗๔๖	๒๐	๗,๕๑๙	๓๕,๒๒๔	๔๐๔,๕๗๔
๕	เขมราฐ	๑๓,๘๒๓	๓๘๗,๑๕๒	๑๘๖,๖๒๒	๒๓,๔๖๖	๒๓,๒๖๖	๐	๑,๙๓๒	๓๐,๘๗๘	๒๖๒,๑๖๔
๖	เดชอุดม	๒๙,๕๗๓	๗๙๐,๓๗๔	๔๗๒,๕๗๔	๓๙,๔๔๖	๓๒,๔๔๖	๑๑๗	๔,๔๘๕	๒๐,๑๑๐	๕๖๙,๑๗๘
๗	นาจะหลวย	๙,๑๘๕	๔๐๘,๗๒๒	๑๓๘,๔๖๐	๕๐,๙๖๖	๓๑,๙๖๖	๐	๖๐๗	๔๐,๓๐๗	๒๖๒,๓๐๖
๘	น้ำยืน	๑๐,๕๔๔	๖๘๖,๓๓๕	๑๐๐,๒๘๓	๙๑,๔๘๖	๕๔,๓๓๘	๔๙	๑,๐๑๔	๘,๖๘๕	๒๕๕,๘๕๕
๙	บุณฑริก	๑๖,๑๔๔	๙๓๙,๙๔๘	๒๕๗,๐๓๘	๕๘,๙๙๖	๕๐,๙๙๖	๐	๖๕๑	๕๒,๖๙๙	๔๒๐,๓๘๐
๑๐	ตระการฯ	๒๓,๙๙๑	๖๕๕,๖๖๙	๓๕๐,๗๙๖	๓๙,๖๗๓	๒๔,๖๗๓	๗๕	๑,๘๑๖	๑๓,๓๒๑	๔๓๐,๓๕๔
๑๑	กุศขำปูน	๘,๔๔๐	๒๒๙,๗๙๕	๑๓๖,๘๙๘	๑๘,๔๑๗	๑๖,๔๑๗	๐	๑๓๐	๘๙,๕๗๗	๑๘๐,๘๐๙
๑๒	ม่วงสามสิบ	๑๘,๗๕๔	๕๓๖,๑๕๓	๒๙๖,๕๒๑	๙,๒๕๐	๘,๒๒๒	๒	๒,๒๙๐	๙๗,๕๑๔	๔๑๓,๗๙๙
๑๓	วารินชำราบ	๑๖,๔๕๘	๔๓๔,๘๘๗	๒๐๘,๗๖๓	๘,๒๕๑	๗,๗๐๗	๓๘๘	๓,๒๔๐	๘,๐๖๔	๒๓๖,๔๑๓
๑๔	พิบูลฯ	๒๕,๖๔๕	๖๓๒,๘๓๓	๓๗๗,๒๓๐	๑๕,๙๐๑	๑๒,๗๐๑	๐	๐	๕,๓๗๕	๔๑๑,๒๐๗
๑๕	ตาลชุม	๗,๕๖๐	๑๙๘,๓๑๔	๑๑๖,๘๙๙	๕,๘๕๐	๔,๘๕๐	๐	๑๖	๔,๘๒๗	๑๓๒,๔๔๒
๑๖	โพธิ์ไทร	๘,๔๑๓	๓๔๖,๘๘๘	๑๐๕,๖๔๖	๒๔,๑๙๘	๒๔,๐๙๘	๐	๑,๐๑๑	๖,๙๐๕	๑๖๑,๘๕๘
๑๗	สำโรง	๑๑,๖๑๘	๒๔๑,๐๓๙	๑๙๕,๖๐๒	๘,๔๘๑	๖,๔๘๑	๐	๒๗๒	๐	๒๑๐,๘๓๖
๑๘	ดอนมดแดง	๔,๘๓๐	๑๓๓,๑๒๕	๗๐,๖๙๗	๗,๗๒๙	๖,๗๒๙	๐	๐	๑๐๖๑๘	๙๕,๗๗๓
๑๙	สิรินธร	๖,๔๓๓	๔๙๔,๕๐๖	๖๒,๗๙๘	๒๘,๓๓๕	๒๕,๒๓๐	๑๘	๑๑๔	๐	๑๑๖,๔๙๕
๒๐	ทุ่งศรีอุดม	๕,๐๗๓	๑๕๘,๖๙๗	๗๘,๘๘๒	๑๓,๕๒๐	๙,๕๒๐	๐	๒๔๑	๑๒๐๗๓	๑๑๔,๒๓๖
๒๑	นาเยี่ย	๕,๒๗๔	๑๕๗,๐๖๐	๖๙,๐๐๘	๖,๕๒๔	๕,๔๒๒	๒	๑๙๓	๒๔,๐๖๗	๑๐๕,๒๑๖
๒๒	นาตาล	๖,๘๖๒	๑๔๕,๙๘๓	๘๙,๘๑๒	๒,๒๑๖	๓,๑๑๖	๐	๐	๓,๒๓๔	๙๘,๓๗๘
๒๓	เหล่าเสือโก้ก	๕,๗๕๓	๑๔๕,๘๒๔	๗๓,๑๘๗	๕,๘๐๙	๔,๘๙๑	๐	๑,๑๖๓	๘๓๓๑	๙๓,๓๘๑
๒๔	สว่างวีระวงศ์	๔,๔๒๒	๑๒๖,๑๔๔	๕๒,๐๑๐	๑๑,๐๓๙	๑๐,๐๓๙	๕๘	๕,๖๙๙	๐	๗๘,๘๔๕
๒๕	น้ำขุ่น	๕,๔๕๔	๒๐๓,๐๔๗	๖๐,๙๗๐	๒๑,๖๒๐	๒๑,๖๒๐	๐	๔๑๔	๔๘,๗๗๙	๑๕๓,๔๐๓
รวม		๒๙๙,๐๐๙	๑๐,๐๗๐,๐๐๐	๔,๒๑๙,๒๘๔	๖๘๑,๒๕๐	๕๐๓,๗๐๕	๗๗๒	๓๔,๒๓๘	๔๕๔,๘๗๖	๕,๘๙๔,๑๒๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

ภาพที่ ๘ ลักษณะการใช้ที่ดินจังหวัดดourลธาธานี

การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกาศพืชเศรษฐกิจ ๑๓ ชนิดพืช ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรดโรงงาน ลำไย เงาะ ทุเรียน มังคุด มะพร้าว และ กาแฟ จากพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าว กรมพัฒนาที่ดินได้กำหนดระดับความเหมาะสมของพื้นที่ปลูกรายจังหวัด โดยวิเคราะห์จากสภาพพื้นที่ ลักษณะของดิน ปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำชลประทาน ร่วมกับการจัดการพื้นที่และลักษณะรายพืช โดยแบ่งระดับความเหมาะสม เป็น ๔ ระดับ ได้แก่

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง แต่พบข้อจำกัดบางประการซึ่งสามารถบริหารจัดการได้

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีข้อจำกัดบางประการของดินและน้ำ ส่งผลให้การผลิตพืชให้ผลตอบแทนต่ำ การใช้พื้นที่ต้องใช้ต้นทุนสูงในการจัดการ และมีความเสี่ยงจากน้ำท่วม และขาดน้ำ

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N)

กรมพัฒนาที่ดินได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดอุบลราชธานี ๔ ชนิด ดังนี้

๑) ข้าว

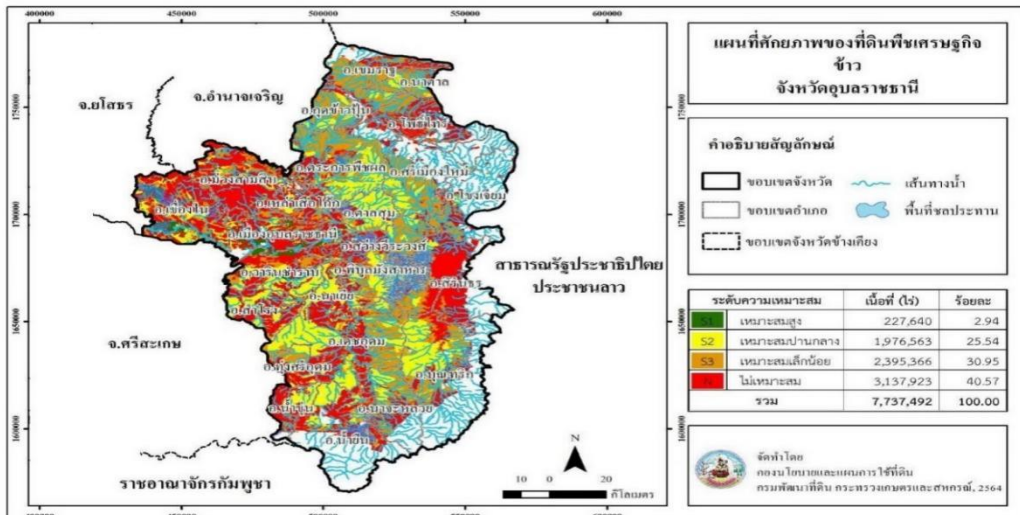
กรมพัฒนาที่ดินได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกข้าวจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๒๒๗,๖๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๔ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเขื่องใน ๖๒,๔๖๒ ไร่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี ๕๔,๔๖๖ ไร่ และอำเภวารินชำราบ ๔๔,๐๐๘ ไร่

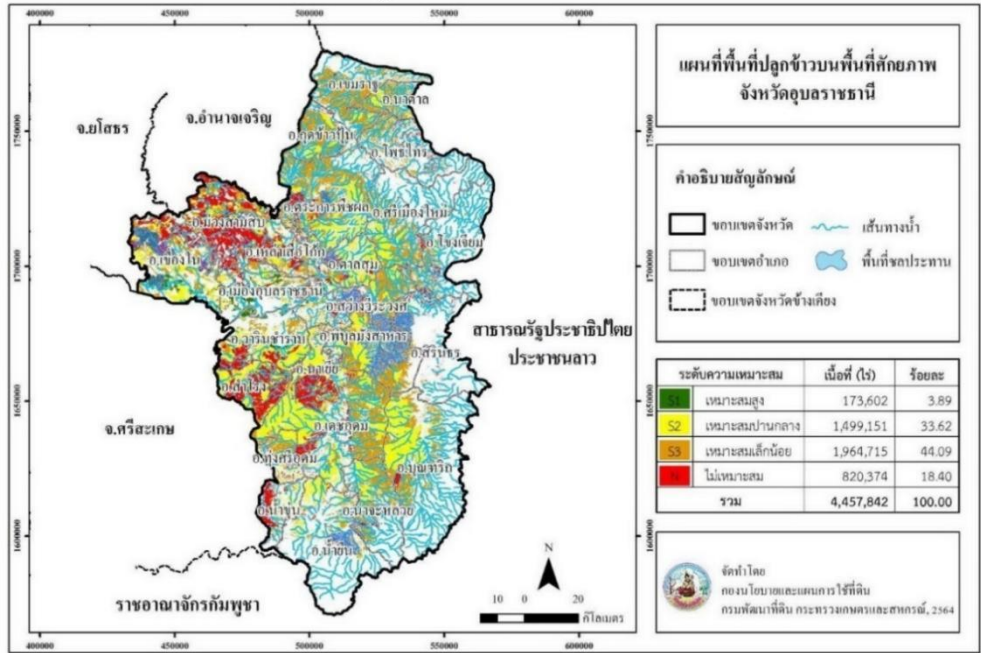
ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๑,๙๗๖,๕๖๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเดชอุดม ๓๔๔,๒๘๘ ไร่ อำเภอบุณฑริก ๒๐๙,๐๔๑ ไร่ และอำเภอตระการพืชผล ๑๓๙,๐๘๗ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๒,๓๙๕,๓๖๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๙๖ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอมัญจาคีรี ๒๘๔,๒๐๙ ไร่ อำเภอตระการพืชผล ๒๓๔,๐๖๒ ไร่ และอำเภอเขมราฐ ๒๑๗,๔๖๐ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๓,๑๓๗,๙๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอม่วงสามสิบ ๓๑๒,๑๕๐ ไร่ อำเภอสิรินธร ๒๘๒,๑๓๘ ไร่ และอำเภอเขื่องใน ๒๘๐,๒๒๗ ไร่ รายละเอียดตามภาพที่ ๙ และ ๑๐

ภาพที่ ๙ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ข้าว” จังหวัดอุบลราชธานี

ภาพที่ ๑๐ แผนที่พื้นที่ปลูก “ข้าว” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี

๒) ยางพารา

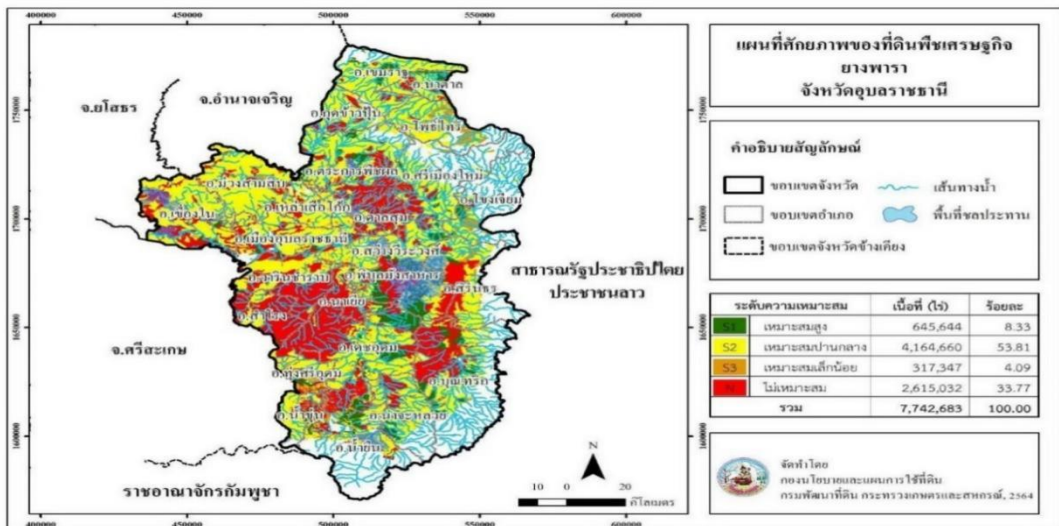
กรมพัฒนาที่ดินได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกยางพาราจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๖๔๕,๖๔๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๔ ของพื้นที่ ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอพิบูลมังสาหาร ๑๔๓,๒๘๑ ไร่ อำเภอเดชอุดม ๑๐๖,๒๔๖ ไร่ และ อำเภอบุณฑริก ๖๐,๑๑๕ ไร่

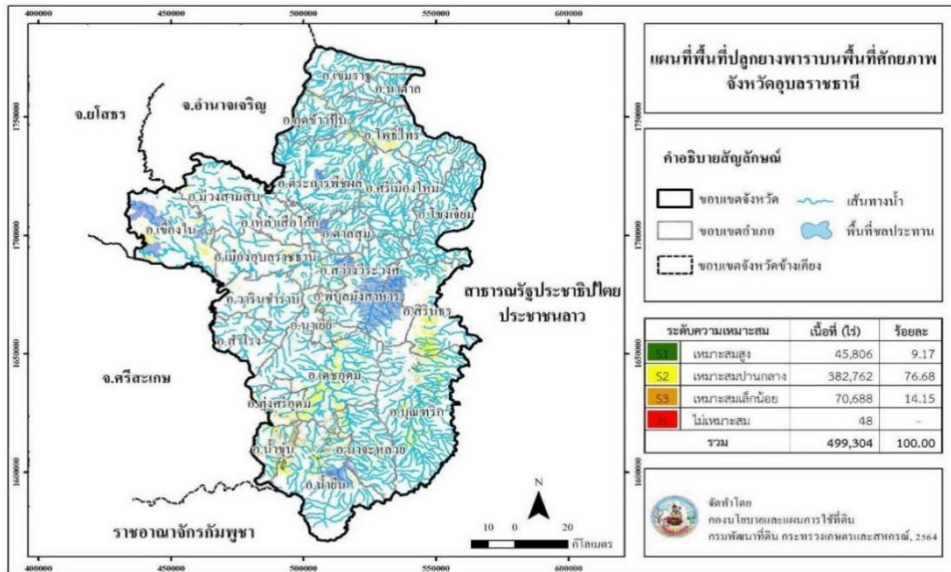
ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๑๖๔,๖๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๗๙ ของพื้นที่ ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเขื่องใน ๓๖๓,๖๙๒ ไร่ อำเภอม่วงสามสิบ ๓๕๑,๘๕๔ ไร่ และอำเภอตระการพืชผล ๓๔๑,๖๕๙ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๓๑๗,๓๔๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๐ ของพื้นที่ ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอโพธิ์ไทร ๗๙,๓๘๒ ไร่ อำเภอทุ่งศรีอุดม ๔๔,๖๑๓ ไร่ และอำเภอโขงเจียม ๓๐,๐๑๗ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒,๖๑๕,๐๓๒ ไร่ รายละเอียดตามภาพที่ ๑๑ และ ๑๒

ภาพที่ ๑๑ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ยางพารา” จังหวัดอุบลราชธานี

ภาพที่ ๑๒ แผนที่พื้นที่ปลูก “ยางพารา” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี

๓) มั่นสำปะหลัง

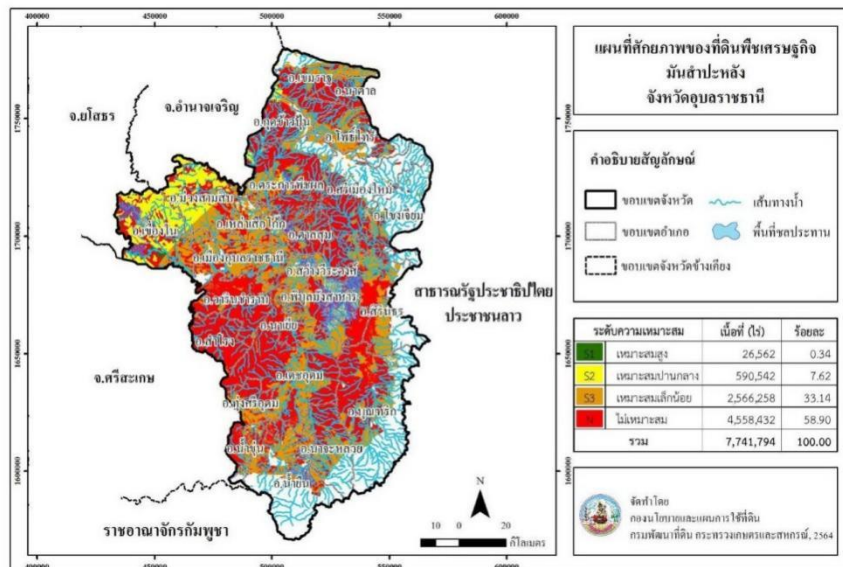
กรมพัฒนาที่ดินได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๒๖,๕๖๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๔ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเขื่องใน ๑๙,๐๐๔ ไร่ อำเภอม่วงสามสิบ ๓,๙๒๗ ไร่ และอำเภอตระการพืชผล ๓,๖๓๑ ไร่

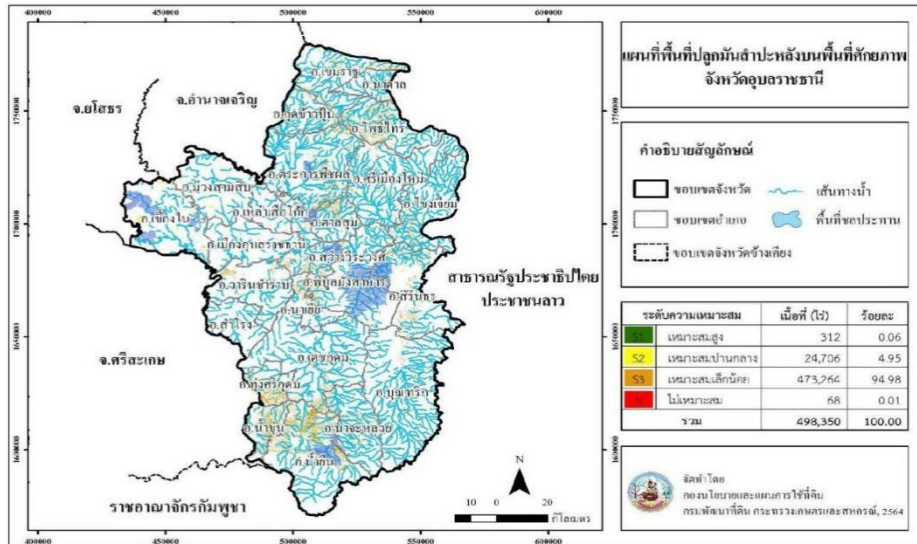
ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๕๙๐,๕๔๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๓ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเขื่องใน ๒๔๖,๕๔๙ ไร่ อำเภอม่วงสามสิบ ๑๙๓,๓๐๕ ไร่ และอำเภอพิบูลมังสาหาร ๗๔,๑๐๗ ไร่ เป็นต้น

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๒,๕๖๖,๒๕๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๑๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเดชอุดม ๒๖๓,๗๖๘ ไร่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี ๒๑๑,๕๗๑ ไร่ และอำเภอตระการพืชผล ๑๗๙,๘๘๕ ไร่ เป็นต้น

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๔,๕๕๘,๔๓๒ ไร่ รายละเอียดตามภาพที่ ๑๓ และ ๑๔

ภาพที่ ๑๓ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “มันสำปะหลัง” จังหวัดอุบลราชธานี

ภาพที่ ๑๔ แผนที่พื้นที่ปลูก “มันสำปะหลัง” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี

๔) ปาล์มน้ำมัน

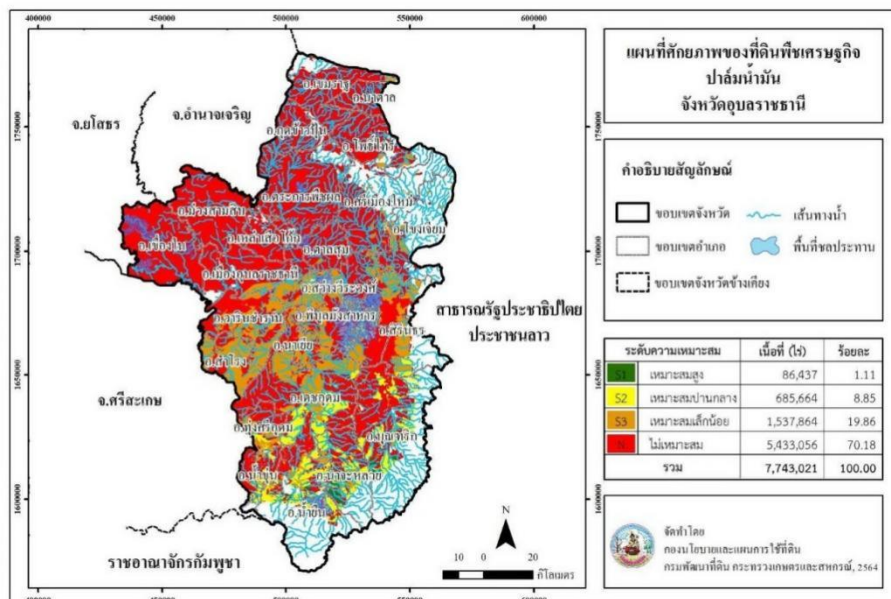
กรมพัฒนาที่ดินได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันจังหวัดอุบลราชธานี ดังนี้

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๘๖,๔๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอนาจะหลวย ๓๗,๘๘๘ ไร่ อำเภอน้ำยืน ๓๓,๔๕๑ ไร่ และอำเภอบุณฑริก ๑๕,๐๘๘ ไร่

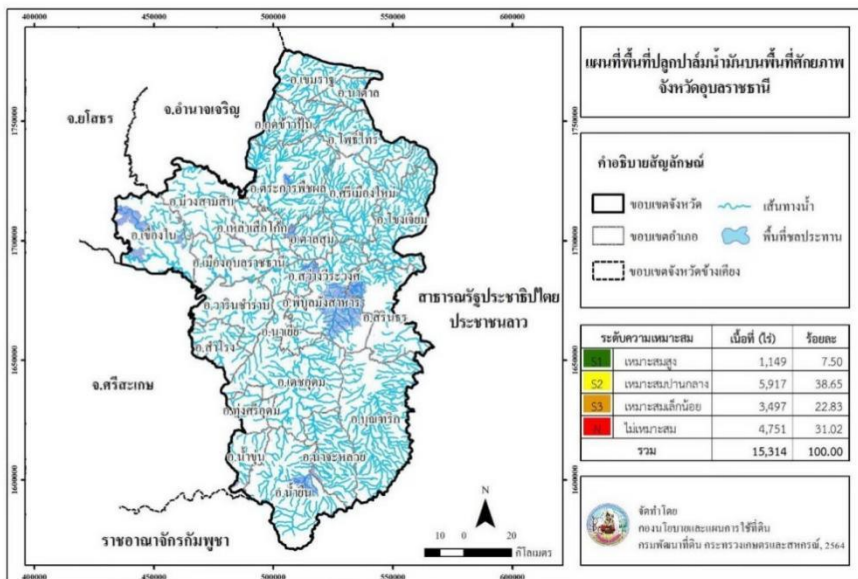
ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๖๘๕,๖๖๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอเดชอุดม ๑๗๖,๑๕๔ ไร่ อำเภอบุณฑริก ๑๖๔,๑๖๘ ไร่ และอำเภอน้ำยืน ๑๔๑,๐๐๗ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑,๕๓๗,๘๖๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๘๖ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอบุณฑริก ๒๕๙,๓๗๙ ไร่ อำเภอเดชอุดม ๒๕๓,๕๓๗ ไร่ และอำเภวารินชำราบ ๑๙๒,๔๑๘ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๕,๔๓๓,๐๕๖ ไร่ รายละเอียดตามภาพที่ ๑๕ และ ๑๖

ภาพที่ ๑๕ แผนที่ศักยภาพของที่ดินพืชเศรษฐกิจ “ปาล์มน้ำมัน” จังหวัดอุบลราชธานี

ภาพที่ ๑๖ แผนที่พื้นที่ปลูก “ปาล์มน้ำมัน” บนพื้นที่ศักยภาพจังหวัดอุบลราชธานี

เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี มีเขตดำเนินการปฏิรูปที่ดิน จำนวน ๒๔ อำเภอ (ยกเว้นอำเภอสำโรง) เนื้อที่รวม ๑,๖๗๓,๐๐๕ ไร่ ผลการจัดที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี ตามตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลการจัดที่ดินสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕

กิจกรรมจัดที่ดิน					ผลการจัดที่ดินของรัฐ						ผลการจัดทำประโยชน์		
					เกษตรกรกรม			ชุมชน			ที่ดินเอกชน		
อำเภอ	ตำบล	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่
กุดข้าวปุ้น	๕	๑,๔๓๖	๑,๖๗๐	๑๙,๗๑๔	๑,๓๑๖	๑,๕๔๙	๑๙,๖๖๓	๑๒๐	๑๒๑	๕๑			
เขมราฐ	๑๓	๔,๐๒๑	๔,๘๖๕	๔๖,๓๘๔	๓,๓๐๒	๔,๐๗๔	๔๕,๙๔๖	๗๑๙	๗๙๑	๔๓๘			
เขื่องใน	๒๒	๘,๙๙๗	๑๒,๐๕๗	๕๓,๙๔๔	๗,๐๗๒	๙,๙๓๖	๕๒,๘๖๐	๑,๙๒๕	๒,๑๒๑	๑,๑๓๘			
โขงเจียม	๗	๒,๖๔๖	๓,๐๒๘	๒๕,๕๐๐	๑,๔๓๒	๑,๖๕๙	๒๔,๙๑๕	๑,๒๑๑	๑,๓๖๖	๕๕๖	๓	๓	๒๘.๙
ดอนมดแดง	๔	๙๕๒	๑,๒๐๔	๑๐,๕๕๗	๘๒๙	๑,๐๗๕	๑๐,๔๑๗	๑๒๓	๑๒๙	๑๔๐			
เดชอุดม	๒๗	๒๓,๙๐๔	๒๘,๐๙๔	๒๔๘,๐๘๐	๑๗,๓๖๖	๒๐,๙๒๐	๒๔๔,๘๘๑	๖,๕๒๙	๗,๑๖๕	๓,๑๓๗	๙	๙	๕๒.๒
ตระการพืชผล	๒๐	๘,๗๒๐	๑๐,๒๓๘	๑๒๕,๓๑๔	๖,๗๘๕	๘,๒๔๒	๑๒๔,๔๖๐	๑,๙๓๕	๑,๙๙๖	๘๕๕			
ตาลชุม	๓	๔๗๗	๕๒๕	๗,๑๗๗	๓๘๑	๔๒๔	๗,๑๕๐	๙๖	๑๐๑	๒๗			
ทุ่งศรีอุดม	๑๐	๘,๖๘๘	๑๐,๑๙๙	๑๐๐,๗๐๕	๖,๒๐๑	๗,๔๘๒	๙๙,๒๙๓	๒,๔๑๗	๒,๗๑๗	๑,๔๑๒			
นาทะลวย	๑๒	๑๕,๔๘๓	๑๘,๐๕๖	๑๙๑,๒๗๘	๑๐,๘๘๔	๑๓,๐๔๐	๑๘๘,๘๖๐	๔,๕๙๗	๕,๐๑๔	๒,๔๐๕	๒	๒	๑๒.๗
นาตาล	๕	๑,๙๓๒	๒,๓๒๙	๑๘,๑๒๕	๑,๒๘๖	๑,๖๐๔	๑๗,๗๒๕	๖๔๖	๗๒๕	๔๐๐			
นาเยีย	๕	๑,๑๙๒	๑,๔๖๑	๑๑,๒๓๗	๙๒๔	๑,๑๓๘	๑๑,๐๖๐	๒๖๘	๓๒๓	๑๗๗			
น้ำขุ่น	๗	๙,๖๙๑	๑๒,๙๖๑	๘๑,๖๔๒	๖,๐๗๕	๘,๗๗๐	๗๙,๐๒๒	๓,๖๑๖	๔,๑๙๑	๒,๖๒๐			
น้ำยืน	๑๑	๑๑,๐๐๓	๑๔,๓๓๙	๑๐๓,๒๔๑	๗,๔๒๘	๑๐,๒๖๘	๑๐๐,๘๓๗	๓,๕๗๕	๔,๐๗๑	๒,๔๐๔			
บุณฑริก	๑๖	๒๔,๓๓๐	๒๘,๖๓๑	๒๕๖,๓๔๔	๑๖,๕๖๓	๑๙,๙๖๑	๒๕๒,๔๕๕	๗,๗๖๓	๘,๖๖๖	๓,๘๖๙	๔	๔	๒๐
พิบูลมังสาหาร	๘	๒,๖๕๗	๓,๑๐๒	๓๔,๙๘๗	๒,๑๖๐	๒,๕๗๐	๓๓,๘๖๖	๓๘๐	๔๑๕	๑๘๘	๑๑๗	๑๑๗	๙๕๓.๒
โพธิ์ไทร	๑๐	๖,๖๑๑	๗,๗๗๔	๙๒,๑๕๘	๕,๓๑๕	๖,๓๘๓	๙๑,๓๗๓	๑,๒๙๖	๑,๓๙๑	๗๘๕			
ม่วงสามสิบ	๑๖	๕,๗๔๕	๗,๕๘๙	๔๘,๗๕๕	๔,๗๗๘	๖,๕๕๐	๔๘,๒๕๓	๙๖๗	๑,๐๓๙	๕๐๒			
เมืองอุบลราชธานี	๓	๖๙๗	๑,๐๖๕	๗,๖๗๗	๖๙๗	๑,๐๖๕	๗,๖๗๗						
วารินชำราบ	๖	๙๑๙	๑,๑๑๓	๗,๘๑๘	๘๖๗	๑,๐๖๑	๗,๗๕๕	๕๒	๕๒	๓๓			
ศรีเมืองใหม่	๑๓	๗,๑๗๕	๘,๕๗๕	๙๐,๑๐๙	๕,๐๗๗	๖,๑๕๒	๘๙,๑๑๔	๒,๐๙๘	๒,๔๒๓	๙๙๕			
สว่างวีระวงศ์	๓	๑,๐๐๗	๑,๒๘๕	๗,๙๐๑	๘๑๐	๑,๐๔๗	๗,๗๕๗	๑๙๗	๒๓๘	๑๔๔			
สิรินธร	๖	๕,๗๑๒	๖,๘๐๖	๖๗,๖๓๕	๓,๓๗๐	๔,๒๗๔	๖๕,๖๖๙	๒,๓๒๓	๒,๕๑๓	๑,๙๒๙	๑๙	๑๙	๓๗.๔
เหล่าเสือโก้ก	๕	๑,๗๐๖	๒,๐๑๐	๑๖,๗๒๓	๑,๓๑๗	๑,๖๒๑	๑๖,๔๕๖	๓๘๙	๓๘๙	๒๖๗			
รวม	๒๓๗	๑๕๕,๖๓๑	๑๘๘,๙๗๖	๑,๖๗๓,๐๐๕	๑๑๒,๒๓๕	๑๔๐,๘๖๕	๑,๖๔๗,๔๓๐	๔๓,๒๔๒	๔๗,๙๕๗	๒๔,๔๗๑	๑๕๔	๑๕๔	๑,๑๐๔.๔

ที่มา : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๓.๒ แหล่งน้ำอื่น ๆ

ตารางที่ ๑๓ โครงการแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน ข้อมูลการขุดสระน้ำขนาดเล็กในไร่นา พื้นที่กักเก็บน้ำรวม ๖๑.๓๑ ล้านลูกบาศก์เมตร

ที่	อำเภอ	โครงการแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน (บ่อจิว พต.)		โครงการบริหารจัดการเกษตรแบบ (เกษตร)		โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่		โครงการโคกหนองนา โมเดล		รวม	
		จำนวน (บ่อ)	กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)	จำนวน (บ่อ)	กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)	จำนวน (บ่อ)	กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)	จำนวน (บ่อ)	กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)	จำนวน (บ่อ)	กักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)
๑	เมืองอุบลราชธานี	๔๑๖	๕๒๔,๑๖๐	๘๘	๑๑๐,๘๘๐			๔๒	๑๖๐,๓๐๐	๕๕๖	๗๙๕,๓๔๐
๒	วารินชำราบ	๑,๐๑๗	๑,๒๘๑,๔๒๐	๑๙๐	๒๓๙,๔๐๐	๑๖๐	๓๕๙,๘๐๐	๕	๒๐,๐๐๐	๑,๓๗๒	๑,๙๐๐,๖๒๐
๓	เขื่องใน	๑,๖๕๖	๒,๐๘๖,๕๖๐	๒๓๔	๒๙๔,๘๔๐	๑๖๖	๓๗๔,๑๐๐	๖๑	๒๗๘,๖๐๐	๒,๑๑๗	๓,๐๓๔,๑๐๐
๔	ม่วงสามสิบ	๒,๓๒๒	๒,๙๒๕,๗๒๐	๒๕๐	๓๑๕,๐๐๐			๔๑๒	๑,๓๑๒,๐๐๐	๒,๙๘๔	๔,๕๕๒,๗๒๐
๕	สำโรง	๑,๕๙๔	๒,๐๐๘,๔๔๐	๑๓๘	๑๗๓,๘๘๐	๑๔๘	๓๓๑,๙๐๐	๕	๖๗,๑๐๐	๑,๘๘๕	๒,๕๘๑,๓๒๐
๖	ดอนมดแดง	๔๖๐	๕๗๙,๖๐๐	๘๐	๑๐๐,๘๐๐	๑๐๑	๒๓๖,๗๐๐	๓๙	๑๐๖,๐๐๐	๖๘๐	๑,๐๒๓,๑๐๐
๗	เหล่าเสือโก้ก	๗๙๙	๑,๐๐๖,๗๔๐	๖๐	๗๕,๖๐๐	๒๓	๕๑,๕๐๐	๑๙	๖๓,๕๐๐	๙๐๑	๑,๑๙๗,๓๔๐
๘	เขมรราชู	๒,๑๖๖	๒,๗๒๙,๑๖๐	๑๕๐	๑๘๙,๐๐๐	๗๖	๑๙๒,๐๐๐	๕๕	๒๕๔,๖๐๐	๒,๔๔๗	๓,๓๖๔,๗๖๐
๙	ตระการพืชผล	๔,๒๐๖	๕,๒๙๙,๕๖๐	๒๗๘	๓๕๐,๒๘๐			๑,๐๗๘	๓,๓๖๔,๔๐๐	๕,๕๖๒	๙,๐๑๔,๒๔๐
๑๐	โพธิ์ไทร	๒,๒๐๙	๒,๗๘๓,๓๔๐	๙๕	๑๑๙,๗๐๐			๔๘	๒๔๖,๔๐๐	๒,๓๕๒	๓,๑๙๙,๔๔๐
๑๑	นาตาล	๑,๖๖๕	๒,๐๙๗,๙๐๐	๘๐	๑๐๐,๘๐๐			๑๒๔	๓๖๕,๔๐๐	๑,๘๖๙	๒,๕๖๔,๑๐๐
๑๒	กุดข้าวปุ้น	๑,๒๕๔	๑,๕๘๐,๐๔๐	๘๒	๑๐๓,๓๒๐			๑๕	๔๒,๕๐๐	๑,๓๕๑	๑,๗๒๕,๘๖๐
๑๓	ศรีเมืองใหม่	๑,๖๕๕	๒,๐๘๕,๓๐๐	๑๗๐	๒๑๔,๒๐๐	๑๐๓	๒๓๕,๗๐๐	๑๗	๙๐,๓๐๐	๑,๙๕๕	๒,๖๒๕,๕๐๐
๑๔	เดชอุดม	๒,๘๑๐	๓,๕๔๐,๖๐๐	๓๔๓	๔๓๒,๑๘๐			๗๙๙	๒,๕๗๙,๔๐๐	๓,๙๕๒	๖,๕๕๒,๑๘๐
๑๕	บุญศรี	๑,๐๙๙	๑,๓๘๔,๗๔๐	๑๙๐	๒๓๙,๔๐๐	๓๙	๘๗,๓๐๐	๑๖๕	๕๓๙,๘๐๐	๑,๔๙๓	๒,๒๕๑,๒๔๐
๑๖	นาจะหลวย	๑,๔๑๑	๑,๗๗๗,๘๖๐	๑๒๐	๑๕๑,๒๐๐			๔๑	๑๗๑,๑๐๐	๑,๕๗๒	๒,๑๐๐,๑๖๐
๑๗	น้ำขุ่น	๓๘๕	๔๘๕,๑๐๐	๖๒	๗๘,๑๒๐			๒๙๐	๑,๐๑๙,๔๐๐	๗๓๗	๑,๕๘๒,๖๒๐
๑๘	ทุ่งศรีอุดม	๑๙๙	๒๕๐,๗๔๐	๖๐	๗๕,๖๐๐	๔๗	๑๑๗,๗๐๐	๑๓๗	๔๖๒,๒๐๐	๔๔๓	๙๐๖,๒๔๐
๑๙	น้ำยืน	๖๖๕	๘๓๗,๙๐๐	๘๐	๑๐๐,๘๐๐			๓๓	๒๓๓,๓๐๐	๗๗๘	๑,๑๗๒,๐๐๐
๒๐	พิบูลมังสาหาร	๑,๕๒๒	๑,๙๑๗,๗๒๐	๓๐๐	๓๗๘,๐๐๐	๒๗	๕๒,๖๐๐	๑๓๕	๔๔๔,๖๐๐	๑,๙๘๔	๒,๗๙๒,๖๒๐
๒๑	นาเยี่ย	๖๓๖	๘๐๑,๓๖๐	๖๐	๗๕,๖๐๐			๓๙	๒๒๗,๙๐๐	๗๓๕	๑,๑๐๔,๘๖๐
๒๒	สว่างวีระวงศ์	๖๓๘	๘๐๓,๘๘๐	๕๐	๖๓,๐๐๐			๑๒๑	๓๖๓,๖๐๐	๘๐๙	๑,๒๓๐,๔๘๐
๒๓	สิรินธร	๕๗๕	๗๒๔,๕๐๐	๖๐	๗๕,๖๐๐			๓๐๐	๙๓๙,๘๐๐	๙๓๕	๑,๗๓๙,๙๐๐
๒๔	ตาลชุม	๘๘๖	๑,๑๑๖,๓๖๐	๑๐๐	๑๒๖,๐๐๐	๙๒	๒๒๗,๑๐๐	๒๖	๙๘,๖๐๐	๑,๑๐๔	๑,๕๖๘,๐๖๐
๒๕	โขงเจียม	๔๕๔	๕๗๒,๐๔๐	๘๐	๑๐๐,๘๐๐	๘	๑๙,๔๐๐	๓๘	๙๑,๘๐๐	๕๘๐	๗๘๔,๐๔๐
	รวม	๓๒,๖๙๙	๔๑,๒๐๐,๗๔๐	๓,๔๐๐	๔,๒๘๔,๐๐๐	๙๙๐	๒,๒๘๕,๘๐๐	๔,๐๔๔	๑๓,๕๔๒,๖๐๐	๔๑,๑๓๓	๖๑,๓๑๓,๑๔๐

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี, สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี, สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔

ตารางที่ ๑๔ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ปีการผลิต ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔

ชนิดพืช	๒๕๖๒/๒๕๖๓						๒๕๖๓/๒๕๖๔						๒๕๖๔/๒๕๖๕					
	จำนวน เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บ เกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคา เกษตรกรขาย ได้เฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	จำนวน เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บ เกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคา เกษตรกรขาย ได้เฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	จำนวน เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บ เกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคา เกษตรกรขาย ได้เฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
ข้าวนาปี	๒๙๑,๔๕๕	๔,๒๑๑,๙๐๗	๑,๖๑๘,๘๐๘				๓๑๙,๐๐๗	๔,๑๓๓,๙๒๔	๑,๖๖๕,๘๕๕				๓๐๓,๗๗๖	๔,๑๐๘,๒๖๔	๑,๖๔๔,๙๒๕			
- ข้าวมะลิ		๒,๙๑๒,๖๖๗	๑,๑๑๙,๔๕๗	๓๘๔	๑๖	๑๗,๙๑๑,๓๑๒,๐๐๐		๓,๔๖๑,๕๖๐	๑,๓๔๘,๖๐๓	๓๘๙	๑๐,๗๖	๑๔,๕๑๐,๙๖๘,๒๘๐		๓,๕๒๓,๐๕๙	๑,๔๐๘,๑๕๙	๓๙๙,๗๐	๘,๖๐	๑๒,๑๑๐,๑๗๑,๕๘๘
- ข้าวเหนียว		๑,๒๙๙,๒๓๙	๔๙๙,๓๕๑	๓๘๔	๙.๓	๔,๖๔๓,๙๖๔,๓๐๐		๗๖๘,๓๖๔	๓๑๒,๙๑๖	๔๐๗	๙.๕๖	๒,๙๙๑,๔๗๖,๙๖๐		๕๘๕,๒๐๕	๒๓๖,๗๖๖	๔๐๔.๕๙	๗.๗๐	๑,๘๒๓,๐๙๖,๐๑๓
มันสำปะหลัง	๔๓,๐๙๐	๖๐๔,๗๐๙	๑,๙๗๑,๖๕๐	๓,๒๖๐	๑.๙๕	๓,๘๔๔,๗๑๗,๕๐๐	๕๑,๘๖๖	๕๑๑,๙๐๐	๑,๘๒๘,๖๐๒	๓,๕๗๒	๒.๑๒	๓,๘๗๖,๖๓๖,๒๔๐	๕๓,๑๕๐	๕๕๖,๙๙๔	๑,๙๗๓,๙๒๒	๓,๕๕๒.๗๕	๒.๕๓	๔,๙๙๒,๔๒๘,๓๕๕
ยางพารา	๕๕,๕๗๓	๕๙๑,๒๓๕	๑๒๑,๖๗๙	๒๐๖	๒๙.๕๓	๓,๕๘๑,๐๑๒,๙๗๐	๓๑,๔๔๕	๔๐๑,๕๙๖	๙๐,๗๖๐	๒๒๖	๒๓	๒,๐๘๗,๔๘๐,๐๐๐	๕๖,๒๘๖	๗๐๗,๓๓๖	๑๒๙,๒๙๙	๒๑๔	๒๖.๔๙	๒๗,๖๖๙,๙๘๖,๐๐๐
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๙,๕๖๕	๗๔,๖๕๒	๖๓,๐๔๐	๘๔๔	๘	๕๐๔,๓๒๐,๐๐๐	๑๐,๕๑๙	๗๗,๒๘๑	๖๐,๒๘๒	๗๘๐	๖.๐๔	๓๖๖,๑๐๓,๒๘๐	๕,๙๙๒	๕๕,๒๗๓	๔๙,๓๘๖	๘๙๓.๔๙	๘.๒๒	๔๐๕,๙๔๙,๗๔๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี/การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔.๒ ด้านการปศุสัตว์ของจังหวัด ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔

ตารางที่ ๑๕ ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตด้านปศุสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี

ชนิดสัตว์	ปี ๒๕๖๒			ปี ๒๕๖๓			ปี ๒๕๖๔		
	ปริมาณการ ผลิต (ตัว/ปี)	ราคา (บาท/ หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	ปริมาณการผลิต (ตัว/ปี)	ราคา (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)	ปริมาณการผลิต (ตัว/ปี)	ราคา (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
สุกร(ตัว)	๑๔๔,๖๑๙	๖,๘๐๐	๙๘๓,๔๐๙,๒๐๐	๑๕๑,๔๔๕	๗,๐๐๐	๑,๐๖๐,๑๑๕,๐๐๐	๑๖๙,๗๗๒	๘๓.๒๐	๑๔,๑๒๕,๐๓๐.๔
ไก่เนื้อ(ก.ก.)	๓,๙๐๔,๖๐๐	๔๙	๑๙๓,๓๒๕,๔๐๐	๖,๖๗๙,๘๙๑	๔๙	๓๒๗,๓๑๔,๖๕๙	๒,๐๗๓,๓๑๒	๓๔	๗๐,๔๙๒,๖๐๘
โคเนื้อ(ตัว)	๒๕๐,๗๙๒	๓๐,๐๐๐	๗,๕๒๓,๗๖๐,๐๐๐	๒๘๔,๕๕๒	๓๕,๐๐๐	๙,๙๕๙,๓๒๐,๐๐๐	๔๙๒,๓๗๔	๙๓.๓๓	๔๕,๙๕๓,๒๖๕.๔
กระบือ(ตัว)	๙๖,๔๔๔	๓๖,๐๐๐	๓,๔๗๑,๙๘๔,๐๐๐	๑๐๐,๐๕๗	๓๗,๐๐๐	๓,๗๐๒,๑๐๙,๐๐๐	๑๓๔,๕๒๓	๙๓.๕๐	๑๒,๕๗๗,๙๐๐.๕
ไข่ไก่ (ฟอง)	๒๐,๕๗๐,๖๐๐	๓	๖๑,๗๑๑,๘๐๐	๒๐,๒๔๔,๔๗๖	๓.๕๐	๗๐,๘๕๕,๖๖๖	๑๐๓,๕๐๖,๒๕๐	๒.๘๐	๒๘๙,๘๑๗,๕๐๐

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔.๓ ด้านการประมงของจังหวัด ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔

ตารางที่ ๑๖ ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตด้านประมงที่สำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี

ชนิดสัตว์น้ำ	ปี ๒๕๖๓						ปี ๒๕๖๔					
	จำนวน (ราย)	จำนวน กระชัง/บ่อ	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่/ปี (ตัน)	มูลค่า (บาท)	จำนวน (ราย)	จำนวน กระชัง/บ่อ	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่/ปี (ตัน)	มูลค่า (บาท)
ปลานิล	๘,๕๘๑	๒๐,๒๙๘	๖,๑๘๑	๒๑,๔๓๗	๑๔๐.๒๒	๑,๒๔๓,๓๔๖,๐๐๐	๑๐,๑๗๕	๒๒,๐๔๙	๗,๑๕๙	๑๗,๙๒๙	๑๐๘	๘๖๕,๕๖๙,๓๘๐
ปลาตะเพียนขาว	๓,๕๘๓	๓,๘๘๗	๒,๒๑๙	๔๔๙	๐.๒๐๒	๑๐,๑๑๙,๐๐๐	๔,๒๗๘	๔,๖๗๗	๒,๖๖๙	๔๗๐	๐.๑๗๖	๘,๘๐๔,๕๐๐
ปลาดุก	๑,๖๗๙	๒,๒๙๖	๑,๒๗๕	๑,๒๒๙	๐.๑๐๑๙	๖๑,๔๕๐,๐๐๐	๒,๐๔๙	๒,๕๑๔	๑,๔๗๑	๑,๘๒๒	๑.๒๔	๘๗,๔๕๖,๐๐๐
ปลาไน	๖๑๖	๗๐๓	๕๐๖	๗๓	๐.๑๕	๓,๖๕๐,๐๐๐	๖๖๕	๗๕๗	๕๔๓	๘๓	๐.๑๕๓	๔,๓๓๕,๙๒๐
กบ	๒	๒๘	๑	๑๓	๑๓	๑,๒๓๕,๐๐๐	๑๙	๑๐๓	๓	๘๗	๒๙	๘,๒๙๙,๒๐๐
ปลาอื่นๆ	๙๑๐	๑๔,๐๖๙	๕๙๓	๒๐๙	๔	๑,๖๙๗,๒๐๐	๑,๒๐๒	๑,๘๖๖	๗๗๑	๕๖๓	๑๖.๐๙	๔๕,๐๔๐,๐๐๐
ปลาชีวแก้ว	N	N	N	N	N	N	๙๒	๖๔๖	๒๖	๕๒๐	๒๐	๑๔,๒๑๖,๘๐๐
รวม	๑๕,๓๗๑	๔๑,๒๙๑	๑๐,๗๗๕	๒๓,๔๑๐	๑๕๘	๑,๓๒๑,๔๙๗,๒๐๐	๑๘,๔๘๐	๓๒,๖๑๒	๑๒,๖๔๒	๒๑,๔๗๔	๑๗๕	๑,๐๓๓,๗๒๒,๘๐๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔.๔ ข้อมูลด้านหม่อนไหม จังหวัดอุบลราชธานี ปี ๒๕๖๔

ตารางที่ ๑๗ ปริมาณการผลิตและมูลค่าผลผลิตด้านหม่อนไหมจังหวัดอุบลราชธานี

ชนิดพืช	จำนวนเกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคา (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
หม่อน	๑,๕๐๒	๖๕๐	๖๕๐	๑,๕๐๐	๙๐๗	๕	๔,๕๓๕,๐๐๐
ที่	ชนิดของผลผลิต/ผลิตภัณฑ์			ปริมาณผลผลิตด้านหม่อนไหม ปี ๒๕๖๔ (ตัน)	มูลค่าสินค้า (ล้านบาท)	ราคา/หน่วย (บาท)	
๑	ใบหม่อน (ตัน)			๑,๑๐๐.๐๐	๑.๙	๕ บาท/กก.	
๒	ผลหม่อน (ตัน)			๒๑.๕	๐.๒๔	๕๐ - ๑๐๐ บาท/กก.	
๓	หม่อนทำชา (ตัน)			๐.๕	๐.๓	๓๕ - ๕๐ บาท/ห่อ	
๓	ดักแด้ (ตัน)			๑๔.๕	๒.๑๗	๑๕๐ - ๒๐๐ บาท/กก.	
๔	รังไหม (ตัน)			๕๒	๑๐.๔	๑๘๐ - ๒๐๐ บาท/กก.	
๕	เส้นไหม (ตัน)			๕.๓	๙.๕๔	๑,๕๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท/กก.	
๖	ผ้าไหม (เมตร)			๔๕,๗๒๐ เมตร	๔๕	๘๐๐ - ๑,๖๐๐ บาท/เมตร	
๗	เครื่องแต่งกายผ้าไหม ผลิตภัณฑ์แปรรูปหม่อนไหม			-	๒๖๓	เครื่องแต่งกาย ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท/ตัว ผลิตภัณฑ์แปรรูป ๕๐ - ๕๐๐ บาท/ชิ้น	
รวม				๑,๑๙๓.๘ ตัน/๔๕,๗๒๐ เมตร	๓๓๒.๕๕		

ที่มา : ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี

๒.๔.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวน
ด้านพืช ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี	ไร่	๓,๙๐๗
ด้านสัตว์ (ไม่มี)		
ด้านประมง (ไม่มี)		

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจุบันมีเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และบริษัท ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย สช ๖๐๑๐๐๐๙๙ ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานีรวม ๗ กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ ๑๙ สรุปรายชื่อผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี

ลำดับ	ชื่อกลุ่ม/ผู้ประกอบการ	สมาชิก	พื้นที่รับรอง
		(ราย)	(ไร่)
๑	โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ โดยบริษัท ข้าวพันธุ์ จำกัด	๑๖๓	๑,๗๖๕
๒	กลุ่มเกษตรอินทรีย์แม่สันทิศ	๑๐	๘๒
๓	บริษัท ทิพย์อุบล อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	๓๐	๕๔๑
๔	กลุ่มข้าวอินทรีย์บ้านหนองไฮ	๑๘	๑๗๕
๕	กลุ่มข้าวอินทรีย์บ้านโนนสวรรค์	๒๓	๑๖๙
๖	วิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวกล้องปลอดสารบ้านสร้างมิ่ง	๑๑๑	๙๗๕
๗	กลุ่มเกษตรอินทรีย์บ้านเกาะแกด	๓๙	๒๐๐
รวม		๓๙๔	๓,๙๐๗

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี

หมายเหตุ : จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ระหว่างดำเนินการยื่นขอการใช้สัญลักษณ์ GI ๒ ชนิดสินค้า

คือ ๑. กัญชงตากเขมรราชู และ ๒. ปลาแก้ว

๒.๔.๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

จังหวัดอุบลราชธานี เพิ่มพื้นที่การผลิตเกษตรอินทรีย์ทั้งหมด ๑๗๗,๔๒๑ ไร่ เกษตรกร ๒๑,๐๗๘ ราย ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ๘๕,๐๐๙ ไร่ เกษตรกร ๙,๒๒๖ ราย พื้นที่อยู่ในระยะปรับเปลี่ยนเป็นเกษตรอินทรีย์ ๗๗,๔๐๗ ไร่ เกษตรกร ๘,๘๓๒ ราย แบ่งเป็น ระยะเริ่มใหม่ ๕๘,๓๕๐ ไร่ เกษตรกร ๓,๐๒๐ ราย

ตารางที่ ๒๐ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

ชนิดเกษตรอินทรีย์	ราย	ไร่	ผลผลิต (กก./ไร่)	รวมผลผลิต
ข้าว	๑๕,๔๐๓	๑๕๑,๒๕๐	๔๐๙	๕๕,๗๒๖,๒๕๐
มันสำปะหลัง	๓,๔๙๐	๒๑,๘๑๙	๓,๗๕๐	๘๑,๘๒๑,๒๕๐
พืชผัก	๑,๖๑๔	๓,๑๕๙	๑,๕๐๐	๔,๗๒๐,๕๐๐
พืชไร่	๒๕	๖๗	๒,๕๐๐	๑๖๗,๕๐๐
สมุนไพร	๔๒๖	๘๓๖	๔๕๐	๓๗๖,๒๐๐
อื่นๆ (ไม้ผล)	๑๒๐	๒๘๕	๓,๕๐๐	๗๐๐,๐๐๐
ปศุสัตว์อินทรีย์ (ไก่ไข่)	๑๐	๕	-	๑๐,๐๐๐ ฟอง
รวม	๒๑,๐๗๘	๑๗๗,๔๒๑	-	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๔.๖ การเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๒๑ ข้อมูลการเพาะปลูกและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

ลำดับที่	สินค้าเกษตรที่สำคัญ	ปริมาณผลผลิตรวม ปี ปัจจุบัน (ตัน/ตัว/ฟอง)	๒๕๖๓					๒๕๖๔					๒๕๖๕					๒๕๖๖					
			ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
ข้าว-พืชไร่-ไม้ยืนต้น-ไม้ผล																							
๑	ข้าวเหนียว	๑,๐๓๖,๔๒๕																					
๒	ข้าวนาปรัง	๒,๐๙๘																					
๓	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๑๓,๑๗๔																					
๔	มันสำปะหลังโรงงาน	๑๐,๑๒๒,๙๖๔																					
๕	อ้อยโรงงาน	๑,๕๗๔																					
๖	หอมแดง	๑๑๙																					
๗	ยางพารา	๙๐,๗๖๐																					
๘	ปาล์มน้ำมัน	๑๐,๓๔๕																					
๙	ลำไย	๕๐๗																					
๑๐	เงาะ	๑๙																					
๑๑	ทุเรียน	๘๒																					
ประมง																							
๑๒	ปลานิล	๑๘,๖๘๑																					
๑๓	ปลาดุก	๑,๐๙๗																					
๑๔	ปลาคะพง	๓๐๘																					
๑๕	ปลากดแก้ว	๓๑๔																					
๑๖	ปลากดเหลือง	๑๕																					
๑๗	ปลาช่อน	๓																					
๑๘	กบ	๑๗																					
๑๙	ปลาช้วย	๖๐																					
๒๐	ปลาเทโพ	๕๙																					
๒๑	ปลาไน	๑๑																					
ปศุสัตว์																							
๒๒	โค	๔๙๒,๓๗๔																					
๒๓	กระบือ	๑๓๔,๕๒๓																					
๒๔	สุกร	๑๖๙,๗๗๒																					
๒๕	แพะ	๙,๑๘๕																					
๒๖	เป็ดเทศ	๔๕๘,๓๓๘																					
๒๗	เป็ดเนื้อ	๓๒,๗๓๒																					
๒๘	ไก่เนื้อ	๒,๐๗๓,๓๑๒																					
๒๙	ไก่พื้นเมือง	๔,๕๒๒,๖๘๗																					
๓๐	นกกะทา	๔๖,๑๘๗																					
๓๑	ไข่เป็ด	๘,๑๙๐,๖๕๐																					
๓๒	ไข่ไก่	๑๐๒,๙๘๕,๗๕๐																					

ที่มา : คณะทำงานจัดทำปฏิทินสินค้าเกษตรที่สำคัญเพื่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการของประเทศไทย
ปีการผลิต ๒๕๖๔ และ ๒๕๖๕ จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๒.๕.๑ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓)

ตารางที่ ๒๒ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (ราย)
๑. สหกรณ์การเกษตร	๑๑๙	๒๘๐,๑๗๘
๒. สหกรณ์ประมง	๒	๑๐๕
๓. สหกรณ์ร้านค้า	๑	๖๘๓
๔. สหกรณ์บริการ	๑๖	๔,๔๐๔
๕. สหกรณ์ออมทรัพย์	๑๘	๔๔,๕๒๖
๖. สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๑๓	๑๕,๔๑๘
รวม	๑๖๙	๓๔๕,๓๑๔

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๕.๒ กลุ่มเกษตรกรจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๒๓ จำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัด ปี ๒๕๖๔

ประเภทกลุ่ม	จำนวนกลุ่ม (กลุ่ม)	จำนวนสมาชิก (ราย)
กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร	๒๐๖	
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	๒๙๔	๖,๓๐๐
กลุ่มยุวเกษตรกร	๑๕๖	๖๖๑
กลุ่มวิสาหชุมชน	๓,๔๗๙	๖๗,๒๗๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๒๔ จำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรแยกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๓

ประเภทกลุ่ม	จำนวนกลุ่ม (กลุ่ม)	จำนวนสมาชิก (ครัวเรือน)
กลุ่มเกษตรกรทำนา	๗๘	๑๔,๗๑๙
กลุ่มเกษตรกรทำไร่	๔	๓๘๖
กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๑๘	๒,๐๓๘
กลุ่มเกษตรกรประมง	๑	๕๔
กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	๖๒	๕๗๗๕

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๖ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๒๕ จำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

อำเภอ	ครูบุญชี	หมอดินอาสา	ประมงอาสา	เศรษฐกิจ การเกษตรอาสา	ครูยาง	อาสาสมัคร ปฏิรูปที่ดิน	อาสา ปศุสัตว์	อาสา ฝนหลวง
รวมทั้งสิ้น	๒๗๔	๑,๘๘๖	๑๒๐	๒๕	๑๒๒	๒๒	๖,๙๒๗	๒๙
เมืองอุบลราชธานี	๒	๑๒๒	๕	๑	๘	๐	๕๓๖	๗
ศรีเมืองใหม่	๑๖	๖๙	๒	๑	๑๗	๐	๒๕๓	๑
โขงเจียม	๑	๓๗	๑	๑	๓	๐	๑๑๘	๑
เขื่องใน	๑๔	๑๖๙	๙	๑	๔	๐	๖๒๐	๐
เขมราฐ	๒	๓๙	๓	๑	๒	๐	๒๘๐	๐
เดชอุดม	๑๓	๑๒๖	๘	๑	๑๐	๑๘	๖๑๗	๐
นาจะหลวย	๒๐	๔๓	๘	๑	๗	๐	๓๖๐	๐
น้ำยืน	๑๐	๖๖	๘	๑	๖	๐	๒๘๕	๐
บุณฑริก	๒๕	๖๗	๙	๑	๗	๐	๕๔๒	๐
ตระการพืชผล	๒	๑๖๒	๖	๑	๑๐	๐	๓๙๓	๒
กุดข้าวปุ้น	๒๐	๓๗	๑	๑	๑	๐	๒๕๗	๑
ม่วงสามสิบ	๒	๑๓๒	๘	๑	๔	๐	๕๐๑	๓
วารินชำราบ	๙	๑๗๒	๘	๑	๐	๐	๓๖๖	๕
พิบูลมังสาหาร	๑๘	๑๕๖	๗	๑	๖	๐	๒๖	๐
ตาลชุม	๑๘	๕๕	๔	๑	๑	๐	๑๒๘	๐
โพธิ์ไทร	๒	๒๗	๗	๑	๕	๐	๑๘๒	๑
สำโรง	๑๗	๘๖	๓	๑	๑	๐	๑๕๑	๐
คอนมดแดง	๑๘	๑๖	๖	๑	๓	๐	๑๔๑	๐
สิรินธร	๑๘	๕๙	๔	๑	๙	๐	๒๑๙	๐
ทุ่งศรีอุดม	๒	๔๖	๑	๑	๒	๔	๒๐๔	๐
นาเยีย	๑๑	๒๔	๓	๑	๒	๐	๑๐๘	๖
นาตาล	๑๐	๓๙	๐	๑	๑	๐	๒๐๘	๐
เหล่าเสือโก้ก	๑๐	๔๕	๑	๑	๔	๐	๑๒๑	๑
สว่างวีระวงศ์	๒	๔๑	๗	๑	๔	๐	๑๙๔	๑
น้ำขุ่น	๑๒	๕๑	๑	๑	๕	๐	๑๑๗	๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ) จำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานี

อำเภอ	อาสาสมัคร สหกรณ์	อาสาสมัคร ชลประทาน	ชวนาอาสา	เกษตรหมู่บ้าน	สารวัตรเกษตรอาสา	ใหม่อาสา	รวมสาขา (นับซ้ำ)
รวมทั้งสิ้น	๕๐	๗๖	๗๗	๒,๘๓๔	๑๓๔	๑๕	๑๒,๕๙๑
เมืองอุบลราชธานี	๑	๐	๑	๑๕๕	๑๐	๓	๘๕๑
ศรีเมืองใหม่	๒	๐	๘	๑๒๑	๖	๐	๔๙๖
โขงเจียม	๒	๐	๐	๕๒	๕	๐	๒๒๑
เขื่องใน	๒	๑๗	๖	๑๘๓	๑๑	๐	๑,๐๓๖
เขมราฐ	๒	๐	๑	๑๒๓	๕	๐	๔๕๘
เดชอุดม	๔	๐	๐	๒๔๓	๑๐	๐	๑,๐๕๐
นาจะหลวย	๓	๒	๑	๗๘	๔	๐	๕๒๗
น้ำยืน	๐	๖	๐	๑๐๑	๒	๑	๔๘๖
บุญศรี	๐	๐	๑	๒๐๐	๔	๕	๘๖๑
ตระการพืชผล	๒	๑	๑๗	๒๓๔	๕	๒	๘๓๗
กุดข้าวปุ้น	๒	๐	๑	๘๔	๓	๑	๔๐๙
ม่วงสามสิบ	๒	๐	๕	๑๕๘	๘	๐	๘๒๔
วารินชำราบ	๒	๐	๑	๒๑๑	๑๒	๐	๗๘๗
พิบูลมังสาหาร	๒	๔๒	๑๐	๑๘๐	๗	๐	๔๕๕
ตาลชุม	๒	๐	๐	๕๙	๒	๐	๒๗๐
โพธิ์ไทร	๒	๐	๑๐	๗๑	๒	๐	๓๑๐
สำโรง	๒	๐	๙	๑๐๔	๘	๑	๓๘๓
ดอนมดแดง	๓	๐	๑	๔๗	๓	๐	๒๓๙
สิรินธร	๐	๖	๐	๗๒	๒	๐	๓๙๐
ทุ่งศรีอุดม	๖	๐	๑	๕๒	๓	๐	๓๒๒
นาเยีย	๓	๐	๑	๔๒	๑	๐	๒๐๒
นาตาล	๒	๐	๑	๖๔	๒	๐	๓๒๘
เหล่าเสือโก้ก	๒	๑	๑	๕๕	๔	๐	๒๔๖
สว่างวีระวงศ์	๒	๐	๑	๕๗	๗	๐	๓๑๗
น้ำขุ่น	๐	๐	๐	๘๘	๘	๒	๒๘๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๗ จำนวนศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัดภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๓ ศูนย์ ดังนี้

๑) ศูนย์ปราชญ์ตามรอยพ่อ (นายธีระชาติ ปลาทอง) เลขที่ ๙๔ บ้านดอนหมู หมู่ที่ ๑๐ ตำบลขามเปี้ย อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี

๒) ศูนย์พุทธธรรมพรหมวชิรญาณ ป่าดงใหญ่วังอ้อ (พระครูสุขุมวรรโณภาส) เลขที่ ๒๔๖ หมู่ที่ ๙ ตำบลหัวดอน อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี

๓) ชุมชนราชธานีอโศก (นายอุดม ศรีเชียงสา) หมู่บ้านราชธานีอโศก หมู่ที่ ๑๐ ตำบลบึงไผ่ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี

๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๘.๑ Young Smart farmer และ Smart Farmer

ตารางที่ ๒๖ ข้อมูล Young Smart farmer และ Smart Farmer ปี ๒๕๖๔

อำเภอ	Young Smart Famer	Smart farmer
	สมาชิก	สมาชิก
๑.เมืองอุบลราชธานี	๑๔	๑๐
๒.ศรีเมืองใหม่	๒๐	๑๐
๓.โขงเจียม	๑๔	๑๐
๔.เขื่องใน	๑๔	๑๐
๕.เขมราฐ	๙	๑๐
๖.เดชอุดม	๑๓	๑๐
๗.นาจะหลวย	๑๓	๘
๘.น้ำยืน	๑๐	๑๐
๙.บุญศรี	๑๑	๑๐
๑๐.ตระการพืชผล	๑๓	๑๐
๑๑.กุดข้าวปุ้น	๑๒	๑๐
๑๒.ม่วงสามสี	๑๓	๑๐
๑๓.วารินชำราบ	๘	๑๐
๑๔.พิบูลมังสาหาร	๑๐	๑๐
๑๕.ตาลชุม	๑๑	๑๐
๑๖.โพธิ์ไทร	๗	๑๐
๑๗.สำโรง	๑๑	๑๐
๑๘.ดอนมดแดง	๑๐	๑๐
๑๙.สิรินธร	๘	๑๐
๒๐.ทุ่งศรีอุดม	๑๐	๑๐
๒๑.นาเยีย	๙	๑๐
๒๒.นาตาล	๑๑	๗
๒๓.เหล่าเสือโก้ก	๘	๑๐
๒๔.สว่างวีระวงศ์	๑๑	๑๐
๒๕.น้ำขุ่น	๘	๘
รวม	๒๗๘	๒๕๓

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

๒.๘.๒ แหล่งรับซื้อสินค้าเกษตร จังหวัดอุบลราชธานี

๑. แหล่งรับซื้อผลผลิต ข้าว

จำนวนแหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวเปลือก ทั้งหมด ๑๕๙ แห่ง

แบ่งเป็น - โรงสีข้าว ๕๑ แห่ง

- ทำข้าว ๑๐๘ แห่ง

ตารางที่ ๒๗ แหล่งรับซื้อข้าวเปลือกจังหวัดอุบลราชธานี

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนโรงสี	จำนวนทำข้าว	รวม
๑	อำเภอกุดข้าวปุ้น	-	๑	๑
๒	อำเภอเขมราฐ	๕	๑	๖
๓	อำเภอโขงเจียม	๔	๘	๑๒
๔	อำเภอโขงเจียม	-	๒	๒
๕	อำเภอดอนมดแดง	-	๑	๑
๖	อำเภอเดชอุดม	๙	๑๐	๑๙
๗	อำเภอตระการพืชผล	๑๐	๓	๑๓
๘	อำเภอตาลสุม	-	๒	๒
๙	อำเภอทุ่งศรีอุดม	-	๕	๕
๑๐	อำเภอนาจะหลวย	-	๑๑	๑๑
๑๑	อำเภอนาตาล	-	๓	๓
๑๒	อำเภอนาเยีย	-	๑	๑
๑๓	อำเภอน้ำขุ่น	-	๘	๘
๑๔	อำเภอน้ำยืน	-	๓	๓
๑๕	อำเภอบุณฑริก	๒	๑๕	๑๗
๑๖	อำเภอพิบูลมังสาหาร	๕	๑๓	๑๘
๑๗	อำเภอโพธิ์ไทร	-	๒	๒
๑๘	อำเภอม่วงสามสิบ	๓	๑	๔
๑๙	อำเภอเมืองอุบลราชธานี	๒	๓	๕
๒๐	อำเภวารินชำราบ	๘	๒	๑๐
๒๑	อำเภอศรีเมืองใหม่	-	๙	๙
๒๒	อำเภอสว่างวีระวงศ์	๑	๑	๒
๒๓	อำเภอสำโรง	๒	๑	๓
๒๔	อำเภอสรินธร	-	-	-
๒๕	อำเภอเหล่าเสือโก้ก	-	๒	๒
รวม		๕๑	๑๐๘	๑๕๙

ที่มา : ระบบข้อมูลสารสนเทศค้าข้าว กรมการค้าภายใน (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔)

๒. แหล่งรับซื้อผลผลิต มันสำปะหลัง

จำนวนแหล่งรับซื้อผลผลิตมันสำปะหลัง ทั้งหมด ๑๑๕ แห่ง แบ่งเป็น

- โรงงานอุตสาหกรรม ๔ แห่ง (โรงงานแป้งมันสำปะหลัง ๓ แห่ง, โรงงานเอทานอล ๑ แห่ง)
- ลานมัน ๑๑๑ แห่ง

ตารางที่ ๒๘ แหล่งรับซื้อมันสำปะหลังจังหวัดอุบลราชธานี

ที่	อำเภอ	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	จำนวนลานมัน	รวม
๑	อำเภอกุดข้าวปุ้น	-	-	-
๒	อำเภอเขมราฐ	-	๖	๖
๓	อำเภอโขงเจียม	-	๓	๓
๔	อำเภอโขงเจียม	-	๑	๑
๕	อำเภอดอนมดแดง	-	-	-
๖	อำเภอเดชอุดม	-	๗	๗
๗	อำเภอตระการพืชผล	-	๔	๔
๘	อำเภอตาลสุม	-	๑	๑
๙	อำเภอทุ่งศรีอุดม	-	๑	๑
๑๐	อำเภอนาจะหลวย	-	๑๒	๑๒
๑๑	อำเภอนาตาล	-	-	-
๑๒	อำเภอนาเยีย	๒	-	๒
๑๓	อำเภอน้ำขุ่น	-	๑๔	๑๔
๑๔	อำเภอน้ำยืน	๒	๔๖	๔๘
๑๕	อำเภอบุญศรี	-	๓	๓
๑๖	อำเภอพิบูลมังสาหาร	-	๑	๑
๑๗	อำเภอโพธิ์ไทร	-	๕	๕
๑๘	อำเภอม่วงสามสิบ	-	-	-
๑๙	อำเภอเมืองอุบลราชธานี	-	-	-
๒๐	อำเภอวารินชำราบ	-	๑	๑
๒๑	อำเภอศรีเมืองใหม่	-	๔	๔
๒๒	อำเภอสว่างวีระวงศ์	-	-	-
๒๓	อำเภอสำโรง	-	๑	๑
๒๔	อำเภอสิรินธร	-	๑	๑
๒๕	อำเภอเหล่าเสือโก้ก	-	-	-
รวม		๔	๑๑๑	๑๑๕

ตารางที่ ๒๙ รายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมมันสำปะหลังจังหวัดอุบลราชธานี

	ชื่อผู้ประกอบการ	ที่ตั้ง	ประเภท
๑	บริษัท อูบลไปโอเอทานอล จำกัด	๓๓๓ หมู่ ๙ ต.นาดี อ.นาเยีย	โรงงานเอทานอล
๒	บริษัท อูบลชั้นฟลาวเวอร์ จำกัด	๒๙๙ หมู่ ๙ ต.นาดี อ.นาเยีย	โรงแปง
๓	บริษัท เอี่ยมอุบล จำกัด	๑๙๙ หมู่ ๙ ต.โขง อ.น้ำยืน	โรงแปง
๔	บริษัท แปงมันเอี่ยมอีสานอุตสาหกรรม จำกัด	๓๓๓/๔ หมู่ ๓ ต.สีวิเชียร อ.น้ำยืน	โรงแปง

๓. แหล่งรับซื้อผลผลิต ปาล์มน้ำมัน

- ผู้ประกอบการลานเทเอกชนในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑๘ แห่ง
- สหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันสามเหลี่ยมมรกต จำกัด จำนวน ๑ แห่ง

ตารางที่ ๓๐ แหล่งรับซื้อผลผลิตปาล์มน้ำมันที่สำคัญจังหวัดอุบลราชธานี

รายชื่อผู้ประกอบการ	ที่อยู่	ประเภท
สหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันสามเหลี่ยมมรกต จำกัด	๓๒๑ หมู่ ๑๐ ต.นาจะหลวย อ.นาจะหลวย	รับซื้อผลปาล์มคละ
ร้านบุญมากพืชผล	๑๙๑ หมู่ ๑๔ ต.นาจะหลวย อ.นาจะหลวย	รับซื้อผลปาล์มคละ

๔. แหล่งรับซื้อผลผลิต ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

- บริษัท ก้าวหน้า อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ จำกัด
- บริษัท เจริญโภคภัณฑ์โปรดิ๊วส์ จำกัด

ตารางที่ ๓๑ แหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี

รายชื่อผู้ประกอบการ	ที่อยู่	ประเภท
บริษัท ก้าวหน้าอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ จำกัด	๘๗ หมู่ ๘ ต.สำโรง อ.สำโรง	ธุรกิจอาหารสัตว์
บริษัท เจริญโภคภัณฑ์โปรดิ๊วส์ จำกัด	๙๗ ถนนเย็นจิต แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพฯ	ธุรกิจอาหารสัตว์ (จุดรวบรวมรับซื้อข้าวโพด)

๕. แหล่งรับซื้อผลผลิต ยางพารา

- ๑) สถาบันเกษตรกรเครือข่าย กยท. (สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มธรรมชาติ) จำนวน ๖๕ แห่ง
- ๒) ผู้ประกอบการ/พ่อค้าคนกลาง จำนวน ๕๐ แห่ง
- ๓) โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๑๘ แห่ง

ตารางที่ ๓๒ แหล่งรับซื้อผลผลิตยางพาราจังหวัดอุบลราชธานี

รายชื่อผู้ประกอบการ	ที่อยู่	ประเภท
บริษัทศรีตรังแอโกรอินดัสทรี (มหาชน) จำกัด	๒๑๘ หมู่ ๗ ถ.วารินชำราบ-เดชอุดม ต.เมืองศรีโค อ.วารินชำราบ	โรงงานผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์
ร้านชุมชนเจริญพืชผล	๑๙๔ หมู่ ๖ บ้านป่าเถา ต.โนนก่อ อ.สิรินธร	แหล่งรับซื้อยางพารา
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนนภพอยลมวิสาหกิจยางพารา	บ้านป่าแหม ต.คอแลน อ.บุญศรี	แหล่งรับซื้อยางพารา
สหกรณ์กองทุนสวนยางอุบลราชธานี	๓๓๖ หมู่ ๔ ต.นาจะหลวย อ.นาจะหลวย	ทำยางแผ่นรมควัน

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ตารางที่ ๓๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

๗-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
กลยุทธ์ (Strategy)	๑. เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพพิเศษเศรษฐกิจและปศุสัตว์ที่สำคัญของประเทศ ๒. มีแหล่งทรัพยากรน้ำจำนวนมาก เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำชี และแม่น้ำมูล	๑. พื้นที่ใช้ประโยชน์ไม่ตรงเป้าหมาย ๒. ระบบชลประทาน การจัดการน้ำยังไม่เพียงพอต่อการใช้งานภาคการเกษตร
โครงสร้างขององค์กร (Structure)	ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม	สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนยังไม่เข้มแข็ง
กลยุทธ์ (Strategy)	๑. เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพพิเศษเศรษฐกิจและปศุสัตว์ที่สำคัญของประเทศ ๒. มีแหล่งทรัพยากรน้ำจำนวนมาก เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำชี และแม่น้ำมูล	๑. พื้นที่ใช้ประโยชน์ไม่ตรงเป้าหมาย ๒. ระบบชลประทาน การจัดการน้ำยังไม่เพียงพอต่อการใช้งานภาคการเกษตร
ระบบการปฏิบัติงาน (System)	๑. มีการทำการเกษตรหลากหลายรูปแบบ ๒. ใช้เทคโนโลยีทดแทนแรงงาน	๑. เกษตรกรยังมีการใช้สารเคมีเป็นจำนวนมาก ๒. เกษตรกรยังคาดหวังในพึ่งพาธรรมชาติ
บุคลากร (Staff)	๑. เกษตรกรมีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมมานาน ๒. มี Smart Farmer	๑. เกษตรกรยังขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ๒. เกษตรกรไม่มีกำลังใจในการทำ การเกษตร
ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	เกษตรกรมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในอาชีพของตนเอง	เกษตรกรขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	๑. มีผู้นำเกษตรกรในพื้นที่ ๒. ให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางพัฒนาในพื้นที่	๑. เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารล่าช้า
ค่านิยมร่วม (Shared Values)	มีประเพณีลงแขก	๑. คนรุ่นใหม่ไม่สนใจอาชีพเกษตรกรรม ๒. ไม่ยอมเปลี่ยนแนวคิด ยึดถือความคิดแบบเดิม ๆ

ตารางที่ ๓๔ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<u>ด้านการเมือง</u> - นโยบายระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ - การกำหนดมาตรการควบคุมในสินค้าเกษตรบางชนิด	- ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายของรัฐบาล - การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง
<u>ด้านเศรษฐกิจ</u> - การปรับตัวราคาข้าวหอมมะลิสูงขึ้น - การปรับโครงสร้างหนี้	- ค่าแรงงานสูง - ต้นทุนการผลิตสูง
<u>ด้านสังคม</u> - ผู้บริโภคนิยมบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้น - การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	- แรงงานเกษตรเป็นผู้สูงอายุ - คนรุ่นใหม่ไม่สนใจอาชีพเกษตร
<u>ด้านเทคโนโลยี</u> - Agri-map - โดรน	- ระบบขนส่งมีไม่ครบวงจรครอบคลุมทั่วพื้นที่จังหวัด - เทคโนโลยีไม่ทันสมัย ล้าหลัง
<u>ด้านกฎหมาย</u> - กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค - กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม	- หน่วยงานที่กำกับดูแลด้านอาหารปลอดภัยไม่เพียงพอ - กฎหมายการจ้างงาน
<u>ด้านสิ่งแวดล้อม</u> - ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน - สภาพภูมิอากาศเหมาะสม	- ภัยธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อย - การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ

การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

ตารางที่ ๓๕ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

<p align="center">ปัจจัยภายใน</p> <p align="center">ปัจจัยภายนอก</p>	<p align="center">S จุดแข็ง (ภายใน)</p> <p>๑) เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ พืชเศรษฐกิจ และปศุสัตว์ที่สำคัญของประเทศ</p> <p>๒) มีแห่งทรัพยากรธรรมชาติที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์สามารถรองรับการผลิตภาคการเกษตรและปศุสัตว์ ประมงได้</p> <p>๓) แหล่งทรัพยากรน้ำจำนวนมาก เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำชี และแม่น้ำมูล</p> <p>๔) มีแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่</p> <p>๕) มีหน่วยงานราชการและสถาบันการศึกษา ที่พร้อมให้การสนับสนุนด้านองค์ความรู้ วิทยาการ และเทคโนโลยีการเกษตร</p> <p>๖) มีแหล่งเรียนรู้ที่สามารถให้เกษตรกรและผู้สนใจเข้าไปเรียนรู้ได้ เช่น ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน เป็นต้น</p> <p>๗) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร และเป็นแหล่งขนส่งและกระจายสินค้าเกษตรที่มีประสิทธิภาพ</p>	<p align="center">W จุดอ่อน (ภายใน)</p> <p>๑) เกษตรกรยังขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ</p> <p>๒) เกษตรกรส่วนใหญ่ผลิตพืชเชิงเดี่ยว ขาดแรงงาน และประสบปัญหาหนี้สิน</p> <p>๓) การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวยังไม่เพียงพอ /ผลผลิตข้าวนาปีออกสู่ตลาดมากในเดือน พฤศจิกายน และเกษตรกรจำหน่ายข้าวสดทำให้ประสบปัญหาในการจัดกา ผลผลิตข้าว</p> <p>๔) โรงงาน/ผู้ประกอบการ ด้านแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรในพื้นที่มีจำนวนไม่มาก</p> <p>๕) ระบบชลประทาน การจัดการน้ำยังไม่เพียงพอต่อการใช้งานภาคการเกษตร</p> <p>๖) สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ยังไม่เข้มแข็ง</p> <p>๗) ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรไม่มีคุณภาพและไม่มีตลาดรองรับ</p>
<p align="center">O โอกาส (ภายนอก)</p> <p>๑) กระแสการตื่นตัวของผู้บริโภคสู่การบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์ อาหารปลอดภัย และอาหารเพื่อสุขภาพ เป็นต้น</p> <p>๒) ผู้บริโภค/ผู้ประกอบการ/ ผู้ส่งออก มีความต้องการข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี</p> <p>๓) ตลาดใน/ต่างประเทศ ต้องการสินค้าปศุสัตว์ เช่น โค กระบือ</p> <p>๔) นโยบายของรัฐบาลในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศภาคการเกษตร / นโยบายกระทรวงเกษตรในการขับเคลื่อนการพัฒนา</p>	<p align="center">SO</p> <p align="center">ประเด็นการพัฒนาเชิงรุก</p> <p>๑) การส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิ พืชผลทางการเกษตร ปศุสัตว์ในระบบอินทรีย์ โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่ม มูลค่าตอบสนองตลาดผู้บริโภคอาหารปลอดภัยกลุ่มเฉพาะ และเพิ่มมูลค่าและขยายตลาดเกษตรอินทรีย์สู่ประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>๒) การพัฒนา/ยกระดับเกษตรกรไปสู่การใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม เพื่อการผลิต การแปรรูป การตลาด ตาม นโยบายประเทศไทย ๔.๐</p>	<p align="center">WO</p> <p align="center">ประเด็นการพัฒนาเชิงแก้ไข</p> <p>๑) นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มาใช้ในการพัฒนาการเกษตร และการค้าเพื่อยกระดับเกษตรกรไปสู่ smart farmer</p> <p>๒) พัฒนาคุณภาพเกษตรกร องค์กรเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ให้มีศักยภาพ</p>

<p>เช่น การเกษตรกรรมยั่งยืน การใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม ศูนย์ ศพก. แปลงใหญ่ พัฒนา ความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร เป็นต้น</p> <p>๕) นโยบายของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือ กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน เช่น นโยบายการ เข้าร่วมเขตการค้าเสรี ใน ประชาคมอาเซียน (AFTA) ปฏิญญาพุกาม Sister Cities, contract farming</p> <p>๖) นโยบายของรัฐในการส่งเสริมและพัฒนา ประเทศด้านต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยว การปรับ โครงสร้างภาคการ เกษตร อุตสาหกรรม การ บริหารจัดการ การพัฒนาคุณภาพชีวิต</p>		
<p>T ภัยคุกคาม (ภายนอก)</p> <p>๑) ภัยธรรมชาติ (ฝนแล้ง น้ำท่วม ศัตรูพืช โรคระบาด)</p> <p>๒) ความผันผวนของราคาสินค้าภาคเกษตร กลไก การตลาด</p> <p>๓) ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ทำให้ การพัฒนา/การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอลตัว</p> <p>๔) ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลและ การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทำให้ การพัฒนาไม่เป็นตามแผน</p> <p>๕) นโยบายการเข้าร่วมเขตการค้าเสรี ในประชาคมอาเซียน (AFTA) และอื่น ๆ ส่งผล กระทบต่อสินค้าบริการของไทย (การกีดกัน ทางการค้า)</p> <p>๖) งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐ ไม่เพียงพอ</p>	<p>SI</p> <p>ประเด็นการพัฒนาเชิงป้องกัน</p> <p>๑) น้อมนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของ เกษตรกร ส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนและเกษตรทฤษฎีใหม่ ให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี</p>	<p>WT</p> <p>ประเด็นการพัฒนาเชิงรับ</p> <p>๑) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เช่น ระบบชลประทาน พัฒนาดิน ให้มีความสมบูรณ์</p>

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

“เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรการเกษตรสมดุลและยั่งยืน”

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๒.๑ อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรของจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

๒.๒ จำนวนฟาร์ม (ปศุสัตว์ ประมง วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร) ที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

๒.๓ รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๗๐

๒.๔ สถาบันเกษตรกรมีปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

๒.๕ เกษตรกรเป็นสมาชิกสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น ปีละ ๓,๐๐๐ คน

๒.๖ เกษตรกรสามารถจัดทำบัญชีรับจ่ายในครัวเรือนได้ ปีละ ๑,๕๐๐ คน

๒.๗ มีการขยายผลงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ปีละ ๒ ผลงาน/ปี

๒.๘ จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้ ร้อยละ ๕ /ปี

๒.๙ จำนวนพื้นที่เกษตรกรได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ไร่/ปี

๒.๑๐ จำนวนแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๒,๐๐๐ บ่อ/ปี

๒.๑๑ จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์ (พื้นที่ในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน) จากการพัฒนาแหล่งน้ำ ๒๐,๐๐๐ ไร่/ปี

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูปและบริหารจัดการสินค้าเกษตรสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง

เป้าหมาย	๑) อัตราการเจริญเติบโตด้านภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๗๐ ๒) การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดมีคุณภาพมาตรฐาน ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรของจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐ ๒) จำนวนฟาร์ม (ปศุสัตว์ ประมง วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร) ที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐
แนวทางการพัฒนา	๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด ๒) สนับสนุนการทำเกษตรแบบรวมผลผลิตและจำหน่ายอย่างครบวงจร ๓) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารตามแนวทาง BCG Economy ๔) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน (Public Private Partnership: PPP)

	<p>๕) สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบด้านภัยพิบัติและโรคระบาด</p> <p>๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการค้าชายแดนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และความร่วมมือระหว่างประเทศ</p>
--	---

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

เป้าหมาย	<p>๑) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกร</p> <p>๒) สถาบันเกษตรกรมีปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น</p> <p>๓) เกษตรกรสมัครเป็นสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร</p> <p>๔) เกษตรกรสามารถจัดทำบัญชีรับจ่ายในครัวเรือนได้</p>
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๗๐</p> <p>๒) สถาบันเกษตรกรมีปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี</p> <p>๓) เกษตรกรเป็นสมาชิกสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น ปีละ ๓,๐๐๐ คน</p> <p>๔) เกษตรกรสามารถจัดทำบัญชีรับจ่ายในครัวเรือนได้ ปีละ ๑,๕๐๐ คน</p>
แนวทางการพัฒนา	<p>๑) ส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือนแบบบูรณาการ</p> <p>๒) สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</p> <p>๓) พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร</p> <p>๔) พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมให้เกิดผู้ให้บริการด้านการจัดการเกษตรสมัยใหม่อย่างครบวงจร</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม

เป้าหมาย	มีการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมด้านการเกษตร ขยายผลสู่เกษตรกร
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑) มีการขยายผลงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ปีละ ๒ ผลงาน/ปี</p> <p>๒) จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรม สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้ ร้อยละ ๕ /ปี</p>
แนวทางการพัฒนา	<p>๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรมูลค่าสูง เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม</p> <p>๒) ส่งเสริมเกษตรกรให้สามารถเข้าถึงข้อมูล Big Data ด้านการเกษตรและใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>๓) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมาย	พื้นที่เกษตรกรรมทั้งในและนอกเขตชลประทานได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑) จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมที่ได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ไร่/ปี</p> <p>๒) จำนวนแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๒,๐๐๐ บ่อ/ปี</p> <p>๓) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์ (พื้นที่ในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน) จากการพัฒนาแหล่งน้ำ ๒๐,๐๐๐ ไร่/ปี</p>
แนวทางการพัฒนา	<p>๑) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำเพื่อการเกษตร ปรับเปลี่ยนการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ ไปสู่การปลูกพืช เลี้ยงปศุสัตว์ และประมง ให้มีมูลค่าสูง</p> <p>๒) ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืน สนับสนุนการสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืนตามแนวทาง BCG Economy</p> <p>๓) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม</p> <p>๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ และโรคระบาด</p> <p>๕) ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก</p>

๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

แผนระดับ ๑	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น</p> <p>ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า</p> <p>ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>เป้าหมาย อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล</p> <p>ประเด็น สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว</p> <p>ประเด็นย่อย เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p>
-------------------	---	--

แผนระดับ ๒ (ให้กรอกเฉพาะแผนที่สอดคล้อง แต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน 	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>ประเด็น การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบ ในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระบบสากล <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายแผนย่อย ระดับความมั่นคงด้านน้ำเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา จัดการน้ำเพื่อการพัฒนา จัดให้น้ำอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมตามแผนการเติบโตแบบสีเขียว ท่องเที่ยว และเพื่อผลิตพลังงาน พร้อมมีระบบควบน้ำภายในพื้นที่ สำหรับผู้ใช้น้ำในนิคมเกษตร อุตสาหกรรมสมัยใหม่ พื้นที่ชลประทาน พื้นที่เกษตรนาฝน พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยว เกษตร พลังงาน เกษตรเพิ่มมูลค่าและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 	<p>แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป เรื่องความเท่าเทียมและการเติบโต อย่างมีส่วนร่วม ประเด็นการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล</p>	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายการพัฒนา มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีดความสามารถ ของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายการพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนา <ol style="list-style-type: none"> ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน
--	---	--	--	---

แผนระดับ ๓ (ให้กรอกเฉพาะแผนที่สอดคล้อง แต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนกระทรวง ๕ ปี และแผน BCG)	<p>แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>“เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล”</p> <p>ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรให้ตอบสนองต่อความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร (Big Data) และ ดิจิทัล แพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ</p>	<p>แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>“ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”</p> <p>การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนของจังหวัดอุบลราชธานี</p>	<p>แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p> <p>ยกระดับคุณภาพสินค้าหลักของจังหวัดชัชวาทย์ให้ได้การรับรองมาตรฐาน</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>“เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม”</p> <p>การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p>	<p>แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>๑.สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่กำหนด แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” โดยพัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ เชื่อมโยงการค้า การลงทุนในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน</p> <p>๒.สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย</p> <p>(๑) แนวทางการพัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ โดยส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเทคโนโลยีจากภาควิชาการในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพอย่างเป็นรูปธรรมโดยให้สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยในภาคให้มีบทบาทเป็นฐานทางวิชาการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ถ่ายทอดความรู้ และนำการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์</p> <p>(๒) แนวทางการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอและรองรับการพัฒนา โดยการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้ทุกกิจกรรมกับน้ำต้นทุน</p> <p>(๓) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน โดยนำแนวทางการพัฒนา ภาคที่กำหนดการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการท่องเที่ยววิถีใหม่ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์สนับสนุนนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว และดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว</p>
---	---	---	---	---	---

<p>สาระสำคัญ แผนพัฒนา การเกษตร และ สหกรณ์ ของจังหวัด</p>	<p>เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรการเกษตรสมดุลและยั่งยืน”</p>	<p>ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรของจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐ จำนวนฟาร์ม (ปศุสัตว์ ประมง วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตร) ที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐ รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๗๐ สถาบันเกษตรกรมีปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี เกษตรกรเป็นสมาชิกสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น ๓,๐๐๐ คน (เป้าหมาย ๕ ปี) เกษตรกรสามารถจัดทำบัญชีรับจ่ายในครัวเรือนได้อย่างถูกต้อง จำนวน ๑,๕๐๐ คน มีการขยายผลงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ปีละ ๒ ผลงาน/ปี จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้ ร้อยละ ๕ /ปี จำนวนพื้นที่เกษตรกรที่ได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ไร่/ปี จำนวนแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๒,๐๐๐ บ่อ/ปี จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์ (พื้นที่ในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน) จากการพัฒนาแหล่งน้ำ ๒๐,๐๐๐ ไร่/ปี
--	---	---

<p>ประเด็น การพัฒนา ด้าน การเกษตร และ สหกรณ์ ของจังหวัด</p>	<p>๑. ส่งเสริมการผลิต การแปรรูปและบริหารจัดการ สินค้าเกษตร สู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูง</p>	<p>๒. สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร</p>	<p>๓. เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ภาคการเกษตร ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตร อุตสาหกรรม</p>	<p>๔. บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและ ยั่งยืน</p>
---	---	--	---	---

<p>โครงการ สำคัญ</p>	<ol style="list-style-type: none"> โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง โครงการพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน โครงการส่งเสริมการผลิตงา โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสัตว์น้ำครบวงจร โครงการส่งเสริมและยกระดับการผลิตด้านปศุสัตว์ครบวงจร โครงการส่งเสริมปลาเศรษฐกิจของแม่น้ำโขง (การเลี้ยงปลากดคังในบ่อดิน) โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ปีกเพื่อการส่งออก AEC โครงการเพิ่มศักยภาพการจัดการโคเนื้อ-กระบือ เพื่อการส่งออก โครงการพัฒนามาตรฐานฟาร์ม GFM โค-กระบือ ในเกษตรกรรายย่อย โครงการส่งเสริมพัฒนาการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ในโรงเรียนต้นแบบ โครงการยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้เกษตรกร โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์และมาตรฐานสินค้าเกษตร 	<ol style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนามาตรฐานการบัญชีแก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โครงการพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน โครงการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในสถาบันเกษตรกร โครงการธนาคารส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์และประมงจังหวัดอุบลราชธานี โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) โครงการยกระดับศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนในการผลิตสินค้าชุมชน โครงการพัฒนาเกษตรกรสู่เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) โครงการการสร้างเสริมความเข้มแข็งของศูนย์ข้าวชุมชน 	<ol style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการแปลงเกษตรที่เหมาะสม โดยระบบอัจฉริยะ (Intelligent Farm Management System) โครงการศูนย์การเกษตรครบวงจรไบโออีโคโนมี (Agricultural Training bio-economy Center) โครงการการจัดตั้งและดำเนินงานศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม จังหวัดอุบลราชธานี โครงการพัฒนาศักยภาพแก่เกษตรกรรุ่นใหม่ด้านการแปรรูปอาหารด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและส่งเสริมการตลาดผู้ประกอบการรายใหม่ โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหารสำหรับการจัดการโลจิสติกส์ โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ทฟาร์ม เพื่อสร้างเกษตรกรอินทรีย์อัจฉริยะ 	<ol style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ในการผลิตทางการเกษตร โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินทางการเกษตร โครงการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร โครงการเฝ้าระวังและปลูกพืชบำรุงดิน โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในระดับไร่นา โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร โครงการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้ตามมาตรฐาน โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ โครงการส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนตามแนวทาง BCG Economy โครงการส่งเสริมการผลิตแบบเกษตรกรรมยั่งยืน โครงการนวัตกรรมการผลิตบัวบกในระบบอินทรีย์ด้วยเทคโนโลยี lot เพื่อเพิ่มสารพฤกษเคมีสำหรับการบริโภคและการใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน โครงการพัฒนางานสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์ม โครงการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
--------------------------	---	---	--	---

	<p>แปรรูปวิสาหกิจชุมชนเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>๑๔. โครงการตลาดนำการผลิต เพื่อสร้างเสริมรายได้เกษตรกรผู้ผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๑๕. โครงการยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง (นิลอุบล) ครบวงจร จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๑๖. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร</p> <p>๑๗. โครงการส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่สินค้าชนิดใหม่ตามศักยภาพพื้นที่</p> <p>๑๘. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่</p> <p>๑๙. โครงการส่งเสริมและพัฒนาโคพรีเมี่ยม ตามระบบการส่งเสริมอุบลโมเดล</p>			<p>๑๘. โครงการบูรณาการบริหารจัดการระบบน้ำด้วยระบบโซลาร์เซลล์ (Solar Cell)</p> <p>๑๙. โครงการเพิ่มศักยภาพการกระจายน้ำด้วยพลังแสงอาทิตย์</p> <p>๒๐. โครงการส่งเสริมระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์</p>
--	--	--	--	--

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					รวม ๕ ปี
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากร การเกษตรและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน	ตขว. ๑ จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟู จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ไร่/ปี	๑๐๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๐,๐๐๐ ไร่	๕๐๐,๐๐๐ ไร่
	ตขว. ๒ จำนวนแหล่งน้ำในไร่นา นอกเขตชลประทาน จำนวน ๒,๐๐๐ บ่อ/ปี	๒,๐๐๐ บ่อ	๒,๐๐๐ บ่อ	๒,๐๐๐ บ่อ	๒,๐๐๐ บ่อ	๒,๐๐๐ บ่อ	๑๐,๐๐๐ บ่อ
	ตขว. ๓ จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์ (พื้นที่ในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน) จากการพัฒนาแหล่งน้ำ ๒๐,๐๐๐ ไร่/ปี	๒๐,๐๐๐ ไร่	๒๐,๐๐๐ ไร่	๒๐,๐๐๐ ไร่	๒๐,๐๐๐ ไร่	๒๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๐,๐๐๐ ไร่

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๗) โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์และมาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูปวิสาหกิจชุมชนเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๒๔,๙๔๘,๐๐๐	๒๔,๙๔๘,๐๐๐	๒๔,๙๔๘,๐๐๐	๒๔,๙๔๘,๐๐๐	๒๔,๙๔๘,๐๐๐	๑๒๔,๗๘๐,๐๐๐
๘) โครงการยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๗,๑๐๐,๐๐๐	๗,๑๐๐,๐๐๐	๗,๑๐๐,๐๐๐	๗,๑๐๐,๐๐๐	๗,๑๐๐,๐๐๐	๓๕,๕๐๐,๐๐๐
๙) โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตมะเขือเทศหวานทานผลสดอุบลสวீท ในระบบอินทรีย์	๑	สนง.เกษตรจังหวัด		๕,๑๔๖,๕๐๐				๕,๑๔๖,๕๐๐
๑๐) โครงการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการศัตรูพืชอย่างครบวงจร	๑	สนง.เกษตรจังหวัด		๒,๗๗๑,๖๐๐				๒,๗๗๑,๖๐๐
๑๑) โครงการตลาดเกษตรสีเขียว	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๒,๖๖๓,๐๐๐	๒,๖๖๓,๐๐๐	๒,๖๖๓,๐๐๐	๒,๖๖๓,๐๐๐	๒,๖๖๓,๐๐๐	๑๓,๓๑๕,๐๐๐
๑๒) โครงการส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่สินค้า ชนิดใหม่ตามศักยภาพพื้นที่	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๒๖๕,๐๐๐	๒๖๕,๐๐๐	๒๖๕,๐๐๐	๒๖๕,๐๐๐	๒๖๕,๐๐๐	๑,๓๒๕,๐๐๐
๑๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืช พลังงานทดแทน	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๔๗,๓๐๐,๐๐๐	๔๗,๓๐๐,๐๐๐	๔๗,๓๐๐,๐๐๐	๔๗,๓๐๐,๐๐๐	๔๗,๓๐๐,๐๐๐	๒๓๖,๕๐๐,๐๐๐
๑๔) โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์	๑	สนง.เกษตรจังหวัด		๑๒,๗๗๘,๕๐๐				๑๒,๗๗๘,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๑๕) โครงการอากาศยานไร้คนขับ (โดรน)	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๘๗,๕๐๐,๐๐๐
๑๖) โครงการโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ (พาราโบลาโดม) ขนาดใหญ่	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๓๒,๕๐๐,๐๐๐	๓๒,๕๐๐,๐๐๐	๓๒,๕๐๐,๐๐๐	๓๒,๕๐๐,๐๐๐	๓๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๖๒,๕๐๐,๐๐๐
๑๗) โครงการพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงปลาตะเพียนขาวในบ่อดิน	๑	สนง.ประมงจังหวัด	๓,๕๔๑,๘๐๐	๓,๕๔๑,๘๐๐	๓,๕๔๑,๘๐๐	๓,๕๔๑,๘๐๐	๓,๕๔๑,๘๐๐	๑๗,๗๐๙,๐๐๐
๑๘) โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสัตว์น้ำครบวงจร	๑	สนง.ประมงจังหวัด						
กิจกรรม การพัฒนาศักยภาพการผลิต ปลานิลในกระชังแบบครบวงจร				๒๗๘,๐๐๐	๒๗๘,๐๐๐	๒๗๘,๐๐๐	๒๗๘,๐๐๐	๑,๑๑๒,๐๐๐
กิจกรรม การพัฒนาการเลี้ยงและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปลาตุก ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี				๓๙๓,๘๐๐	๓๙๓,๘๐๐	๓๙๓,๘๐๐	๓๙๓,๘๐๐	๑,๕๗๕,๒๐๐
๑๙) โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำท้องถิ่นด้วยระบบพลังงานแสงอาทิตย์	๑	สนง.ประมงจังหวัด	๑,๐๐๔,๓๓๐	๑,๐๐๔,๓๓๐	๑,๐๐๔,๓๓๐	๑,๐๐๔,๓๓๐	๑,๐๐๔,๓๓๐	๕,๐๒๑,๖๕๐
๒๐) โครงการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงและแปรรูปปลาเทโพแบบครบวงจร	๑	สนง.ประมงจังหวัด		๒๓๑,๓๐๐	๒๓๑,๓๐๐	๒๓๑,๓๐๐	๒๓๑,๓๐๐	๙๒๕,๒๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๒๑) โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลาในกระชังบก	๑	สนง.ประมงจังหวัด		๗๙๖,๔๖๐	๗๙๖,๔๖๐	๗๙๖,๔๖๐	๗๙๖,๔๖๐	๓,๑๘๕,๘๔๐
๒๒) โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลาในพืชน้ำในบ่อดิน	๑	สนง.ประมงจังหวัด		๔๗๐,๒๕๐	๔๗๐,๒๕๐	๔๗๐,๒๕๐	๔๗๐,๒๕๐	๑,๘๘๑,๐๐๐
๒๓) โครงการส่งเสริมปลาเศรษฐกิจของแม่น้ำโขง (การเลี้ยงปลากดคังในบ่อดิน)	๑	สนง.ประมงจังหวัด		๑๘๘,๙๘๐	๑๘๘,๙๘๐	๑๘๘,๙๘๐	๑๘๘,๙๘๐	๗๕๕,๙๒๐
๒๔) โครงการส่งเสริมและพัฒนากองทุนตลาดปลาแม่น้ำโขง	๑	สนง.ประมงจังหวัด		๑๐๒,๔๒๐				๑๐๒,๔๒๐
๒๕) โครงการส่งเสริมการแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มมูลค่า	๑	สนง.ประมงจังหวัด		๑๔๔,๔๒๐	๑๔๔,๔๒๐	๑๔๔,๔๒๐	๑๔๔,๔๒๐	๕๗๗,๖๘๐
๒๖) โครงการเลี้ยงปลาในกระชังบก	๑	สนง.ประมงจังหวัด		๑๐๘,๘๐๐				๑๐๘,๘๐๐
๒๗) โครงการเลี้ยงกบในกระชังบก	๑	สนง.ประมงจังหวัด		๖,๔๐๐				๖,๔๐๐
๒๘) โครงการเลี้ยงปลาในพืชน้ำร่วมกับกุ้งฝอย และหอยขมในบ่อดิน	๑	สนง.ประมงจังหวัด		๖๙,๐๐๐				๖๙,๐๐๐
๒๙) โครงการส่งเสริมและยกระดับการผลิตด้านปศุสัตว์ครบวงจร	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	๗๑,๔๐๑,๕๐๐	๗๑,๔๐๑,๕๐๐	๗๑,๔๐๑,๕๐๐	๗๑,๔๐๑,๕๐๐	๗๑,๔๐๑,๕๐๐	๓๕๗,๐๐๗,๕๐๐
กิจกรรม : การเพิ่มศักยภาพโคเนื้อ แบรินด์ “นิลอุบล”	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด		๑,๘๙๔,๔๐๐	๑,๘๙๔,๔๐๐	๑,๘๙๔,๔๐๐	๑,๘๙๔,๔๐๐	๗,๕๗๗,๖๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
กิจกรรม : ยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง (นิลอุบล) ครบวงจร จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด		๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐
๓๐) โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ปีก เพื่อการส่งออก AEC	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด	๑๕,๔๐๐,๐๐๐	๑๕,๔๐๐,๐๐๐	๑๕,๔๐๐,๐๐๐	๑๕,๔๐๐,๐๐๐	๑๕,๔๐๐,๐๐๐	๗๗,๐๐๐,๐๐๐
๓๑) โครงการเพิ่มศักยภาพการจัดการโคเนื้อ – กระบือ เพื่อการส่งออก	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด	๓,๔๘๕,๐๐๐	๓,๔๘๕,๐๐๐	๓,๔๘๕,๐๐๐	๓,๔๘๕,๐๐๐	๓,๔๘๕,๐๐๐	๑๗,๔๒๕,๐๐๐
๓๒) โครงการเพิ่มศักยภาพการเลี้ยงโคเนื้อในระดับครัวเรือน	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๓) โครงการพัฒนามาตรฐานฟาร์ม GFM โค – กระบือ ในเกษตรกรรายย่อย	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด	๕๐๒,๐๐๐	๕๐๒,๐๐๐	๕๐๒,๐๐๐	๕๐๒,๐๐๐	๕๐๒,๐๐๐	๒,๕๑๐,๐๐๐
๓๔) ส่งเสริมการพัฒนาการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ในโรงเรียนต้นแบบ	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด	๓,๖๘๓,๐๐๐	๓,๖๘๓,๐๐๐	๓,๖๘๓,๐๐๐	๓,๖๘๓,๐๐๐	๓,๖๘๓,๐๐๐	๑๘,๔๑๕,๐๐๐
๓๕) โครงการส่งเสริมการจัดการโคเนื้อ – กระบือ ตันน้ำนาร่อง จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด	๔,๑๐๘,๐๐๐	๔,๑๐๘,๐๐๐	๔,๑๐๘,๐๐๐	๔,๑๐๘,๐๐๐	๔,๑๐๘,๐๐๐	๒๐,๕๕๐,๐๐๐
๓๖) โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ไทยก้าวไกลสู่ระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP)	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด		๖๘๒,๔๐๐	๖๘๒,๔๐๐	๖๘๒,๔๐๐	๖๘๒,๔๐๐	๒,๗๒๙,๖๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๓๗)โครงการ คีนควายใหญ่ ความงามสู่เมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด		๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๓๘) โครงการส่งเสริมการเลี้ยง ไก่พื้นเมืองในระดับครัวเรือน	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด		๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐
๓๙) โครงการการผลิตแพะเพื่อ สร้างรายได้	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด		๑,๕๙๕,๒๐๐	๑,๕๙๕,๒๐๐	๑,๕๙๕,๒๐๐	๑,๕๙๕,๒๐๐	๖,๓๘๐,๘๐๐
๔๐) โครงการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ ชุมชน	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด		๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐
๔๑) โครงการส่งเสริม และ พัฒนาโคฟรีเมียม ตามระบบ การส่งเสริมอุบลโมเดล	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
๔๒) โครงการเพิ่มศักยภาพการ ผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด	๒๐,๖๗๐,๖๐๐	๒๖,๙๖๐,๐๐๐	๒๐,๖๗๐,๖๐๐	๒๐,๖๗๐,๖๐๐	๒๐,๖๗๐,๖๐๐	๑๐๙,๖๔๒,๔๐๐
๔๓) โครงการส่งเสริมอาชีพ ด้านปศุสัตว์ และประมง จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด สนง.ประมงจังหวัด	๑๒,๖๐๙,๐๐๐	๑๒,๖๐๙,๐๐๐	๑๒,๖๐๙,๐๐๐	๑๒,๖๐๙,๐๐๐	๑๒,๖๐๙,๐๐๐	๖๓,๐๔๕,๐๐๐
๔๔)โครงการส่งเสริมการเลี้ยง ไก่ไข่นโรงเรียน เพื่อสนับสนุน อาหารกลางวัน	๑	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด	๓,๗๒๓,๒๐๐	๓,๗๒๓,๒๐๐	๓,๗๒๓,๒๐๐	๓,๗๒๓,๒๐๐	๓,๗๒๓,๒๐๐	๑๘,๖๑๖,๐๐๐
๔๕) โครงการตลาดนำการผลิต เพื่อสร้างเสริมรายได้เกษตรกร ผู้ผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด อุบลราชธานี สวพ.๔		๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๕๐) โครงการพัฒนาศักยภาพด้านปศุสัตว์	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	๓๔๒,๐๐๐	๓๔๒,๐๐๐	๓๔๒,๐๐๐	๓๔๒,๐๐๐	๓๔๒,๐๐๐	๑,๗๑๐,๐๐๐
๕๑) โครงการผลิตพันธุ์หม่อนไหมและวัสดุย้อมสี	๒	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ	๑,๘๖๐,๐๐๐	๑,๘๖๐,๐๐๐	๑,๘๖๐,๐๐๐	๑,๘๖๐,๐๐๐	๑,๘๖๐,๐๐๐	๙,๓๐๐,๐๐๐
๕๒) โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	๑,๓๓๔,๐๐๐	๑,๓๓๔,๐๐๐	๑,๓๓๔,๐๐๐	๑,๓๓๔,๐๐๐	๑,๓๓๔,๐๐๐	๖,๖๗๐,๐๐๐
	๒	สน.วิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔	๕๓๕,๐๐๐	๕๓๕,๐๐๐	๕๓๕,๐๐๐	๕๓๕,๐๐๐	๕๓๕,๐๐๐	๒,๖๗๕,๐๐๐
	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	๓,๐๙๙,๐๐๐	๓,๐๙๙,๐๐๐	๓,๐๙๙,๐๐๐	๓,๐๙๙,๐๐๐	๓,๐๙๙,๐๐๐	๑๕,๔๙๕,๐๐๐
	๒	สนง.ประมงจังหวัด	๓๗๑,๐๐๐	๓๗๑,๐๐๐	๓๗๑,๐๐๐	๓๗๑,๐๐๐	๓๗๑,๐๐๐	๑,๘๕๕,๐๐๐
๕๓) โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร (พืชหลากหลายฤดูนาปรัง)	๒	สนง.เกษตรจังหวัด	๘๔๘,๐๐๐	๘๔๘,๐๐๐	๘๔๘,๐๐๐	๘๔๘,๐๐๐	๘๔๘,๐๐๐	๔,๒๔๐,๐๐๐
๕๔) โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	๒	สนง.เกษตรจังหวัด	๒๖๔,๐๐๐	๒๖๔,๐๐๐	๒๖๔,๐๐๐	๒๖๔,๐๐๐	๒๖๔,๐๐๐	๑,๓๒๐,๐๐๐
	๒	สนง.ประมงจังหวัด	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	๓,๘๘๐,๐๐๐	๓,๘๘๐,๐๐๐	๓,๘๘๐,๐๐๐	๓,๘๘๐,๐๐๐	๓,๘๘๐,๐๐๐	๑๙,๔๐๐,๐๐๐
๕๕) โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสมุนไพร	๒	สนง.เกษตรจังหวัด	๖๙,๐๐๐	๖๙,๐๐๐	๖๙,๐๐๐	๖๙,๐๐๐	๖๙,๐๐๐	๓๔๕,๐๐๐
๕๖) โครงการพัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดไก่พื้นเมือง	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๖๕) โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	สนง.เกษตรจังหวัด	๘,๕๕๔,๐๐๐	๘,๕๕๔,๐๐๐	๘,๕๕๔,๐๐๐	๘,๕๕๔,๐๐๐	๘,๕๕๔,๐๐๐	๔๒,๗๗๐,๐๐๐
	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์	๓๔๘,๐๐๐	๓๔๘,๐๐๐	๓๔๘,๐๐๐	๓๔๘,๐๐๐	๓๔๘,๐๐๐	๑,๗๔๐,๐๐๐
	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	๓,๙๐๗,๐๐๐	๓,๙๐๗,๐๐๐	๓,๙๐๗,๐๐๐	๓,๙๐๗,๐๐๐	๓,๙๐๗,๐๐๐	๑๙,๕๓๕,๐๐๐
	๒	สนง.ประมงจังหวัด	๘๓,๐๐๐	๘๓,๐๐๐	๘๓,๐๐๐	๘๓,๐๐๐	๘๓,๐๐๐	๔๑๕,๐๐๐
	๒	สน.วิจัยและพัฒนาการเกษตร เขต ๔	๗๗๒,๐๐๐	๗๗๒,๐๐๐	๗๗๒,๐๐๐	๗๗๒,๐๐๐	๗๗๒,๐๐๐	๓,๘๖๐,๐๐๐
	๒	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต ๑๑	๑๖๓,๐๐๐	๑๖๓,๐๐๐	๑๖๓,๐๐๐	๑๖๓,๐๐๐	๑๖๓,๐๐๐	๘๑๕,๐๐๐
	๒	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัด	๙๑๓,๒๐๐	๙๑๓,๒๐๐	๙๑๓,๒๐๐	๙๑๓,๒๐๐	๙๑๓,๒๐๐	๔,๕๖๖,๐๐๐
๖๖) โครงการยกระดับเกษตรแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่และเชื่อมโยงตลาด	๒	สนง.เกษตรจังหวัด	๖๒๘,๐๗๕,๐๐๐	๖๒๘,๐๗๕,๐๐๐	๖๒๘,๐๗๕,๐๐๐	๖๒๘,๐๗๕,๐๐๐	๖๒๘,๐๗๕,๐๐๐	๓,๑๔๐,๓๗๕,๐๐๐
๖๗) โครงการส่งเสริมการพัฒนาตลาดภายในสำหรับสินค้าเกษตร	๒	สนง.เกษตรจังหวัด	๒๖๒,๐๐๐	๒๖๒,๐๐๐	๒๖๒,๐๐๐	๒๖๒,๐๐๐	๒๖๒,๐๐๐	๑,๓๑๐,๐๐๐
๖๘) โครงการเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารและเสริมสร้างรายได้ชุมชน	๒	สน.วิจัยและพัฒนาการเกษตร เขต ๔	๖,๐๗๒,๐๐๐	๖,๐๗๒,๐๐๐	๖,๐๗๒,๐๐๐	๖,๐๗๒,๐๐๐	๖,๐๗๒,๐๐๐	๓๐,๓๖๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง								
๖๙) โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัย เลือกใช้สินค้า Q	๒	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๑๙๕,๐๐๐
๗๐) โครงการส่งเสริมการบริโภคและการใช้วัตถุดิบคุณภาพ	๒	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	๓๑,๐๐๐	๓๑,๐๐๐	๓๑,๐๐๐	๓๑,๐๐๐	๓๑,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐
๗๑) โครงการส่งเสริมการผลิตผ้าไหม ตรานกยุงพระราชทาน	๒	ศูนย์หม่อนไหมฯ	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐
๗๒) โครงการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพด้านหม่อนไหมและวัสดุย้อมสี	๒	ศูนย์หม่อนไหมฯ	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
๗๓) โครงการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร	๒	ศูนย์หม่อนไหมฯ	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	๑๙๕,๐๐๐
๗๔) โครงการส่งเสริมและพัฒนาหม่อนไหมหัตถกรรมโดยใช้นวัตกรรมใหม่	๒	ศูนย์หม่อนไหมฯ	๗๘,๐๐๐	๗๘,๐๐๐	๗๘,๐๐๐	๗๘,๐๐๐	๗๘,๐๐๐	๓๙๐,๐๐๐
รวมงบประมาณ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑			๑,๒๑๐,๕๕๖,๗๓๐	๑,๒๗๑,๓๐๘,๒๖๐	๑,๒๔๔,๐๓๕,๖๔๐	๑,๒๔๔,๐๓๕,๖๔๐	๑,๒๔๔,๐๓๕,๖๔๐	๖,๒๑๓,๙๗๑,๙๑๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร								
๑) โครงการพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๘๗,๕๐๐,๐๐๐
กิจกรรม : ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิถีใหม่ (NEW NORMAL)	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
กิจกรรม : ส่งเสริมและขยายผลเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน	๑	สนง.เกษตรจังหวัด		๑,๕๘๖,๕๐๐				๑,๕๘๖,๕๐๐
กิจกรรม : พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ให้เป็น (Star Up)	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๖๒,๕๐๐,๐๐๐
๒) โครงการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในสถาบันเกษตรกร	๑	สนง.สหกรณ์จังหวัด	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐
๓) โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการจับบังคับสัตว์จรจัดในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด		๑,๒๖๔,๘๐๐	๑,๒๖๔,๘๐๐	๑,๒๖๔,๘๐๐	๑,๒๖๔,๘๐๐	๑,๗๓๕,๐๐๐
๔) โครงการเลี้ยงเนื้ออูบล OK	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด		๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๕) โครงการธนาคารส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์และประมงจังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐
๖) โครงการพัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์เกษตรและเพื่อลดการสูญเสีย (สินค้าข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี)	๑	สนง.ประมงจังหวัด สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	๑,๒๘๓,๐๐๐	๑,๒๘๓,๐๐๐	๑,๒๘๓,๐๐๐	๑,๒๘๓,๐๐๐	๑,๒๘๓,๐๐๐	๖,๔๕๕,๐๐๐
๗) โครงการพัฒนาเกษตรกรสู่เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)	๑	สนง.เกษตรจังหวัด	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๔,๘๕๖,๐๐๐	๒๔,๒๘๐,๐๐๐
๘) โครงการตรวจสอบบัญชีประจำปีสหกรณ์ละกลุ่มเกษตรกร	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์	๓,๕๐๕,๐๐๐	๓,๕๐๕,๐๐๐	๓,๕๐๕,๐๐๐	๓,๕๐๕,๐๐๐	๓,๕๐๕,๐๐๐	๑๗,๕๒๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร								
๒๐) โครงการศูนย์ศิลปาชีพตามพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	๒	สนง.ตรวจบัญชี สหกรณ์	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐
๒๑) โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอื่น เนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	สนง.วิจัยและพัฒนา การเกษตร เขต ๔	๖๓๕,๐๐๐	๖๓๕,๐๐๐	๖๓๕,๐๐๐	๖๓๕,๐๐๐	๖๓๕,๐๐๐	๓,๑๗๕,๐๐๐
	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน อุบลราชธานี	๓๘๙,๐๐๐	๓๘๙,๐๐๐	๓๘๙,๐๐๐	๓๘๙,๐๐๐	๓๘๙,๐๐๐	๑,๙๕๕,๐๐๐
	๒	สนง.เกษตรจังหวัด	๔๑๖,๐๐๐	๔๑๖,๐๐๐	๔๑๖,๐๐๐	๔๑๖,๐๐๐	๔๑๖,๐๐๐	๒,๐๘๐,๐๐๐
	๒	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จังหวัด	๓๓๖,๐๐๐	๓๓๖,๐๐๐	๓๓๖,๐๐๐	๓๓๖,๐๐๐	๓๓๖,๐๐๐	๑,๖๘๐,๐๐๐
	๒	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว อุบลราชธานี	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๑,๕๗๕,๐๐๐
	๒	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๒๒) โครงการสนับสนุนด้านการประมงตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	๒	สนง.ประมงจังหวัด	๖๘,๐๐๐	๖๘,๐๐๐	๖๘,๐๐๐	๖๘,๐๐๐	๖๘,๐๐๐	๓๔๐,๐๐๐
๒๓) โครงการทายาทหม่อนไหม	๒	ศูนย์หม่อนไหมฯ	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐
๒๔) โครงการอื่นเนื่องมาจากพระราชดำริ และโครงการพิเศษ	๒	ศูนย์หม่อนไหมฯ	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๒๓๕,๐๐๐
๒๕) โครงการสนับสนุนโครงการอื่น เนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	๑๘๔,๐๐๐	๑๘๔,๐๐๐	๑๘๔,๐๐๐	๑๘๔,๐๐๐	๑๘๔,๐๐๐	๙๒๐,๐๐๐
๒๖) โครงการฟาร์มตัวอย่างบ้านยางน้อย ใน พระองค์สมเด็จพระนางเจ้าบรมราชินีนาถ อำเภอเข็ญใน จังหวัดอุบลราชธานี	๒	สนง.ประมงจังหวัด	๒๖,๐๐๐	๒๖,๐๐๐	๒๖,๐๐๐	๒๖,๐๐๐	๒๖,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร								
๓๖) โครงการจัดตั้งสถาบันเกษตรกร ชาวสวนยาง (สหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกร) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการยางพารา	๒	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัด อุบลราชธานี	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๓๗) โครงการยกระดับศักยภาพเกษตรกร รุ่นใหม่และผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน ในการผลิตสินค้าชุมชน	๒	สนง.ตรวจบัญชี สหกรณ์ สนง.เกษตรจังหวัด	๗๑๘,๐๐๐	๗๑๘,๐๐๐	๗๑๘,๐๐๐	๗๑๘,๐๐๐	๗๑๘,๐๐๐	๓,๕๙๐,๐๐๐
๓๘) โครงการพัฒนาวิสาหกิจสู่ความเป็นมืออาชีพ	๒	สนง.ตรวจบัญชี สหกรณ์	๑๒๔,๕๐๐	๑๒๔,๕๐๐	๑๒๔,๕๐๐	๑๒๔,๕๐๐	๑๒๔,๕๐๐	๖๒๒,๕๐๐
๓๙) โครงการสนับสนุนให้สหกรณ์และกลุ่ม เกษตรกรส่งเสริมอาชีพทำการเกษตร ปลอดภัย	๒	สนง.สหกรณ์จังหวัด	๒๙๒,๐๐๐	๒๙๒,๐๐๐	๒๙๒,๐๐๐	๒๙๒,๐๐๐	๒๙๒,๐๐๐	๑,๔๖๐,๐๐๐
๔๐) โครงการพัฒนาความรู้ด้านยางพาราทั้ง ระบบเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพชาว สวนยางและก้าวไปสู่ Smart Farmer	๒	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัด อุบลราชธานี	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๒๓๒,๐๐๐	๑,๑๖๐,๐๐๐
๔๑) โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	๒	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐
	๒	สนง.การปฏิรูปที่ดิน จังหวัด	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐
๔๒) โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง และเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)	๒	สนง.เกษตรจังหวัด	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๔๓) โครงการพัฒนาศักยภาพ Smart Farmer หม่อนไหม สู่ความเป็นมืออาชีพ	๒	ศูนย์หม่อนไหมฯ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
รวมงบประมาณ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒			๙๘,๕๕๖,๔๐๐	๑๐๑,๘๙๗,๗๐๐	๑๐๑,๓๑๑,๒๐๐	๑๐๑,๓๑๑,๒๐๐	๑๐๑,๓๑๑,๒๐๐	๕๐๑,๓๑๗,๗๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม								
๔) พัฒนาศักยภาพแก่เกษตรกรรุ่นใหม่ด้านการแปรรูปอาหารด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและส่งเสริมการตลาด ผู้ประกอบการรายใหม่	๑	ม.อุบลราชธานี สอนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๕) การจัดตั้งศูนย์พัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหารสำหรับการจัดการโลจิสติกส์	๑	ม.อุบลราชธานี สอนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๕๗,๕๐๐,๐๐๐
๖) โครงการการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ทฟาร์มเพื่อสร้างเกษตรอินทรีย์อัจฉริยะ	๑	ม.อุบลราชธานี สอนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐
๗) โครงการการพัฒนาศักยภาพงานวิชาการเกษตร	๒	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔	๑,๘๔๘,๐๐๐	๑,๘๔๘,๐๐๐	๑,๘๔๘,๐๐๐	๑,๘๔๘,๐๐๐	๑,๘๔๘,๐๐๐	๙,๒๔๐,๐๐๐
๘) โครงการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างปัจจัยการผลิต/สินค้าพืช/ออกใบรับรอง/และควบคุม กำกับดูแลตาม พ.ร.บ.	๒	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔	๘,๖๗๒,๐๐๐	๘,๖๗๒,๐๐๐	๘,๖๗๒,๐๐๐	๘,๖๗๒,๐๐๐	๘,๖๗๒,๐๐๐	๔๓,๓๖๐,๐๐๐
๙) ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านอุตสาหกรรม ยางและเศรษฐกิจยาง	๒	การยางแห่งประเทศไทย จ.อบ.	๔๑,๐๐๐	๔๑,๐๐๐	๔๑,๐๐๐	๔๑,๐๐๐	๔๑,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐
๑๐) โครงการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร	๒	สนง.ประมงจังหวัด	๒๒,๗๐๐	๒๒,๗๐๐	๒๒,๗๐๐	๒๒,๗๐๐	๒๒,๗๐๐	๑๑๓,๕๐๐
๑๑) โครงการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร	๒	สนง.เกษตรจังหวัด	๙๔๓,๐๐๐	๙๔๓,๐๐๐	๙๔๓,๐๐๐	๙๔๓,๐๐๐	๙๔๓,๐๐๐	๔,๗๑๕,๐๐๐
รวมงบประมาณ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓			๑๕๒,๘๒๖,๗๐๐	๑๕๒,๘๒๖,๗๐๐	๑๕๒,๘๒๖,๗๐๐	๑๕๒,๘๒๖,๗๐๐	๑๕๒,๘๒๖,๗๐๐	๗๖๔,๑๓๓,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
		การเกษตรที่ ๑๑ ศูนย์วิจัยพืชไร่ สนง.พลังงานจังหวัด มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี บ.อุบลไปโอเอทานอล						
๘) โครงการส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนตามแนวทาง BCG Economy	๑	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด	๓๒,๕๓๐,๐๐๐	๓๒,๕๓๐,๐๐๐	๓๒,๕๓๐,๐๐๐	๓๒,๕๓๐,๐๐๐	๓๒,๕๓๐,๐๐๐	๑๖๒,๖๕๐,๐๐๐
๙) โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรอินทรีย์มาตรฐานระดับสากลอย่างครบวงจร เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ จังหวัดอุบลราชธานี	๑	สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี	๑๖๓,๖๔๕,๐๐๐	๑๖๓,๖๔๕,๐๐๐	๑๖๓,๖๔๕,๐๐๐	๑๖๓,๖๔๕,๐๐๐	๑๖๓,๖๔๕,๐๐๐	๘๑๘,๒๒๕,๐๐๐
๑๐) โครงการส่งเสริมการผลิตแบบเกษตรกรรมยั่งยืน	๑	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.ประมงจังหวัด สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	๑๖,๕๘๐,๐๐๐	๑๖,๕๘๐,๐๐๐	๑๖,๕๘๐,๐๐๐	๑๖,๕๘๐,๐๐๐	๑๖,๕๘๐,๐๐๐	๘๒,๙๐๐,๐๐๐
๑๑) โครงการส่งเสริมวิถีเกษตรอินทรีย์และเพิ่มศักยภาพผลิตพืชอินทรีย์	๑	สนง.เกษตรจังหวัด มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี	๑๐,๓๓๖,๐๐๐	๑๐,๓๓๖,๐๐๐	๑๐,๓๓๖,๐๐๐	๑๐,๓๓๖,๐๐๐	๑๐,๓๓๖,๐๐๐	๕๑,๖๘,๐๐๐
๑๒) โครงการนวัตกรรมการผลิตบัวบกในระบบอินทรีย์ด้วยเทคโนโลยี lot เพื่อเพิ่มสารพฤกษเคมีสำหรับการบริโภคและการใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง	๑	มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี สนง.เกษตรและ สหกรณ์จังหวัด	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๑๓) โครงการสร้างการรับรู้ ปรับแนวคิดการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์	๑	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	๔,๙๙๓,๒๐๐	๔,๙๙๓,๒๐๐	๔,๙๙๓,๒๐๐	๔,๙๙๓,๒๐๐	๔,๙๙๓,๒๐๐	๒๔,๙๖๖,๐๐๐
๑๔) โครงการวิจัยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร : การศึกษาศักยภาพการเพิ่มมูลค่าเพิ่มวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร (จังหวัดอุบลราชธานี)	๑	สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๑๕) แก้มลิงลำโดมใหญ่พร้อมอาคารประกอบ ต.พรสวรรค์ อ. นาจะหลวย	๑	โครงการชลประทาน		๓๘,๐๐๐,๐๐๐	๓๘,๐๐๐,๐๐๐	๓๘,๐๐๐,๐๐๐	๓๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๒,๐๐๐,๐๐๐
๑๖) อาคารบังคับน้ำห้วยละคีพร้อมชุดลอก ต.ขามป้อม อ. เขมรราชู	๑	โครงการชลประทาน		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐
๑๗) แก้มลิงหนองดินดำพร้อมอาคารประกอบ ต.ซึ้งเหล็ก อ.น้ำยืน	๑	โครงการชลประทาน		๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๘) อาคารบังคับน้ำห้วยดินดำพร้อมระบบกระจายน้ำ ต.ห้วยยาง อ.น้ำยืน	๑	โครงการชลประทาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๙) อาคารบังคับน้ำห้วยเทียมใหญ่พร้อมระบบกระจายน้ำ ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย	๑	โครงการชลประทาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๐) อาคารบังคับน้ำห้วยเทียมน้อยพร้อมระบบกระจายน้ำ ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย	๑	โครงการชลประทาน		๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๖๘,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๒๑) อาคารบังคับน้ำพร้อมชุดลอกกล้า ห้วยหอม ตอนกลาง ต.ไพบูลย์ อ.น้ำขุ่น	๑	โครงการชลประทาน		๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๒) อาคารบังคับน้ำพร้อมชุดลอกกล้า ห้วยหอม ตอนบน ต.ไพบูลย์ อ.น้ำขุ่น	๑	โครงการชลประทาน		๒๗,๐๐๐,๐๐๐	๒๗,๐๐๐,๐๐๐	๒๗,๐๐๐,๐๐๐	๒๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๘,๐๐๐,๐๐๐
๒๓) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบ ส่งน้ำบ้านปลาขาว ต.ยางอ.น้ำเย็น	๑	โครงการชลประทาน		๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๔) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบ ส่งน้ำบ้านแก้งขอ ต.พรสวรรค์ อ. นาจะหลวย	๑	โครงการชลประทาน		๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๕) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบ ส่งน้ำบ้านคุ้มแสนชะนี ต.พรสวรรค์ อ. นาจะหลวย	๑	โครงการชลประทาน		๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๖) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบ ส่งน้ำบ้านหนองโต ต.ไพบูลย์ อ.น้ำขุ่น	๑	โครงการชลประทาน		๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๗) อาคารบังคับน้ำลำห้วยตาลิว พร้อม ชุดลอก ต.กลาง อ.เดชอุดม	๑	โครงการชลประทาน		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๘) อาคารบังคับน้ำลำห้วยบัวใต้ พร้อม ชุดลอก ต.บัวงาม อ.เดชอุดม	๑	โครงการชลประทาน		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐
๒๙) อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่(ตอนบน) พร้อมชุดลอก ต.กลาง อ.เดชอุดม	๑	โครงการชลประทาน		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๐) อาคารบังคับน้ำห้วยเทียม พร้อม ชุดลอก ต.หนองสะโน อ.บุญทริก	๑	โครงการชลประทาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๑) อาคารบังคับน้ำลำห้วยคำแย พร้อม ชุดลอก ต.นาเจริญ อ.เดชอุดม	๑	โครงการชลประทาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๓๒) อาคารบังคับน้ำลำห้วยแสนสี บ้านเขื่องใหญ่ พื้นที่รับประโยชน์ ๘๐๐ ไร่ ต.หนองเต่า อ.ตระการพืชผล	๑	โครงการชลประทาน		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๓) อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่ บ้านโนนยาง พื้นที่รับประโยชน์ ๓๕๐ ไร่ ต.โคกจาน อ.ตระการพืชผล	๑	โครงการชลประทาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๔) อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่บ้านบ้านโคกใหญ่ พื้นที่รับประโยชน์ ๓๕๐ ไร่ ต.โคกจาน อ.ตระการพืชผล	๑	โครงการชลประทาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๕) อาคารบังคับน้ำลำห้วยนาเอือด บ้านนาคำ พื้นที่รับประโยชน์ ๑๕๐ ไร่ ต.นาคำ อ.ศรีเมืองใหม่	๑	โครงการชลประทาน		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๖) อาคารบังคับน้ำลำห้วยพะเนา บ้านบูรพา พื้นที่รับประโยชน์ ๓๐๐ ไร่ ต.ดอนใหญ่ อ.ศรีเมืองใหม่	๑	โครงการชลประทาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๗) อาคารบังคับน้ำร่องมาลี พร้อมชุดลอก ต.สระสมิง อ.วารินชำราบ	๑	โครงการชลประทาน		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๘) อาคารบังคับน้ำลำห้วยบ้านร้าง พร้อมชุดลอก ต.นาโพธิ์ อ.พิบูลมังสาหาร	๑	โครงการชลประทาน		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๓๙) อาคารบังคับน้ำลำห้วยบัว พร้อมชุดลอก ต.ไร่ใต้ อ.พิบูลมังสาหาร	๑	โครงการชลประทาน		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๐) อาคารบังคับน้ำลำห้วยลุดุ พร้อมชุดลอก ต.ไร่ใต้ อ.พิบูลมังสาหาร	๑	โครงการชลประทาน		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๑) อาคารบังคับน้ำลำห้วยแคน พร้อมชุดลอก ต.ไร่ใต้ อ.พิบูลมังสาหาร	๑	โครงการชลประทาน		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๔๒) แก้มลิงหนองเลิงบ่อ พร้อมอาคารประกอบ ต.ดุมใหญ่ อ.ม่วงสามสิบ	๑	โครงการชลประทาน		๓๑,๐๐๐,๐๐๐	๓๑,๐๐๐,๐๐๐	๓๑,๐๐๐,๐๐๐	๓๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๔,๐๐๐,๐๐๐
๔๓) แก้มลิงหนองสามขา พร้อมอาคารประกอบ ต.ดอนมดแดง อ.ดอนมดแดง	๑	โครงการชลประทาน		๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๔) ขุดลอกลำห้วยทม พร้อมอาคารประกอบ ต.คำหว้า อ.तालสุ่ม	๑	โครงการชลประทาน		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐
๔๕) ขุดลอกอ่างเก็บน้ำห้วยบกเน็ง พร้อมอาคารประกอบ ต.นาคาย อ.तालสุ่ม	๑	โครงการชลประทาน		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๖) อาคารบังคับน้ำลำห้วยตู๋ พร้อมขุดลอก ต.คำหว้า อ.तालสุ่ม	๑	โครงการชลประทาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๗) แก้มลิงเซชาติ พร้อมอาคารประกอบ ต.ดุมใหญ่ อ.ม่วงสามสิบ	๑	โครงการชลประทาน		๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๔๘) แก้มลิงกุดเอียน (ระยะ๒) ตำบลค้อทอง อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี	๑	ซีลิ่งและเขบายลิ่ง	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๔๙) แก้มลิงกุดนาแซง พร้อมอาคารประกอบ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง	๑	ซีลิ่งและเขบายลิ่ง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๐) ขุดลอกคลองปากปลาแปว (คบ.ซีลิ่งและเขบายลิ่ง)	๑	ซีลิ่งและเขบายลิ่ง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๑) ขุดลอกคลองหนองสามหง่า ระยะ ๒ (คบ.ซีลิ่งและเขบายลิ่ง)	๑	ซีลิ่งและเขบายลิ่ง	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๕๒) ขุดลอกร่องปี บ้านแหม ตำบลหัวดอน อำเภอเขื่องใน	๑	ซีลิ่งและเขบายลิ่ง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๗๒) โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร	๒	สนง.ประมงจังหวัด	๒๗๐,๒๘๐	๒๗๐,๒๘๐	๒๗๐,๒๘๐	๒๗๐,๒๘๐	๒๗๐,๒๘๐	๑,๓๕๑,๔๐๐
๗๓) โครงการฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน	๒	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด	๔,๔๒๙,๐๐๐	๔,๔๒๙,๐๐๐	๔,๔๒๙,๐๐๐	๔,๔๒๙,๐๐๐	๔,๔๒๙,๐๐๐	๒๒,๑๔๕,๐๐๐
๗๔) โครงการจัดทำและพัฒนาข้อมูลด้านเศรษฐกิจการเกษตรและแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่	๒	สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑	๓๗๓,๐๐๐	๓๗๓,๐๐๐	๓๗๓,๐๐๐	๓๗๓,๐๐๐	๓๗๓,๐๐๐	๑,๘๖๕,๐๐๐
๗๕) โครงการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map)	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน	๘,๑๔๑,๐๐๐	๘,๑๔๑,๐๐๐	๘,๑๔๑,๐๐๐	๘,๑๔๑,๐๐๐	๘,๑๔๑,๐๐๐	๔๐,๗๐๕,๐๐๐
๗๖) โครงการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map)	๒	สนง.ประมงจังหวัด	๓๑,๐๐๐	๓๑,๐๐๐	๓๑,๐๐๐	๓๑,๐๐๐	๓๑,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐
๗๗) โครงการบริหารจัดการการผลิตสินค้าตามแผนที่เกษตร เพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map)	๒	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์	๒๕๑,๐๐๐	๒๕๑,๐๐๐	๒๕๑,๐๐๐	๒๕๑,๐๐๐	๒๕๑,๐๐๐	๑,๒๕๕,๐๐๐
๗๘) โครงการบริหารจัดการเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับสินค้าเกษตรที่สำคัญ (Zoning)	๒	สนง.เกษตรจังหวัด	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๕,๗๐๐,๐๐๐
๗๙) โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรกร ทฤษฎีใหม่	๒	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด สถานีพัฒนาที่ดิน	๔๖,๖๕๖,๐๐๐	๔๖,๖๕๖,๐๐๐	๔๖,๖๕๖,๐๐๐	๔๖,๖๕๖,๐๐๐	๔๖,๖๕๖,๐๐๐	๒๓๓,๒๘๐,๐๐๐
๘๐) โครงการตรวจรับรองแหล่งผลิตพืชอินทรีย์	๒	สนง.วิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔	๒,๒๕๙,๐๐๐	๒,๒๕๙,๐๐๐	๒,๒๕๙,๐๐๐	๒,๒๕๙,๐๐๐	๒,๒๕๙,๐๐๐	๑๑,๒๙๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๙๔) โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัด	๕๕๑,๐๐๐	๕๕๑,๐๐๐	๕๕๑,๐๐๐	๕๕๑,๐๐๐	๕๕๑,๐๐๐	๒,๗๕๕,๐๐๐
๙๕) โครงการส่งเสริมระบบวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัด	๑,๐๓๐,๐๐๐	๑,๐๓๐,๐๐๐	๑,๐๓๐,๐๐๐	๑,๐๓๐,๐๐๐	๑,๐๓๐,๐๐๐	๕,๑๕๐,๐๐๐
๙๖) โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัด	๒๓๓,๒๐๐	๒๓๓,๒๐๐	๒๓๓,๒๐๐	๒๓๓,๒๐๐	๒๓๓,๒๐๐	๑,๑๖๖,๐๐๐
๙๗) โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	๒	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด	๔๔,๕๖๐,๐๐๐	๔๔,๕๖๐,๐๐๐	๔๔,๕๖๐,๐๐๐	๔๔,๕๖๐,๐๐๐	๔๔,๕๖๐,๐๐๐	๒๒๒,๘๐๐,๐๐๐
๙๘) ค่าซ่อมแซมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริตามข้อเสนอของเกษตรกร	๒	โครงการชลประทาน	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๙๙) ซ่อมแซมฝายห้วยทราย พร้อมอาคารประกอบ พื้นที่รับประโยชน์ ๕๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
๑๐๐) ซ่อมแซมฝายห้วยโพธิ์พร้อมอาคารประกอบ พื้นที่รับประโยชน์ ๕๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
๑๐๑) ปรับปรุงระบบส่งน้ำศูนย์พัฒนาพื้นที่ชายแดนบ้านทุ่งสมเด็จ	๒	โครงการชลประทาน	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐
๑๐๒) อาคารบังคับน้ำห้วยที่พร้อมชุดลอก บ้านดงเจริญ พื้นที่รับผลประโยชน์ ๓๕๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐
๑๐๓) อาคารบังคับน้ำห้วยที่พร้อมชุดลอก บ้านโปร่งน้อย พื้นที่รับผลประโยชน์ ๓๕๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๑๑๓) ขุดลอกคลองโดยเรือขุด ดำเนินการเอง ฝ่ายยางบ้านแก้งขอ ปริมาณดิน ๑๐๐,๐๐๐ ลบ.ม.	๒	โครงการชลประทาน	๕,๕๐๐,๐๐๐	๕,๕๐๐,๐๐๐	๕,๕๐๐,๐๐๐	๕,๕๐๐,๐๐๐	๕,๕๐๐,๐๐๐	๒๗,๕๐๐,๐๐๐
๑๑๔) ขุดลอกคลองโดยเรือขุด ดำเนินการเอง ฝ่ายยางบ้านท่าแสนคุณ ปริมาณดิน ๘๒,๐๐๐ ลบ.ม.	๒	โครงการชลประทาน	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๒๒,๕๐๐,๐๐๐
๑๑๕) ขุดลอกอ่างเก็บน้ำดำเนินการเอง อ่างเก็บน้ำ สระสมิงพร้อมอาคาร ประกอบ (ระยะที่ ๒) ปริมาณดิน ๕๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๒	โครงการชลประทาน	๔,๘๑๐,๐๐๐	๔,๘๑๐,๐๐๐	๔,๘๑๐,๐๐๐	๔,๘๑๐,๐๐๐	๔,๘๑๐,๐๐๐	๒๔,๐๕๐,๐๐๐
๑๑๖) ขุดลอกอ่างเก็บน้ำดำเนินการเอง อ่างเก็บน้ำห้วยจันลา ระยะที่ ๑ ปริมาณ ดินขุด ๑๐๐,๐๐๐ ลบ.ม.	๒	โครงการชลประทาน	๙,๒๐๐,๐๐๐	๙,๒๐๐,๐๐๐	๙,๒๐๐,๐๐๐	๙,๒๐๐,๐๐๐	๙,๒๐๐,๐๐๐	๔๖,๐๐๐,๐๐๐
๑๑๗) ขุดลอกอ่างเก็บน้ำดำเนินการเอง อ่างเก็บน้ำ ห้วยเว่อ ปริมาณดิน ๘๐,๖๕๓ ลบ.ม.	๒	โครงการชลประทาน	๓,๘๕๐,๐๐๐	๓,๘๕๐,๐๐๐	๓,๘๕๐,๐๐๐	๓,๘๕๐,๐๐๐	๓,๘๕๐,๐๐๐	๑๙,๒๕๐,๐๐๐
๑๑๘) ขุดลอกอ่างเก็บน้ำห้วยวังแดง	๒	โครงการชลประทาน	๖,๗๒๐,๐๐๐	๖,๗๒๐,๐๐๐	๖,๗๒๐,๐๐๐	๖,๗๒๐,๐๐๐	๖,๗๒๐,๐๐๐	๓๓,๖๐๐,๐๐๐
๑๑๙) อาคารบังคับน้ำลำห้วยกอย พื้นที่ รับผลประโยชน์ ๗๕๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐	๖๒,๕๐๐,๐๐๐
๑๒๐) อาคารบังคับน้ำลำห้วยคุ่ม ตอนกลาง พื้นที่รับผลประโยชน์ ๓๐๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน	๑๓,๑๐๐,๐๐๐	๑๓,๑๐๐,๐๐๐	๑๓,๑๐๐,๐๐๐	๑๓,๑๐๐,๐๐๐	๑๓,๑๐๐,๐๐๐	๖๕,๕๐๐,๐๐๐
๑๒๑) อาคารบังคับน้ำลำห้วยฝ่ตอนล่าง พื้นที่รับผลประโยชน์ ๑๕๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๗๒,๕๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน								
๑๒๒) อาคารบังคับน้ำลำห้วยไร่ พร้อมอาคารประกอบ พื้นที่รับผลประโยชน์ ๔๐๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	๗๒,๕๐๐,๐๐๐
๑๒๓) อาคารบังคับน้ำห้วยปูน พื้นที่รับผลประโยชน์ ๕๐๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน	๙,๕๐๐,๐๐๐	๙,๕๐๐,๐๐๐	๙,๕๐๐,๐๐๐	๙,๕๐๐,๐๐๐	๙,๕๐๐,๐๐๐	๔๗,๕๐๐,๐๐๐
๑๒๔) อาคารบังคับน้ำห้วยโลก พื้นที่รับผลประโยชน์ ๓๐๐ ไร่	๒	โครงการชลประทาน	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๒๕) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำ พื้นที่ชลประทาน ๒,๐๐๐ ไร่ บ้านแคน	๒	โครงการชลประทาน	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๒๖) โครงการส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานและพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก	๔	สนง.พลังงานจังหวัด	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
รวมงบประมาณ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔			๘๙๑,๔๗๖,๔๑๐	๑,๖๙๗,๖๙๕,๕๑๐	๑,๖๗๕,๐๗๖,๔๑๐	๑,๖๗๕,๐๗๖,๔๑๐	๑,๖๗๕,๐๗๖,๔๑๐	๗,๖๑๔,๔๐๑,๑๕๐
รวมงบประมาณทั้งสิ้น			๒,๓๕๓,๔๐๖,๒๔๐	๓,๒๒๓,๗๒๘,๑๗๐	๓,๑๗๓,๒๔๙,๙๕๐	๓,๑๗๓,๒๔๙,๙๕๐	๓,๑๗๓,๒๔๙,๙๕๐	๑๕,๐๙๓,๘๘๔,๒๖๐

หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณ ได้แก่ ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
 ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
 ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ๔ หมายถึง งบประมาณอื่นๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

ส่วนที่ ๕

(Project idea รายโครงการ)

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตร สู้สินค้าเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิตงา
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>งา เป็นพืชไร่ที่น้ำมันสร้างรายได้ให้เกษตรกร เนื่องจากลงทุนต่ำ ใช้เวลาปลูกสั้น ทนแล้งได้ดี มีตลาดกว้างขวาง ทนแล้งได้ดี ราคาดี เกษตรกรนิยมปลูกงาก่อนหรือหลังพืชหลัก งาถูกใช้เป็นอาหารเพื่อสุขภาพเนื่องจากเมล็ดงามีคุณค่าทางโภชนาการสูง มีกรดไขมันไม่อิ่มตัว ๘๕% มีโปรตีน ๑๗-๑๘% มีสารต้านอนุมูลอิสระในปริมาณที่สูง ไม่หืนง่าย งาเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต่างๆ ทั้งอาหาร ยา รักษาโรค และเครื่องสำอางต่างๆ ประเทศไทย มีพื้นที่ปลูกงาดำปีละ ๘๐,๐๐๐ - ๑๒๐,๐๐๐ ไร่ ให้ผลผลิตปีละ ๖,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ ตัน ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันตลาดภายในประเทศให้ความสนใจงาดำมากขึ้น</p> <p>ดังนั้น เพื่อให้มีผลผลิตงาที่เพียงพอต่อความต้องการ เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายผลผลิตที่แน่นอนในราคาที่เหมาะสม จึงควรส่งเสริมการเพาะปลูกงาในพื้นที่ให้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะช่วงฤดูฝน เพื่อสร้างสมดุลอุปสงค์ อุปทาน เพื่อลดปัญหาผลผลิตขาดตลาด และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาเป็นต้นแบบการปรับแผนการผลิตให้ยั่งยืนเพื่อรองรับแรงงานคืนถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) เข้าสู่ภาคเกษตรต่อไปในอนาคต</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้เกษตรกรได้เรียนรู้การปลูกงาอย่างถูกวิธี นำไปสู่การปลูกงาอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการปลูกงา เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายการตลาดระหว่างเกษตรกรและผู้รับซื้อผลผลิตงา
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้เรื่องการปลูกงาอย่างถูกวิธี และนำไปใช้ในการจัดระบบการปลูกข้าวตามด้วยงาอย่างยั่งยืน ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการปลูกงา ไร่ละไม่ต่ำกว่า ๑,๕๐๐ บาท ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีการทำบันทึกข้อตกลงในการซื้อขายผลผลิตกับผู้รับซื้อผลผลิตงาในพื้นที่

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๕ กลุ่ม
๗. กิจกรรมหลัก	๑) สร้างการรับรู้พร้อมปรับแนวคิดเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ๒) จัดตั้งและพัฒนาศูนย์ผลิตเมล็ดงา ๓) จัดทำแปลงเรียนรู้และแปลงส่งเสริมการผลิตงา ๔) จัดงานรณรงค์และประชาสัมพันธ์การส่งเสริมการปลูกงา ๕ จุด ๕) เชื่อมโยงการผลิตและการตลาด
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๖๖๗,๒๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. มีการจัดตั้งและพัฒนาศูนย์ผลิตเมล็ดงา จำนวน ๕ ศูนย์ มีเกษตรกรสมาชิกศูนย์ฯ ๑๐๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	มีเมล็ดงาคุณภาพดีกระจายสู่ตลาด จำนวน ๘ ตัน และรองรับพื้นที่ปลูก ๒,๖๖๗ ไร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ซึ่งมีความจำเป็นต้องมีการเว้นระยะห่างทางสังคม ทำให้เกิดความต้องการด้านอาหารบริโภคในครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นโอกาสของเกษตรกรที่ เป็นผู้ผลิตด้านภาคการเกษตร ทั้งในด้านการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ประมง ต้องเร่งดำเนินการผลิตให้ทันต่อความต้องการของตลาด กลัวยหอมทองเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่มีศักยภาพในการในการผลิตและการตลาดสูง ด้วยคุณลักษณะของกลัวยหอมทองเมื่อสุกผิวจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองทองรสชาติดี มีกลิ่นหอม นำมารับประทานเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ซึ่งนับวันแนวโน้มความต้องการของตลาดยิ่งเพิ่มมากขึ้น จังหวัดอุบลราชธานีปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกเพียง ๕๐๐-๖๐๐ ไร่ ผลผลิตสัปดาห์ละ ๒ ตัน แต่ความต้องการของตลาดวันละ ๒-๓ ตัน ดังนั้นเพื่อให้สนองความต้องการของตลาดประกอบกับกลัวยหอมทองให้ผลผลิตระยะเวลาสั้นสามารถให้ผลตอบแทนกับผู้ผลิตได้เร็ว จึงมีความจำเป็นต้องขยายพื้นที่ในการเพาะปลูก สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการขยายปริมาณการผลิตเพิ่มรายได้และเป็นต้นแบบเพื่อขยายการผลิตสู่พี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ข้างเคียงต่อไป</p>
	<p>๒. เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ซึ่งมีความจำเป็นต้องมีการเว้นระยะห่างทางสังคม ทำให้เกิดความต้องการด้านอาหารบริโภคในครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นโอกาสของเกษตรกรที่ เป็นผู้ผลิตด้านภาคการเกษตร ทั้งในด้านการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ ต้องเร่งดำเนินการผลิตให้ทันต่อความต้องการของตลาด พืชเศรษฐกิจที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีอีกชนิดหนึ่ง ได้แก่ เงาะ ทุเรียน ลำไย แก้วมังกร มะม่วง ลองกอง ดินเหมาะสมในการปลูก คุณภาพของผลผลิตดีเป็นที่นิยม พื้นที่ปลูกไม่ผลมากที่สุด คือ อำเภอน้ำยืน น้ำขุ่น นาจะหลวย วารินชำราบ สว่างวีระวงศ์ สามารถให้ผลผลิตและรสชาติดี ดินเป็นดินลาวาภูเขาไฟ มีธาตุกำมะถันเป็นทุน ทำให้รสชาติของผลไม้เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป การตลาดไม่ผลจังหวัดอุบลราชธานี ไม่มีปัญหาเนื่องจากผลผลิตยังน้อยกว่าความต้องการทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ประกอบกับที่ตั้งจังหวัดอุบลราชธานี อยู่จุดกึ่งกลางของอินโดจีน ติดกับกัมพูชา ลาว ใกล้กับเวียดนาม และสามารถส่งไปจีนสะดวก ง่าย ต้นทุนไม่สูง จึงสามารถส่งผลผลิตออกสู่ตลาดทั้งภายในและต่างประเทศได้อย่างดี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓. จังหวัดอุบลราชธานี มีผลผลิตทางการเกษตรหลัก คือข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อยโรงงาน พริก หอม กระเทียม เงาะทุเรียน ส่วนใหญ่จำหน่ายเป็นผลผลิตขั้นต้น (Mass Product) ซึ่งได้ผลตอบแทนค่อนข้างน้อย กลุ่มจังหวัด จึงมีเป้าหมายในการพัฒนาด้านการเกษตร คือเพิ่มพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) พื้นที่ ๑ ล้านไร่ รวมทั้งจุดยืนการพัฒนา (Positioning) การเป็นศูนย์กลางของนวัตกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ การแปรรูปผลผลิตเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน เป็นแนวทางพัฒนาที่จะเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรให้มีราคาสูงขึ้นและทำให้คนในชุมชนมีอาชีพเสริม มีงานทำตลอดปี ซึ่งสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่ม/องค์กรเกษตรกรของกลุ่มจังหวัด เช่นกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร วิชาทกิจชุมชน ที่สามารถพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานและการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ไปสู่ SMEs และการผลิตเชิงพาณิชย์ แต่ยังคงขาดการพัฒนาต่อยอดด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เนื่องจากไม่มี ปัจจัยและการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเพียงพอ ขาดเทคโนโลยี เครื่องมือ ที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการทดสอบ ทดลอง เพื่อการสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์หรือสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่มีมาตรฐานมีความสวยงามเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้มีราคาสูงขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรเพิ่มมูลค่าในกลุ่มเกษตรกรและวิชาทกิจชุมชน จึงเป็นแนวทางการขับเคลื่อนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า เพื่อกระตุ้นให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า(Value added) ส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในส่วนภูมิภาค ซึ่งการส่งเสริมพัฒนา SMEs ในภูมิภาคให้มีความเข้มแข็งนั้นเป็นรากฐานที่ดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ</p>
<p>๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>ขยายพื้นที่ในการเพาะปลูกไม้ผล รวมทั้งให้ความรู้เกษตรกรในการดูแลผลผลิตให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการขยายปริมาณการผลิตเพิ่มรายได้และเป็นต้นแบบเพื่อขยายการผลิตสู่พี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ข้างเคียง</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ (ราย/ปี) ๕๐๐ ราย ๒. จำนวนพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองที่เพิ่มขึ้น ๑,๐๐๐ ไร่ ๓. ร้อยละจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ร้อยละ ๗๐ ๔. จำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ (ราย/ปี) ๕๐๐ ราย ๕. จำนวนพื้นที่ปลูกไม้ผลที่เพิ่มขึ้น ๕๐๐ ไร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่ดำเนินการ	สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	พื้นที่ ๖ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเดชอุดม บุญศรี นาจะหลวย น้ำยืน น้ำขุ่น พงศรีอุดม และสว่างวีระวงศ์
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ส่งเสริมการผลิตกล้วยหอมทองแบบครบวงจร
	<ol style="list-style-type: none"> คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ฝึกอบรมชี้แจงทำความเข้าใจเกษตรกรเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็นในการผลิตกล้วยหอมทอง การส่งเสริมผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง การจัดกระบวนการเรียนรู้การผลิตกล้วยหอมทอง การตรวจรับรองมาตรฐาน GAP
งบประมาณ	๙,๘๕๘,๕๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	เพิ่มศักยภาพการผลิตไม้ผลคุณภาพเชิงการค้า
	<ol style="list-style-type: none"> เตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ สนับสนุนวัสดุในการเพิ่มศักยภาพการผลิต ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง จัดกระบวนการเรียนรู้การผลิตไม้ผลคุณภาพ GAP จัดทำระบบน้ำเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต การบริหารจัดการโครงการ
งบประมาณ	๕,๖๗๒,๕๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป
	<ol style="list-style-type: none"> การฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรและบรรจุภัณฑ์ การศึกษาดูงานกลุ่มธุรกิจต้นแบบ การฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูป การพัฒนากลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปต้นแบบสู่มาตรฐาน มหกรรมสินค้าเกษตรแปรรูป
งบประมาณ	๔,๔๐๑,๘๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒๒,๔๓๒,๘๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑.จำนวนเกษตรกร/พื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองเพิ่มขึ้น จำนวน ๕๐๐ ราย/๑,๐๐๐ไร่

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนได้รับการยกระดับการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป จำนวน ๘ กลุ่ม ๓. กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน ๘ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่มพื้นที่ปลูกกล้วยหอมทองในจังหวัดอุบลราชธานี ๑,๐๐๐ ไร่ ๒. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการขายผลผลิต ๔๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ ปี ๓. เกษตรกรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรม ไปเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปผลผลิตเกษตรของกลุ่ม ๔. กลุ่มเป้าหมายมีช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และมีการ เชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชเคียวมันให้มีมูลค่าสูง ปี ๒๕๖๗-๗๐
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>พืชเคียวมัน หมายถึง พวงกั่วที่เน้นบริโภคแต่เมล็ดและมักจะมีเปลือกค่อนข้างแข็ง เคี้ยวแล้วให้รสชาติมันๆ อร่อย เป็นที่นิยมของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ที่เรารู้จักและคุ้นเคยในขณะนี้ คือ มะม่วงหิมพานต์ ปัจจุบันมีการคัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถปลูกให้ได้ผลผลิตสูงในประเทศไทย เป็นพืชที่ปลูกง่าย ต้านทานโรคแมลงศัตรูพืชได้ดี เจริญเติบโตเร็ว ให้ผลผลิตเร็วเพียงแค่ ๒ ปี ให้ผลผลิตนานหลายสิบปี ดูแลรักษาง่าย ต้องอิงหลักวิชาการเกษตรเข้าช่วยจะสามารถให้ผลผลิตสูงเป็นพืชที่ปลูกเพื่อเป็นรายได้ได้เป็นอย่างดี ผลิตภัณฑ์เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคทั่วโลก เนื่องจากมีคุณค่าทางโภชนาการ มีกลิ่นและรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่เปลือกหุ้มเมล็ดจะมีน้ำมันออกฤทธิ์เป็นกรดอย่างแรง ถ้าถูกผิวหนังจะพองเป็นแผลเปื่อย แต่ใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง ทำสีย้อม และใช้ทาผลิตภัณฑ์ไม้ป้องกันปลวก มอด ใช้ในอุตสาหกรรมพลาสติก อุปกรณ์รถยนต์ กระเบื้องยางปูพื้น ฉนวนหุ้มสายไฟฟ้า เป็นต้น</p> <p>จึงเป็นโอกาสของเกษตรกรปัจจุบันผลิตภัณฑ์พืชเคียวมัน มะคาเดเมียและมะม่วงหิมพานต์ เป็นที่นิยมของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก และมีคุณค่าทางโภชนาการสูง ตลาดผู้บริโภคมมีความต้องการเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ยัง พบว่า พื้นที่ปลูกยังมีจำกัด เนื่องจากเกษตรกรยังไม่มีความรู้การผลิตตลอดจนการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้แก่เกษตรกรด้านเทคโนโลยี การส่งเสริมพัฒนาการผลิต การแปรรูปและการตลาด เพื่อพัฒนาการผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการ ดังนั้น จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชเคียวมัน มะม่วงหิมพานต์เพื่อความยั่งยืน เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพการผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการ สร้างอาชีพสร้างรายได้และยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรให้มั่นคง และยังเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมได้ จึงมีความจำเป็นต้องขยายพื้นที่ในการเพาะปลูกไม้ผล รวมทั้งให้ความรู้เกษตรกรในการดูแลสวนผลไม้ให้มคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการขยายปริมาณการผลิตเพิ่มรายได้และเป็นต้นแบบเพื่อขยายการผลิตสู่พี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ข้างเคียงต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรพืชเคียวมันให้ได้มาตรฐาน GAP ให้มีมูลค่าสูง เพิ่มโอกาสในการแข่งขันทางการตลาดสินค้าเกษตรและเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตไม้ผลคุณภาพให้เกษตรกรปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๕๐๐ ราย/ปี (รวม ๒,๐๐๐ ราย ในปี ๒๕๗๐)

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. จำนวนพื้นที่ปลูกไม้ผลที่เพิ่มขึ้น ๑,๕๐๐ ไร่/ปี (รวม ๖,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๗๐)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๒๕ อำเภอ ของจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. เตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ ๒. สนับสนุนวัสดุในการเพิ่มศักยภาพการผลิต ๓. ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง ๔. จัดกระบวนการเรียนรู้การผลิตพืชเคี้ยวมัน ๕. จัดทำระบบน้ำเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต ๖. สนับสนุนวัสดุในการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์ ๗. ส่งเสริมระบบการตลาดและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายให้ผู้ผลิตมากขึ้น ๘. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๗๑
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๕,๖๗๒,๕๐๐ บาท/ปี (รวม ๔ ปี ๒๒,๖๙๐,๐๐๐ บาท)
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนเกษตรกร/พื้นที่การผลิตพืชเคี้ยวมันเพิ่มขึ้น จำนวน ๕๐๐ ราย/๑,๕๐๐ ไร่/ปี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่มพื้นที่การผลิตไม้ผลในจังหวัดอุบลราชธานี ๑,๕๐๐ ไร่ ๒. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการขายผลผลิต ๑๔,๔๐๐,๐๐ บาท/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตไม้ดอกไม้ประดับแบบครบวงจร ปี ๒๕๖๗
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนแม่บท ด้านการเกษตรแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนนโยบายรัฐบาลที่มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการค้าไทยทุกระดับ ให้สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างรายได้ให้เกษตรกรและผู้มีรายได้น้อย โดยการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น (Local Economy) มุ่งเน้นการสร้างการเจริญเติบโตจากภายในประเทศ ส่งเสริมการค้าการลงทุนภายในท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขันที่จะผลักดันให้สินค้าเกษตรไทยเป็นที่รู้จัก เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าชุมชนอย่างยั่งยืน ประเทศไทยมีศักยภาพสูงในการผลิตและส่งออกไม้ดอกไม้ประดับ เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศที่เหมาะสม มีการพัฒนาเทคโนโลยีการปลูกและดูแลรักษาที่มีประสิทธิภาพและต้นทุนต่ำ มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตต้นพันธุ์จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อที่มีคุณภาพ เกษตรกรมีความรู้และประสบการณ์ในการปลูกและขยายพันธุ์ ในสถานการณ์ปัจจุบันที่ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๙ และมีการเปิดการค้าเสรีกับหลายประเทศ ก็เป็นโอกาสให้ไม้ดอกไม้ประดับของไทยสามารถขยายการส่งออกเพิ่มขึ้นได้ แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันการผลิตไม้ดอกไม้ประดับบางชนิด เช่น กุหลาบ เบญจมาศ มะลิ ดาวเรือง บัว เป็นต้น เกษตรกรยังมีการใช้สารเคมีในปริมาณมาก บางครั้งเกินความจำเป็น ทำให้สิ้นเปลืองและมีต้นทุนการผลิตสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของเกษตรกร และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการผลิตไม้ดอกไม้ประดับที่มีคุณภาพ มาตรฐาน มีความปลอดภัย สามารถลดต้นทุนการผลิตได้ รวมถึงการสนับสนุนให้มีการพัฒนาพันธุ์เพื่อให้มีพันธุ์ใหม่ๆ ออกมาสู่ตลาด จึงควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย เป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของไม้ดอกไม้ประดับของไทย และคุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกรไทยในอนาคต</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัด ๒. เพื่อสร้างการรับรู้ประชาสัมพันธ์การผลิตไม้ดอกไม้ประดับและสร้างรายได้ให้ชุมชนอย่างยั่งยืน ๓. เพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตเกษตรไปสู่เกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. พื้นที่การผลิตไม้ดอกไม้ประดับจังหวัดอุบลราชธานี ปีละ ๑๕๐ ไร่ (รวม ๔ ปี ๖๐๐ ไร่) ๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มจากการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ ๒๔๐,๐๐๐ บาท/ไร่ (๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๕ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี วารินชำราบ สุวงวีระวงค์ เดชอุดม และอำเภอน้ำยืน
๗. กิจกรรมหลัก	๑. พัฒนาศักยภาพการผลิตไม้ดอกไม้ประดับเชิงการค้า ๑.๑ จัดอบรมเตรียมความพร้อมเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๑.๒ จัดอบรมเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร (ไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน ๓ ครั้ง) ๑.๓ นำเกษตรกรทัศนศึกษาดูงานในแปลงไม้ดอกไม้ประดับที่ประสบความสำเร็จ ๑.๔ สนับสนุนปัจจัยการผลิตให้แก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑.๕ จัดทำศูนย์บริหารจัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) ไม้ดอกไม้ประดับ ๑.๖ จัดทำเอกสารวิชาการการผลิตไม้ดอกไม้ประดับคุณภาพดี ๒. พัฒนาการผลิตไม้ผลเพื่อเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐาน GAP ไม้ดอกไม้ประดับ ๒.๑ อบรมเกษตรกร เรื่องระบบการผลิตไม้ดอกไม้ประดับตามมาตรฐาน GAP พืช ๓. พัฒนาการผลิต การตลาดไม้ดอกไม้ประดับและการประชาสัมพันธ์ของจังหวัดอุบลราชธานี ๓.๑ จัดสัมมนาเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดไม้ดอกไม้ประดับ ๓.๒ จัดงานรณรงค์และประชาสัมพันธ์แหล่งผลิตไม้ดอกไม้ประดับคุณภาพดี ๔ การบริหารจัดการและประเมินผลโครงการระดับจังหวัด/อำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๗- กันยายน ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๙๐๐,๕๐๐ บาท/ปี (รวม ๔ ปี ๗,๖๐๒,๐๐๐ บาท)
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ ๗๕๐ ราย ปีละ ๑๕๐ ไร่ (รวม ๔ ปี ๖๐๐ ไร่)
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรมีรายได้เพิ่มจากการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ ๒๔๐,๐๐๐ บาท/ไร่ (๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าคุณภาพสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) สินค้าข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>นโยบายรัฐบาลที่มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการค้าไทยทุกระดับ ให้สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรและผู้มีรายได้น้อย โดยการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น (Local Economy) มุ่งเน้นการสร้างการเจริญเติบโตจากภายในประเทศ ส่งเสริมการค้าการลงทุนภายในท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็งมีความสามารถในการแข่งขันที่จะผลักดันให้สินค้า GI ไทยเป็นที่รู้จักในต่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าชุมชนอย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายรัฐบาล การสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจกรมทรัพย์สินทาง จึงได้จัดทำโครงการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ไทยเข้มแข็งสู่สากลเพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการค้าเกษตรกร และชุมชนต่างๆ เล็งเห็นความสำคัญของการจัดทำระบบควบคุมตรวจสอบสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว เพื่อให้กระบวนการผลิตสินค้า GI ของไทยได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สามารถติดตราสัญลักษณ์ GI ไทย ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของสินค้าไทย ขณะเดียวกันก็จะช่วยให้สินค้า GI ไทยสามารถสร้างเรื่องราว (Story) ที่จะบ่งบอกถึงความแตกต่างเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ชื่อเสียง และแหล่งผลิตช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ชุมชนและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และต่อยอดเป็นเส้นทางท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้สินค้า GI ไทยได้มาตรฐานสามารถส่งออกและทำตลาดได้ในสากล รูปแบบการทำนาเพื่อผลิตข้าวของเกษตรกรจังหวัดอุบลราชธานี ในอดีตจะมีความพิถีพิถันในการปลูกข้าว ใช้วิธีทำนาดำร่วมกับใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในนาข้าว และเกี่ยวข้าวด้วยมือ จึงทำให้นาข้าวไม่มีวัชพืชและชาวนาสามารถคัดเลือกเมล็ดพันธุ์จากรวงข้าวที่สมบูรณ์ได้ และคัดแยกพันธุ์ปลอมปนออก จึงเป็นการรักษาความบริสุทธิ์ของข้าวหอมมะลิเอาไว้ได้ แม้ว่าปัจจุบันวิธีการทำเกษตรของชาวนาในจังหวัดอุบลราชธานี จะแตกต่างไปจากเดิมมากมีการใช้เครื่องจักรกลเข้ามาช่วยและใช้ปุ๋ยเคมีมากขึ้น แต่ไม่ได้ทำให้คุณภาพข้าวหอมมะลิลดลง เนื่องจากการคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ที่ได้มาตรฐาน ซึ่งเป็นวิถีชุมชนที่ยังคงสืบทอดจนถึงปัจจุบัน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อสร้างความเชื่อถือในคุณภาพและมาตรฐานสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย</p> <p>๒. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เห็นถึงประโยชน์และกระตุ้นให้ชุมชนต่างๆ เข้าสู่ระบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทยมากยิ่งขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	พื้นที่การผลิตข้าวหอมมะลิ GI จังหวัดอุบลราชธานี เพิ่มขึ้นปีละ ๓๐,๐๐๐ ไร่
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๒๕ อำเภอ ในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	การส่งเสริมระบบการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพและมาตรฐานสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) สินค้าข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี, ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี, สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๙,๖๔๕,๙๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิตามคุณภาพและมาตรฐานสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี ๕,๐๐๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิของเกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐาน GI สอดคล้องกับความต้องการของตลาดส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๒. เกษตรกรที่ผลิตข้าวหอมมะลิตามระบบคุณภาพและมาตรฐานสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ข้าวหอมมะลิอุบลราชธานี มีรายได้จากการจำหน่ายสูงขึ้น</p> <p>๓. จังหวัดอุบลราชธานีมีผลผลิตข้าวหอมมะลิ GI ป้อนให้กับผู้ประกอบการอย่างเพียงพอ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ ปี ๒๕๖๗
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการและการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาภาคการเกษตร โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด อุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๗๐ แผนงาน ประเด็นการพัฒนาจังหวัด อุบลราชธานี ที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง มันสำปะหลัง เป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญและมีพื้นที่ปลูกมากเป็นอันดับ ๒ รองจากพื้นที่ปลูกข้าวในจังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันความต้องการมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานีมีความต้องการสูงมาก โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากมีโรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลังตั้งอยู่ในพื้นที่ ๓ โรง โรงงานผลิตเอทานอล ๑ โรง ความต้องการผลผลิตมันสำปะหลังมากกว่า ปี ละ ๒ ล้านตัน แต่จังหวัดอุบลราชธานีมีกำลังการผลิตได้เพียงปีละ ๑.๖ ล้านตัน</p> <p>จึงมีความจำเป็นต้องขยายพื้นที่ในการเพาะปลูกมันสำปะหลัง คุณภาพดีเพื่อป้อนโรงงาน และจำเป็นต้องให้ความรู้เกษตรกรในการผลิตมันสำปะหลังให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการขยายปริมาณการผลิตเพิ่มรายได้และเป็นต้นแบบเพื่อขยายการผลิตสู่พี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ข้างเคียงต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตมันสำปะหลังเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด</p> <p>๒. เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนและชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. จำนวนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๙๖๐ ราย</p> <p>๒. จำนวนพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น ๒,๘๘๐ ไร่</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ ๑๓ อำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. เตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒. สนับสนุนวัสดุในการเพิ่มศักยภาพการผลิต</p> <p>๓. ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในขบวนการผลิต</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔. จัดกระบวนการเรียนรู้การผลิตมันสำปะหลังคุณภาพดี ๕. จัดทำระบบแนวกันชนสร้างรายได้และรักษาระบบนิเวศวิทยา ๖. จัดทำจุดบริการด้านการตลาดการรวบรวมผลผลิตเข้าสู่โรงงาน ๗. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๑๒,๗๗๘,๕๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนเกษตรกร/พื้นที่การผลิตมันสำปะหลังเพิ่มขึ้น ๙๖๐ ราย/ ๒,๘๘๐ ไร่
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่มพื้นที่การผลิตมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี ๒,๘๘๐ ไร่ ๒. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการขายผลผลิตเพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตมะเขือเทศหวานทานผลสดอุบลราชธานีในระบบอินทรีย์ ปี ๒๕๖๗
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการเกษตร การเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษารายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง ทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐-๖๔) ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤติต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการและการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาภาคการเกษตร โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๗๐ แผนงาน ประเด็นการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง จังหวัดอุบลราชธานี ได้มีกลุ่มเกษตรกรที่ปลูกมะเขือเทศรับประทานสดและมีนักวิชาการนักปรับปรุงพันธุ์มะเขือเทศในสถาบันการศึกษาพัฒนาสายพันธุ์มะเขือรับประทานสดที่เป็นพันธุ์อุบลราชธานี (อุบลสวีต) ที่มีลักษณะดีเด่นด้านความหวานและที่สำคัญสามารถผลิตได้ยาวนานกว่าฤดูปลูกปกติ เพื่อให้เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการผลิต และเป็นการสนับสนุนการเกษตรที่มุ่งให้ผลตอบแทนมูลค่าสูง ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน สามารถพัฒนาตนเองเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับเกษตรกรรายอื่นๆ ได้อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำโครงการยกระดับคุณภาพการผลิตสินค้าทางการเกษตรมูลค่าสูง ปี ๒๕๖๗ และการสนับสนุนปัจจัยการผลิตสำหรับกลุ่มเกษตรกรที่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เข้าร่วมโครงการฯ สำหรับการพัฒนาและยกระดับการเกษตรด้วยแนวคิดวิธีการส่งเสริมการผลิตเกษตรที่มีมูลค่าสูง ขึ้น
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตเกษตรให้มีคุณภาพและปริมาณการมีมูลค่าที่สูงกว่าสินค้าเกษตรทั่วไป ๒. เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนและชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ๓. เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรมีการนำเทคโนโลยี/นวัตกรรมมาปรับใช้ในการทำเกษตรตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖-๗๐ ๔. เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับโครงการโรงพยาบาลอาหารปลอดภัย นโยบายของกระทรวงสาธารณสุข และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ระบุตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายจากการดำเนินโครงการ โดยต้องสามารถวัดความสำเร็จของการดำเนินโครงการได้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตร ๕ กลุ่ม (เกษตรกรจำนวน ๑๐๐ ราย/ปี)
๗. กิจกรรมหลัก	๑. เตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ ๒. อบรมการปลูกมะเขือเทศหวานทานผลสดอุบล สวีทในระบบอินทรีย์ และการฝึกปฏิบัติ ๓. สนับสนุนวัสดุในการเพิ่มศักยภาพการผลิตมะเขือเทศหวานทานผลสดอุบลสวีทในระบบอินทรีย์ ๔. สนับสนุนโรงเรือนสำหรับปลูกมะเขือเทศหวานทานผลสดอุบลสวีทต้นแบบ ๕. การตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ PGS ๖. ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้สินค้ามะเขือเทศหวานทานผลสดอุบลสวีท ๗. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี วิสาหกิจชุมชนร่วมโครงการ, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๑ ปี ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	จำนวนเงิน ๕,๑๔๖,๕๐๐ บาท (ห้าล้านหนึ่งแสนสี่หมื่นหกพันห้าร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. มีผลผลิตปลูกมะเขือเทศผลหวานสด จำนวน ๔,๘๐๐ กิโลกรัม/ปี ๒. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมีรายได้จากการจำหน่ายมะเขือเทศผลหวานสด ๑,๔๔๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่มรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตมะเขือเทศ ๑,๔๔๐,๐๐๐บาท/ปี ๒. เพิ่มการจ้างงาน/รักษาการจ้างงาน ๑๐๐ คน/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนากิจการบริหารจัดการศัตรูพืชอย่างครบวงจร
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรโดยลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เหมาะสมการลดความเสี่ยงจากความเสียหายจากภัยศัตรูพืช เนื่องจากสภาพปัจจุบันพื้นที่ทางการเกษตรได้รับความเสียหายจากโรคและแมลงเกษตรกรจึงมีการลงทุนด้านการป้องกันและควบคุมการระบาดของแมลงเพิ่มขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาให้เกษตรกรมีการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและปริมาณ ลดความเสียหายจากโรคและแมลงศัตรูพืช ในนามของ”ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน”ที่เป็นกลไกหนึ่งที่จะช่วยให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่ม และมีแนวทางปฏิบัติด้านการจัดการศัตรูพืชด้วยเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชที่มุ่งเน้นและใส่ใจเรื่องความปลอดภัยต่อตัวเกษตรกรและสิ่งแวดล้อมด้วยหลักการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน หรือ IPM ซึ่งรูปแบบของการบริการของศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน คือการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรด้วยกลุ่มเกษตรกรมีการแนะนำถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการจัดการศัตรูพืช การบริการคลินิกพืช การจัดทำแปลงติดตามสถานการณ์ การส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ และใช้ประโยชน์จากศัตรูธรรมชาติ ซึ่งมีเครือข่ายการทำงานในพื้นที่ ๒๕ อำเภอของจังหวัดอุบลราชธานี การส่งเสริมให้ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนมีความสามารถในการบริการให้เป็นศูนย์กลางหรือแบบครบวงจร หรือ one stop service จะสามารถช่วยเหลือและพัฒนาเกษตรกรให้มีความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมภายใต้ต้นทุนการผลิตที่เหมาะสมอีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสามารถปรับตัวและสร้าง ภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพปลอดภัย ๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ๓. เพื่อให้มีการบริหารจัดการศัตรูพืชอย่างครบวงจร</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>กลุ่มเป้าหมายได้แก่ กลุ่มสมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน กลุ่มสมาร์ทฟาร์มเมอร์ ยังสมาร์ทฟาร์มเมอร์ อาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้าน และผู้ที่สนใจ ที่มีอาชีพเกษตรกรและขึ้นทะเบียนเกษตรกรกับกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และมีการรวมกลุ่มกันผลิตทางการเกษตรอยู่แล้ว</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ ในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้และรับสมัครเข้าร่วมโครงการ ๒. เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการศัตรูพืช เพื่อพัฒนากิจการการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. จัดทำแปลงต้นแบบและวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ด้านการอารักขาพืช เพื่อสนับสนุนการให้บริการคลินิกพืช ๔. เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการคลินิกพืช เพื่อพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ๕. ติดตามให้คำแนะนำและประเมินผล
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๒,๗๗๑,๖๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกร สมาชิกศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน ได้รับการพัฒนาทักษะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและบริการเกษตรกร ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. ศูนย์บริการด้านการผลิตพืชปลอดภัยสำหรับบริการเกษตรกรในพื้นที่ ๒๕ อำเภอ ๓. ผลผลิตเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ๒. เกษตรกรมีความสามารถพึ่งตนเองได้ในการจัดการผลผลิตและทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ มีพื้นที่ ๑๒.๐๕ ล้านไร่ มีผลผลิตทางการเกษตรหลัก คือข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อยโรงงาน พริก หอม กระเทียม เงาะ ทูเรียน ส่วนใหญ่จำหน่ายเป็นผลผลิตขั้นต้น (Mass Product) ซึ่งได้ผลตอบแทนค่อนข้างน้อย กลุ่มจังหวัด จึงมีเป้าหมายในการพัฒนาด้านการเกษตร คือเพิ่มพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิ อินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) พื้นที่ ๑ ล้านไร่ รวมทั้งจุดยืนการพัฒนา (Positioning) การเป็นศูนย์กลางของนวัตกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ การแปรรูปผลผลิตเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน เป็นแนวทางพัฒนาที่จะเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรให้มีราคาสูงขึ้น และทำให้คนในชุมชนมีอาชีพเสริม มีงานทำตลอดปี ซึ่งสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่ม/องค์กรเกษตรกรของกลุ่มจังหวัด เช่นกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร วิชากิจชุมชน ที่สามารถพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานและการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ไปสู่ SMEs และการผลิตเชิงพาณิชย์ แต่ยังคงขาดการพัฒนาต่อยอดด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เนื่องจากไม่มี งบประมาณและการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเพียงพอ ขาดเทคโนโลยี เครื่องมือ ที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการทดสอบ ทดลอง เพื่อการสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์หรือสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่มีมาตรฐานมีความสวยงาม เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้มีราคาสูงขึ้น การส่งเสริมและพัฒนากการแปรรูปสินค้าเกษตรเพิ่มมูลค่าในกลุ่มเกษตรกรและวิชากิจชุมชน จึงเป็นแนวทางการขับเคลื่อนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า เพื่อกระตุ้นให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า(Value added) ส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในส่วนภูมิภาค ซึ่งการส่งเสริมพัฒนา SMEs ในภูมิภาคให้มีความเข้มแข็งนั้นเป็นรากฐานที่ดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อยกระดับกลุ่มผู้ผลิตให้มีความรู้ และทักษะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรแปรรูป ๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตร ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าจากสถาบันมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ๓. เพื่อต่อยอดองค์ความรู้การพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่มีความต้องการเสริมศักยภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ตัวชี้วัดที่ ๑: กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป ๑๐๐ กลุ่ม ตัวชี้วัดที่ ๒: กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน ๑๐ กลุ่ม
๖. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่ จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ และอำนาจเจริญ จำนวน ๑๐๐ กลุ่ม
๗. กิจกรรมหลัก	๑) การฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรและบรรจุภัณฑ์ ๒) การศึกษาดูงานกลุ่มธุรกิจต้นแบบ ๓) การฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูป ๔) การพัฒนากลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปต้นแบบสู่มาตรฐาน ๕) มหกรรมสินค้าเกษตรแปรรูป
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป จำนวน ๑๐๐ กลุ่ม ๒. กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน ๑๐ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปผลผลิตเกษตรของกลุ่ม ๒. กลุ่มเป้าหมาย มีช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และมีการเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการปลูกพืชมูลค่าสูงเพื่อเสริมรายได้เกษตรกรผู้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศในแม่น้ำโขง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี มีชุมชนที่อาศัยอยู่ริมโขงจำนวน ๕๒ หมู่บ้าน ใน ๕ อำเภอ ได้แก่ อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโขงเจียม อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล และอำเภอโพธิ์ไทร ซึ่งอาชีพหลักของคนในชุมชน คือ อาชีพเกษตรกรรม โดยส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชไร่ เช่น ข้าว และมันสำปะหลัง แต่เนื่องด้วยพื้นที่ริมแม่น้ำโขงส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าไม้ และพื้นที่อุทยาน จึงไม่สามารถขยายพื้นที่ทำการเกษตรได้ เกษตรกรแต่ละรายจึงมีพื้นที่ทำการเกษตรที่จำกัด ส่งผลให้การปลูกพืชไร่ ไม่เพียงพอต่อการสร้างรายได้ เกษตรกรจึงอาศัยพื้นที่ตลิ่งแม่น้ำโขงในการปลูกพืชอายุสั้นเพื่อสร้างรายได้เสริม</p> <p>แต่ในสถานการณ์ปัจจุบัน ระบบนิเวศของแม่น้ำโขงมีการเปลี่ยนแปลงไป คือ มีระดับน้ำที่สูงขึ้นและลดลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับมีกระแส น้ำที่ไหลเชี่ยว ส่งผลให้ผลผลิตที่ปลูกริมโขงถูกน้ำท่วมเสียหาย และตลิ่งถูกกัดเซาะทำให้พื้นที่ปลูกพืชลดลง ซึ่งเป็นปัญหาที่เกษตรกรริมโขงพบและยังไม่สามารถแก้ไขได้</p> <p>เนื่องด้วยสภาพพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรมีจำนวนจำกัด ประกอบกับไม่สามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ริมโขงได้อย่างในอดีต จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้พื้นที่ทำการเกษตรที่มีจำนวนจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด คือ การทำการเกษตรตามแนวคิด “ทำน้อย ได้มาก” โดยการปลูกพืชใช้พื้นที่น้อยแต่ให้ผลตอบแทนสูงตามความเหมาะสมของพื้นที่และแบ่งการปลูกออกเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะสั้น (พืชผัก) ระยะกลาง (ไม้ผลอายุสั้น) ระยะยาว (ไม้ผลอายุยาว) ที่สามารถขยายพันธุ์ได้ง่ายในพื้นที่ไม่เกิน ๑ ไร่ เพื่อที่จะสามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรตลอดปี และส่งเสริมให้เกษตรกรที่ปลูกพืชชนิดเดียวกันจัดตั้งเป็นกลุ่มองค์กร เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานองค์กรต่างๆ เข้าถึงนโยบายภาครัฐ สร้างเครือข่ายการผลิตและเชื่อมโยงถึงการตลาดและพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เรียนรู้ต้นแบบ เพื่อถ่ายทอดความรู้สู่คนในชุมชนและขยายพื้นที่ทำการเกษตรตามแนวคิด “ทำน้อย ได้มาก” มากขึ้น จะส่งผลให้การเกษตรในพื้นที่แม่น้ำโขงพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน</p>
๔. วัตถุประสงค์โครงการ	<p>๑. เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรผู้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศในแม่น้ำโขง</p> <p>๒. เพื่อพัฒนาเกษตรกรสู่การผลิตพืชมูลค่าสูง</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>ตัวชี้วัด</p> <p>๑. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ จากการปรับเปลี่ยนเป็นการปลูกพืชมูลค่าสูง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒.เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาการผลิตพืชมูลค่าสูงพร้อมทั้งนำไปปฏิบัติและผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการ <u>เป้าหมาย</u> เกษตรกรจำนวน ๑,๕๖๐ ครัวเรือน
๖. พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกรในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๕ อำเภอ ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ได้แก่ ๑. อำเภอศรีเมืองใหม่ ๒. อำเภอโขงเจียม ๓. อำเภอเขมราฐ ๔. อำเภอนาตาล ๕. อำเภอโพธิ์ไทร
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	จัดเวทีวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่และจัดทำแผนพัฒนาการผลิตพืชมูลค่าสูง
งบประมาณ	๕๕๖,๐๐๐ บาท (ห้าแสนห้าหมื่นหกพันบาท)
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. สำนักงานเกษตรอำเภอ ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมตามแผนการผลิตของเกษตรกร
งบประมาณ	๘๔๙,๗๐๐ บาท (แปดแสนสี่หมื่นเก้าพันเจ็ดร้อยบาท)
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. สำนักงานเกษตรอำเภอ ๒. สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี ๓. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๔ ๔. ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี ๕. ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี ๖. โครงการชลประทานอุบลราชธานี ๗. ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี ๘. สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์อุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนปัจจัยการผลิต วัสดุ อุปกรณ์ ต้นแบบให้เกษตรกร
งบประมาณ	๕,๔๖๐,๐๐๐ (ห้าล้านสี่แสนหกหมื่นบาท)
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	สร้างเครือข่ายการผลิตและการตลาดกลุ่มผลิตพืชมูลค่าสูง
กิจกรรมย่อยที่ ๑	เวทีสัมมนาสร้างเครือข่ายผู้ผลิตพืชมูลค่าสูงและการตลาดระดับอำเภอ
งบประมาณ	๔๓๐,๐๐๐ บาท(สี่แสนสามหมื่นบาท)

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรอำเภอ
กิจกรรมย่อยที่ ๒	เวทีจัดทำสัญญาความร่วมมือ MOU ระหว่างกลุ่มตลาดและกลุ่มผู้ผลิต
งบประมาณ	๗๕,๖๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นห้าพันหก ร้อยบาท)
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรอำเภอ
๖.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	บริการจัดการโครงการและติดตามประเมินผล
งบประมาณ	๑๐๔,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสี่พันบาท)
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรอำเภอ
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	เดือนตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๖๖
๙. งบประมาณ	๗,๔๗๕,๓๐๐ บาท (เจ็ดล้านสี่แสนเจ็ดหมื่นห้า ร้อยบาท)
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการผลิตพืชที่มีมูลค่าสูง อย่างน้อย ๑,๕๖๐ ครัวเรือน พื้นที่ ๑,๕๖๐ ไร่ ๒. มีเครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิตพืชมูลค่าสูงระดับอำเภอ จำนวน ๕ เครือข่าย และระดับจังหวัด จำนวน ๑ เครือข่าย
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการผลิตพืชที่มีมูลค่าสูงในรูปแบบที่เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่อง ๒. ได้ต้นแบบการผลิตพืชมูลค่าสูงที่มีความเหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่ และขยายผลไปสู่เกษตรกรรายอื่น ๆ ในตำบล/อำเภอ ให้สามารถแก้ไขปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศในแม่น้ำโขงได้ ๓. กลุ่มเครือข่ายผู้ผลิตพืชมูลค่าสูงสามารถขยายจำนวนสมาชิกให้ครอบคลุมพื้นที่ได้รับผลกระทบ เป็นอาชีพทางเลือกที่สามารถเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการตลาดภายนอก ก่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอาชีพการเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชพลังงานทดแทน
๒. แนวทางการพัฒนา	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ ๑๐ ล้านไร่ เป็นที่การเกษตร ๕.๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๘ พืชเศรษฐกิจสำคัญคือ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพาราและปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในจังหวัดโดยมีเกษตรกรปลูกมันสำปะหลัง ๕๔,๐๐๐ ครัวเรือน พื้นที่ปลูก ๕.๗ แสนไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตออกสู่ตลาดรวม ๒ ล้านตันต่อปี โดยมีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลัง (S๑, S๒) ๓ ล้านไร่ แต่มีการปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่เหมาะสมเพียง ๔.๕ แสนไร่ ส่วนที่เหลือ ๑.๓ แสนไร่ ปลูกในพื้นที่ไม่เหมาะสมหรือเหมาะสมเล็กน้อย (S๓ , N) จึงเห็นได้ว่ามีศักยภาพที่จะขยายพื้นที่ปลูกในพื้นที่เหมาะสมเพิ่มได้อีก ในด้านการตลาดนั้นมีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปมันสำปะหลังขนาดใหญ่ ๔ แห่ง เป็นโรงงานแป้งมันสำปะหลัง ๒ แห่ง โรงงานมันเส้น ๑ แห่งและโรงงานผลิตเอทานอล ๑ แห่ง มีความต้องการใช้มันสำปะหลัง ๓.๖ ล้านตันต่อปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมการผลิตเอทานอลในพื้นที่จังหวัดมีกำลังการผลิตเอทานอล ๑๔๖ ล้านลิตรต่อปีมีความต้องการวัตถุดิบหัวมันสำปะหลังสด ๘๔๖,๐๐๐ ตันต่อปี (มันสำปะหลัง ๖ กิโลกรัม ผลิตเอทานอลได้ ๑ ลิตร)</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ จากข้อมูล Demand และ Supply จึงเห็นได้ว่าจังหวัดอุบลราชธานี เกษตรกรผลิตมันสำปะหลัง ไม่เพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมคือปริมาณการผลิตของเกษตรกร ๒ ล้านตันต่อปี แก่อุตสาหกรรมต้องการใช้วัตถุดิบมันสำปะหลัง ๓.๖ ล้านตัน ต่อปี จึงมีปริมาณการผลิตไม่เพียงพอต่ออุตสาหกรรมประมาณ ๑.๖ ล้านตัน ด้านศักยภาพของพื้นที่พบว่าพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลัง ๓ ล้านไร่ แต่มีการปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่เหมาะสมเพียง ๔.๕ แสนไร่ เมื่อพิจารณาปริมาณการผลิตและความต้องการของอุตสาหกรรมแล้ว</p> <p>จึงสามารถจะขยายพื้นที่ปลูกในเขตความเหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลังเพื่อให้มีวัตถุดิบเพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมได้อีกประมาณ ๔.๕ แสนไร่ (คำนวณที่ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ กิโลกรัมต่อไร่) ประกอบกับความต้องการใช้พืชพลังงานทดแทนภายในประเทศมีแนวโน้มที่สูงขึ้น รวมทั้งภาครัฐฯได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นแหล่งผลิตเอทานอลที่สำคัญของประเทศ เพื่อพิจารณาในภาพรวมทั้งปัจจัยภายนอก นโยบายและศักยภาพของ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	จังหวัดอุบลราชธานีที่มีพื้นที่เหมาะสมในการปลูกมันสำปะหลัง เป็นจำนวนมาก ที่สำคัญมีแหล่งรองรับผลผลิตขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในจังหวัด การส่งเสริมเกษตรกรให้ปลูกมันสำปะหลังจึงเป็นทางเลือกที่ดี เพื่อทดแทนสินค้าเกษตรชนิดอื่นที่มีราคาต่ำกว่าและมีตลาดรองรับไม่แน่นอน ซึ่งจะสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีให้เกษตรกรในพื้นที่อย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อยกระดับความรู้และนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตพืชพลังงานทดแทนให้เกษตรกร ๒. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืชพลังงานทดแทนในพื้นที่เหมาะสมในการผลิตวัตถุดิบให้เพียงพอต่อ Demand ๓. เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและยั่งยืน
๕. เป้าหมาย	ผลผลิตเฉลี่ยมันสำปะหลังของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นจาก ๓,๗๐๐ กก./ไร่ เป็น ๔,๐๐๐ กก./ไร่
๖. พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ถ่ายทอดความรู้แบบสถานีเรียนรู้การผลิตมันสำปะหลัง ๒. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต (๓ ไร่/ราย) <ol style="list-style-type: none"> ๒.๑ ปัจจัยการผลิตต้นแบบ ๒.๒ ปัจจัยการผลิตนวัตกรรมการเพิ่มผลผลิตโดยระบบน้ำหยด ๓. การจัดงานวันรณรงค์การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชพลังงานทดแทนด้วยนวัตกรรม ๔. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๔๗,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	เกษตรกร ๓,๐๐๐ ราย ผลิตมันสำปะหลัง ๙,๐๐๐ ไร่ ผลผลิตรวม ๓๖,๐๐๐ ตัน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรมีความรู้ ทักษะในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการอากาศยานไร้คนขับ (โดรน)
๒. แนวทางการพัฒนา	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ในการผลิตข้าวในรูปแบบแปลงใหญ่จำเป็นต้องมีเครื่องทุ่นแรงเพื่ออำนวยความสะดวก และให้เกิดประโยชน์ต่อสมาชิก โดรนจึงตอบโจทย์การใช้งาน เพื่อทุ่นแรงในการผลิต เช่น ใช้ในการหว่านเมล็ดพืช ปุ๋ย หรือ ฉีดพ่นสารชีวภัณฑ์ และโดรนยังเป็นนวัตกรรมสำหรับการเกษตรในยุคนี้ก็คือ การเข้ามามีบทบาทในเรื่องของการทำเกษตรแบบแม่นยำ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อใช้สำหรับฉีดพ่นปุ๋ยน้ำหมัก สารชีวภัณฑ์ต่าง ๆ ในแปลงนาของสมาชิกกลุ่มนาแปลงใหญ่เป็นการให้ปุ๋ยทางใบ และฉีดป้องกันการเกิดโรคต่างๆ ในข้าว ทั้งยังลดต้นทุนการผลิต ผลผลิตเพิ่มขึ้น
๕. เป้าหมาย	สมาชิกกลุ่มแปลงใหญ่ ๒๕ กลุ่ม ๒๕ อำเภอ
๕. พื้นที่ดำเนินการ	๒๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	เพื่อฉีดพ่นปุ๋ยน้ำหมัก สารชีวภัณฑ์ในแปลงนาข้าวคุณภาพของสมาชิก บริหารโดยคณะกรรมการของกลุ่มฯ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	คณะกรรมการของกลุ่มเกษตรกรทำนาในระบบแปลงใหญ่ข้าว/อบต.ในพื้นที่/สนง.เกษตรอำเภอ/สนง.เกษตรจังหวัด/กรมส่งเสริมการเกษตร
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท (กลุ่มละ ๗๐๐,๐๐๐ บาท)
๑๑. ผลผลิต (Output)	ต้นทุนการผลิตของสมาชิกลดลง / ผลผลิตของสมาชิกเพิ่มขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ผลผลิตมีคุณภาพสมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ (พาราโบลาโดม) ขนาดใหญ่
๒. แนวทางการพัฒนา	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เป็นการยกระดับการพัฒนาการทำการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มเกษตรกร พึ่งพาตนเองได้ตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาล
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อใช้อบแห้งผลผลิตข้าวให้ได้คุณภาพข้าวดียิ่งขึ้น ลดปัญหาลานตากไม่เพียงพอทั้งยังเก็บรักษาผลผลิตไว้ได้นานอันจะเป็นการช่วยแก้ปัญหาหาคาข้าวตกต่ำในช่วงเก็บเกี่ยวข้าวสู่ตลาดเป็นปริมาณมาก ๆ
๕. เป้าหมาย	สมาชิกกลุ่มแปลงใหญ่ ๒๕ กลุ่ม ๒๕ อำเภอ
๖. พื้นที่ดำเนินการ	๒๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	อบข้าวคุณภาพของสมาชิกแปลงใหญ่ และเกษตรกรในพื้นที่ที่มีความสนใจ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	คณะกรรมการของกลุ่มเกษตรกรทำนาในระบบแปลงใหญ่ข้าว/อบต.ในพื้นที่/สนง.เกษตรอำเภอ/สนง.เกษตรจังหวัด/กรมส่งเสริมการเกษตร
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๓๒,๕๐๐,๐๐๐บาท (กลุ่มละ ๑,๓๐๐,๐๐๐บาท)
๑๑. ผลผลิต (Output)	กลุ่มมีความเข้มแข็งมั่นคง สมาชิกมีรายได้เพิ่ม สังคมชุมชนน่าอยู่
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพ และมาตรฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสัตว์น้ำครบวงจร
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>๑. ปลานิล (Nile tilapia; Oreochromis niloticus) จัดเป็นปลา น้ำจืดอีกชนิดหนึ่งที่มีความนิยมของผู้บริโภคทั้งภายในและภายนอกประเทศ พบทั้งปลานิลดำและปลานิลแดง เป็นสัตว์น้ำจืดที่มีการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศในปริมาณที่สูงมากโดยเฉพาะปลานิลที่เลี้ยงในกระชังซึ่งปราศจากกลิ่นโคลนจะมีราคาสูง นอกจากการผลิตปลานิลเพื่อการบริโภคเนื้อปลาแล้วยังพบว่ามีผลิตภัณฑ์จากปลานิลที่ถูกนำไปใช้ในวงการแฟชั่น เช่น ทำกระเป๋าจากหนังปลานิลเพื่อใช้ทดแทนหนังสัตว์ชนิดอื่นที่มีราคาสูงกว่า ทำให้ปริมาณความต้องการปลานิลในตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้มีการเลี้ยงปลานิลในเชิงพาณิชย์มากขึ้น สำหรับจังหวัดอุบลราชธานี มีการเลี้ยงปลานิลในกระชังในพื้นที่แม่น้ำมูล แม่น้ำชี แม่น้ำโขง และบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร โดยมีเกษตรกรที่เลี้ยงปลานิลในกระชัง ที่ได้รับอนุญาต จำนวน ๗๒๓ ราย จำนวน ๑๐,๙๖๘ กระชังโดยมีผลผลิตประมาณ ๑๙,๒๐๐ ตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ ๑,๐๒๒.๗๔ ล้านบาท ผลผลิตดังกล่าวมีการจำหน่ายภายในจังหวัดประมาณร้อยละ ๓๘ โดยส่วนใหญ่ส่งออกไปยังตลาดหลักในพื้นที่ใกล้เคียง ได้แก่ จังหวัดยโสธร สุรินทร์ มุกดาหาร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ นครราชสีมา และจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อคิดรวมมูลค่าการส่งออกไปยังจังหวัดสูงถึง ๕๗๑.๘๗ ล้านบาท สำหรับการเลี้ยงปลานิลในกระชังของจังหวัดอุบลราชธานีครอบคลุมในพื้นที่ ๑๑ อำเภอ ได้แก่ อำเภวารินชำราบอำเภอสิรินธร อำเภอดอนมดแดง อำเภอเมืองอุบลราชธานี อำเภอพิบูลมังสาหารอำเภอเขื่องใน อำเภอบุญศรี อำเภอเขมราฐ อำเภอตาลสุม อำเภอนาตาล และอำเภอโขงเจียม ทำให้ปลานิลกลายเป็นปลาน้ำจืดที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงอันดับ ๑ ของจังหวัดอุบลราชธานี ในอนาคตจึงมีแนวโน้มการพัฒนาการเลี้ยงปลานิลในกระชังสูงขึ้น ซึ่งการสนับสนุนส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลานิลเป็นไปตามยุทธศาสตร์กรมประมง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๖๔) ที่พัฒนาและตรวจสอบสินค้าประมงให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มมูลค่าและความสามารถในการแข่งขัน และเป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕) ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมและแปรรูปสินค้าเกษตรโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่เพื่อสร้างรายได้และมูลค่าเพิ่มปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๔ สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ได้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเข้าสู่ฟาร์มมาตรฐานปลอดภัย (Safety Level : SL) จำนวน ๗๒๕ ฟาร์ม และมาตรฐาน GAP จำนวน ๖๖ ฟาร์ม เป็นการรับรองมาตรฐาน GAP ฟาร์มปลานิล จำนวน ๒๕ ฟาร์ม แบ่งเป็น GAP ปลานิลในบ่อดิน จำนวน ๑๓ ฟาร์ม และ GAP ปลานิลกระชัง จำนวน ๑๒ ฟาร์ม เพื่อเป็น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>การเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิล ในกระชังให้เกิดผลเป็นรูปธรรมเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของ กรมประมง และแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี โดยสำนักงานประมง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีภารกิจ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ทดสอบ และ ประเมินเทคโนโลยีด้านการประมงในจังหวัด เพื่อใช้กำหนดรูปแบบการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลา เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการผลิต/แข่งขัน วิเคราะห์แนวทางการการถ่ายทอด เทคโนโลยีสู่กลุ่มเป้าหมาย ทั้งในด้านการเพาะเลี้ยง การแปรรูป และ การผลิตสินค้าสัตว์น้ำตามมาตรฐาน ให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานแก่ เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำที่ดี (GAP) ตลอดจนพัฒนาศักยภาพด้านการตลาด จึงสมควร สนับสนุนให้มีการพัฒนาศักยภาพการผลิตปลานิลในกระชังอย่างครบ วงจร ตั้งแต่กระบวนการเลี้ยงจนถึงการแปรรูป โดยคำนึงถึงคุณภาพและ มาตรฐานเป็นสำคัญ ตลอดจนองค์ความรู้ด้านการยกระดับมาตรฐาน ฟาร์ม และมาตรฐานการปฏิบัติทางการประมงที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์ น้ำ โดยมุ่งเน้นการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีผลกระทบต่อ สังคม ผลผลิตที่ได้มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค สามารถตรวจสอบ ย้อนกลับได้ มุ่งสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน ถูกสุขอนามัย ไม่มี สารเคมีหรือยาปฏิชีวนะตกค้าง เป็นปลานิลที่มีคุณภาพดีและปลอดภัย ต่อผู้บริโภค ตามหลักวิธีการเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี ซึ่งจะช่วยยกระดับให้สินค้า ปลานิลที่เลี้ยงในกระชัง ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ให้ได้รับการรับรอง มาตรฐาน มีมูลค่าเพิ่ม สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรและเพิ่มผลิตภัณฑ์ มวลรวมของจังหวัดอุบลราชธานีต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การเลี้ยงตามหลักวิธีการเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (GAP) ๒. เพื่อยกระดับมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ สู่มาตรฐานการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำที่ดี (GAP) ๓. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผลผลิตและระบบการตลาดในการเพิ่ม มูลค่าสินค้า
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลในกระชังในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๓๐ ราย/ปี รวม ๕ ปี จำนวน ๑๕๐ ราย ๒. เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาตุ๊ก ได้รับการพัฒนากระบวนการผลิตปลาตุ๊ก แบบครบวงจร จำนวน ๑๕๐ ราย ๓. เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาโพ ได้รับการพัฒนากระบวนการผลิตปลาเทโพ แบบครบวงจร จำนวน ๓๐ ราย
๖. พื้นที่ดำเนินการ	<p>ได้แก่ อำเภอดงขุดม บุณฑริก นาจะหลวย น้ำยืน น้ำขุ่น พุ่งศรีอุดม อ.สว่างวีระวงศ์ วารินชำราบ ลีรินทร์</p>
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การพัฒนาคุณภาพการผลิตปลานิลในกระชังแบบครบวงจร

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กิจกรรมที่ ๑ การคัดเลือกเกษตรกร</p> <p>กิจกรรมที่ ๒ การฝึกอบรม</p> <p>๒.๑ หลักสูตร “การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง และการเตรียมความพร้อมการยื่นขอรับการรับรองตามมาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (GAPปลานิล)”</p> <p>๒.๒ หลักสูตร “การอบรมเชิงปฏิบัติการด้านแปรรูป และการตลาด”</p> <p>กิจกรรมที่ ๓ การตรวจประเมินฟาร์มเลี้ยงปลานิลในกระชังเพื่อการรับรองตามมาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (GAPปลานิล)</p> <p>กิจกรรมที่ ๔ ให้คำแนะนำและติดตามประเมินผล</p>
งบประมาณ	๒๗๘,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การพัฒนาการเลี้ยงและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปลาดุกในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
	<p>๑.อบรมส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลาดุกแบบครบวงจร</p> <p>๒. ส่งเสริมและผลักดันเกษตรกรสู่มาตรฐานฟาร์ม</p> <p>๓.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาดุก</p> <p>๔.ติดตามประเมินผล</p>
งบประมาณ	๓๙๓,๘๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงและแปรรูปปลาเทโพแบบครบวงจร
	<p>๑. อบรมส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลาเทโพแบบครบวงจร</p> <p>๒. ส่งเสริมและผลักดันเกษตรกรสู่มาตรฐานฟาร์ม</p> <p>๓. จัดตั้งแปลงใหญ่ปลาเทโพ</p> <p>๔. อบรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ปลาเทโพ</p> <p>๕. ติดตามประเมินผล</p>
งบประมาณ	๑๗๘,๖๔๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>๑. สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดอุบลราชธานี</p> <p>๓. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี</p> <p>๔. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี</p>
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๘๔๖,๔๔๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑) เกษตรกร ได้รับการอบรมเกี่ยวกับกระบวนการผลิตปลานิลในกระชังตามหลักวิธีการเลี้ยงปลานิลที่ดี และการเตรียมความพร้อมเพื่อยื่นขอการรับรองมาตรฐานฟาร์ม จำนวน ๓๐ ราย/ปี</p> <p>๒) เกษตรกร ได้รับการอบรมเกี่ยวกับกระบวนการแปรรูป ผลิตภัณฑ์และด้านการตลาด จำนวน ๓๐ ราย/ปี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓) เกษตรกร ที่ผ่านการอบรมสามารถยื่นขอเพื่อการรับรองมาตรฐาน GAP ปลูกไม้ไม่น้อยกว่าปีละ ๒๐ ราย/ปี</p> <p>๔) เกษตรกร ที่ยื่นคำขอเพื่อการรับรองมาตรฐาน GAP ปลูกไม้ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ปลูกไม้ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐ ราย</p> <p>๕) เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาตก ได้รับการพัฒนากระบวนการผลิตปลาตกแบบครบวงจร จำนวน ๑๕๐ ราย</p> <p>๖) เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาตก ได้รับการพัฒนารูปแบบและการส่งเสริมเพื่อยกระดับให้เข้าสู่มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี จำนวน ๓๐ ราย</p> <p>๗) เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาเทโพ ได้รับการพัฒนากระบวนการผลิตปลาเทโพแบบครบวงจร จำนวน ๓๐ ราย</p> <p>๘) เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาเทโพ ได้รับการพัฒนารูปแบบและการส่งเสริมเพื่อยกระดับให้เข้าสู่มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี จำนวน ๑๐ ราย</p>
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑) เกษตรกร นำความรู้ที่ได้จากการอบรมด้านการแปรรูป การตลาด ไปปรับใช้กับฟาร์มของตนเองได้</p> <p>๒) มีผลผลิตปลานิลที่ได้รับการพัฒนามาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าปีละ ๓,๐๐๐ ตัน</p> <p>๓) มีมูลค่าการผลิตจากผลผลิตปลานิลในกระชังไม่น้อยกว่า ๑๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๔) เกษตรกรได้รับการพัฒนาการเลี้ยงปลาตก และมีผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาตก ไม่น้อยกว่า ๑ ผลิตภัณฑ์ ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๕) มีผลผลิตปลาตก ๓,๐๐๐ ตัน/ปี และสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้ไม่น้อยกว่า ๑ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๖) สามารถสร้างมูลค่าได้ ไม่น้อยกว่า ๑๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี</p> <p>๗) เกษตรกรได้รับการพัฒนาการเลี้ยงปลาเทโพ และมีผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาเทโพ ไม่น้อยกว่า ๑ ผลิตภัณฑ์ ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๘) มีแปลงใหญ่ปลาเทโพครบวงจร ๑ กลุ่ม</p> <p>๙) สามารถสร้างผลผลิตปลาเทโพ ๗๐ ตัน/ปี</p> <p>๑๐) มูลค่าจากการผลิตปลาเทโพ ไม่น้อยกว่า ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท/ปี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและยกระดับการผลิตด้านปศุสัตว์ครบวงจร
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. ตามแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล การเลี้ยงโค - กระบือ ของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้ในไร่นา ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูลโคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกันของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็นรายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โค และอาหารสัตว์ทำให้การเจริญเติบโตต่ำ และมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคาไม่คุ้มต่อต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงโค</p> <p>๒. แพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่ตลาดมีความต้องการ โดยเฉพาะประชากรผู้นับถือศาสนาอิสลาม เป็นสัตว์เศรษฐกิจที่เลี้ยงง่าย กินอาหารสัตว์ได้หลากหลาย ทนทานต่อความแห้งแล้ง ใช้พื้นที่เลี้ยงน้อย ต้นทุนการเลี้ยงต่ำ ให้ผลตอบแทนเร็ว สามารถกินพืชอาหารสัตว์ที่โคและกระบือไม่กินในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีเกษตรกรบางรายเลี้ยงแพะอยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการเลี้ยงกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากขาดเงินทุนในการซื้อพันธุ์แพะ และยังไม่มีการส่งเสริมการเลี้ยงแพะอย่างจริงจัง ทั้งที่สภาพแวดล้อมมีความเหมาะสมในการเลี้ยงแพะได้ เพื่อรองรับตลาดประชากรผู้นับถือศาสนาอิสลาม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p> <p>๓. การเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้ใน ไร่นา ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูลโคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกันของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็นรายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โค และอาหารสัตว์ ทำให้การเจริญเติบโตต่ำและมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคาไม่คุ้มต่อต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงโค จากการสำรวจฐานข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีการเลี้ยงโคเนื้อจำนวนมาก สามารถที่จะผลิตโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ เพื่อจำหน่ายเป็นโคมีชีวิตให้แก่กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อทั้งในและนอกพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นโคต้นน้ำให้เกษตรกรกลุ่มกลางน้ำนำไปเลี้ยงเพื่อผลิตเป็นโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ ตลอดจนส่งออกไปยังต่างประเทศ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อมีรายได้เพิ่มมากขึ้น เป็นการสร้างอาชีพได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๔. การเลี้ยงสัตว์และการผลิตปศุสัตว์มีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี อีกทั้งหากผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ขาดแคลน การผลิตไม่เพียงพอ ส่งผลทำให้ราคาผลิตภัณฑ์สูงขึ้น โดยเฉพาะเมื่อต้องแข่งขันตามข้อตกลง FTA กับประเทศคู่ค้า ปัจจุบันในตลาดต่างประเทศ แลยุโรปได้นำเข้าจิ้งหรีดไปเป็นอาหารอย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีปริมาณโปรตีนสูง เพื่อสร้างความมั่นใจเชื่อมั่นต่อผู้บริโภค ฟาร์มเลี้ยงสัตว์เพื่อการส่งออกได้นั้น จะต้องมีการพัฒนามาตรฐานการจัดการฟาร์มให้มีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยประเทศไทยเหมาะสมเป็นอย่างมากในการเลี้ยงจิ้งหรีด เนื่องจากเลี้ยงง่าย กินอาหารง่าย ไม่ค่อยโรคหรือมีสัตว์พาหะรบกวน เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการเลี้ยง ทำให้เกษตรกรลดรายจ่าย เพิ่มรายได้จากการผลิตสัตว์ และช่วยเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารในประเทศต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐาน โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>๓. พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน รวมตัวกับสหกรณ์
๖. พื้นที่ดำเนินการ	ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ๒๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การเพิ่มศักยภาพโคเนื้อแบรนด์ "นิลอุบล"
กิจกรรมย่อยที่ ๑	๑.จัดตั้งกลุ่มทำฟางอัดฟ่อน
ผู้รับผิดชอบ	นายคมสิทธิ์ กิติพิเชฐสรณ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
กิจกรรมย่อยที่ ๒	จัดตั้งกลุ่มปลูกหญ้าอาหารสัตว์
ผู้รับผิดชอบ	นายคมสิทธิ์ กิติพิเชฐสรณ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
กิจกรรมย่อยที่ ๓	จัดตั้งกลุ่มโคขุน
ผู้รับผิดชอบ	นายคมสิทธิ์ กิติพิเชฐสรณ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
กิจกรรมย่อยที่ ๔	จัดตั้งกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์
ผู้รับผิดชอบ	นายคมสิทธิ์ กิติพิเชฐสรณ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานีศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานีศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ	๖๖,๓๒๙,๕๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานีศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานีศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การส่งเสริมการเลี้ยงแพะ
	๑.อบรมส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลาดุกแบบครบวงจร ๒.ส่งเสริมและผลักดันเกษตรกรกลุ่มมาตรฐานฟาร์ม ๓.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาดุก ๔.ติดตามประเมินผล
งบประมาณ	๕,๐๗๒,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๗๑,๔๐๑,๕๐๐บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. วิทยากรชุมชน กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนาระบบการจัดการ โคขุนอย่างยั่งยืน และมีมาตรฐาน ๕๐ กลุ่ม ๒. วิทยากรชุมชน กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ประโยชน์จากการผลิตพืชอาหารสัตว์อย่างเพียงพอ ๕๐ กลุ่ม ๓. วิทยากรชุมชน กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องผลิตหญ้าแห้ง / ฟางแห้งอัดฟ่อนอย่างเพียงพอ ๕๐ กลุ่ม ๔. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงและจำหน่ายแพะ ปีละ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๕. มีอาหารโปรตีนจากเนื้อแพะไว้บริโภคเพิ่มขึ้น ๖. เพิ่ม GPP ของจังหวัดจากโคขุนคุณภาพสูงได้ราคาเพิ่มขึ้นจากเดิม ๗. จังหวัดอุบลราชธานีมีโคเนื้อคุณภาพ ๘. เกษตรกรมีการพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อ-กระบือ คุณภาพสูง ๓,๐๐๐ ตัว/ปี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของจังหวัดภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓ ต่อปี ๒. เกษตรกรได้ประโยชน์จากการผลิตพืชอาหารสัตว์ในฟาร์มของตนเองอย่างเพียงพอ ๓. เกษตรกรได้ประโยชน์จากการทำฟางอัดฟ่อนเป็นอาหารสัตว์สำรอง ๔. เกษตรกรมีอาชีพ รายได้ที่มั่นคงและยั่งยืน ๕. สร้างแบรนด์โคเนื้อ "นิลอุบล" ๖. เพิ่ม GPP ของจังหวัดจากโคขุนคุณภาพสูงได้ราคาเพิ่มขึ้นจากเดิม ๗. จังหวัดอุบลราชธานีมีโคเนื้อคุณภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการเลี้ยงโคเนื้อในระดับครัวเรือน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ด้วยจังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีความเหมาะสมและมีศักยภาพในการเลี้ยงโคเนื้อแต่การเลี้ยงในปัจจุบันยังไม่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการทำให้ผลผลิตยังไม่ได้มาตรฐาน ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณรูปแบบการเลี้ยงการขยายพันธุ์โคเนื้อของเกษตรกรส่วนใหญ่ ยังไม่มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ สัตว์มีโรคการผสมพันธุ์กันเองในฝูงตามธรรมชาติ ทำให้เกิดการผสมแบบเลือดชิด โคที่ได้มีขนาดเล็กลง การเจริญเติบโตช้า ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ในจังหวัดอุบลราชธานีนิยมเลี้ยงโคเนื้อไว้เป็นอาชีพเสริมในครอบครัวควบคู่ไปกับการทำนา ทำไร่ โดยใช้วิธีการเลี้ยงในแหล่งอาหารธรรมชาติ โคเนื้อส่วนใหญ่ยังเป็นพันธุ์พื้นเมือง มีอัตราการเจริญเติบโตช้า แต่มีข้อดีคือให้ลูกทุกปีการเลี้ยงโคให้มีขนาดใหญ่ โตเร็ว และมีเนื้อคุณภาพดีเป็นที่ต้องการของตลาดอาจต้องเริ่มตั้งแต่การผสมพันธุ์ต้องใช้พ่อพันธุ์ที่ดีให้ผลผลิตสูงตั้งนั้น เพื่อให้เกษตรกรมีผลผลิตลูกโคที่มีคุณภาพ ขนาดใหญ่ เลี้ยงง่าย โตเร็ว และมีคุณภาพดี จึงได้จัดทำโครงการเพิ่มศักยภาพการเลี้ยงโคเนื้อในระดับครัวเรือน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงโคเนื้อแก่เกษตรกร ๒. เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจการเลี้ยงโคเนื้อเพิ่มขึ้น ๓. เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑,๒๐๐ ราย
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ประชุมชี้แจงโครงการแก่ปศุสัตว์อำเภอ และเจ้าหน้าที่ผสมเทียม ๒. คัดเลือกกลุ่มเกษตรกร ๓. ฝึกอบรมให้ความรู้ ๔. สนับสนุนปัจจัยการผลิต ๕. บริการผสมเทียมแก่เกษตรกร ๖. รายงานผลการปฏิบัติงาน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สามารถผลิตโคเนื้อคุณภาพสูงสู่ตลาดเพิ่มขึ้น ๒. ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อและผู้เกี่ยวข้องมีรายได้เพิ่มขึ้น ๓. ทำให้เกษตรกรมีความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงโคเนื้ออย่างยั่งยืนและเป็นต้นแบบในการพัฒนาการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนามาตรฐานฟาร์ม GFM โค-กระบือในเกษตรกรรายย่อย
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล การเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้ในไร่นา ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูลโคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกันของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็นรายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โคและอาหารสัตว์ทำให้การเจริญเติบโตต่ำและมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคาไม่คุ้มต่อต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงโค
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร ๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓๐๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ๒๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก : โครงการพัฒนามาตรฐานฟาร์ม GFM โค-กระบือในเกษตรกรรายย่อย	๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ประชาสัมพันธ์ ชี้แจงข้อมูลโครงการเบื้องต้นให้แก่กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน ๒. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมให้ความรู้ด้านพัฒนามาตรฐานฟาร์ม GFM ใช้ระยะเวลาอบรมและศึกษาดูงาน ๑ วัน ๓. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี นำกลุ่มเกษตรกรศึกษาดูงานมาตรฐานฟาร์ม GFM จำนวน ๑ วัน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๕๐๑,๔๐๐ บาท (ห้าแสนหนึ่งพันสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการพัฒนาระบบการผลิตโคที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ร้อยละ ๓ ต่อปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรมีรายได้จากการพัฒนาระบบการผลิตโคที่มีคุณภาพได้มาตรฐานของจังหวัดอุบลราชธานี ๒. เกษตรกรได้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบการผลิตโคที่มีคุณภาพได้มาตรฐานของจังหวัดอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ในโรงเรียนต้นแบบ
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เด็กนักเรียนเป็นอนาคตของประเทศชาติ การพัฒนาร่างกายและสมองเป็นสิ่งจำเป็น จึงควรได้รับสารอาหารอย่างถูกหลักโภชนาการ การส่งเสริมการเลี้ยง ไก่ไข่อินทรีย์ เพื่อสนับสนุนอาหารกลางวันเป็นการพัฒนาร่างกายและสมองของเด็กโดยตรงทำให้เกิดความขยันอดทน และมีสมาธิในการเรียน นอกจากนี้การส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ยังมีผลพลอยได้ที่ตามมา นอกจากนี้ยังทำให้เด็กมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ โรงเรียนยังมีรายได้จากการจำหน่ายไข่ไก่อินทรีย์ และสามารถนำรายได้นั้นมาบริหารจัดการโครงการอาหารกลางวันได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ที่สำคัญยังเป็นการบูรณาการสู่การเรียนรู้อย่างแท้จริง นั่นคือเด็กมีส่วนร่วมในการเลี้ยงสัตว์ เกิดการเรียนรู้และทักษะจากการปฏิบัติจริง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ เด็กนักเรียนได้รับสารอาหารอย่างถูกต้องตามหลักโภชนาการ และยังสามารถแจกจ่ายหรือจำหน่ายให้ชุมชนได้ในราคาถูก สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี มีความเห็นว่าควรจัดทำโครงการส่งเสริมให้โรงเรียนในจังหวัดอุบลราชธานีเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์เพื่อสนับสนุนอาหารกลางวันให้เป็นแหล่งผลิตไข่ไก่อินทรีย์เสริมไอโอดีนเพื่อพัฒนาร่างกาย และสมองแก่เด็กนักเรียน และเป็นแหล่งเรียนรู้ฝึกทักษะและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่แก่เด็ก นักเรียนผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไปด้วย
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อผลิตไข่ไก่อินทรีย์เสริมไอโอดีนสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันเพื่อพัฒนาร่างกาย และสมองแก่เด็กนักเรียน ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตไข่ไก่ให้เพียงพอต่อการบริโภคภายในจังหวัด ๓. เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ฝึกทักษะและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่แก่เด็กนักเรียน ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เด็กนักเรียนมีอาหารโปรตีนบริโภคอย่างเพียงพอ ๔,๙๒๐ คน ๒. โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้การเลี้ยงไก่ไข่ให้แก่เด็กนักเรียนและชุมชนจำนวน ๔๑ แห่ง
๖. พื้นที่เป้าหมาย	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา อุบลราชธานี จำนวน ๔๑ โรงเรียน

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. กิจกรรมหลัก : โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่อินทรีย์ เพื่อสนับสนุนอาหารกลางวัน	๑. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกโรงเรียนเข้าร่วมโครงการ ๒. ดำเนินการฝึกอบรมครู/นักเรียน/เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ผู้รับผิดชอบโครงการ ๓. สนับสนุนปัจจัยการผลิต ๔. ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	เริ่มต้น ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - สิ้นสุด ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	จำนวน จำนวน ๓,๖๘๒,๗๐๐ บาท (สามล้านหกแสนสองหมื่นสามพันสองร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	เด็กนักเรียนมีอาหารโปรตีนบริโภคอย่างเพียงพอ จำนวน ๔,๙๒๐ คน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้การเลี้ยงไก่ให้แก่เด็กนักเรียนและชุมชน จำนวน ๔๑ แห่ง ๒. ประชาชนรอบ ๆ โรงเรียน จำนวน ๑,๖๔๐ ครัวเรือน ๓๒,๘๐๐ คน ได้รับประทานอาหารที่มีโปรตีนจากไข่ไก่อินทรีย์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการจัดการโคเนื้อ-กระบือ ต้นน้ำนาร่อง จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล การเลี้ยงโค -กระบือ ของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้ในไร่นา ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูลโคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกันของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็นรายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โคและอาหารสัตว์ทำให้การเจริญเติบโตต่ำและมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคา ไม่คุ้มต่อต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงโค
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตร ๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ๒๕อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก : โครงการส่งเสริมการจัดการโคเนื้อ-กระบือ ต้นน้ำนาร่อง จังหวัดอุบลราชธานี	๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ประชาสัมพันธ์ ชี้แจงข้อมูลโครงการแก่ เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/ วิสาหกิจชุมชน ๒. จัดทำแผนฝึกอบรม ๑ วัน ๓. ศึกษาดูงาน จำนวน ๒ วัน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๔,๑๐๘,๐๐๐ บาท (สี่ล้านหนึ่งแสนแปดพันบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนาระบบการจัดการโค - กระบือ มีมาตรฐาน ๕๐๐ ราย/๕๐ กลุ่ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของจังหวัดภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓ ต่อปี ๒. เกษตรกรได้ประโยชน์จากการผลิตพืชอาหารสัตว์ในฟาร์มของตนเองอย่างเพียงพอ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการตลาดนำการผลิต เพื่อสร้างเสริมรายได้เกษตรกรผู้ผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ จังหวัดอุบลราชธานี (อุบล โมเดล)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามที่รัฐบาล และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีนโยบายขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ที่มีมาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ ตามหลักตลาดนำการผลิต ให้ได้ ๑ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๖๕ พร้อมมีแผนระบุในสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป็นแหล่งผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจให้ประเทศไทยพร้อมสู่การเป็น BIO HUB OF ASIA ในปี ๒๕๗๐ โดยมีการนำวัตถุดิบพืชผลทางการเกษตร อาทิ ข้าว อ้อย มัน พืชผัก สมุนไพร ที่มีศักยภาพในพื้นที่โดยเฉพาะการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ที่สามารถมีศักยภาพในการแปรรูปไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น ยา ส่วนประกอบอาหาร ออร์แกนิก เครื่องสำอาง อาหารผู้สูงอายุ เป็นต้น พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่การเกษตร ๕ ล้านไร่เศษ ซึ่งเป็นพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง ๔๙๐,๗๙๐ ไร่ แต่เป็นพื้นที่มันสำปะหลังอินทรีย์ ประมาณ ๙ พันกว่าไร่เศษ ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูงซึ่งมีตลาดรองรับ เพื่อให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี รายได้สูง ด้วยการยกระดับการผลิตทางการเกษตรให้สร้างมูลค่าสูง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่รัฐบาลควรควรส่งเสริมและสนับสนุน ให้เกษตรกรผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ที่ได้มาตรฐาน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่ออบรมเกษตรกรเพื่อให้ความจัดทำแปลงขยายผลต้นแบบและในการเพิ่มพื้นที่การปลูกมันสำปะหลังอินทรีย์</p> <p>๒) จัดทำแปลงสาธิตและการผลิตพันธุ์ท่อนพันธุ์สะอาด การตรวจวิเคราะห์โรค การรับรองมาตรฐานพันธุ์มันสำปะหลัง</p> <p>๓) การถ่ายทอดนวัตกรรมการพัฒนาดินเครื่องจักรกลในการผลิต และระบบน้ำ</p>
๕. เป้าหมาย	<p>๑) เพิ่มพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง ปีละ ๓,๕๐๐ ไร่ ระยะเวลา ๕ ปี</p> <p>๒) เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ในกระบวนการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>กิจกรรมที่ ๑ จัดอบรมเกษตรกร เพื่อเพิ่มพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง</p> <p>กิจกรรมที่ ๒ ส่งเสริมการผลิตท่อนมันสำปะหลังสะอาด</p> <p>กิจกรรมที่ ๓ การปรับปรุง บำรุงรักษาดิน การใช้เครื่องจักรกลในการผลิตและระบบน้ำ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กิจกรรมที่ ๔ การกำจัดและควบคุมโรคในแปลง</p> <p>กิจกรรมที่ ๕ การตรวจสอบและการรับรองคุณภาพมาตรฐานของผลผลิต</p> <p>กิจกรรมที่ ๖ ส่งเสริมเกษตรกรการผลิตอาหารสัตว์จากไขมันสำปะหลัง</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ๓. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๔ ๔. สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี ๕. โครงการชลประทานอุบลราชธานี ๖. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๗. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๘. บริษัท อุบล ไบโอดี เอทานอล จำกัด (มหาชน)
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรได้รับการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์จนเกิดองค์ความรู้กระบวนการผลิตเกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐาน ๒. มีพื้นที่มันสำปะหลังเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒๖,๓๙๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๙ เพิ่มขึ้นปีละ ๓,๕๐๐ ไร่ จากปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น และมีแปลงท่อนมันสำปะหลังอินทรีย์
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรนำความรู้ไปปรับใช้ในกระบวนการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ และสามารถได้รับการรับรองมาตรฐาน ๒. จังหวัดอุบลราชธานี มีสินค้ามันสำปะหลังอินทรีย์ ที่มีมูลค่าสูง ๓. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการปลูกหม่อนเพื่อการแปรรูป และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์ ในพื้นที่โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรเกี่ยวกับการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม สนับสนุนเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้และเกิดความมั่นคงในอาชีพด้านหม่อนไหม</p> <p>ในปัจจุบันยังมีทางเลือกในการปลูกหม่อนเพื่อนำไบหม่อน ผลหม่อนไปแปรรูป และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์อีกด้วย ซึ่งไบหม่อน และผลหม่อนมีความเหมาะสมสำหรับนำไปแปรรูปเป็นชาไบหม่อน น้ำผลหม่อน แยมหม่อน และข้าวเกรียบ ซึ่งช่วยเป็นอาชีพเสริม และมุ่งพัฒนา ส่งเสริมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๑ ตำบล ๑ เกษตรทฤษฎีใหม่ โดยจังหวัดอุบลราชธานีมีแปลงที่เข้าร่วมโครงการ ๑ ตำบล ๑ เกษตรทฤษฎีใหม่ ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความมั่นคงในอาชีพทำเกษตรกรรมยั่งยืนและมีแปลงเพื่อการเรียนรู้ด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน ๙๕๒ แปลง เป็นพื้นที่ ๓,๑๔๓.๕ ไร่ จึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับเกษตรกรที่สนใจปลูกหม่อนเพื่อการแปรรูป และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับองค์ความรู้ เรื่องการปลูกหม่อนเพื่อการแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และใช้เป็นอาหารสัตว์</p> <p>๒. เพื่อให้เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมเกิดความเข้มแข็ง สามารถมีรายได้เพิ่มจากการแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๒๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. คัดเลือกเกษตรกร/ประชุมชี้แจงการดำเนินโครงการ</p> <p>๒. ฝึกอบรมหลักสูตร การปลูกหม่อน การแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์</p> <p>๓. สนับสนุนพันธุ์หม่อน และปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ให้กับเกษตรกร</p> <p>๔. ติดตามให้คำแนะนำเกษตรกร และประเมินผลการดำเนินโครงการ</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๗ (ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๐. งบประมาณ	๖๙๐,๔๐๐ บาท (หกแสนเก้าหมื่นสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	เกษตรกรได้รับความรู้และพัฒนาด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์ จำนวน ๒๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรสามารถนำความรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และการผลิตไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์ ไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างอาชีพเสริมด้านหม่อนไหมได้</p> <p>๒. เกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง มีรายได้เพิ่มจากการแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนไหม และลดต้นทุนโดยใช้ไบหม่อนเป็นอาหารสัตว์ และหลุดพ้นเส้นความยากจน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิตหม่อนเป็นอาหารสัตว์สำเร็จรูป
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรเกี่ยวกับการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม สนับสนุนเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้และเกิดความมั่นคงในอาชีพด้านหม่อนไหม</p> <p>ในปัจจุบันยังมีทางเลือกในการปลูกหม่อนเพื่อนำใบหม่อนไปเป็นอาหารสัตว์ได้อีกด้วย ซึ่งใบหม่อนมีความเหมาะสมสำหรับนำไปแปรรูปเป็นฟีดอาหารสัตว์ ซึ่งจากการสำรวจความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในปัจจุบันมีตลาดต่างประเทศต้องการรับซื้อใบหม่อนแห้งบดผง จำนวน ๑๒๐ ตันต่อปี รวมทั้งกรมปศุสัตว์มีความต้องการใช้ใบหม่อนแห้งบดผง (สำหรับการเลี้ยงโค ๓๐๐,๐๐๐ ตัว) จำนวน ๕,๔๗๕ ตันต่อปี รวมความต้องการใบหม่อนแห้ง บดผง จำนวน ๕,๕๙๕ ตันต่อปี ซึ่งหากส่งเสริมเกษตรกรให้ผลิตผลผลิตได้ตามปริมาณที่ตลาดต้องการ จะสามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรไม่น้อยกว่า ๙๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี (พื้นที่ ๕ ไร่) จึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับเกษตรกรที่สนใจปลูกหม่อนเพื่อผลิตเป็นฟีดอาหารสัตว์</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับองค์ความรู้ เรื่องการผลิตหม่อนเป็นฟีดอาหารสัตว์สำเร็จรูป ๒. เพื่อให้เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมเกิดความเข้มแข็ง สามารถมีรายได้เพิ่มจากการผลิตหม่อนเป็นฟีดอาหารสัตว์สำเร็จรูป
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ โค แพะ ไก่ สุกร และปลา ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. คัดเลือกเกษตรกร/ประชุมชี้แจงการดำเนินโครงการ ๒. ฝึกอบรมหลักสูตร การปลูกหม่อน และการผลิตหม่อนเป็นอาหารสัตว์สำเร็จรูป ๓. ศึกษาดูงานแหล่งผลิต/แหล่งรับซื้อ ๔. สนับสนุนพันธุ์หม่อน และปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ให้กับเกษตรกร ๕. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ๖. ติดตามให้คำแนะนำเกษตรกร และประเมินผลการดำเนินโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ อุบลราชธานี กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับกรมปศุสัตว์ กรมประมง

หัวข้อ	รายละเอียด
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปี ๒๕๖๗ (ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗)
๑๐. งบประมาณ	๗๕๘,๔๐๐ บาท (เจ็ดแสนห้าหมื่นแปดพันสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	เกษตรกรได้รับความรู้และพัฒนาด้านการผลิตหม่อนเป็นพืชอาหารสัตว์สำเร็จรูป จำนวน ๒๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรสามารถนำความรู้ด้านการผลิตหม่อนเป็นพืชอาหารสัตว์สำเร็จรูปไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างอาชีพด้านหม่อนไหมได้</p> <p>๒. เกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง มีรายได้เพิ่มจากการผลิตหม่อนเป็นพืชอาหารสัตว์สำเร็จรูป และหลุดพ้นเส้นความยากจน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง (นิลอุบล) ครอบคลุมจังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สืบเนื่องจากการเกิดสถานการณ์โคเนื้อที่มีชีวิตราคาตกต่ำตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ เนื่องจากกระแสปั่นราคาโคเนื้อ เกษตรกรจึงหันไปประกอบอาชีพการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่รัฐบาลประกันรายได้ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลังหรือปลูกพืชเศรษฐกิจที่ผลผลิต มีราคาสูง เช่น ยางพารา เป็นต้น และบางรายเลิกเลี้ยง เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการเลี้ยงโคเนื้อ พอปลายปี ๒๕๕๕ ถึงปี ปัจจุบัน สถานการณ์โคเนื้อที่มีชีวิตราคาเพิ่มสูงขึ้น เกษตรกรกลับมาเลี้ยงโคเนื้อใหม่มีปริมาณมาก ซึ่งจังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ ๑๐,๔๕๐,๕๒๒ ไร่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ ปลูกข้าวหอมมะลิ ยางพารา อ้อย มันสำปะหลัง ยุคาลิปตัส การประมงและปศุสัตว์ โดยอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก แหล่งน้ำธรรมชาติ และคลองชลประทานเป็นบางส่วน นอกจากการเพาะปลูกแล้วพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะสัตว์ใหญ่ที่ใช้อาหารหยาบเป็นหลัก ได้แก่ โคเนื้อ และกระบือ โดยเฉพาะโคเนื้อจากข้อมูลศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์ ๔ ปี ย้อนหลังในปี ๒๕๖๑ ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากรโคเนื้อ จำนวน ๒๖๒,๓๗๗ เกษตรกรผู้เลี้ยง ๕๘,๘๘๙ ครัวเรือน ปี ๒๕๖๒ ประชากรโคเนื้อลดลง เหลือจำนวน ๒๕๑,๕๘๕ ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยง ๕๗,๑๒๘ ครัวเรือน และในปี ๒๕๖๓ มีประชากรโคเนื้อ จำนวน ๒๖๐,๐๗๖ ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยง ๕๙,๐๔๔ ครัวเรือน และในปี ๒๕๖๔ มีประชากรโคเนื้อ จำนวน ๕๑๖,๑๘๒ ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยง ๑๑๙,๐๑๘ ครัวเรือน ซึ่งมีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว แต่การเลี้ยงในปัจจุบันยังไม่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ ทำให้ผลผลิตยังไม่ได้มาตรฐาน ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ รูปแบบการเลี้ยงการขยายพันธุ์โคเนื้อของเกษตรกรส่วนใหญ่ ยังไม่มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์ มีโอกาสผสมพันธุ์กันเองในฝูงตามธรรมชาติ ทำให้เกิดการผสมแบบเลือดชิด โคมีขนาดเล็กลง การเจริญเติบโตช้า ขาดโคเนื้อที่จะเข้าระบบขุนคุณภาพสูง และการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมือง รองลงมาเป็นลูกผสม บราห์มัน ซึ่งเกษตรกรในพื้นที่นิยมเลี้ยงโคสวยงามที่มีสีแดง เป็นลูกผสมที่มีเลือดบราห์มันสูงมีโครงสร้างใหญ่ สามารถเป็นแม่พันธุ์ต้นน้ำผลิตลูกคุณภาพสูงได้ดี เนื่องจากถ้าเป็นโคลูกผสมชาร์โลเลส์ แองกัส วากิว จะมีอัตราการเจริญเติบโตที่ดีกว่า และมีไขมันแทรกในเนื้อ(Marbling)มากกว่าทำให้จำหน่ายได้ในราคาที่แพงกว่า จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น เห็นควรวางแผน ดำเนินโครงการยกระดับการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง(นิลอุบล) ครอบคลุม จังหัดอุบลราชธานี ซึ่งการเลี้ยงโคเนื้อที่ผ่านมายังประสบปัญหาต่างๆมากมาย เนื่องจากนโยบายส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อขาดความต่อเนื่อง จากนโยบายรัฐบาลราคาไม่แน่นอนเนื่องจากยังซื้อขายแบบประมาณราคา ต้นทุนการผลิตสูงทำให้อาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ ของเกษตรกรขาดความมั่นคงและยั่งยืน และการดำเนินการนั้นจำเป็นต้องทำงานแบบบูรณาการของบุคลากรกรมปศุสัตว์ในพื้นที่ ตลอดจน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ที่จะต้องมาร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม มีตัวชี้วัด สามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างเป็นระบบ</p> <p>ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำโครงการยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง(นิลอุบล) ครอบคลุม จังหัดอุบลราชธานี ในพื้นที่จังหัดอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อให้มีคุณภาพสูงเป็นการวางโครงสร้างการพัฒนาการผลิต โคเนื้อ เพื่อช่วยลดต้นทุนการเลี้ยงโคเนื้อและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับลูกโคเนื้อที่เป็นโคลูกผสมยุโรป ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้และผลตอบแทนจากการเลี้ยงโคเนื้อที่สูงขึ้น</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อยกระดับการพัฒนาการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูงทั้งระบบครอบคลุม ๒. เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพและยกระดับรายได้ให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่จังหัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ทั้ง ๒๕ อำเภอในพื้นที่จังหัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>ยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง(นิลอุบล)ครอบคลุม จังหัดอุบลราชธานี ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กำหนดหลักเกณฑ์การเข้าร่วมโครงการฯชี้แจงประชาสัมพันธ์โครงการแก่ผู้เกี่ยวข้องจัดตั้งคณะทำงานระดับจังหวัด อำเภอ รับสมัครคัดเลือกเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการในการวางแผนการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง การจัดการโรงเรือน อาหาร สุขภาพสัตว์ และการตลาด ๓. กำหนดแผนและดำเนินผสมเทียมโคเนื้อพันธุ์ดี (แองกัส) ให้แก่เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกับศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพอุบลราชธานี ๔. ส่งเสริมการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง และลดต้นทุนการผลิตสร้างเกษตรกรต้นแบบ Smart Farmer (แม่ผลิตลูก/ขุนกลางน้ำ/ขุนปลายน้ำ) เพื่อเป็นแหล่งศึกษาดูงาน และถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ผู้สนใจและเกษตรกรทั่วไป

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๕. เชื่อมโยงเครือข่ายผู้เลี้ยงโคเนื้อ ดังนี้</p> <p>๕.๑ ต้นน้ำ (ผู้ผลิตโคเนื้อทั้งระบบ) โดยมีการซื้อขาย แลกเปลี่ยนโคเนื้อที่มีชีวิตผ่านระบบสหกรณ์และเครือข่าย เช่น สหกรณ์โคเนื้อ แพะ แกะ อุบลราชธานี สหกรณ์โคเนื้อหนองสูง สหกรณ์โคเนื้อโพนยางคำ บริษัท นครพนมบีพี ฟาร์มก้านันเตียง</p> <p>๕.๒ กลางน้ำ (โรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน) แปรรูปขึ้นส่วน เช่น โรงเชือด สลักไธ โรงเชือดราชบุรี โรงเชือดก้านันเตียง</p> <p>๕.๓ ปลายน้ำ ผู้บริโภค ผู้จัดจำหน่าย ร้านอาหาร โรงแรม ภัตตาคาร โมเดิร์นเทรด เป็นต้น มีการจัดทำ MOU เพื่อร่วมกำหนดมาตรฐานการผลิตในแต่ละห่วงโซ่การผลิต ให้ได้สินค้ามีคุณภาพและมาตรฐานตามความต้องการ ที่คงที่สม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยดำเนินการร่วมกับ หน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี สหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งจะช่วยให้การผลิตโคเนื้อที่มีคุณภาพสูง สามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมั่นคงและยั่งยืน</p>
ผู้รับผิดชอบ	<p>๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี</p>
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๓. ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพอุบลราชธานี</p> <p>๔. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานี</p> <p>๕. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ</p>
๘. หน่วยดำเนินงาน	๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. จำนวนโคเนื้อคุณภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. จำนวนเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. รายได้เพิ่มขึ้น</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)	<p>๑. สามารถผลิตโคเนื้อคุณภาพสูงสู่ตลาดเพิ่มขึ้น และยกระดับสายพันธุ์โคขุนคุณภาพ</p> <p>๒. ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ และอาชีพที่เกี่ยวข้องมีรายได้เพิ่มขึ้น๓. ทำให้เกษตรกรมีความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงโคเนื้ออย่างยั่งยืน และเป็นต้นแบบในการพัฒนาการเลี้ยง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการ “คีนควายใหญ่ ควายงาม สู่มืองอุบลราชธานี” จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและการแปรรูปให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ควายไทยนับเป็นสัตว์เลี้ยงที่คู่กับคนไทยมาช้านาน โดยเฉพาะคนอีสานที่สื่อถึงการสืบสานวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประเพณี ภูมิปัญญา ทำให้เป็นชุมชนเข้มแข็ง และควายยังมีความสำคัญต่อระบบการผลิตของเกษตรกรรายย่อยในชนบทเป็นอย่างมาก ในอดีตที่ผ่านมา ควายเป็นทั้งแรงงานในไร่นา ใช้มูลเป็นปุ๋ยใส่พืชผล หรือเมื่อจำเป็นก็จำหน่ายเป็นรายได้อีกทางหนึ่ง และควายเป็นสัตว์เลี้ยงที่สามารถเปลี่ยนพืชอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพต่ำตามหัวไร่ปลายนามา ให้เป็นเนื้อคุณภาพได้ดีกว่าโค</p> <p>ปัจจุบันการเลี้ยงควายของเกษตรกรได้ถูกละเลยจากภาครัฐ และแม้เกษตรกรเองก็หันไปนิยมเลี้ยงสัตว์พันธุ์ ต่างประเทศ การเลี้ยงควายของเกษตรกรส่วนใหญ่ยังเป็นการเลี้ยงแบบพื้นบ้าน ไม่มีระบบการผลิตในเชิงธุรกิจ ทั้งนี้ เนื่องจากถูกมองข้ามความสำคัญของควาย ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรเอง ด้วย ปัจจุบันควายมีปริมาณลดลงมาก เนื่องจากความต้องการบริโภคเนื้อเพิ่มขึ้นแล้ว การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพการทำนา มีการใช้เครื่องจักรกล(รถไถนา) แทนการใช้แรงงานควาย จึงไม่ให้ความสำคัญกับควาย ขยายควายทิ้งเข้าโรงฆ่าสัตว์ เกษตรกรที่เลี้ยงควายอยู่ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้เลี้ยงควายเป็นอาชีพหลัก จึงให้ความสนใจในการเลี้ยงดูน้อย ขาดการปรับปรุงพันธุ์ที่ดี ขาดการควบคุมป้องกันกำจัดโรคที่ถูกต้อง ทำให้ผลผลิตต่ำ ผลผลิตไม่เพียงพอต่อการบริโภค จึงทำให้จำนวนควายลดลงอย่างต่อเนื่อง จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีศักยภาพในการเลี้ยงควายใหญ่ ควายงาม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรมีการเลี้ยงและพัฒนาการเลี้ยงควายอย่างยั่งยืนต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อขยายพันธุ์กรรมควายใหญ่ ควายงามโดยวิธีการผสมเทียมให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงควาย ๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพและปริมาณการผลิต ส่งเสริมการตลาด สร้างรายได้จากมูลค่าเพิ่มของควายให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงควาย ให้มีความยั่งยืน ๓. เพื่อฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สืบทอดประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ อัตลักษณ์พื้นถิ่น ภูมิปัญญา ทำให้เป็นชุมชนเข้มแข็ง ๔. เพื่อส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงควายสู่พื่นนา ลดปัญหาการขาดแคลนพลังงานและภาวะโลกร้อน และรองรับผลกระทบ จากสถานการณ์ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙)

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงควายในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ทั้ง ๒๕ อำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>กิจกรรมที่ ๑ คัดเลือกแม่ควายที่จะเข้าร่วมโครงการตามคุณสมบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นแม่ควายที่เคยให้ลูกมาแล้ว(แม่นาง) ๒. มีความสมบูรณ์พันธุ์ สุขภาพแข็งแรง ๓. มีความสูงไม่น้อยกว่า ๑๓๕ เซนติเมตร <p>กิจกรรมที่ ๒ พัฒนาการปรับปรุงพันธุ์ควายโดยวิธีการการฉีดฮอร์โมนเหนี่ยวนำการเป็นสัดแม่พันธุ์ควาย และการเป็นสัดตามธรรมชาติ</p> <p>กิจกรรมที่ ๓ ผสมเทียมแม่ควายโดยใช้น้ำเชื้อจากควายพ่อพันธุ์ดี</p> <p>กิจกรรมที่ ๔ ตรวจสอบการตั้งท้องของแม่ควายโดยการอัลตราซาวด์</p> <p>กิจกรรมที่ ๕ ติดตามลูกควายที่เกิดจากการผสมเทียม และจัดทำทะเบียนประวัติ (Pedigree)</p> <p>กิจกรรมที่ ๖ ให้ความรู้ด้านพืชอาหารสัตว์สำหรับควาย</p> <p>กิจกรรมที่ ๗ ปรับระบบการเลี้ยงคอกและโรงเรือนสุฟาร์มที่มีระบบป้องกันและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม GFM (Good Farming Management)</p>
ผู้รับผิดชอบ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ๓. ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพอุบลราชธานี ๔. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานี ๕. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ
๘. หน่วยดำเนินงาน	๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนควายใหญ่ ควายงาม ที่ได้รับการผสมเทียม เพิ่มขึ้น ๒. รายได้เพิ่มขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)	๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น สร้างอาชีพอย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการการผลิตแพะเพื่อสร้างรายได้
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและการแปรรูปให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>แพะ-แกะเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยที่เกษตรกรให้ความสนใจและนิยมเลี้ยงเพิ่มมากขึ้น แพะเป็นสัตว์เลี้ยงที่เลี้ยงง่ายหากินเก่ง กินอาหารได้หลายประเภท และทนทาน ต่อสภาพแวดล้อมที่ทุรกันดารได้ดี มีวงชีวิตสั้น ให้ลูกเร็วเนื่องจากตั้งท้องเพียง ๕ เดือน มีเปอร์เซ็นต์การเกิดลูกแฝดสูง ทำให้สามารถเพิ่มจำนวนสัตว์ได้รวดเร็วเมื่อเปรียบเทียบกับโค-กระบือ ลักษณะเช่นนี้ ทำให้แพะได้เปรียบสัตว์เคี้ยวเอื้องชนิดอื่น เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการเลี้ยงแพะและพัฒนาทั้งด้านการผลิต แปรรูป และการตลาด ทำให้ปริมาณความต้องการแพะแกะสูงขึ้นมาเป็นลำดับ แต่ปริมาณแพะ-แกะก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ อาทิ เช่น มาเลเซีย จีน เวียดนาม กัมพูชา และลาว</p> <p>ปัจจุบันการขยายตัวการเลี้ยงแพะมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นและมีการกระจายการเลี้ยงแพะไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศมากขึ้น นอกจากนี้รูปแบบการเลี้ยงได้เปลี่ยนจากการเลี้ยงแบบดั้งเดิมเป็นการเลี้ยงเพื่อการค้ามากขึ้น แต่จำนวนแพะก็ยังไม่เพียงพอต่อการของตลาด ซึ่งสังเกตได้จากราคาแพะเนื้อมีชีวิตที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ (ปัจจุบันแพะขุนมีชีวิตราคาอยู่ที่ ๑๒๕-๑๓๐ บาทต่อกิโลกรัม) จึงกล่าวได้ว่าแพะ-แกะเป็นปศุสัตว์ประเภทหนึ่งที่เกษตรกรสามารถเลี้ยงเป็นอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ การเลี้ยงแพะในเขตพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยเฉพาะในจังหวัดอุบลราชธานีกำลังได้รับความสนใจจากเกษตรกรอย่างมากและต่อเนื่องมาหลายปีโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะ ๒-๓ ปีที่ผ่านมา เนื่องจากไม่มีปัญหาด้านตลาด ดังนั้นการจัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกรผู้สนใจ จึงเป็นแนวทางการในการเพิ่มจำนวนแพะให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด อันจะนำไปสู่การสร้างอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร และสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารต่อประชากรในแถบนี้ต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อสร้างอาชีพการเลี้ยงแพะ-แกะเป็นอาชีพที่สร้างรายได้แก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตแพะ-แกะและความมั่นคงทางอาหารของประเทศ ๓. เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ทั้ง ๒๕ อำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการในการวางแผนการผลิตแพะ การจัดการโรงเรือน อาหาร สุขภาพสัตว์ และการตลาด</p> <p>๒. กำหนดแผนและดำเนินผสมเทียมแพะพันธุ์ดี ให้แก่เกษตรกร กลุ่มเป้าหมาย ร่วมกับศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพ อุบลราชธานี</p> <p>๓. ส่งเสริมการผลิตแพะเนื้อ และลดต้นทุนการผลิตสร้างเกษตรกร ต้นแบบ Smart Farmer เพื่อเป็นแหล่งศึกษาดูงาน และถ่ายทอด องค์ความรู้แก่ผู้สนใจและเกษตรกรทั่วไป</p> <p>๔. เชื่อมโยงเครือข่ายผู้เลี้ยงแพะ</p>
ผู้รับผิดชอบ	<p>๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี</p>
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๓. ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพอุบลราชธานี</p> <p>๔. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานี</p> <p>๕. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ</p>
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๑,๕๙๕,๒๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. จำนวนแพะเนื้อเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. จำนวนเกษตรกรเลี้ยงแพะเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. รายได้เพิ่มขึ้น</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)	<p>๑. สามารถผลิตแพะสู่ตลาดเพิ่มขึ้น และยกระดับสายพันธุ์แพะ คุณภาพ</p> <p>๒. ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ และอาชีพที่เกี่ยวข้องมีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๓. ทำให้เกษตรกรมีความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงแพะอย่างยั่งยืน และเป็นต้นแบบในการพัฒนาการเลี้ยง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระดับครัวเรือน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและการแปรรูปให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ไก่พื้นเมือง เป็นสัตว์ปีกประจำถิ่นทุกพื้นที่ของประเทศไทยที่สามารถเลี้ยงเป็นเพื่อผลิตอาหารโปรตีนในรูปแบบต่างๆอย่างแพร่หลายในวิถีชีวิตของคนไทยจึงถือ ว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมทางอาหารเ็นอสรชาติดีประกอบอาหารได้ หลากหลายและมีจุดเด่นเฉพาะตัวในการขยายพันธุ์ เจริญเติบโต และหาอาหาร ได้เก่งตามธรรมชาติ มีความทนต่อโรคระบาด และเป็นที่ต้องการของตลาด สามารถเลี้ยงในเชิงการค้าเพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นอย่างดี ปัจจุบันการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของจังหวัดอุบลราชธานี ยังขาดการพัฒนาในระบบการผลิต ให้เป็นมาตรฐานในด้านการปรับปรุงสายพันธุ์ การควบคุมป้องกันโรค ด้าน อาหารสัตว์ และตลอดจนถึงการแปรรูปและการตลาด เพื่อสร้างรายได้รองรับความต้องการบริโภคในพื้นที่ต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้เพิ่มมากขึ้น ๒. เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๒๐๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ทั้ง ๒๕ อำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่ จังหวัดอุบลราชธานี
งบประมาณ	๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)
ผู้รับผิดชอบ	๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี ๓. ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพอุบลราชธานี ๔. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์อุบลราชธานี ๕. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์อำนาจเจริญ
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรได้รับความรู้เรื่องการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพิ่มมากขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)	๑. เกษตรกรมีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพิ่มมากขึ้น ๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้นไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิตปลาดุกในกระชังบก
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีอำนาจหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ตลอดจนบูรณาการแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตรในขอบเขตงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมาตรการการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตร โดยในการประชุมคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กรมประมงจัดทำแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกฝ่าย และสาระสำคัญของแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ “ทรัพยากรประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่แม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลง”</p> <p>การเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังบก เป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเหมาะสำหรับเกษตรกรในพื้นที่ห่างไกลจากแหล่งน้ำ เนื่องจากเป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ใช้น้ำปริมาณน้อย ใช้ระยะเวลาในการเลี้ยงสั้น สามารถเลี้ยงสัตว์น้ำได้หลายชนิด ได้แก่ ปลาดุก กบ ปลาหมอ เป็นต้น เหมาะสำหรับการเลี้ยงไว้เพื่อบริโภคภายในครัวเรือนหากมีเหลือสามารถนำมาจำหน่ายเป็นรายได้ ซึ่งจะช่วยลดรายจ่ายด้านการบริโภคอาหารภายในครัวเรือนลง เกษตรกรสามารถเลี้ยงได้หลายรอบต่อปี จึงทำให้เกษตรกรมีอาหารบริโภคอย่างต่อเนื่อง และสามารถที่จะสร้างรายได้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ เกิดแรงจูงใจในการประกอบอาชีพอาชีพด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดความยั่งยืน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	น้ำอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๓ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารโปรตีนบริโภคใน ครัวเรือน และจำหน่ายเป็นรายได้เสริม
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่ติดแม่น้ำโขง ๕ อำเภอ อำเภอละ ๕๐ ราย รวม ๒๕๐ ราย/ปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอศรีเมืองใหม่ และ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๔,๘๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๑๕๕,๖๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนปัจจัยการผลิต
งบประมาณ	๕๙๔,๘๖๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ให้คำแนะนำและติดตามผล
งบประมาณ	๔๑,๒๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๗๙๖,๔๖๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๓ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ จำนวน ๒๕๐ ราย ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๓ มีผลผลิตสัตว์น้ำเฉลี่ย รายละ ๗๕ กิโลกรัมต่อครัวเรือน (ผลผลิตสัตว์น้ำทั้งหมด จำนวน ๑๘,๗๕๐ กิโลกรัม และมูลค่าสัตว์น้ำรวม ๑,๑๒๕,๐๐๐ บาท) (คิดอัตรา รอด ๗๕% ขนาด ๕ ตัว/กก. ราคาจำหน่ายกิโลกรัมละ ๖๐ บาท)
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ(Outcome)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้พื้นฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และนำไปพัฒนาเพื่อประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถดำเนินการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารโปรตีนบริโภคในครัวเรือนหรือจำหน่ายสร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลากินพืชในบ่อดิน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีอำนาจหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ตลอดจนบูรณาการแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตรในขอบเขตงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมาตรการการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตร โดยในการประชุมคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กรมประมงจัดทำแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกฝ่าย และสาระสำคัญของแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ “ทรัพยากรประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่แม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลง”</p> <p>เพื่อให้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ที่ติดแม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาสู่ความยั่งยืน สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี เห็นสมควรส่งเสริมการเลี้ยงปลากินพืชในบ่อดิน เช่น ปลานิล ปลาตะเพียนขาว ซึ่งเหมาะสำหรับการเลี้ยงไว้เพื่อบริโภคภายในครัวเรือน จะช่วยลดรายจ่ายด้านการบริโภคลงได้ และเกษตรกรมีอาหารโปรตีนจากสัตว์น้ำบริโภคอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังเกิดแรงจูงใจในการประกอบอาชีพอาชีพด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดความยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจของสำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรให้มีความรู้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามหลักวิชาการ เพื่อให้เกษตรกรมีผลผลิตสัตว์น้ำบริโภคในครัวเรือน และจำหน่ายเป็นการสร้างรายได้ ก่อให้เกิดความมั่นคงกับเกษตรกรต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๓ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารโปรตีนบริโภคในครัวเรือน และจำหน่ายเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัว ๔ เพื่อเพิ่มผลผลิตปลานิลและปลาดุกในพื้นที่ยังสามารถนำไปแปรรูปได้
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่ที่ติดแม่น้ำโขง จำนวน ๕ อำเภอๆ ละ ๑๕ ราย รวม ๗๕ ราย/ปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอศรีเมืองใหม่ และอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๔,๘๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการทักษะในการเลี้ยงปลาในบ่อดิน
งบประมาณ	๕๔,๓๕๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนปัจจัยการผลิต
งบประมาณ	๓๗๑,๒๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ให้คำแนะนำและติดตามผล
งบประมาณ	๓๙,๙๐๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๔๗๐,๒๕๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ จำนวน ๗๕ ราย ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ มีผลผลิตสัตว์น้ำเฉลี่ย รายละ ๓๐๐ กิโลกรัมต่อครัวเรือน (ผลผลิตสัตว์น้ำทั้งหมด จำนวน ๒๒,๕๐๐ กิโลกรัม และมูลค่าสัตว์น้ำรวม ๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท) (คิดอัตรารอด ๔๐% ขนาด ๔ ตัว/กก. ราคาจำหน่ายกิโลกรัมละ ๖๐ บาท)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)	<p>๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้พื้นฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและนำไปพัฒนาเพื่อประกอบเป็นอาชีพหลักได้</p> <p>๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถดำเนินการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารโปรตีนบริโภคในครัวเรือนหรือจำหน่ายสร้างรายได้ให้กับครอบครัว</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมปลาเศรษฐกิจของแม่น้ำโขง (การเลี้ยงปลากดคังในบ่อดิน)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีอำนาจหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ตลอดจนบูรณาการแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตรในขอบเขตงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมาตรการการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตร โดยในการประชุมคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กรมประมงจัดทำแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกฝ่าย และสาระสำคัญของแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ “ทรัพยากรประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่แม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลง”</p> <p>เพื่อให้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ที่ติดแม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาสู่ความยั่งยืน สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี เห็นสมควรส่งเสริมการเลี้ยงปลาเศรษฐกิจของแม่น้ำโขง ได้แก่ ปลากดคังหรือปลากดแก้ว เนื่องจากปลาชนิดนี้ มีจุดเด่นในเรื่องของคุณภาพเนื้อ เนื่องจากเนื้อปลา มีรสชาติดีเป็นที่นิยมของผู้บริโภคและสามารถนำมาทำเป็นอาหารได้หลายอย่าง เช่น ลวกจิ้ม ต้มยำ ลาบ และผัดฉ่า เป็นต้น ประกอบกับปลากดแก้วเป็นปลาที่มีไขมันแทรกในเนื้อแต่ไม่มีกลิ่นคาว ซึ่งเป็นไขมันที่ไม่อิ่มตัวร่างกายนำไปใช้ประโยชน์ได้ดี สำหรับการเลี้ยงปลากดแก้วเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่จะสร้างรายได้ให้เกษตรกร เพราะปลากดแก้วเป็นปลาน้ำจืดที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง ปลากดแก้วไม่มีข้อจำกัด ในเรื่องราคาหรือขนาดเหมือนปลาน้ำจืดชนิดอื่น เนื่องจากปลายังมีขนาดใหญ่ยังมีมูลค่าเพิ่มขึ้น อีกทั้งการเลี้ยงปลากดแก้วในปัจจุบันยังไม่แพร่หลายนัก เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนลูกพันธุ์ปลา เกษตรกรที่เคยเลี้ยงปลากดแก้วส่วนใหญ่ รวบรวมลูกปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติ แล้วนำมา</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เลี้ยงต่อจนได้ขนาดตลาด ซึ่งทำให้ผลผลิตไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับจำนวนลูกปลาที่จับได้ ทั้งนี้การเลี้ยงปลากดแก้วจะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการมีรายได้จากการจับปลาจากแม่น้ำโขงเพียงอย่างเดียว ซึ่งก่อให้เกิดความมั่นคงกับเกษตรกรต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ ๒ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๓ เพื่อให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลผลิตที่ได้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ นอกเหนือจากการมีรายได้จากการจับปลาจากแม่น้ำโขงเพียงอย่างเดียว
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรในพื้นที่ที่ติดแม่น้ำโขง จำนวน ๕ อำเภอๆ ละ ๑๕ ราย รวม ๗๕ ราย/ปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอศรีเมืองใหม่ และอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๙๖๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการทักษะในการเลี้ยงปลาในบ่อดิน
งบประมาณ	๑๐,๗๒๐ บาท/ ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนปัจจัยการผลิต (วัสดุการเกษตร)
งบประมาณ	๑๕๔,๒๐๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ให้คำแนะนำและติดตามผล
งบประมาณ	๒๓,๑๐๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๘๘,๙๘๐ บาท /ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ จำนวน ๑๐ ราย มีผลผลิตสัตว์น้ำเฉลี่ย รายละ ๒๐๐ กิโลกรัมต่อ ครัวเรือน (ปลากดคัง ๓๐๐ กิโลกรัม และปลานิล ๑๐๐ กิโลกรัม) (ผลผลิตปลากดคังรวม จำนวน ๓,๐๐๐ กิโลกรัม และมูลค่าสัตว์น้ำ รวม ๔๕๐,๐๐๐ บาท และผลผลิตปลานิลรวม จำนวน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม และมูลค่าสัตว์น้ำรวม ๕๐,๐๐๐ บาท) (ปลากดคัง คัดอัตรา รอด ๖๐% ขนาด ๕๐๐ กรัม/ตัว. ราคาจำหน่ายกิโลกรัมละ ๑๕๐ บาท และปลานิล คัดอัตรารอด ๕๐% ขนาด ๔๐๐ กรัม/ตัว. ราคาจำหน่าย กิโลกรัมละ ๕๐ บาท)
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ(Outcome)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้พื้นฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และนำไปพัฒนาเพื่อประกอบเป็นอาชีพหลักได้ ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถดำเนินการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ อย่างยั่งยืน ๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารโปรตีนบริโภคในครัวเรือน หรือ จำหน่ายสร้างรายได้ให้กับครอบครัว

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนากองทุนตลาดปลาแม่น้ำโขง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีอำนาจหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ตลอดจนบูรณาการแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตรในขอบเขตงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมาตรการการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตร โดยในการประชุมคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กรมประมงจัดทำแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกฝ่าย และสาระสำคัญของแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ “ทรัพยากรประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่แม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลง”</p> <p>การส่งเสริมและพัฒนา กลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้นั้น เกษตรกรต้องเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันภายในองค์กร และชุมชนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทั้งในระดับของการพึ่งพาตนเอง และในระดับของการแข่งขัน กลไกหนึ่งที่สนับสนุนให้เกษตรกรและชุมชนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มความสามารถไปสู่เป้าหมายดังกล่าว นั่นคือ การนำเอากระบวนการจัดตั้งกลุ่ม การบริหารจัดการกลุ่ม ในขั้นพื้นฐานไปสู่การเชื่อมโยงเครือข่าย การมีส่วนร่วม การเสริมสร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเกษตรกรให้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันการจัดการกับทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างชาญฉลาด การนำองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรม และเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและผลิตภัณฑ์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เกษตรและอาหาร รวมถึงสนับสนุนให้เกิดผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่มีความสามารถ เข้ามามีส่วนร่วมในเวทีของการบริหารงานเกษตรในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ/เพื่อการพัฒนา ทางเกษตรและสังคม เกษตรกรอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการกลุ่มและการบริหารจัดการการผลิต สัตว์น้ำที่ได้จากการจับจากแม่น้ำโขง ๒. เพื่อให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่ม และอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนชาวประมง (ทบ.๓) และกฎหมายประมงที่เกี่ยวข้อง ๓. เพื่อให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการการแบ่งผลประโยชน์จากการจำหน่ายผลผลิตสัตว์น้ำของกลุ่ม
๕. เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่อำเภอโพธิ์ไทร จำนวน ๑ กลุ่ม (๒๐ ราย)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการและจัดตั้งกลุ่ม
งบประมาณ	๙๖๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๑๕,๘๒๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับรวบรวมสัตว์น้ำเพื่อมาจำหน่ายที่กองทุนฯ
งบประมาณ	๖๑,๗๔๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ให้คำแนะนำและติดตามผล
งบประมาณ	๒๓,๙๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๑๐๒,๔๒๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่ม การบริหารจัดการกลุ่ม ความรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนชาวประมง (ทบ.๓) และกฎหมายประมงที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒. มีความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่ม และอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนชาวประมง (ทบ.๓) และกฎหมายประมงที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการการแบ่งผลประโยชน์จากการจำหน่ายผลผลิตสัตว์น้ำของกลุ่ม</p>
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ(Outcome)</p>	<p>๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้รับการอบรมการจัดตั้งกลุ่มการบริหารจัดการตลาดปลาแม่น้ำโขง</p> <p>๒. อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนชาวประมง (ทบ.๓) และกฎหมายประมงที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๐ ราย (๑ กลุ่ม)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มมูลค่า
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีอำนาจหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ตลอดจนบูรณาการแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตรในขอบเขตงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอมาตรการการบังคับใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขงซึ่งมีผลกระทบต่อภาคเกษตร โดยในการประชุมคณะกรรมการบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของแม่น้ำโขง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้มอบหมายให้กรมประมงจัดทำแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ใน ๗ จังหวัด ได้แก่ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกฝ่าย และสาระสำคัญของแผนพัฒนาด้านการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ “ทรัพยากรประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่แม่น้ำโขงได้รับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืนและรองรับการเปลี่ยนแปลง”</p> <p>โครงการแปรรูปสัตว์น้ำ สามารถเสริมสร้างให้ชุมชนมีการพัฒนาวัตถุดิบจากสัตว์น้ำมาเป็นอาหารและสร้างรายได้ในด้านการแปรรูปให้แก่คนในชุมชน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างมูลค่าของสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น จึงเห็นควรให้มีการส่งเสริมการแปรรูปสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงในพื้นที่แม่น้ำโขง รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการแปรรูปสัตว์น้ำให้กับประชาชนในพื้นที่ ซึ่งก่อให้เกิดความมั่นคงกับเกษตรกรต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการแปรรูปสัตว์น้ำให้แก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ๒. เพื่อให้เกิดการใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด ๓. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตการแปรรูปสัตว์น้ำ
๕. เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑ กลุ่ม /ปี (๒๐ ราย)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
งบประมาณ	๙๖๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ฝึกอบรมปฏิบัติการแปรรูปสัตว์น้ำ
งบประมาณ	๑๙,๘๒๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปสัตว์น้ำ
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	สนับสนุนอุปกรณ์สำหรับการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์
งบประมาณ	๙๕,๗๔๐ บาท/ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ให้คำแนะนำและติดตามผล
งบประมาณ	๒๗,๙๐๐ บาท /ปี
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานประมงอำเภอ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๔๔,๔๒๐ บาท /ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้รับองค์ความรู้ด้านการแปรรูป สัตว์น้ำ จำนวน ๒๐ ราย ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อเพิ่ม มูลค่าได้
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ(Outcome)	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้และสามารถแปรรูปสัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มมูลค่าได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำท้องถิ่นด้วยระบบพลังงานแสงอาทิตย์
๒. แนวทางการพัฒนา	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามแผนพัฒนาเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งและประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน และสอดคล้องกับพันธกิจกรมประมง ที่เน้นพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตเพิ่มมูลค่าของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ และความสามารถในการประกอบอาชีพของเกษตรกร พัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ตรวจสอบคุณภาพและตรวจสอบย้อนกลับ สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ดำเนินงานโครงการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพด้านการประมง ภายใต้โครงการตามนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบด้วย โครงข่ายเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร โครงการธนาคารสินค้าเกษตร โครงการพัฒนาเกษตรกรกรมยังยืน กิจกรรม พัฒนาเกษตรกรอินทรีย์ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ด้านการประมง ซึ่งแต่ละโครงการฯ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการจะได้รับความรู้ขั้นพื้นฐานในเรื่อง การเลี้ยงสัตว์น้ำ การพัฒนาผลผลิตสัตว์น้ำเข้าสู่มาตรฐานอาหารปลอดภัย ตลอดจนการได้รับสนับสนุนปัจจัยการผลิต ได้แก่ พันธุ์สัตว์น้ำ เป็นต้น และเมื่อพิจารณาตัวเลขของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ พบว่ามีเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ประมาณ ๕,๓๒๐ ราย คิดเป็น ๙๓.๑% มีความสนใจด้านการแปรรูปสัตว์น้ำและมีความรู้ด้านการแปรรูปสัตว์น้ำพื้นฐานแบบขั้นพื้นฐาน และ ๖.๙% เป็นกลุ่มแปรรูปสัตว์น้ำ ที่อยู่ในระดับวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการฯ ต่าง ๆ เกิดประสิทธิผลและเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดยยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” โดยการส่งเสริมให้แต่ละชุมชน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาการแปรรูปผลผลิต ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่ง ที่จะสามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของเกษตรกรและคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมการกินในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งในบางฤดูกาลหากผลผลิตมีมาก ราคาจำหน่ายสดจะถูก หากมีระบบการแปรรูปสินค้าให้สามารถเก็บรักษาได้นานขึ้น จะเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้า ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการแปรรูปสัตว์น้ำและนวัตกรรมโรงเรือนอบพลังงานแสงอาทิตย์สู่ชุมชนและท้องถิ่น</p> <p>๒. เพื่อยกระดับและพัฒนาสินค้าแปรรูปจากสัตว์น้ำและเพิ่มมูลค่าสินค้า</p> <p>๓. เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำท้องถิ่น</p>
๕. เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๙ กลุ่ม กลุ่มละ ๒๐ ราย รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๘๐ ราย
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จำนวน ๙ อำเภอ ได้แก่ อำเภวารินชำราบ อำเภอสิรินธร อำเภอเดชอุดม อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอเขื่องใน อำเภอนาจะหลวย อำเภอโพธิ์ไทร และ อำเภอน้ำยืน
๗. กิจกรรมหลัก	<p>กิจกรรมที่ ๑. รับสมัครและคัดเลือกกลุ่มเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ</p> <p>กิจกรรมที่ ๒. สร้างและส่งมอบโรงเรือนอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์/เครื่องซีลสุญญากาศ/ถุงซีลสุญญากาศ</p> <p>กิจกรรมที่ ๓. การฝึกอบรมหลักสูตร “การแปรรูปสัตว์น้ำ” ณ จุดก่อตั้งโรงเรือนอบแห้งด้วยพลังงานแสงอาทิตย์</p> <p>กิจกรรมที่ ๔. ให้คำแนะนำและติดตามประเมินผล</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>๑. สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. กองวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ กรมประมง</p> <p>๓. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี</p>
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑,๐๐๕,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	<p>๑๐.๑ ศพก.เครือข่ายด้านการประมง /กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตมีความรู้ ความสามารถนำผลผลิตที่เหลือจากการบริโภคสด มาใช้ในการแปรรูป ได้ปีละ ๒๐ ราย</p> <p>๑๐.๒ มีแหล่งเรียนรู้ สำหรับการแปรรูปตากแห้งสัตว์น้ำเพื่อใช้ร่วมกันในชุมชนจำนวน ๙ แห่ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปผลผลิตเกษตรของกลุ่ม</p> <p>๒. เครือข่ายด้านการประมง/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนใช้ประโยชน์ โรงเรือนตู้อบพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับการแปรรูปตากแห้งสัตว์น้ำเพื่อให้เกิดรายได้ในครัวเรือนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. มีผลผลิตจากการแปรรูปได้ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๕,๐๐๐ กิโลกรัม/ปี</p> <p>๔. คิดเป็นมูลค่าจากผลผลิตได้ไม่น้อยกว่า ๖,๓๐๐,๐๐๐ บาท</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริม สนับสนุน การผลิตแปรรูป แปรรสภาพ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดให้ได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (กลุ่มโขงชีมูล)</p> <p>ประเด็นที่ ๑ การพัฒนาเกษตรปลอดภัย แผนงานที่ ๑ การผลิตสินค้าปศุสัตว์การเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร กลุ่มโขงชีมูล ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้ในไร่นา ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูลโคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกันของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็นรายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โคและอาหารสัตว์ ทำให้การเจริญเติบโตต่ำและมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มีคุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคาไม่คุ้มต่อต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงโคกลุ่มโขงชีมูลมีศักยภาพในการผลิตโคคุณภาพสูงเป็นอย่างยิ่งเพราะมีแม่พันธุ์โคเนื้อพื้นฐาน สามารถที่จะผลิตโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ เพื่อจำหน่ายเป็นโคมีชีวิตให้แก่กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อทั้งในและนอกพื้นที่กลุ่มโขงชีมูล เพื่อเป็นโคต้นน้ำให้เกษตรกรกลุ่มกลางน้ำนำไปเลี้ยงเพื่อผลิตเป็นโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ ตลอดจนส่งออกไปยังต่างประเทศ ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อที่มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เป็นการสร้างอาชีพได้อย่างยั่งยืน กลุ่มโขงชีมูลมีความเหมาะสมในการพัฒนาด้านปศุสัตว์ ทั้งรูปแบบการเลี้ยง การจัดการฟาร์มการพัฒนาสายพันธุ์ และการจัดการด้านพืชอาหารสัตว์ให้เพียงพอและเหมาะสม การจัดการด้านอาหารสัตว์มีความจำเป็นในการผลิตอุตสาหกรรมโคเนื้อครบวงจร เพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารสัตว์ให้เพียงพอและเหมาะสมควรส่งเสริมการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูง สร้างความมั่นคงด้านอาหารประเภทโปรตีนให้แก่เกษตรกร และจำหน่ายเป็นรายได้เสริม พัฒนาสายพันธุ์โคเนื้อให้มีมาตรฐานทั้งคุณภาพและปริมาณสร้างโอกาสการพัฒนาสินค้าปศุสัตว์ เพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ทั้งเป็นการเพิ่มมูลค่า GPP ด้านปศุสัตว์และยังเป็นการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงแก่กลุ่มเกษตรกร/เกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ ๔,๐๐๐ คน/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารประเภทโปรตีนให้แก่เกษตรกร และจำหน่ายเป็นรายได้เสริม ๓. เพื่อพัฒนาโคเนื้อคุณภาพสูง สร้างอาชีพที่ยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกร เกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ ๔,๐๐๐ คน
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่ ๔ จังหวัด (จังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ และอำนาจเจริญ)
๗. กิจกรรมหลัก	เพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	๑. ประชุมชี้แจงโครงการแก่เจ้าหน้าที่ทั้ง ๔ จังหวัด (จังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษและอำนาจเจริญ) ๒. คัดเลือกเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ ๓. ฝึกอบรมให้ความรู้ ๔. สนับสนุนปัจจัยการผลิต ๕. จัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ในโครงการ ๖. รายงานผลการปฏิบัติงาน/ประเมินผล
๘. หน่วยงานดำเนินการ	กลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗)
๑๐. งบประมาณ	๒๖,๙๖๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์พัฒนาผลิตโคเนื้อ ตันน้ำคุณภาพสูง
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีอาชีพที่ยั่งยืน ๒. ผลิตโคเนื้อตันน้ำคุณภาพ ๒,๔๐๐ ตัว/ปี ราคาตัวละ ๓๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท/ปี ๓. มีแม่พันธุ์โคเนื้อคุณภาพ (F๑) เพิ่มขึ้น ๑,๒๐๐ ตัว/ปี ๔. มีอาหารในการจัดการเลี้ยงโคอย่างเพียงพอ ๕. เกษตรกรนำมูลสัตว์ ใช้แทนปุ๋ยเคมีเป็นการลดต้นทุนการผลิตภาคเกษตรและรักษาสิ่งแวดล้อม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ไทยก้าวไกลสู่ระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริม สนับสนุน การผลิตแปรรูป แปรรสภาพ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดให้ได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด
๓. หลักการและเหตุผล	<p>ตามแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (กลุ่มโขงชีมูล) ประเด็นที่ ๑ การส่งเสริมการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการเลี้ยงสัตว์ทั่วไปของเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีเป็นการเลี้ยงสัตว์รายย่อย มักไม่ได้เข้าสู่ระบบมาตรฐาน ทำให้ควบคุมคุณภาพและป้องกันการเกิดโรคระบาดได้ยากทำให้เกิดการสูญเสียตามมาได้ จึงต้องมีการพัฒนาระบบการเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรในพื้นที่ให้เข้าสู่ระบบฟาร์มมาตรฐานหรือระบบการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ (Good Agriculture Practice : GAP) ซึ่งเป็นระบบการเลี้ยงการผลิตสัตว์ที่มีคุณภาพ สะอาด มีระบบการป้องกันโรคที่ดี ปราศจากสารตกค้าง ปลอดภัยต่อผู้บริโภค เพื่อเป็นหลักประกันสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคในทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อาหาร โดยเฉพาะแหล่งที่มาเริ่มตั้งแต่การเลี้ยงสัตว์ในฟาร์ม จนถึงผู้บริโภค เพื่อใช้กำกับดูแลการผลิต และพัฒนามาตรฐานการจัดการฟาร์มจิ้งหรีด ไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร โคเนื้อ ให้มีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล สร้างภาพลักษณ์ที่ดี สามารถส่งเสริมเป็นสินค้าส่งออกแข่งขันกับต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องทำการปรับปรุงพัฒนาการเลี้ยงจิ้งหรีด ไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร โคเนื้อ ให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานฟาร์ม ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยขั้นต้นที่ดีที่สำคัญที่สุด ก็คือความรู้ความเข้าใจ และเล็งเห็นถึงประโยชน์ของการนำหลักเกณฑ์ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์ มาปรับใช้จนเกิดเป็นความตระหนักของผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่พร้อมจะให้ความร่วมมือ ในการปรับปรุงพัฒนาฟาร์มเลี้ยงสัตว์ให้เข้าสู่ระบบ ฟาร์มมาตรฐาน(GAP) ฉะนั้น สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี จึงได้จัดทำโครงการ “พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ไทยก้าวไกลสู่ระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP) ” เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคสินค้าปศุสัตว์จากฟาร์มที่ได้มาตรฐาน และเพิ่มการแข่งขันทางการค้าในประเทศและต่างประเทศ</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อจัดและปรับเปลี่ยนระบบการเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทยให้เกิดการพัฒนาแบบเข้าสู่ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ได้มาตรฐานเพื่อรองรับระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP) มากขึ้น</p> <p>๒. เพื่อให้ประชาชนผู้บริโภคปลอดภัยในการบริโภคเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่มาจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ผ่านการรับรองเป็นระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP)</p> <p>๓. เพื่อให้ประเทศผู้นำเข้าเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ของสัตว์จากประเทศ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ไทย เกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจ ในระบบการผลิตปศุสัตว์ของไทย ๔. เพื่อลดการใช้เวชภัณฑ์ยาสัตว์ และสารเคมีต่างๆ ให้ใช้เท่าที่จำเป็น และถูกต้อง ภายใต้การควบคุมกำกับของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรม (รายใหม่) จำนวน ๕๐๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการ ๒๕ อำเภอ ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงสัตว์ไทย ให้เข้าสู่ระบบ (GAP)
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	<p>๑. ประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่อำเภอในพื้นที่ ถึงรายละเอียดโครงการ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกษตรกรที่มีฟาร์มเลี้ยงสัตว์หรือประชาชนผู้สนใจสมัครเข้าอบรม</p> <p>๒. คัดเลือกเกษตรกรที่มีฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือประชาชนผู้สนใจในพื้นที่ แต่ละอำเภอ เพื่อเตรียมเข้าอบรม</p> <p>๓. จัดอบรมให้ความรู้</p> <p>๔. สนับสนุนปัจจัยการผลิต</p> <p>๕. จัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ในโครงการ</p> <p>๖. รายงานผลการปฏิบัติงาน/ประเมินผล</p>
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง-๓๐ กันยายน ๒๕๖๗)
๑๐. งบประมาณ	๖๘๒,๔๐๐ บาท (หกแสนแปดหมื่นสองพันสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรฟาร์มเลี้ยงสัตว์ผู้สนใจเข้าสู่ระบบมาตรฐานฟาร์ม(GAP) และประชาชนทั่วไปที่สนใจจะเลี้ยงสัตว์
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และประชาชนทั่วไป มีความรู้ ความเข้าใจ ระบบการเลี้ยงจิ้งหรีด ไก่เนื้อ สุกร โคเนื้อ ให้เกิดการพัฒนารูปแบบเข้าสู่ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ได้มาตรฐานฟาร์ม (GAP)</p> <p>๒. ประชาชนผู้บริโภคปลอดภัยในการบริโภคเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่มาจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ผ่านการรับรอง เป็นระบบฟาร์มมาตรฐาน (GAP)</p> <p>๓. ประเทศผู้นำเข้าเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์ของสัตว์จากประเทศไทย เกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจ ในระบบการผลิตสินค้าปศุสัตว์ของไทย ปศุสัตว์ของไทย</p> <p>๔. ลดการใช้เวชภัณฑ์ยาสัตว์ และสารเคมีต่างๆ ให้ใช้เท่าที่จำเป็นและถูกต้อง ภายใต้การควบคุมกำกับของสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ปีกเพื่อการส่งออก AEC
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ไก่พื้นเมือง เป็นสัตว์เลี้ยงง่ายโตเร็ว สามารถกินอาหารตามธรรมชาติได้หลากหลาย มีการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ให้ผลผลิตเร็ว สามารถนำผลผลิตที่ได้มาบริโภค จำหน่ายเป็นรายได้เสริม สร้างความมั่นคงด้านอาหารให้ครอบครัว และสามารถพัฒนาเป็นสัตว์เศรษฐกิจได้ เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กัมพูชา สปป.ลาว มีความต้องการสูงมาก
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรรวมตัวกันเลี้ยงไก่พื้นเมือง ส่งไปขายยังประเทศเพื่อนบ้าน เป็นการเพิ่มรายได้ในครัวเรือน ๒. เพื่อยกระดับสินค้าท้องถิ่น ๓. เพิ่ม GPP ด้านปศุสัตว์
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ผลผลิตไก่พื้นเมือง ๕๐๐ ตัว/ราย/ปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรทั้ง ๒๕ อำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก : โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ปีกเพื่อการส่งออก AEC	๑. คัดเลือกกลุ่มเกษตรกร ๒,๕๐๐ราย โดยมีการจัดอบรมให้ความรู้ ๒. สนับสนุนวัสดุการเกษตรและเวชภัณฑ์ ๓. จัดสัมมนาทางวิชาการ/อบรม ๔. ประเมินผล
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๕,๓๖๕,๐๐๐ (สิบห้าล้านสามแสนหกหมื่นห้าพันบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (output)	ผลผลิตไก่พื้นเมือง ๕๐๐ ตัว/ราย/ปี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรมีไก่พื้นเมืองไว้บริโภค ๒๐๐ ตัว/ปี คิดมูลค่า ๓,๖๐๐ บาท/ครัวเรือน ๒. เกษตรกรมีไก่ไว้จำหน่าย ๓๐๐ ตัว/ปี คิดเป็นเงิน ๕๔,๐๐๐ บาท/ปี/ครัวเรือน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการจัดการโคเนื้อ - กระบือ เพื่อการส่งออก
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการ ของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	การเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่ เลี้ยงไว้บริโภคในครัวเรือน ใช้อาหารที่ได้จากผลพลอยได้จากการเกษตร เช่น ฟางข้าว และเลี้ยงปล่อยหากินหญ้าตามธรรมชาติ โดยได้มูล โคเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกพืช หรือทำไร่นา อีกทั้งเป็นหลักประกัน ของครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นด้านการเงินก็สามารถขายโคเป็น รายได้ การเลี้ยงโคทั่วไปของเกษตรกรเป็นแบบรายย่อย มักจะ ไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของพันธุ์โคและอาหารสัตว์ ทำให้การ เจริญเติบโตและมีคุณภาพซากของโคที่เลี้ยงไม่ได้เนื้อที่มี คุณภาพตามตลาดต้องการ ทำให้ได้ราคาไม่คุ้มต้นทุนและ เวลาที่ใช้ในการผลิต เกษตรกรสูญเสียโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น จากการเลี้ยงโค จากการสำรวจฐานข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีการเลี้ยงโค เนื้อจำนวนมาก สามารถที่จะผลิตโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ เพื่อจำหน่ายเป็นโคมีชีวิตให้แก่กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อทั้งใน และนอกพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นโคต้นน้ำให้เกษตรกร กลุ่มกลางน้ำนำไปเลี้ยงเพื่อผลิตเป็นโคเนื้อ หรือโคขุนคุณภาพ ตลอดจนส่งออกไปยังต่างประเทศ ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เป็นการสร้างอาชีพได้อย่างยั่งยืน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อ-กระบือคุณภาพสูงแก่กลุ่ม เกษตรกร ๒. เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารประเภทโปรตีนให้แก่ เกษตรกร และจำหน่ายเป็นรายได้เสริม
๕. เป้าหมาย	ผลิตโคเนื้อ - กระบือ ส่งออก ๒๐๐ ตัว/ปี
๖. พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกร ๘ กลุ่ม ๘๐ ราย และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ๗๐ ราย (ปศุสัตว์ ธกส. สหกรณ์)
๗. กิจกรรมหลัก	๑. อบรมการเลี้ยงโคเนื้อ-กระบือ ๒. ศึกษาดูงาน
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๑ ปี ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๓,๔๘๔,๖๐๐ (สามล้านสี่แสนแปดหมื่นสี่พันหกร้อยบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรมีการพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อ-กระบือ คุณภาพสูง ๒๐๐ ตัว/ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เพิ่ม GPP ของจังหวัดจากโคขุนคุณภาพสูงได้ราคาเพิ่มขึ้นจากเดิม ๒. จังหวัดอุบลราชธานีมีโคเนื้อคุณภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการฝ้ายชายโขง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>บ้านดงนา ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี มีคำขวัญว่า "วัดสวนหินผานางคอย ลอยเรือไฟออกพรรษ ล้าค่าปลาแม่น้ำโขง เชื่อมโยงดินแดนไทยลาว" ชุมชนบ้านดงนาอาชีพหลักหาปลาอยู่ห่างไกลจังหวัดอุบลราชธานี ๑๓๐ กิโลเมตร ไม่มีพื้นที่ทำนา ปลูกฝ้ายริมแม่น้ำโขงหลังน้ำลด อาศัยความชื้นในดิน ไม่ใช่ปัจจัยเคมี ปลูกประมาณช่วงเดือนกันยายน เก็บเกี่ยวเดือนมีนาคม ปลูกฝ้ายพันธุ์สีขาและสีน้ำตาลเป็นพันธุ์ที่เกษตรกรเก็บไว้ใช้เอง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ กรมวิชาการเกษตรได้ผลิตพันธุ์ฝ้ายตากฟ้า ๖ เป็นฝ้ายเส้นใยสีน้ำตาลธรรมชาติไม่ต้องผ่านกระบวนการฟอกย้อม นำไปใช้เป็นวัตถุดิบผลิตสิ่งทอเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจัดเป็น green product ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานีได้นำพันธุ์ตากฟ้า ๖ ปลูกทดสอบที่บ้านดงนาเปรียบเทียบกับพันธุ์ของเกษตรกร พบว่า พันธุ์ตากฟ้า ๖ ให้ผลผลิต ๑๔- กิโลกรัม/ไร่ ขณะที่พันธุ์ที่เกษตรกรใช้ให้ผลผลิต ๑๓๒ กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ผลผลิตฝ้ายบ้านดงนาปีละ ๓๐ ตัน ราคาตันละ ๓๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๙๙๐,๐๐๐ บาท ถ้านำมาเพิ่มมูลค่าทำเป็นเส้นฝ้าย จากปุ๋ยฝ้าย ๑๐๐ กิโลกรัม ราคา ๓,๑๐๐ บาท จะได้ ๑๖ กิโลกรัม ราคา ๖,๔๐๐ บาท ทอผ้าหน้ากว้าง ๖๕ เซนติเมตร ได้ ๑๐๔ เมตร ราคา ๑๒,๔๘๐ บาท ดังนั้น ถ้านำดอกฝ้าย ๑๐ ตัน มาเพิ่มมูลค่าจะมีรายได้เพิ่ม ๒ - < เท่า ชุมชนมีรายได้ปีละ ๑๐ ล้านบาท ปัจจุบัน ความนิยมฝ้ายแท้ๆ มีมากขึ้น ดังนั้น ถ้าพัฒนาเกษตรกรให้เพิ่มมูลค่าฝ้าย เพิ่มช่องทางการจำหน่าย จะเพิ่มรายได้ให้ชุมชน</p> <p>สถานการณ์ปัจจุบัน จากการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศแม่น้ำโขง กระแสน้ำเกิดการกัดเซาะริมตลิ่ง เกษตรกรปลูกฝ้ายชายโขงได้น้อยลง ผลผลิตต่ำ รวมถึงปัญหาด้านการตลาด เนื่องจากผลผลิตลดลง พ่อค้าคนกลางไม่เข้ามารับซื้อผลผลิตของเกษตรกร จากปัญหาความจำเป็นดังกล่าว สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาฝ้ายชายโขง เพื่อเพิ่มผลผลิตฝ้าย ช่องทางการตลาด และรวบรวมผลผลิตฝ้ายเพื่อส่งตลาด เป็นการช่วยเหลือราคาฝ้ายให้เกษตรกรในพื้นที่ ต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาช่างทอผ้า เย็บผ้า ย้อมสีธรรมชาติ ๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าฝ้ายชายโขง ชุมชนบ้านดงนา ๓. เพื่อสร้างเครือข่ายฝ้าย เพิ่มช่องทางการตลาด ๔. เพื่อสร้างกลุ่มเมล็ดพันธุ์ฝ้ายใช้เอง

หัวข้อ	รายละเอียด
	๕. เพื่อรวบรวมผลผลิตฝ้าย พยุงบราคา และส่งขายตลาดฝ้ายในจังหวัดใกล้เคียง
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรบ้านดงนา ตำบลหนามแท่ง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๖๐ ราย
๖. พื้นที่ดำเนินการ	บ้านดงนา ตำบลหนามแท่ง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. ฝึกอบรมให้ความรู้ และฝึกปฏิบัติให้แก่เกษตรกรในการพัฒนาฝ้ายชายโขง เพื่อเพิ่มมูลค่าฝ้ายชายโขง ๒. สนับสนุนต้นแบบในการผลิต ให้กับเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพื่อสร้างกลุ่มผลิตเมล็ดพันธุ์ฝ้ายใช้เอง ๓. การสร้างเครือข่าย และเชื่อมโยงตลาด เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด ๔. รวบรวมผลผลิตฝ้าย เพื่อส่งขายตลาดฝ้ายในจังหวัดใกล้เคียง
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ๓. ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี ๔. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒,๖๗๕,๒๐๐ บาท (ปีละ ๖๖๘,๘๐๐ บาท)
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีการพัฒนาฝีมือ มีรายได้ มีการสร้างเครือข่าย มีช่องทางการตลาด และมีเมล็ดพันธุ์ฝ้ายใช้เอง ไม่น้อยกว่า ๖๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้ สร้างผู้ประกอบการรายใหม่ในหมู่บ้าน ชุมชนมีรายได้จากการทอผ้าฝ้ายแท้ๆ เกษตรกรมีเมล็ดพันธุ์ฝ้ายตากฟ้าใช้ในหมู่บ้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. จากนโยบายรัฐบาล ได้ให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ ประเทศไทย เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจตามวิถีชีวิตของเกษตรกรและกลุ่ม เกษตรกร ในส่วนการดำเนินงานส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว เชิงเกษตร มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับจากฟาร์มเกษตรกร แหล่งศึกษาดูงานด้านการเกษตรที่มีศักยภาพ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว มีกิจกรรมด้านการเกษตรที่ปรับปรุงเป็น กิจกรรมด้านการท่องเที่ยวอย่างโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ นอกจากนี้ ยังสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสินค้าของชุมชนเพื่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และลดความ เหลื่อมล้ำของชุมชนและเป็นทางเลือกให้นักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยว จังหวัดอุบลราชธานี จัดเป็นเมืองหลักสำหรับการท่องเที่ยว และมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบัน แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเริ่มได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง ส่วนใหญ่มักได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทั้งในด้านศักยภาพ การพัฒนากิจกรรม ด้านการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่ การสร้างเครือข่าย กับชุมชน รวมทั้งได้รับการส่งเสริมด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานีจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. การส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ทั้งภาคการผลิต ภาคการค้า ภาคบริการ ในภาคการเกษตร เน้นการผลิตทางการเกษตรรูปแบบใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร โดยต้องเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการ และเทคโนโลยี เป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ การเข้าถึงข้อมูลด้านการตลาด และการเข้าถึงมาตรการส่งเสริมต่างๆ ของภาครัฐ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการผลักดันให้ SMEs และวิสาหกิจชุมชนเติบโตและเข้มแข็งอย่างยั่งยืน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีศักยภาพในการรองรับ นักท่องเที่ยว</p> <p>๒. เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน</p> <p>๓. เพื่อประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวเชิงเกษตรของจังหวัดอุบลให้เป็นที่รู้จักมาก</p> <p>๔. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>๕. เพื่อพัฒนาเกษตรกร Young Smart Farmer/Smart Farmer กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนและบุคคลทั่วไป ที่ต้องการยกระดับเป็น SMEs ภาคการเกษตร</p> <p>๖. เพื่อสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการรายใหม่ภาคการเกษตร ในการช่วยเหลือและดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจภาคการเกษตรร่วมกัน</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p><u>เชิงปริมาณ</u></p> <p>๑) เจ้าหน้าที่ วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว ได้รับการ พัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตร ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน จำนวน ๒๕ แหล่ง</p> <p><u>เชิงคุณภาพ</u></p> <p>๑) เจ้าหน้าที่ วิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว ได้รับการ พัฒนาศักยภาพให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว</p> <p>๒) เพื่อยกระดับเกษตรกร Young Smart Farmer/Smart Farmer กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนและบุคคลทั่วไป ให้มีความรู้และพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ในภาคการเกษตร</p> <p>๓) เพื่อสร้างต้นแบบธุรกิจทางการเกษตรที่มีศักยภาพให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจภาคการเกษตรในระดับจังหวัด</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิถีใหม่ (New Normal)
	<p>๑. กิจกรรม อบรมเพิ่มทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิง เกษตร</p> <p>๒. กิจกรรมการศึกษาดูงานแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร</p> <p>๓. กิจกรรมการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร</p> <p>๔. กิจกรรมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร</p> <p>๕. กิจกรรมการติดตามการดำเนินงานโครงการ</p>
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ให้เป็น Start Up

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑. คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๒. ฝึกอบรม สร้างการรับรู้ สร้างแรงบันดาลใจ นำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ๓. ศึกษาดูงานกลุ่มธุรกิจต้นแบบ ๔. สร้างต้นแบบผู้ประกอบการรายใหม่ในภาคการเกษตร ๕. สนับสนุนปัจจัยการผลิตให้เกษตรกรต้นแบบ
งบประมาณ	๑๒,๕๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	ส่งเสริมและขยายผลเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชน
	๑. ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้และรับสมัครเข้าร่วมโครงการ ๒. ถ่ายทอดความรู้เศรษฐกิจพอเพียงและจัดทำแผนพัฒนาการผลิตทางการเกษตร ๓. สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบด้านเศรษฐกิจพอเพียง ๔. สัมมนาเชิงปฏิบัติหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ๕. ติดตามให้คำแนะนำและประเมินผล
งบประมาณ	๒๔๖,๒๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๔,๗๔๖,๒๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เจ้าหน้าที่ วิชากิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน ๑๕๐ คน ๒. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน จำนวน ๒๕ แห่ง ๓. มีผู้ประกอบการรายใหม่ภาคการเกษตร อย่างน้อยอำเภอละ ๑ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เจ้าหน้าที่ วิชากิจชุมชน เกษตรกร ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวในพื้นที่ จังหวัดอุบลได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะในการบริหารจัดการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๒. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐาน ๓. ผู้เข้าร่วมโครงการ มีความรู้ ทักษะและสามารถพัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการรายใหม่ในภาคการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในสถาบันเกษตรกร
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๔ (๔) กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ ประกอบการภาวะวิกฤตทางสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ ทำให้ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มุ่งเน้นการทำเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรให้มีผลิตภาพและผลตอบแทนที่สูงขึ้น มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม และเกษตรกรสามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย</p> <p>สหกรณ์การเกษตรและกลุ่มเกษตรกรซึ่งเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพของมวลสมาชิกและชุมชน และเป็นสถาบันเกษตรกรที่รัฐใช้เป็นกลไกในการส่งผ่านนโยบายและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ สร้างอำนาจต่อรองของเกษตรกรในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ดังนั้น นโยบายการปฏิรูปภาคเกษตรโดยการส่งเสริมการผลิต การพัฒนาสินค้า และสนับสนุนการตลาด โดยใช้หลักตลาดนำการผลิตของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงจำเป็นที่สถาบันเกษตรกรต้องได้รับการสนับสนุนและพัฒนาองค์ความรู้ในด้านพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ด้านการดำเนินธุรกิจ การขยายช่องทางและเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตร เพื่อให้การบริหารจัดการและการดำเนินธุรกิจเกษตรของสถาบันเกษตรกรทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้การผลักดันให้สถาบันเกษตรกรเข้ามามีบทบาทในการวิเคราะห์ความต้องการของตลาด ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ จะเป็นกลไกสำคัญในการเชื่อมโยงกับการวางแผนการผลิต และการจัดการผลผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ได้ตามหลักการตลาดนำการผลิต ทำให้สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน มีบทบาทดูแลส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้แก่เกษตรกร การบริหารจัดการสินค้าเกษตร การรวบรวม การจัดเก็บ การแปรรูปเพิ่มมูลค่า และการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาศักยภาพของสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งสามารถเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมในระดับชุมชนและท้องถิ่น
๕. เป้าหมาย	๑. สถาบันเกษตรกรมีศักยภาพในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต ๒. สถาบันเกษตรกรเป็นองค์กรหลักในการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร
๖. พื้นที่ดำเนินการ	สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตร
	ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการสินค้าเกษตรต้นน้ำ ดังนี้ ๑. พัฒนาฐานข้อมูลกลางศักยภาพและความต้องการสินค้าเกษตร ๒. ส่งเสริมเกษตรกรในสถาบันเกษตรกรจัดทำแผนการผลิตสินค้าเกษตร ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์ความรู้การผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ/เกษตรปลอดภัย ๔. สนับสนุนองค์ความรู้การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในสถาบันเกษตรกร ๕. สนับสนุนองค์ความรู้การผลิตปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตร (ปุ๋ย และเมล็ดพันธุ์) ๖. ส่งเสริมสถาบันเกษตรกรบริหารจัดการห่วงโซ่การผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	พัฒนาศักยภาพการรวบรวม จัดเก็บ และแปรรูป สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการสินค้าเกษตรกลางน้ำ ดังนี้ ๑. พัฒนาศักยภาพการเชื่อมโยงเครือข่ายการรวบรวม จัดเก็บ และแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ๒. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมสินค้าเกษตรแปรรูปในสถาบันเกษตรกร ๓. พัฒนาบรรจุภัณฑ์การเกษตร ๔. พัฒนาศักยภาพโลจิสติกส์สินค้าเกษตรแปรรูปในสถาบันเกษตรกร
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	พัฒนาช่องทางตลาดสินค้าเกษตรในสถาบัน ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการสินค้าเกษตรปลายน้ำ ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑. ส่งเสริมสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงการตลาดสินค้าเกษตรกับผู้ประกอบการภาครัฐ ภาคเอกชน ๒. พัฒนาสหกรณ์เป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าเกษตรออนไลน์ ๓. พัฒนางองค์ความรู้การทำตลาดในสถาบันเกษตรกร ๔. พัฒนานักการตลาดออนไลน์ในสถาบันเกษตรกร ๕. พัฒนางองค์ความรู้บริหารร้านค้าและการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตรในสถาบันเกษตรกร ๖. พัฒนางองค์ความรู้และทักษะในการเจรจาทางธุรกิจแก่สถาบันเกษตรกร
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๗๕,๐๐๐,๐๐๐ (ปีละ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐)
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. สถาบันเกษตรกรมีแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๒. สถาบันเกษตรกรมีศักยภาพในการบริหารจัดการตลาดสินค้าเกษตร
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. สถาบันเกษตรกรมีบทบาทในการบริหารจัดการห่วงโซ่การผลิตสินค้าทางเกษตรอย่างครบวงจร ๒. สถาบันเกษตรกรมีศักยภาพในการรวบรวม จัดเก็บ และส่งเสริมแปรรูปผลิตสินค้าทางการเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๓. สถาบันเกษตรกรมีศักยภาพในการบริหารจัดการช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตรของท้องถิ่นและชุมชน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการจับบังคับสัตว์จรจัดในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สัตว์จรจัดถือเป็นอีกปัญหาที่มีความสำคัญในประเทศไทยมาอย่างยาวนาน และส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง ทั้งทำให้หอนสร้างมลภาวะทางเสียง รังข้ามถนนตัดหน้ารถเสี่ยงทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน คุ้ยขยะสร้างความสกปรกซับซ้อนในพื้นที่สาธารณะส่งกลิ่นไม่พึงประสงค์ เมื่อมีสุนัขจรจัดเยอะ ปัญหาที่ตามมาคือโรคติดเชื้อต่างๆ โดยเฉพาะโรคพิษสุนัขบ้า ที่เป็นโรคจากสัตว์สู่คนที่ร้ายแรงและสามารถติดต่อไปยังสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทุกชนิด ผู้ได้รับเชื้อเมื่อแสดงอาการแล้วจะเสียชีวิตทุกราย ข้อมูลจาก Thai Rabies Net ในปี พ. ศ. ๒๕๖๒ ระบุว่าตัวอย่างจากสุนัขมีสัดส่วนผลบวกต่อโรคพิษสุนัขบ้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓ เมื่อเทียบกับตัวอย่างจากสัตว์ชนิดอื่นๆ ดังนั้นสุนัขจึงถือเป็นพาหะนำโรคไปสู่คนที่สำคัญที่สุด จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากรสุนัขและแมว ๓๒๙,๙๕๗ ตัว เป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของจำนวน ๔,๓๑๐ ตัว (ข้อมูลจากการสำรวจประชากรสัตว์ปีงบประมาณ ๒๕๖๒) และปัจจุบันจังหวัดอุบลราชธานียังพบการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าสูงสุดเป็นลำดับที่ ๕ ของประเทศ โดยในปี พ. ศ. ๒๕๖๓ มีการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า ๑๐ จุด ในพื้นที่ ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเขื่องใน พิบูลมังสาหาร ตาลชุม เขมราฐ กุดข้าวปุ้น บุณฑริก นาตาล และเดชอุดม</p> <p>ดังนั้นเพื่อช่วยลดปัญหาดังกล่าวและเพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การดำเนินโครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า ตามพระปณิธานศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี การสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และการควบคุมจำนวนประชากรสัตว์จรจัดด้วยการผ่าตัดทำหมันจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามการจับบังคับสัตว์จรจัดส่วนใหญ่เพื่อการผ่าตัดทำหมันไม่สามารถกระทำได้ด้วยวิธีการปกติ อีกทั้งยังมีความยุ่งยากและเสี่ยงอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงานมากกว่าการจับบังคับสัตว์ที่มีเจ้าของ ประกอบกับจังหวัดอุบลราชธานีมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๒๓๘ แห่ง แต่เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญในการจับบังคับสัตว์ยังขาดแคลนและยังไม่ได้กระจายตัวอยู่ในหลายพื้นที่ ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานในด้านการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และการควบคุมประชากรสัตว์จรจัดมีประสิทธิภาพและครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และทักษะในการจับบังคับสุนัขและแมวจรจัดให้แก่เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ รวมถึงเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้มีทักษะการจับบังคับสัตว์จรจัดอย่างถูกวิธีและเป็นไป</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรของกรมปศุสัตว์ และบุคลากรท้องถิ่นให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องโรคพิษสุนัขบ้าและการจับบังคับสัตว์จรจัดอย่างถูกวิธี</p> <p>๒. เพื่อให้สุนัขและแมวจรจัดได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าและผ่าตัดทำหมันอย่างถูกวิธีและครอบคลุมในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๓. เพื่อลดจำนวนประชากรสุนัขและแมวจรจัดที่เป็นพาหะสำคัญของโรคพิษสุนัขบ้า</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ๒๖๓ ราย แบ่งเป็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปศุสัตว์อำเภอ ๒๕ ราย - บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๓๘ ราย <p>๒. จำนวนสุนัขและแมวที่ไม่มีเจ้าของและสามารถจับบังคับได้จำนวน ๗๐๐ ตัว</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑. อบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้าและการจับบังคับสัตว์จรจัดเพื่อผ่าตัดทำหมันและฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าในสุนัขและแมว</p> <p>๒. สาธิตวิธีการยิงยาสลบพร้อมลงมือปฏิบัติ</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>๑. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒. สำนักงานปศุสัตว์อำเภอทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี</p>
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๒๖๔,๘๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	<p>๑. สุนัขและแมวจรจัดถูกจับบังคับอย่างถูกวิธีจำนวน ๗๐๐ ตัว</p> <p>๒. บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้และมีทักษะในการทำงานจำนวน ๒๖๓ ราย</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. บุคลากรของกรมปศุสัตว์ และบุคลากรท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องโรคพิษสุนัขบ้าและการจับบังคับสัตว์จรจัดอย่างถูกวิธี</p> <p>๒. สุนัขและแมวจรจัดถูกจับบังคับอย่างถูกวิธี</p> <p>๓. จำนวนประชากรสุนัขและแมวจรจัดที่เป็นพาหะสำคัญของโรคพิษสุนัขบ้ามีจำนวนลดลง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ชุมชน
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีความเหมาะสมในการทำอาชีพการปศุสัตว์ โดยเกษตรกรส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงโคเนื้อ จากข้อมูลศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกรมปศุสัตว์ ปี พ.ศ.๒๕๖๔ จังหวัดอุบลราชธานีมีเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน ๑๑๗,๕๐๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๔๓ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ทั้งหมดในจังหวัดอุบลราชธานี และมีจำนวนโคเนื้อ ๕๐๙,๑๔๗ ตัว อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบสัดส่วนโคเนื้อ กับจำนวนโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ชนิดโค - กระบือ โดยปัจจุบันมีจำนวน ๓๓ แห่ง แบ่งเป็นโรงฆ่า โค-กระบือจำนวน ๒๓ แห่ง และโรงฆ่าโค - กระบือสุกร จำนวน ๑๐ แห่ง มีกำลังกำลังผลิตสูงสุด ๑๑๘ ตัว/วัน พบว่าจังหวัดอุบลราชธานีมีจำนวน โรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานไม่สอดคล้องกับการผลิตโคเนื้อในจังหวัด อีกทั้งนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้ความสำคัญ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน และมีความปลอดภัย โดยเฉพาะการบริโภคสินค้าปศุสัตว์ประเภทเนื้อสัตว์ จะต้องมีความสด สะอาด ปลอดภัย ปราศจากโรคและสารตกค้าง โรงฆ่าสัตว์จึงเป็นแหล่งผลิตเนื้อสัตว์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อคุณภาพ และความปลอดภัยเนื้อสัตว์ ซึ่งการพัฒนา โรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานจะเป็นการควบคุมคุณภาพกระบวนการผลิตเนื้อสัตว์ และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้ได้มาตรฐานสร้างความปลอดภัยอาหาร และคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนผู้บริโภคเนื้อสัตว์ต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาและยกระดับการฆ่าสัตว์ในชุมชน ให้มีมาตรฐาน ประชาชนได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัย</p> <p>๒. เพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้สนใจประกอบกิจการฆ่าสัตว์ได้ศึกษาเรียนรู้</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มีโรงฆ่าสัตว์ในชุมชนที่ได้มาตรฐาน มีใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์เพิ่มขึ้น ๑ แห่ง เพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้สนใจประกอบกิจการฆ่าสัตว์ได้ศึกษาและเรียนรู้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก :	<p>พัฒนาโรงฆ่าสัตว์ในชุมชน</p> <p>๑. คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์จำนวน ๑ แห่ง</p> <p>๒. สนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้าง หรือปรับปรุงโรงฆ่าสัตว์ให้ได้ตามมาตรฐาน และให้คำแนะนำในการดำเนินการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในโรงฆ่าสัตว์
งบประมาณ :	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ:	นายอภิชาติ ภาะวัง หัวหน้ากลุ่มพัฒนาคุณภาพสินค้าปศุสัตว์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	มีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์เพิ่มขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ชุมชนมีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน ประชาชนได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่มีคุณภาพ สะอาดและปลอดภัย</p> <p>๒. มีโรงฆ่าสัตว์ที่บริหารงานโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บริการผู้ประกอบการฆ่าสัตว์ได้ใช้บริการโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน</p> <p>๓. มีแหล่งศึกษาเรียนรู้สำหรับผู้สนใจประกอบกิจการฆ่าสัตว์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์เกษตรเพื่อลดการสูญเสีย (สินค้าข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี)
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ในระยะเวลาที่ผ่านมา ไม่มีการจัดทำข้อมูลการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานสินค้าเกษตรในระดับจังหวัดมากนัก หรือมีแต่ไม่มีความต่อเนื่อง ทำให้ไม่มีฐาน (Baseline) ในการนำมาใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในจังหวัด เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขัน ด้านโลจิสติกส์เกษตรระดับพื้นที่/จังหวัด และภูมิภาค (กลุ่มจังหวัด) ได้</p>
๔. วัตถุประสงค์โครงการ	<p>๑) จัดทำต้นทุนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานของข้าวหอมมะลิ และมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อนำไปสู่การสร้างฐาน (Baseline) การประเมินประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>๒) จัดทำแนวทางการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลัง เพื่อลดการสูญเสียและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี</p>
๕. เป้าหมาย	เกษตรกร สถาบันเกษตรกร (กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชน) และสถานประกอบการที่ทำธุรกิจรวบรวมข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกรผู้ปลูกข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังและสถาบันเกษตรกรที่ทำธุรกิจรวบรวม และสถานประกอบการที่รับซื้อผลผลิต ที่กระจายอยู่ในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑) สำรวจและจัดเก็บข้อมูลการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังของกลุ่มเป้าหมายตลอดโซ่อุปทานในระดับพื้นที่/จังหวัดเป้าหมาย ครอบคลุม ๓ มิติ ได้แก่ มิติต้นทุน (ต้นทุนการรวบรวม คัดแยก/คัดเกรด/บรรจุภัณฑ์ ขนส่ง คลังสินค้า/การจัดการสินค้าคงคลัง ฯลฯ) มิติเวลา (ระยะเวลาขนส่ง ระยะเวลาจัดเก็บสินค้า ฯลฯ) และมิติความน่าเชื่อถือ (อัตราความสูญเสียระหว่างการรวบรวม กระจายและขนส่ง และถูกตีกลับ ฯลฯ)</p> <p>๒) วิเคราะห์ข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังที่ได้จากการสำรวจและจัดเก็บ มาประมวลผล</p> <p>๓) จัดทำแนวทางการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลัง เพื่อลดการสูญเสียและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	จัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังในจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ข้าวหอมมะลิ ดำเนินการในปี ๒๕๖๖ มันสำปะหลัง ดำเนินการในปี ๒๕๖๘
๑๐. งบประมาณ	๒๐๐,๐๐๐ บาท (สินค้าละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท)
๑๑. ผลผลิต (Output)	รายงานข้อมูลการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทาน (เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ) ของข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลัง จำนวน ๒ สินค้า ที่สามารถนำมาใช้ในการกำหนดเป็นฐาน (Baseline) ในการประเมินประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวหอมมะลิและมันสำปะหลังของเกษตรกรสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการเกษตร ในจังหวัดอุบลราชธานี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	หน่วยงานภาครัฐ เกษตรกร และภาคเอกชน/ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร และสถาบันการศึกษา นำข้อมูลการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวและมันสำปะหลังไปใช้ในการกำหนดแนวทาง หรือวางแผน หรือสนับสนุนการตัดสินใจ เพื่อลดการสูญเสียและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ข้าวและ มันสำปะหลัง หรือนำไปปรับใช้ในการดำเนินการในสินค้าเกษตรที่สำคัญอื่น ๆ อันนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ในระดับพื้นที่/จังหวัด /ภูมิภาค (กลุ่มจังหวัด)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาเกษตรกรสู่เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)
๒. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมให้เกิดผู้ให้บริการด้านการจัดการเกษตรสมัยใหม่อย่างครบวงจร
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ภาคการเกษตรของประเทศไทยมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ แต่ปัจจุบัน ภาคการเกษตรของไทยต้องเผชิญปัญหาและความท้าทายนานัปการ เช่น การขาดความรู้ของเกษตรกร ผลผลิตล้นตลาด ต้นทุนการผลิตสูง การขาดแคลนน้ำสลั้กับปัญหาทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม เนื่องจากการใช้สารเคมีในภาคเกษตร และการเติบโตของเมือง ปัญหาการแทรกแซงราคาสินค้าเกษตร การเปลี่ยนแปลงสัดส่วนโครงสร้างประชากรที่กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และความท้าทายจากภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การกีดกันทางการค้าที่รุนแรงขึ้น การเปิดเสรีการค้าสินค้าเกษตร ปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้นส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขัน ความยากจนของเกษตรกรรายย่อยและนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ในที่สุด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้มีนโยบายปฏิรูปการเกษตรของประเทศไทย เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประเทศ ที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในด้านการพัฒนา ทั้งประโยชน์ในการบริหารจัดการด้านการเกษตรและประโยชน์เพื่อเกษตรกรที่จะได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีคุณภาพชีวิต ที่ดีต่อไป กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดการพัฒนาเกษตรกรสู่การเป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) เพื่อให้เกษตรกรทุกคนได้รับการพัฒนาเป็นเกษตรกรที่มีความพร้อมรับกับสถานการณ์ด้านการเกษตรที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งหวังให้เกษตรกรมีความพร้อม มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพการเกษตร จนเป็นเกษตรกรมืออาชีพที่เป็นผู้นำทางการเกษตรในท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในทุกกระดับ และดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนทำให้ชุมชนเติบโตทางเศรษฐกิจจากฐานการเกษตรได้ จังหวัดอุบลราชธานี จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer ขึ้น</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ทดแทนเกษตรกรที่มีอายุมากขึ้นและมีจำนวนลดลง</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรรุ่นใหม่ให้สามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	การบริหารจัดการ และการตลาดสินค้าเกษตรได้อย่างผู้ประกอบการ เกษตรกร ๓. เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ Smart Farmer จำนวน ๒,๕๐๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. กิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพเกษตรกร ๒. กิจกรรมการศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์ ๓. กิจกรรมการสนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบเพื่อการเรียนรู้ ๔. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๑ ปี (ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖)
๑๐. งบประมาณ	งบประมาณ ๔,๘๕๖,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ เป็น Smart Farmer สามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดสินค้าเกษตรได้อย่างผู้ประกอบการเกษตร จำนวน ๒,๕๐๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	มีเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ เป็น Smart Farmer จำนวน ๒,๕๐๐ ราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	จัดตั้งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง (สหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกร) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการยางพารา
๒. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร
๓. หลักการและเหตุผล	<p>- เนื่องจากยางพาราเป็นพืชที่เก็บเกี่ยวผลผลิตอย่างต่อเนื่องทั้งปี จึงประสบปัญหาในด้านการจัดการผลผลิตให้มีราคาที่มีเสถียรภาพ ซึ่งการจัดการ เรื่องราคายางพาราในท้องถิ่นต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่จะดำเนินการของเกษตรกรเอง หากต้องการรักษาเสถียรภาพ ด้านราคาในท้องถิ่นให้ยั่งยืนต้องดำเนินการในการเสริมสร้างและพัฒนา กลุ่มเกษตรกรให้เข้มแข็ง เพื่อที่จะให้กลุ่มเกษตรกรช่วยเหลือสมาชิกตัวเองต่อไป แต่ในสภาพปัจจุบัน การรวมกลุ่มกลุ่มเกษตรกรที่มีวัตถุประสงค์ในการ ดำเนินธุรกิจด้านยางพารายังประสบปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และเงินทุนหมุนเวียนในการซื้อขายยางพารา ดังนั้น หากทางการยางแห่งประเทศไทย สามารถสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และเงินทุนหมุนเวียนในการบริหารจัดการ การตลาด และ จะส่งผลให้ราคายางพาราในท้องถิ่นมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจการยางแห่งประเทศไทยที่ต้องการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตชาวเกษตรกรสวนยาง สร้างความเข้มแข็ง ความมั่นคงอย่างยั่งยืนให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง จึงจำเป็นต้องจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง เหล่านี้ให้เป็นนิติบุคคล เพื่อรองรับการช่วยเหลือ สนับสนุนจากภาครัฐ</p> <p>- การแปรรูปน้ำยางดิบเป็นยางแผ่น เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มและยังเป็นการขยายระยะเวลาในการขายผลผลิตออกไป ในภาวะที่ราคามีความผันผวน ทาง กยท. มีแนวคิดนำร่องที่จะแปรรูปน้ำยางไปเป็นยางแผ่นดิบให้กับเกษตรกรที่สนใจเข้าร่วมโครงการ ซึ่งจากเบื้องต้นมีการสำรวจพบว่า มีเกษตรกรจำนวนหนึ่งที่อยากจะแปรรูป จึงได้เสนอให้มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อรองรับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ใช้ในการผลิตยางแผ่น ดังกล่าวต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบการกิจการยาง</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพารา</p> <p>๓. เพื่อส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา</p> <p>๔. เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จัดตั้งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางให้ได้ปีละ ๑ สถาบัน (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอโขงเจียม อำเภอเขมราฐ อำเภอนาตาล อำเภอโพธิ์ไทร และ อำเภอศรีเมืองใหม่

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. กิจกรรมหลัก	จัดตั้งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง(สหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกร)
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	จำนวน - บาท
ผู้รับผิดชอบ	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ระยะเวลา ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	จำนวน - บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	จัดตั้งสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางได้ตามเป้าหมาย ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ปีละ ๑ สถาบัน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ได้ปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ๒. เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพารา ๓. มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา ๔. สถาบันเกษตรกรได้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ศูนย์การเกษตรครบวงจรไบโออีโคโนมี Agricultural Training bio-economy Center
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรมูลค่าสูง เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามที่รัฐบาล และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีนโยบายขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ที่มีมาตรฐานตามตลาดต้องการ ตามหลักตลาดนำการผลิต ให้ได้ ๑ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๖๔ พร้อมมีแผนระบุในสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดให้จ.อุบลราชธานี เป็นแหล่งผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจให้ประเทศไทยพร้อมสู่การเป็น BIO HUB OF ASIA ในปี ๒๕๗๐ โดยมีการนำวัตถุดิบพืชผลทางการเกษตร อาทิ ข้าว อ้อย มัน พืชผัก สมุนไพร ที่มีศักยภาพในพื้นที่โดยเฉพาะการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ที่สามารถมีศักยภาพในการแปรรูปไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น ยา ส่วนประกอบอาหารออร์แกนิก เครื่องสำอาง อาหารผู้สูงอายุ เป็นต้น</p> <p>ทั้งนี้เพื่อรองรับการให้บริการ การอบรม แลกเปลี่ยน และการทดสอบให้กับเกษตรกร ผู้ประกอบการ และคณาจารย์นักศึกษา ได้ครบวงจร และเป็นการให้บริการแบบ One stop service ทันสมัย เป็นศูนย์การเรียนรู้มีชีวิต จึงเห็นว่าตามนโยบายการจัดตั้งศูนย์ AIC ที่มีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นที่ตั้งศูนย์ฯ จึงขออนุมัติโครงการนี้ เพื่อพัฒนาต่อยอดจากพื้นที่เดิมให้เกิดประสิทธิภาพ และประโยชน์ต่อพื้นที่สูงสุด เชื่อมโยงกลไกทำงานแบบประชารัฐ</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อสร้างแหล่งอบรมเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ เรื่องการเกษตร และเกษตรอินทรีย์สู่อุตสาหกรรมชีวภาพครบวงจร (Training Hub) ให้กับเกษตรกร นักศึกษา และผู้ประกอบการที่ต้องการนำผลผลิตการเกษตรแปรรูปขั้นสูง มาทดสอบ อบรม เรียนรู้ วิจัย และจำหน่าย</p> <p>๒) เพื่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ครบวงจรอย่างสร้างสรรค์ในพื้นที่มหาวิทยาลัย ที่เชื่อมต่อกับแหล่งน้ำทะเลสาบร่องก้อ โรงแรมยูเพรส โรงพยาบาลโรงงานต้นแบบ ส่งเสริมให้เกิดสังคมสุขภาพ และชุมชนในมหาวิทยาลัย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. เป้าหมาย	<p>๑) เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การพัฒนาตามบริบทในพื้นที่ ที่ใช้เศรษฐกิจเกษตรกรรม ยกกระต๊อบเกษตรอินทรีย์อุตสาหกรรมชีวภาพ</p> <p>๒) สร้างรายได้ให้กับคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน</p>
๖. พื้นที่ดำเนินการ	ศูนย์ไร่ฝัก คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๒,๐๐๐ ไร่
๗. กิจกรรมหลัก	<p><u>กิจกรรมที่ ๑</u> ปรับปรุงพื้นที่สร้างแปลงสาธิตการเกษตรครบวงจร พัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้ และสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรชีวภาพ ได้แก่</p> <p>๑.๑ ปรับปรุงอาคารเดิมให้เป็นศูนย์รับบริการ จัดนิทรรศการ ห้องชมวิดิทัศน์ที่ทันสมัย พิพิธภัณฑ์เครื่องจักรกลการเกษตรยุคเดิมจนถึงปัจจุบัน</p> <p>๑.๒ สร้างโรงปุ๋ยหมักเติมอากาศ เพื่อเป็นจุดสาธิต และผลิตปัจจัยการผลิตส่งเสริมพืชในแปลงสาธิต</p> <p>๑.๓ วางระบบน้ำครบวงจร เพื่อดูแลรักษาพื้นที่เกษตร</p> <p>๑.๔ ปรับปรุงถนนภายในศูนย์ เพื่อรองรับการเข้าเยี่ยมชมของทุกหน่วยงานในอนาคต</p> <p><u>กิจกรรมที่ ๒</u> จัดกิจกรรม MOU กับภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนา และเกิดกิจกรรมต่อเนื่องทั้งปี สร้างการรับรู้ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่น่าเสนอภาพรวมในการเชื่อมโยงในมหาวิทยาลัยทั้งระบบ</p> <p><u>กิจกรรมที่ ๓</u> จัดหน่วยงานในการรับซื้อผลผลิตภายในศูนย์ เพื่อสร้างระบบตลาดนำการผลิต</p>
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี</p> <p>คณะศิลปะประยุกต์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี</p> <p>สภาอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สมาคมการค้าเกษตรอินทรีย์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>ตอนล่าง ๒</p> <p>บริษัท อูบล ไปโอ เอทานอล จำกัด (มหาชน)</p>
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๐๐ ล้านบาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	จังหวัดอุบลราชธานี มีศูนย์การเกษตรครบวงจรไปโออีโคโนมี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นแหล่งเรียนรู้การเกษตรครบวงจรครบมิติ เกษตรที่เหมาะสมในอีสาน ๒ เกษตรอุตสาหกรรม เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒) เป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับมหาวิทยาลัย เนื่องจากการทำงานร่วมกับภาคตลาดผ่านสมาคมการค้าเกษตรอินทรีย์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒</p> <p>๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร เชื่อมโยงกับโรงแรมยูเพรส และส่วนอื่น ๆ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาศักยภาพแก่เกษตรกรรุ่นใหม่ด้านการแปรรูปอาหารด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และส่งเสริมการตลาดผู้ประกอบการรายใหม่
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรมูลค่าสูง เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่มีการแปรรูปอาหารประเภทเนื้อสัตว์ รวมไปถึงปลาน้ำจืด เป็นจำนวนมาก โดยมีการแปรรูปเป็นอาหารพื้นถิ่นที่มีชื่อเสียง เช่น หมูยอ ไส้กรอก ปลาร้า ปลาสาม แหนม เป็นต้น อย่างไรก็ตามการแปรรูปดังกล่าวส่วนใหญ่ยังเป็นการแปรรูปขั้นต้น กล่าวคือผลิตภัณฑ์ยังไม่มีหลากหลายเพียงพอ รวมถึงยังไม่มีมาตรฐานที่ดีพอ ยิ่งไปกว่านั้น ผลิตภัณฑ์แปรรูปส่วนใหญ่ยังขาดนวัตกรรม หรือการสร้างคุณค่าโดดเด่น จึงส่งผลให้ไม่สามารถขยายตลาด หรือเพิ่มมูลค่าได้มากนัก</p> <p>สาเหตุประการหนึ่งของข้อจำกัดดังกล่าวคือเกษตรกร วิชาหกิจผู้ประกอบการ SMEs หรือ Startup ยังไม่มีองค์ความรู้ที่มากพอ ที่จะยกระดับผลิตภัณฑ์หรือสร้างนวัตกรรมการแปรรูปอาหารได้ ดังนั้นโครงการอุทยาน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จึงเสนอโครงการนี้ เพื่อส่งเสริมการนำเอาเทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัย ด้านการแปรรูปเนื้อสัตว์ รวมถึงการเพิ่มมูลค่า (value added) ผลิตภัณฑ์โดยการใช้สารสกัดสมุนไพรซึ่งเป็นผลผลิตจากท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนผสมในผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ซึ่งจะเป็นการยกระดับอุตสาหกรรมพืชสมุนไพรไปพร้อมกัน และถ่ายทอดสู่กลุ่มเป้าหมาย โดยจะเชื่อมโยงกับอาคาร Pilot Plant ซึ่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้รับงบประมาณในการก่อสร้างมาแล้ว ซึ่งผู้เข้าร่วมโครงการสามารถใช้เครื่องมือ เครื่องจักรของ Pilot Plant ในการผลิต และสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าเบื้องต้นได้</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ให้แก่เกษตรกร วิชาหกิจผู้ประกอบการ SMEs ๒. สร้าง SMEs หรือ Startup ใหม่ที่เกิดจากการแปรรูปอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ๓. ยกระดับผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารประเภทเนื้อสัตว์สู่ตลาดสากล ๔. สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ๕. สร้างมูลค่าเพิ่มแก่สมุนไพรท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์อาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนฟาร์มเห็ดครบวงจร อย่างน้อย ๕ ฟาร์ม ๒. มีผู้ได้รับการอบรมเรื่องเทคโนโลยีเกี่ยวกับทำฟาร์มเห็ดอย่างน้อย ๒๐๐ คนจากทุกอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี ๓. มีฟาร์มเห็ดครบวงจรที่เป็นต้นแบบ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างน้อย ๓ แห่ง
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	พัฒนาองค์ความรู้ด้านการแปรรูปอาหาร และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์เพื่อผลักดันสู่ตลาดสมัยใหม่
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	อบรมเชิงวิชาการด้านความปลอดภัยในการผลิตอาหาร และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
งบประมาณ	๕,๕๓๕,๐๐๐.- บาท
ผู้รับผิดชอบ	รศ.ดร. ขวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชน
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	อบรมเชิงปฏิบัติการด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เครื่องมือ และเครื่องจักรเพื่อสร้างนวัตกรรมการแปรรูปอาหาร ที่สามารถเพิ่มมูลค่า (value added) และการตลาด การวิเคราะห์ธุรกิจสมัยใหม่ มุ่งเน้นธุรกิจอาหารแปรรูปจากเนื้อสัตว์
งบประมาณ	๖,๔๕๕,๐๐๐.- บาท
ผู้รับผิดชอบ	รศ.ดร. ขวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชน
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการอบรมเชิงปฏิบัติการในการผลิต และพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์
งบประมาณ	๘,๐๑๐,๐๐๐.- บาท
ผู้รับผิดชอบ	รศ.ดร. ขวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชน
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการอุทยานวิทยาศาสตร์ ม. อุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.- บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกร วิสาหกิจ SMEs และ Startup หรือผู้สนใจทั่วไป เข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ราย ๒. สร้างผู้ประกอบการใหม่จำนวน ๕๐ ราย ๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน ๑๐๐ ผลิตภัณฑ์
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกร วิสาหกิจ SMEs Startup หรือผู้ประกอบการทั่วไปที่เข้าโครงการ มีความสามารถทางการแข่งขันสูงขึ้น ๒. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ที่เข้าโครงการ ได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การจัดตั้งศูนย์พัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหารสำหรับการจัดการโลจิสติกส์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรมูลค่าสูง เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยได้ปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกันกับประเทศอื่น ๆ โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีในการผลิตภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิวัฒนาการภาคอุตสาหกรรมของไทยในปัจจุบันที่เรียกว่า ไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand ๔.๐) การปรับตัวสามารถแบ่งได้เป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้</p> <p>(๑) First S-curve ซึ่งเป็นการต่อยอดอุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การแปรรูปอาหาร เกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และการใช้ปัจจัยผลิต</p> <p>(๒) New S-curve ที่มีการเพิ่มเติม ๕ อุตสาหกรรมอนาคต ประกอบด้วย เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ หุ่นยนต์ การบินและโลจิสติกส์ การแพทย์ครบวงจร และดิจิทัล เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยี สำหรับเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ</p> <p>(๓) ๒nd Wave S-curve ประกอบด้วย เครื่องหนัง ไม้แปรรูป ปูนซีเมนต์ ปิโตรเคมีและพลาสติก แก้วและกระจก โลหะ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อัญมณีและเครื่องประดับ และเซรามิก กลุ่มอุตสาหกรรมเหล่านี้จะได้รับการปฏิรูปใหม่เพื่อการเติบโตในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมได้เริ่มใช้ AI และหุ่นยนต์ร่วมในการปรับตัวเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงข้างต้น</p> <p>สืบเนื่องจากทิศทางการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวรัฐบาลได้จัดทำ “ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และมีการกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันในการผลิตและบริการที่หลากหลาย บนฐานของ การเทคโนโลยีสมัยใหม่ และนวัตกรรม มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทย เป็นคนคุณภาพ ที่มีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>อุตสาหกรรมอาหารเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายและมีความสำคัญในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เนื่องจากอุตสาหกรรมอาหารและการเกษตรเป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ตลอดจนอยู่ในวิถีชีวิตของคนไทยมาโดยตลอด ดังนั้นการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารในยุคปัจจุบันจึงเป็นการต่อยอดจากบริบทและพื้นฐานที่เข้มแข็งประเทศไทย แนวโน้มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปได้มีแนวทางสู่อาหารฟังก์ชัน (functional foods) ซึ่งเป็นอาหารที่มีการเพิ่มสารที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพจากคุณค่าทางโภชนาการเดิมของอาหารที่มีอยู่ เพื่อชะลอการเกิดโรคและหรือการบำบัดและรักษา ดังตัวอย่างเช่น ขนมขบเคี้ยวผสมผักและผลไม้ (ผักและผลไม้อบแห้งอบกรอบ สแน็กบาร์) และเครื่องดื่มผสมสารสกัดจากธรรมชาติหรือวิตามิน อาหารฟังก์ชันที่มีส่วนผสมของวัตถุดิบจากพื้นถิ่นของประเทศไทย โดยเฉพาะผักและผลไม้พื้นบ้าน เช่น ผักต้ว ซึ่งมีรสเปรี้ยวอมฝาดหรือผักข้าว (gac fruit) ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคเนื่องจากมีคุณค่าทางอาหารที่สูงโดยเฉพาะมีส่วนประกอบที่มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระซึ่งช่วยชะลอการเปลี่ยนแปลงของสุขภาพในหลายด้าน</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>จากข้อมูลที่น่าเสนอข้างต้นทำให้เห็นได้ว่าอาหารฟังก์ชันจัดเป็นสินค้าเกษตรหนึ่งที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการจัดจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศโดยเฉพาะในตลาดของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ (health-oriented consumers) “ดังนั้นการใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นเป็นส่วนประกอบของอาหารฟังก์ชันจึงเป็นการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น” ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๓) การเกษตร อย่างไรก็ตามผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปซึ่งสินค้าเกษตรจัดว่าเป็นสินค้าที่มีการเสื่อมเสียได้ง่าย (highly perishable commodities) จึงมีความจำเป็นต้องได้รับการจัดการภายหลังกระบวนการผลิตอย่างเหมาะสมเพื่อชะลอการเปลี่ยนแปลงคุณภาพและการเสื่อมเสียที่มีสาเหตุจากปัจจัยหลายประการ เช่น การแตกหักเสียหายระหว่างขนส่ง การกัดแทะโดยสัตว์แมลง หรือการเกิดปฏิกิริยาระหว่างสิ่งแวดล้อม (อุณหภูมิการเก็บรักษา แสงแดด และความชื้นในอากาศ)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่เป้าหมาย	<p>การบรรจุภัณฑ์อาหาร (food packaging) เป็นกระบวนการจัดการหลังการผลิตหนึ่งที่ได้ชะลอการเสื่อมเสียและการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ โดยการสร้างปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างบรรจุภัณฑ์และสินค้าที่บรรจุในบรรจุภัณฑ์ ทั้งนี้การสร้างปฏิสัมพันธ์ทำหน้าที่ในการควบคุมการเปลี่ยนแปลงคุณภาพ เช่น วัสดุหูดอกซิเจนทำหน้าที่กำจัดแก๊สออกซิเจนในบรรจุภัณฑ์ทำให้ลดการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันระหว่างอาหารกับแก๊สออกซิเจนส่งผลให้สินค้ามีความสดใหม่ไม่มีกลิ่นเหม็นหืน หรือวัสดุดูดความชื้นจะทำให้การกำจัดความชื้นส่งผลให้สินค้ามีความกรอบและสีสัมผัสสวยงามเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค อย่างไรก็ตามการมีปฏิสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับอาหารแต่ละชนิดต้องมีการทดสอบบรรจุภัณฑ์ให้เหมาะสมเพื่อการจัดการโลจิสติกส์ที่มีคุณภาพ ปัจจุบันยังไม่มีศูนย์พัฒนาเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหาร โดยเฉพาะการทดสอบบรรจุภัณฑ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ หรือ กลุ่มจังหวัดอื่น ๆ (ปัจจุบันมีเพียงในกรุงเทพฯ คือ ศูนย์บรรจุหีบห่อไทย) ดังนั้นการจัดตั้งศูนย์พัฒนาและทดสอบบรรจุภัณฑ์อาหารจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของกลุ่มจังหวัดฯ ที่จะคงไว้ซึ่งมูลค่าทางอาหาร คุณภาพและศักยภาพในการแข่งขันและสร้างมูลค่าให้กับ การเกษตรและเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป</p>
๗. กิจกรรมหลัก	<p>ทั้งนี้สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ดำเนินการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหารและเทคโนโลยีการอาหาร อันเป็นส่วนสำคัญในกิจกรรมโลจิสติกส์สินค้าอาหารแปรรูป จึงมีความพร้อมด้านบุคลากรและเครื่องมือบางส่วนในการดำเนินงานจัดตั้งศูนย์ฯ อย่างไรก็ตามเครื่องมือด้านเทคโนโลยีการบรรจุและชุดทดสอบอีกหลายประการที่จำเป็นสำหรับการพัฒนา ทดสอบและถ่ายทอดให้ผู้ประกอบการยังไม่มีในขณะนี้ โดยเฉพาะเครื่องมือวิเคราะห์และทดสอบขั้นสูง ดังนั้นจึงได้พัฒนาโครงการเพื่อนำเสนออันจะยังประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดต่อไป</p>
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การจัดตั้งศูนย์พัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหาร สำหรับการจัดการโลจิสติกส์
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานีและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ หอการค้าจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ สมาพันธ์ SMEs ของกลุ่มจังหวัด
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การให้บริการการพัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหารให้กับผู้ประกอบการอาหารแปรรูป
งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานีและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ หอการค้าจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ สมาพันธ์ SMEs ของกลุ่มจังหวัด
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การติดตามการพัฒนาบรรจุภัณฑ์อาหารของผู้ประกอบการอาหารแปรรูปที่รับบริการจากศูนย์ฯ
งบประมาณ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานีและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ หอการค้าจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ สมาพันธ์ SMEs ของกลุ่มจังหวัด
๘. หน่วยดำเนินงาน	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๑,๕๐๐,๐๐๐.- บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	ศูนย์พัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์อาหาร ซึ่งมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ครอบคลุมในการทดสอบที่จำเป็นโดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนแก๊สของบรรจุภัณฑ์ ความแข็งแรงของกระดาษและกล่องกระดาษลูกฟูก ความแข็งแรงของรอยปิดผนึกบรรจุภัณฑ์ การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ เคมีและจุลชีววิทยาของอาหาร ระบบการบรรจุภัณฑ์อัตโนมัติ และการทดสอบสภาวะจำลองในกระบวนการโลจิสติกส์ การขนส่งและจัดเก็บบรรจุภัณฑ์อาหาร
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ผู้ประกอบการสามารถลดการเสื่อมเสียและสร้างรายได้/มูลค่าของผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปจากการปรับเปลี่ยนและใช้บรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ตฟาร์มเพื่อสร้างเกษตรกรอินทรีย์อัจฉริยะ
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ เพื่อผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ภาคเกษตรเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย การพัฒนาภาคเกษตรมีความท้าทายหลายด้าน ทั้งการพัฒนาศักยภาพการผลิต การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าและการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจนการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ทำให้มีความจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่ไปกับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมและภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร จึงควรมีแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีการเกษตร แหล่งอบรมบ่มเพาะ ภูมิปัญญาและนวัตกรรมเพื่อให้เกษตรกรสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้พัฒนาต่อยอดให้เกิดประโยชน์ต่อการทำการเกษตรและการแปรรูป ส่งผลให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตรได้ โดยในระดับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มอบนโยบายให้มีการจัดตั้ง “ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม” ประจำจังหวัดขึ้น เพื่อเป็นหน่วยงานกลางในการประสานกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรในพื้นที่เพื่อนำไปพัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไป</p> <p>มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในฐานะหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมจังหวัดอุบลราชธานี เล็งเห็นความสำคัญในการดำเนินการขับเคลื่อนศูนย์ฯ ให้มีผลการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม จึงได้จัดเตรียมความพร้อมในการดำเนินโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ตฟาร์มเพื่อสร้างเกษตรกรอินทรีย์อัจฉริยะ โดยได้เตรียมพื้นที่ศูนย์เรียนรู้ฟาร์มอินทรีย์อัจฉริยะมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๑๓๐ ไร่ ดังแสดงในภาพที่ ๑ ซึ่งจะจัดเป็นสถานที่ในการฝึกอบรมภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยการปฏิบัติจะจัดสรรพื้นที่ให้แก่ผู้เข้าอบรมเป็นสัดส่วนภายในฟาร์มให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมปฏิบัติการปลูกพืชผักจริง โดยใช้พืชผักที่เป็นที่นิยมในการบริโภค เช่น ผักบุ้ง ผักสลัดพันธุ์ต่าง ๆ ผักกวางตุ้ง เป็นต้น ซึ่งเมื่อผู้ร่วมอบรมทำการเพาะปลูกและดูแลแปลงผักของตนเอง จนกระทั่งโต</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>พอที่จะเก็บได้ มหาวิทยาลัยก็จะให้ผู้ร่วมโครงการจัดเก็บผักของตนเอง เพื่อนำกลับไปบริโภคหรือจำหน่ายในแก่ผู้ประกอบการ บุคลากรของ มหาวิทยาลัย ซึ่งผลผลิตที่ได้สามารถแปลงเป็นรายได้ให้กับผู้ร่วมโครงการได้ทันทีโดยราคาหรือจำนวนรายได้ขึ้นกับปริมาณและชนิดของผลผลิตของแต่ละคน นอกจากนี้ ในระยะยาวเมื่อเกษตรกร ที่ร่วมโครงการมีศักยภาพสูงขึ้น สามารถนำความรู้และอุปกรณ์ที่ได้จากโครงการไปประกอบเป็นอาชีพหลักและขยายผลต่อไปสู่การเป็นเกษตรกรอัจฉริยะ การเป็นผู้ประกอบการอัจฉริยะ ช่วยพัฒนาประเทศชาติต่อไปได้ ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ</p> <p>สภาพปัญหา / ความต้องการ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาคเกษตร เป็นภาคการผลิตที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ไทย ปัจจุบันยังมีปัญหาในการพัฒนาภาคเกษตรในหลายด้านทั้งด้าน กายภาพ โครงสร้างพื้นฐาน องค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสม - การยกระดับภาคเกษตร โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่ เกษตรกรทั่วไป ผู้ประกอบการด้านการเกษตร ให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการต้นทางคือการผลิต - มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีความพร้อมด้านองค์ความรู้ บุคลากร และอาคารสถานที่ที่สามารถรองรับการดำเนินการดังกล่าวได้ จึงเสนอโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ตฟาร์ม เพื่อสร้างเกษตรกรอัจฉริยะในพื้นที่จะหวัดอุบลราชธานี รองรับ การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการเกษตรในพื้นที่ต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑) เพื่ออบรมและฝึกทักษะการทำเกษตรอินทรีย์ระบบสมาร์ตฟาร์ม ให้แก่เกษตรกรรุ่นใหม่และเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ๒) เพื่อยกระดับเกษตรกรรุ่นใหม่และเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ด้านการเกษตร ๓) เพื่อสร้างอาชีพ และรายได้เพิ่มให้แก่กลุ่มเป้าหมาย
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรรุ่นใหม่ เกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดอุบลราชธานี
๖. พื้นที่ดำเนินการ	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<p>การจัดทำแผนกิจกรรมการฝึกอบรม การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ประกอบการอบรม การประชาสัมพันธ์รับสมัครผู้สนใจ จัดการฝึกอบรมการทำเกษตรอินทรีย์ในระบบสมาร์ตฟาร์ม ติดตามการดำเนินงานให้คำปรึกษาแนะนำแก่เกษตรกรที่ผ่านการอบรม ในพื้นที่ของเกษตรกร ประเมินผลการดำเนินโครงการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรรุ่นใหม่ เกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ที่ได้รับการอบรม ๑๐๐ คน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรรุ่นใหม่ เกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ที่ผ่านการอบรม สามารถเพิ่มรายได้หรือลดรายจ่ายในการดำเนินงาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและสมดุล

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ในการผลิตทางการเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์พื้นที่ฟูทรัพยากรดินทางการเกษตร ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืชเลี้ยงปศุสัตว์ และประมงที่มูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากรภาคการเกษตร ๒๗๙,๕๕๙ ครัวเรือน ประกอบอาชีพทำนาเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ การปลูกมันสำปะหลัง ยางพาราและปาล์มน้ำมัน ปลูกพืชฤดูแล้งหลังนา เช่น พืชผัก ถั่วลิสง ข้าวโพด แตงโม พริก เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ในการผลิตทางการเกษตรประสบปัญหาต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ผลผลิตไม่มีคุณภาพ การระบาดของโรคแมลงศัตรูพืช การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การผลิตส่วนใหญ่อยู่ในระบบของการใช้สารเคมีต้องพึ่งพาอาศัยปัจจัยจากภายนอก ทั้งเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ยเคมี สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูพืช ส่งผลให้เกษตรกรมีรายจ่ายที่เพิ่มมากขึ้น เมื่อราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ จึงทำให้เกษตรกรขาดทุน รายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต คุณภาพชีวิตไม่ดี นำไปสู่การเกิดปัญหาความยากจนและปัญหาการตกค้างของสารเคมี ที่มีผลต่อสุขภาพของประชากรและสิ่งแวดล้อม</p> <p>การป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชของเกษตรกรในการผลิตทางการเกษตร จะใช้สารเคมีหลากหลายชนิดที่มีจำหน่ายทั่วไป ในท้องตลาด และใช้ตลอดฤดูกาลผลิต ส่งผลให้มีปัญหาในเรื่องสารพิษตกค้างในผลผลิต สิ่งแวดล้อมและเกษตรกรผู้ใช้ ในระยะยาวแมลงศัตรูพืชจะมีความต้านทานสารเคมีมากขึ้น ปริมาณและอัตราการใช้ ก็จะต้องเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทางเลือกหนึ่งที่เป็นทางเลือกและกำจัดแมลงศัตรูพืชแบบยั่งยืนโดยผู้ใช้และผู้บริโภคปลอดภัย คือการใช้สารชีวภัณฑ์ ซึ่งเกษตรกรสามารถผลิตใช้เองได้ แต่ปัญหาที่พบคือเกษตรกรยังไม่สามารถผลิตสารชีวภัณฑ์ใช้เองได้ และยังขาดความรู้และความเข้าใจในการใช้สารชีวภัณฑ์กำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช จึงทำให้ไม่เป็นที่นิยมแพร่หลาย</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจการใช้สารชีวภัณฑ์ในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงในการผลิตทางการเกษตร ๒. เพื่อให้เกษตรกรสามารถผลิตสารชีวภัณฑ์ใช้ในการผลิตทางการเกษตร ๓. เพื่อให้มีผลิตภัณฑ์ชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชเป็นทางเลือกให้เกษตรกรใช้ทดแทนสารเคมี

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัด	๑. เกษตรกรมีความรู้เรื่องสารชีวภัณฑ์ในการผลิตทางการเกษตร ๒. เกษตรกรสามารถผลิตสารชีวภัณฑ์ใช้เองได้
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ เป็นเกษตรกรรายย่อย ๒. ส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ในการผลิตทางการเกษตร ๓. ฝึกอบรมเกษตรกรหลักสูตรการผลิตขยายชีวภัณฑ์
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานเกษตรอำเภอ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	จำนวน ๒,๒๘๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	มีสารชีวภัณฑ์ใช้ในการผลิตทางการเกษตร
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ผลผลิตทางการเกษตรมีความปลอดภัย ผู้ผลิตและบริโภคปลอดภัย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินทางการเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินทางการเกษตร ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืชเลี้ยงปศุสัตว์ และประมงที่มีมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑.ปัจจุบันประเทศไทยโดยจังหวัดอุบลราชธานี ได้ประสบปัญหาหมอกควันปกคลุมและเกิดมลพิษทางอากาศเป็นประจำทุกปี โดยมีสาเหตุหลักมาจากการเผาในที่โล่งทั้งในพื้นที่ป่าและพื้นที่การเกษตร ซึ่งการเผาดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก รวมทั้งยังส่งผลเสียต่อการทำอาชีพการเกษตรโดยตรง กล่าวคือ ทำให้ดินเสื่อมโทรม ขาดความอุดมสมบูรณ์ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ผลผลิตที่ได้รับต่ำกว่าที่ควรจะเป็นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาให้บรรลุผลตามเป้าหมาย รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับผิดชอบดำเนินการควบคุมการเผาในพื้นที่การเกษตร และมอบหมายให้กรมส่งเสริมการเกษตรดำเนินการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร ที่มีเป้าหมายในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้เกษตรกรตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และนำเสนอทางเลือกในการใช้เทคโนโลยีการเกษตรทดแทนการเผาสร้างการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผา รวมทั้งสร้างต้นแบบในการทำการเกษตรปลอดการเผาเพื่อสนับสนุนการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตรในระยะต่อไป</p> <p>๒.จากการที่เกษตรกรใช้ปุ๋ยเคมีมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานจึงทำให้สภาพดินและโครงสร้างของดินจากการที่เกษตรกรใช้ปุ๋ยของพืชเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประกอบกับในปัจจุบันราคาปุ๋ยเคมีมีราคาแพงและเกิดผลตกค้างภายในและตัวเกษตรกรเองเป็นอย่างมากทำให้ร่างกายสภาพดิน และสภาพแวดล้อมแย่งประกอบกับต้นทุนการผลิตสูง การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพนับว่าเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยลดภาระและสภาวะต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้นได้ซึ่งปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เกษตรกรเองมีพร้อมอยู่ค่อนข้างมากจึงน่าที่จะทำการส่งเสริม</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรปลอดการเผา จุดความร้อนในพื้นที่การเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานีลดลง ๒. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการไถกลบตอซังข้าวและปลูกพืชปุ๋ยสดเพิ่มขึ้น ๓. เกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี มีสุขอนามัยที่ดี สุขภาพร่างกายแข็งแรง อย่างยั่งยืน ๔. ทำให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิต ๕. เพื่อใช้วัสดุที่เหลือใช้ทางการเกษตรอย่างคุ้มค่า ๖. เพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อม และเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดิน ๗. เพื่อให้เกษตรกรผลิตปุ๋ยชีวภาพใช้เอง

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๘. ทำให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิต</p> <p>๙. ทำให้การปลูกพืชของเกษตรกรปลอดภัยจากสารพิษ</p> <p>๑๐. เพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อม และเพิ่มธาตุอาหารให้แกดิน</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. หยุดเผาทุกพื้นที่</p> <p>๒. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตได้</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ
๗. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	<p>๑.อบรมเกษตรกร</p> <p>๒.จัดทำแปลงเรียนรู้</p> <p>๓.จัดกิจกรรมรณรงค์</p>
งบประมาณ	๑๐,๑๐๓,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ส่งเสริมส่งเสริมการผลิตปุ๋ยชีวภาพ
	<p>๑.อบรมเกษตรกร</p> <p>๒.จัดทำแปลงเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปุ๋ยหมัก - ปุ๋ยพืชสด - ปุ๋ยหมักชีวภาพ <p>๓.จัดกิจกรรมรณรงค์</p>
งบประมาณ	ต่ำบละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๔๓,๘๐๐,๐๐๐บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๕๓,๙๐๓,๐๐๐
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรหยุดเผาในพื้นที่เกษตร</p> <p>๒. เกษตรกรมีการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพมากขึ้น</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต</p> <p>๒. เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. เป็นการปรับปรุงบำรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืช</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ไถกลบตอซังและปลูกพืชบำรุงดิน
๒. แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรดินทางการเกษตร ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืช เลี้ยงปศุสัตว์ และประมงที่มูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากการผลิตของเกษตรกรในสภาวะปัจจุบันมีการใช้ปุ๋ยเคมีในปริมาณค่อนข้างสูง เพื่อเพิ่มผลผลิต ในขณะเดียวกันก็ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ สภาพแวดล้อมถูกทำลาย สิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติได้รับผลกระทบจากการใช้ปุ๋ยเคมีของเกษตรกร โครงการไถกลบตอซังและปลูกพืชบำรุงดินเป็นโครงการหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิตลงได้ และยังเป็นการคืนความอุดมสมบูรณ์ให้กับดินระยะยาวด้วย
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> - ทำให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิต - ทำให้การปลูกพืชของเกษตรกรปลอดภัยจากสารพิษ - เพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อม และเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดิน
๕. เป้าหมาย	จำนวน ๒๑๙ ตำบล ตำบลละ ๕๐ ไร่ รวม ๑๐,๙๕๐ ไร่
๖. พื้นที่ดำเนินการ	๒๑๙ ตำบล
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. อบรมเกษตรกร ๒. จัดทำแปลงเรียนรู้
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรอำเภอ ๒๕ อำเภอ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	พื้นที่ ๑๐,๙๕๐ ไร่ ไร่ละ ๙๒๕ บาท เป็นเงิน ๑๐,๑๒๘,๗๕๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรมีการไถกลบตอซังและปลูกพืชสดบำรุงดินมากขึ้น - มีแปลงเรียนรู้การไถกลบตอซังและปลูกพืชสดบำรุงดิน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต - เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - เป็นการปรับปรุงบำรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืช

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร
๒. แนวทางการพัฒนา	อนุรักษ์พื้นที่พืชรพพยากรดินทางการเกษตร ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืช เลี้ยงปศุสัตว์ และประมงที่มีมูลค่าสูง
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ในปัจจุบันประเทศไทย ประสบปัญหาหมอกควันปกคลุมและเกิดมลพิษทางอากาศเป็นประจำทุกปี โดยมีสาเหตุหลักมาจากการเผาในที่โล่งทั้งในพื้นที่ป่าและพื้นที่การเกษตร ซึ่งการเผาดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก รวมทั้งยังส่งผลเสียต่อการทำอาชีพการเกษตรโดยตรง กล่าวคือ ทำให้ดินเสื่อมโทรมขาดความอุดมสมบูรณ์ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ผลผลิตที่ได้รับต่ำกว่าที่ควรจะเป็น รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับผิดชอบดำเนินการควบคุมการเผาในพื้นที่การเกษตร และมอบหมายให้กรมส่งเสริมการเกษตร ดำเนินการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร ที่มีเป้าหมายในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้เกษตรกรตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และนำเสนอทางเลือกในการใช้เทคโนโลยีการเกษตรทดแทนการเผา สร้างการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผา รวมทั้งสร้างต้นแบบในการทำการเกษตรปลอดการเผาเพื่อสนับสนุนการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตรในระยะต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตรกรเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผาในพื้นที่การเกษตร
๕. เป้าหมายและตัวชี้วัด ความสำเร็จของโครงการ	เป้าหมาย เกษตรกร ๑,๒๕๐ ราย ตัวชี้วัด เกษตรกรได้รับการสร้างการรับรู้การส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตรจำนวน ๑,๒๕๐ ราย
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	๑.สร้างการรับรู้การส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร ๒.สร้างเครือข่ายเกษตรกรปลอดการเผา ๓.สื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร ๔.การจัดงานรณรงค์ส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร
๘. หน่วยงานรับผิดชอบ	กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	พฤศจิกายน ๒๕๖๕ – เมษายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑,๐๓๑,๕๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	(๑) เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดความรู้ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๕๐ ราย (๒) มีเครือข่ายเกษตรกรปลอดการเผา ๒๕ แห่ง ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ มีความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับปฏิบัติ ส่งผลให้เกิดพื้นที่การเกษตรปลอดการเผาตลอดจากปีที่ผ่านมาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างควมมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ได้ให้ความสำคัญกับมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้กับประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ รวมถึงในภาคการเกษตร ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันได้กำหนดการส่งเสริมและพัฒนาในภาคการเกษตร ภายใต้การพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า ตลอดจนความหลากหลายของสินค้าเกษตร จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาด้าน “อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ และการค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล” ในด้านการพัฒนาการเกษตรเน้นการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ โดยมีเป้าหมายขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ให้ได้ ๑ ล้านไร่ ในปี ๒๕๖๕ มีผลผลิตทางการเกษตรหลัก คือ ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อยโรงงาน พริกหอม กระเทียม เงาะทุเรียน ส่วนใหญ่จำหน่ายเป็นผลผลิตขั้นต้น (Mass Product) ทั้งนี้ยังพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจ รวมถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการหลักการปฏิบัติและความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ อีกทั้งการขับเคลื่อนด้านเกษตรอินทรีย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการตรวจรับรองมาตรฐานทั้งในประเทศและมาตรฐานสากล มีความจำเป็นต้องใช้หน่วยตรวจรับรองภายนอก มูลนิธิต่าง ๆ และภาคีเครือข่ายร่วมดำเนินการภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ส่งผลให้ขาดความต่อเนื่องในการได้รับการรับรองมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง มีความมุ่งหวังให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้สูงขึ้น ด้วยการยกระดับการผลิตทางการเกษตรให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่ม จึงมีความจำป็นเร่งด่วนที่รัฐบาลควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นอีกกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต อันนำไปสู่เป้าหมายในการสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีเศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และเป็นประเทศที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้ในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐาน ๒. เพื่อเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์ของจังหวัดอุบลราชธานี ๓. เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรของจังหวัดอุบลราชธานีให้มีคุณภาพได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนพื้นที่เกษตรกรอินทรีย์ในระยะเริ่มใหม่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่เป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ ๒. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรกรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการตรวจรับรองมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรกรอินทรีย์
กิจกรรมย่อยที่ ๑	ส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ๑. ส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์รายเก่า ๑.๑ พัฒนาเกษตรกรตามระบบ PGS ๑) พัฒนาเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรรองรับการตรวจรับรองมาตรฐาน PGS ๒) การตรวจรับรองมาตรฐาน PGS ภายในกลุ่ม ๓) มุลนิธิเกษตรกรอินทรีย์ไทยและผู้มีส่วนได้เสียตรวจเยี่ยมฟาร์ม ๑.๒ พัฒนาเกษตรกรเข้าสู่ระบบควบคุมภายในสำหรับการรับรองระบบการผลิตข้าวอินทรีย์แบบกลุ่ม (Internal Control System : ICS) ๑) พัฒนาเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรเข้าสู่ระบบควบคุมภายในสำหรับการรับรองระบบการผลิตข้าวอินทรีย์แบบกลุ่ม (Internal Control System : ICS) ๒) พัฒนาผู้ตรวจประเมินระบบควบคุมภายในสำหรับการรับรองแบบกลุ่มตามมาตรฐานอินทรีย์ (Internal Control System : ICS) ๓) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๑.๓ การบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการ ๒. ส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์รายใหม่ ๑) การสร้างการรับรู้และปรับแนวความคิดการผลิตเกษตรกรอินทรีย์ ๒) การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและการตรวจรับรองมาตรฐานข้าวอินทรีย์ ๓) พัฒนาเกษตรกรอาสาผู้ตรวจสอบภายในกลุ่มตามระบบมาตรฐาน PGS ๔) การตรวจรับรองมาตรฐาน PGS ภายในกลุ่ม ๕) มุลนิธิเกษตรกรอินทรีย์ไทยและผู้มีส่วนได้เสียตรวจเยี่ยมฟาร์ม ๖) การบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการของจังหวัด/อำเภอ ๓. การประชุมเจรจาธุรกิจและเชื่อมโยงช่องทางการตลาดใน ๑) การประชุมเจรจาธุรกิจและเชื่อมโยงช่องทางการตลาดระดับจังหวัด (๒ ครั้ง) ๒) การประชุมเจรจาธุรกิจและเชื่อมโยงช่องทางการตลาดระดับจังหวัด (๒ ครั้ง)

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ	๒๕,๖๓๙,๐๖๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๒	ส่งเสริมการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ ๑) อบรมเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรรองรับการตรวจรับรองมาตรฐาน ๒) พัฒนาผู้ตรวจประเมินระบบควบคุมภายในสำหรับการรับรองแบบกลุ่มตามมาตรฐานอินทรีย์ (Internal Control System : ICS) ๓) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๔) สัมมนาเพื่อสร้างเครือข่ายผู้ผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ในจังหวัด ๕) จัดงานสาธิตก่อนฤดูกาลผลิต ๖) การบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการ
งบประมาณ	๑๔,๘๙๕,๖๘๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๓	ส่งเสริมการผลิตพืชผักอินทรีย์ ๑. ส่งเสริมการผลิตพืชผักอินทรีย์รายเก่า ๑) อบรมเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรรองรับการตรวจรับรองมาตรฐาน ๒) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๓) การบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการของจังหวัด ๒. ส่งเสริมการผลิตพืชผักอินทรีย์รายใหม่ ๑) อบรมการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ ๒) อบรมตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร ๓) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๔) ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการโครงการ
งบประมาณ	๓,๘๐๗,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หัวข้อ	รายละเอียด
กิจกรรมย่อยที่ ๔	ส่งเสริมการผลิตสมุนไพรอินทรีย์ ๑. ส่งเสริมการผลิตสมุนไพรอินทรีย์รายเก่า ๑) อบรมเกษตรกรตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรรองรับการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ๒) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๓) การบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการและการประเมินผลโครงการของจังหวัด ๒. ส่งเสริมการผลิตสมุนไพรอินทรีย์รายใหม่ ๑) อบรมการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ ๒) การศึกษาดูงานกลุ่มผลิตพืชสมุนไพรในประเทศ ๓) อบรมตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร ๔) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๕) ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการโครงการ
งบประมาณ	๗๔๔,๗๘๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๕	ส่งเสริมการผลิตไม้ผลอินทรีย์ ๑. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตไม้ผลอินทรีย์รายเก่า ๑) อบรมตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร ๒) การตรวจรับรองมาตรฐาน ๓) ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการโครงการ ๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตไม้ผลอินทรีย์รายใหม่ ๑) อบรมการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการ ๒) อบรมตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร ๓) ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการโครงการ
งบประมาณ	๔๐๑,๙๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๖	ส่งเสริมการเลี้ยงปลาในนาข้าวอินทรีย์ ๑. คัดเลือกเกษตรกรเป้าหมาย ๒. ฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร หลักสูตร การเลี้ยงปลาในนาข้าวระบบอินทรีย์ ๓. มอบปัจจัยการผลิต (พันธุ์ปลากินพืช, วัสดุเหยียด) ให้แก่เกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว ๔. ติดตามให้คำแนะนำแก่เกษตรกร
งบประมาณ	๙๗๑,๖๓๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๗	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่และปรับระบบสุ่มมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์ ๑. จัดตั้งกลุ่ม จำนวน ๑๐ กลุ่ม กลุ่มละ ๑๐ ราย รวม ๑๐๐ ราย ๒. ฝึกอบรมหลักสูตร การเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ ๓. สนับสนุนวัสดุฝึกอบรมในการเลี้ยงไก่ไข่ ๔. ติดตามการปรับระบบการเลี้ยงสุ่มมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์ ๕. ขอรับการรับรองมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์จากกรมปศุสัตว์ ๖. ประชาสัมพันธ์/การตลาด/การจำหน่ายสินค้า
งบประมาณ	๘๒๙,๒๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๘	การพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์แบบครบวงจร ๑. ปรับปรุงฐานข้อมูลด้านการเกษตร ๒. อบรมเกษตรกรและการเพิ่มพื้นที่ปลูกรายใหม่ เป้าหมาย ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ ๓. ท่อนพันธุ์มันสำปะหลังสะอาดปลอดโรค และมีจุดกระจายท่อนพันธุ์ที่เหมาะสม ไร่ใบต่าง ๔. การบำรุงรักษาปรับปรุงบำรุงดิน ๕. การดูแลรักษาด้านการป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชและการป้องกันการปนเปื้อน (ทำแนวกันชน) ๖. เครื่องจักรกลการผลิตและระบบน้ำ ๗. ตรวจสอบร่องแหล่งผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ตามมาตรฐาน ๘. ศึกษาและคิดค้นอาหารสัตว์ที่ผลิตจากไบโอมันสำปะหลัง ๙. ช่องทางการตลาด (จุดรับซื้อ สถานที่รวบรวมผลผลิต) ๑๐. เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร
งบประมาณ	๒๙,๖๒๕,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔ สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี โครงการชลประทานอุบลราชธานี สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑ ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี สำนักงานพลังงานจังหวัด มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และบริษัทอุบลไปโอเอทานอล

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กิจกรรมย่อยที่ ๙	ส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ ของกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน
	<p>๖.๑ อบรมสร้างการรับรู้ สร้างแรงบันดาลใจ ปรับแนวคิดเกษตรกรอินทรีย์</p> <p>๖.๒ ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้</p> <p>๖.๓ จัดทำหลักสูตรการผลิตเกษตรกรอินทรีย์ในโรงเรียน</p> <p>๖.๔ ฝึกปฏิบัติการทำเกษตรกรอินทรีย์ในโรงเรียน</p> <p>๖.๕ สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบเพื่อการเรียนรู้ในโรงเรียน</p> <p>๖.๖ จัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน</p> <p>๖.๗ ติดตามให้คำแนะนำการดำเนินงาน ติดตามและประเมินผล</p>
งบประมาณ	๔,๙๙๓,๒๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๘. หน่วยดำเนินงาน	<p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต ๔</p> <p>สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี</p> <p>โครงการชลประทานอุบลราชธานี</p> <p>สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑</p> <p>ศูนย์วิจัยพืชไร่อุบลราชธานี</p> <p>สำนักงานพลังงานจังหวัด</p> <p>มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และ บริษัท อุบลไบโอเอทานอล</p>
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๘๑,๙๐๗,๔๕๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกร จำนวน ๑๕,๑๗๐ ราย ได้รับการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรกรอินทรีย์จนเกิดองค์ความรู้กระบวนการผลิตเกษตรกรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานสามารถนำไปสู่การปฏิบัติในไร่นาของตนเองและสามารถขยายผลสู่เกษตรกรรายอื่นๆ ต่อไป</p> <p>๒. มีพื้นที่เกษตรกรอินทรีย์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๗,๑๗๐ ไร่</p> <p>๓. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรนำความรู้ไปปรับใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ และสามารถได้รับการรับรองมาตรฐาน</p> <p>๒. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีชนิดสินค้าและพื้นที่เกษตรกรอินทรีย์เพิ่มขึ้น สินค้าเกษตรมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนตามแนวทาง BCG Economy
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างความมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ ให้มีการเพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๕ สนับสนุนให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตพืชเชิงเดี่ยวไปสู่เกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรธรรมชาติ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ วนเกษตร และเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยมอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ เน้นการมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนช่วยหนุนเสริม ร่วมกันกำหนดพื้นที่หมาย กิจกรรม แนวทางการดำเนินงาน กลไกการบริหารจัดการ งบประมาณ รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคเกษตรกรรมยั่งยืนเป็นระบบการทำเกษตรกรรมในเชิงผสมผสานคำนึงถึงระบบนิเวศน์และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยหลีกเลี่ยงและปฏิเสธการใช้สารเคมีสังเคราะห์ ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อให้เกิดทางมั่นคงทางอาหาร สร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมระบบนิเวศน์เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง การมีภูมิคุ้มกันสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค และรวมทั้งส่งผลให้ทั้งระบบเกษตรกรรมมีความเข้มแข็งและยั่งยืนการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืนเชิงพื้นที่จังหวัดในรูปแบบต่าง ๆ จำเป็นต้องสร้างการรับรู้เรื่องเกษตรกรรมยั่งยืนให้กับเกษตรกรผู้ผลิต และผู้บริโภคมีความเข้าใจและตระหนักรู้ระบบการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ตลอดจนการสนับสนุน การขับเคลื่อนการดำเนินงานการทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมมีความยั่งยืน ต่อไป</p> <p>๒. ข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับหนึ่งของอำเภอตระการพืชผล เกษตรกรทำนาเป็นอาชีพหลัก ซึ่งโดยปกติสภาพทั่วไปในการทำนามักจะประสบปัญหาต่างๆ เช่น ขาดเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดี มีการปนเปื้อนของโรคแมลง และเกษตรกรมักจะไม่ไ้ทำการคัดพันธุ์ข้าว จึงทำให้ผลผลิตต่ำไม่มีคุณภาพ ในปีที่ผ่านมาสภาพการทำนาของอำเภอตระการพืชผล สภาพปัญหาสภาวะแห้งแล้ง ทำให้คุณภาพของเมล็ดพันธุ์ลดลง ไม่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดีในปีต่อไป ทั้งนี้ยังขาดปัจจัยสนับสนุนในการผลิตอย่างต่อเนื่อง เช่น การปรับปรุงบำรุงดิน โดยใช้อินทรีย์วัตถุ ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยน้ำชีวภาพ เป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสนับสนุนให้ชุมชนมีการจัดตั้งกองทุนเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดี เพื่อให้เกษตรกรมีเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีอย่างเพียงพอในการผลิตข้าวให้มีประสิทธิภาพได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ และเพื่อให้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เกษตรกรได้ทดลองจัดทำแปลงสาธิตข้าวพันธุ์ดี เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมเกษตรกรมั่งคั่งยั่งยืนให้แพร่หลายสู่เกษตรกร ให้มีอาหารไว้บริโภคอย่างเพียงพอและมีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพ</p> <p>๒. เพื่อให้เกษตรกรมีอาชีพที่มั่นคง มีผลผลิตเพียงพอต่อการบริโภคในครัวเรือน ลดรายจ่ายของครัวเรือน มีความยั่งยืนในอาชีพการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๓. เพื่อให้เกษตรกรมีเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีอย่างเพียงพอในการผลิตข้าวให้มีประสิทธิภาพ ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ</p> <p>๔. เพื่อให้เกษตรกรมีข้าวพันธุ์ดีนำไปปลูก</p> <p>๕. เพื่อจำหน่ายเป็นข้าวพันธุ์แก่เกษตรกรทั่วไปและส่วนหนึ่งจำหน่ายเอาเงินมาเข้ากองทุน</p> <p>๖. เพื่อให้มีจัดทำแปลงขยายและกระจายพันธุ์ข้าวในหมู่บ้าน</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ดำเนินกิจกรรมเกษตรกรมั่งคั่งยั่งยืนในครัวเรือนที่เป็นรูปธรรม เป้าหมาย ๔,๐๐๐ ครัวเรือน
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ส่งเสริมการผลิตแบบเกษตรกรมั่งคั่งยั่งยืน
	<p>๑. กิจกรรมการคัดเลือกพื้นที่และเกษตรกรตามเขตจัดการสินค้าเกษตร (Zoning) และเป็นเกษตรกรรายย่อย</p> <p>๒. กิจกรรมการอบรมปรับแนวคิดเกษตรกรมั่งคั่งยั่งยืน</p> <p>๓. กิจกรรมการศึกษาดูงานตามแนวพระราชดำริ</p> <p>๔. กิจกรรมการสนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบ พืช สัตว์ ประกอบการเรียนรู้</p> <p>๕. กิจกรรมการพัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer</p> <p>๖. กิจกรรมการจัดงานมหกรรมสินค้าเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>๗. การบริหารจัดการโครงการ</p>
งบประมาณ	๑๖,๕๘๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	กองทุนพันธุ์ข้าวชุมชน
	<p>๑. อบรมเกษตรกร</p> <p>๒. จัดทำแปลงเรียนรู้</p> <p>๓. รับรองมาตรฐานเมล็ดพันธุ์</p>
งบประมาณ	๑๐,๙๕๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	กิจกรรมส่งเสริมเกษตรกรทฤษฎีใหม่
	กิจกรรมที่ ๑ กิจกรรมอบรมเกษตรกรรายเดิม ในการรวมกลุ่มการแปรรูป การเชื่อมโยงตลาด กิจกรรมที่ ๒ การจัดกิจกรรมมหกรรมสินค้าเกษตรจากเกษตรกร โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ กิจกรรมที่ ๓ การบริหารโครงการ การติดตาม การประเมินโครงการ
งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๓๒,๕๓๐,๐๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการดำเนินกิจกรรมเกษตรกรรมยั่งยืนในครัวเรือนจนเกิดเป็นรูปธรรม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) เกษตรกรที่ได้รับการอบรมปรับเปลี่ยนการผลิตสู่การทำกรเกษตรกรรมยั่งยืน จำนวน ๔,๐๐๐ ราย ๒) มีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น ๔,๐๐๐ ไร่ ๓) เกษตรกรมีความรู้ในเรื่องการบริหารจัดการกองทุนและมีกองทุนเมล็ดพันธุ์ข้าวของตำบลอย่างน้อย ๑ กองทุน วงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ๔) เกษตรกรมีรายได้เพิ่มปีละ ๑,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาทต่อปี ๕) มีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนในรูปแบบทฤษฎีใหม่เพิ่มขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรอินทรีย์มาตรฐานระดับสากลอย่างครบวงจร เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างควมมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>การเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาหลายประเทศมีขีดความสามารถในการผลิตเพิ่มขึ้น มีกลไกการตลาดที่ส่งเสริมการบริโภคแบบทุนนิยม การผลิตและการบริโภคดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและโลกมหาศาล เช่น ภาวะโลกร้อนที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตอาหารของภาคเกษตรกรรม ความไม่มั่นคงทางอาหารที่ส่งผลต่อสุขภาพของประชากรโลก องค์การสหประชาชาติระบุว่า ในแต่ละปีมีผู้คนมากกว่า ๘๒๐ ล้านคนทั่วโลก จากทั้งหมด ๗,๗๐๐ ล้านคน หรือร้อยละ ๑๐.๖ เผชิญกับภาวะหิวโหย ขาดสารอาหาร และยังไม่มีการทำว่าสถานการณ์จะดีขึ้น[๑] แต่ขณะเดียวกันก็มีคนที่น่าหนักใจหรือโรคอ้วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่อาหารที่ถูกผลิตขึ้นบนโลกนี้เพียงพอต่อการบริโภคของประชากรทั้งโลก แต่ยังไม่มีการกระจายอาหารอย่างเพียงพอ และประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมากได้พยายามให้ความช่วยเหลือทางโภชนาการแก่ผู้ด้อยโอกาสที่ขาดแคลนอาหาร ในปี ๒๕๔๓ ประเทศไทยและประเทศต่างๆ ทั่วโลกรวม ๑๘๙ ประเทศ จึงได้ร่วมกันทบทวนเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน [๒] หรือ SDGs เพื่อมุ่งมั่นขจัดความหิวโหยและความอดอยากทุกรูปแบบให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็ก และผู้ด้อยโอกาสจำนวนมากได้เข้าถึงอาหารที่เพียงพอและมีคุณค่าทางโภชนาการตลอดทั้งปี นอกจากนี้แนวทางการปกป้องฐานทรัพยากรอาหารของชุมชนและความมั่นคงทางอาหาร โดยส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืน[๓] ก็เป็นอีกหนึ่งในแนวทางการพัฒนาโลกที่ยั่งยืนในยุคปัจจุบันและอนาคต การทำเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทยในยุคเริ่มต้น มีอาจารย์พันธุ์เลิศ บุณศิริลปิน เป็นเกษตรกรคนแรกของประเทศไทย ที่ได้ทดลองผลิตในระบบเกษตรอินทรีย์ ในพื้นที่ไร่วังน้ำค้าง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยทดลองกับสวนส้ม กล้วย และผลไม้อื่นๆ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ต่อมาคุณอรณพ ต้นสกุล เจ้าของสวนส้มในเขตอำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ได้ทดลองใช้สมุนไพร และปุ๋ยที่ทำขึ้นมาเอง สามารถทำเกษตรอินทรีย์สำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ นำมาซึ่งการจัดตั้งโครงการวิจัยโครงการพัฒนาเกษตรอินทรีย์และรูปแบบเกษตรกรรมทางเลือกอื่นๆอีกหลายองค์กร เช่น สหกรณ์กรีนเนท มูลนิธิศึกษาและพัฒนาชนบท สถาบันชุมชนเกษตรกรรมยั่งยืน และเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก เป็นต้น และการผลักดันนโยบายภาครัฐ มีแผนพัฒนาเกษตรอินทรีย์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>แห่งชาติฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๔) - ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ปัจจุบัน) อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีสถานการณ์ใหม่ท้าทายต่อความมั่นคงทางอาหาร รายได้และอาชีพเกษตรกร ตลอดจนรายได้จากการส่งออกสินค้าการเกษตรไปยังต่างประเทศ นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ ข้อมูลจาก Evaluation of climate change impacts and adaptation measures for rice cultivation in Northeast Thailand ของ Mukand S. Babel๑, Anshul Agarwal๑, Dillip Kumar Swain, Srikantha Herath. ในปี ๒๐๑๑ ระบุว่ามีการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศอย่างต่อเนื่อง โดยในจังหวัดอุบลราชธานี มีการคาดการณ์ถึงการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิระหว่างปี ๒๕๖๓-๒๕๗๒ ประมาณ ๑.๔๗ องศาเซลเซียส ทำให้ผลผลิตลดลงถึง ๑๑ เปอร์เซ็นต์ แมลงและศัตรูพืชเพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงฐานทรัพยากรอาหารในท้องถิ่นและความมั่นคงทางอาหาร สุขภาพ รายได้ และอาชีพของเกษตรกร ในจังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่การเกษตรประมาณ ๕.๘ ล้านไร่ มีการทำเกษตรอินทรีย์ทั้งผ่านการรับรองมาตรฐาน และเกษตรกรรับรองตนเองประมาณ ๑๖๒,๐๐๐ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๘๐ ที่เหลือพื้นที่กว่าร้อยละ ๙๘.๒๐ อาบด้วยสารพิษ ทั้งปุ๋ยเคมี ยาฆ่าหญ้า และยากำจัดศัตรูพืช แม้จังหวัดอุบลราชธานี มีนโยบายส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ มีเป้าหมายเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์ให้ถึง ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๔ โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับทุกภาคส่วน เช่น สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ในการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน วิสาหกิจเพื่อสังคม บริษัทประชารัฐรักสามัคคีอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พัฒนาเกษตรสู่เกษตรกรอัจฉริยะ สนับสนุนโรงเรียนปลูกผักอินทรีย์ ๕๐ โรงเรียน สนับสนุนปัจจัยการผลิต เช่น ระบบน้ำ เมล็ดพันธุ์ การอบรมเพิ่มทักษะความรู้ให้แก่เกษตรกร รวม ๑๐๐ ราย บริษัทเกษตรพลังงานจำกัด บริษัทในเครือของกลุ่มบริษัทอุบลไบโอเอทานอล จำกัด ส่งเสริมการปลูกมันสำปะหลังอินทรีย์ เริ่มต้นจากเกษตรกรต้นแบบ ๙ รายแรกของประเทศไทย มีเป้าหมายขยายผลสู่เกษตรกร ๔๐๐ ราย ใน ๑๕ อำเภอ เพื่อเพิ่มพื้นที่ผลิตมันสำปะหลังอินทรีย์ให้ถึง ๕๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๕ แต่การส่งเสริมในปี ๒๕๖๕ แต่การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ของจังหวัดอุบลราชธานี มียุทธศาสตร์มุ่งส่งเสริมให้เกษตรกรเปลี่ยนระบบการผลิตจากเกษตรที่ใช้สารเคมี มาเป็นเกษตรอินทรีย์ โดยการสนับสนุนปัจจัยการผลิต เช่น โรงเรียนผลิตผัก เมล็ดพันธุ์เพื่อเพิ่มผลผลิต ยังขาดกระบวนการส่งเสริมองค์ความรู้การทำเกษตรอินทรีย์ที่ยั่งยืนแก่เกษตรกร รวมทั้งการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ การฟื้นฟูฐานทรัพยากรอาหาร ความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	เชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่อาหารสู่การพัฒนาอาชีพ รายได้ และเศรษฐกิจท้องถิ่น ในระดับชุมชนจนถึงการส่งออก
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. พัฒนาความรู้และนวัตกรรมสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่มีมาตรฐานระดับสากลเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ และภัยพิบัติ</p> <p>๒. สนับสนุนและส่งเสริมสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การพัฒนาการตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล การแปรรูปเพิ่มมูลค่า การพัฒนาแบรนด์สินค้า และการสร้างตลาดในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก</p> <p>๓. จัดตั้งสถาบันเกษตรอินทรีย์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร ทั้งด้านการวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี มาตรฐานระดับสากล และบริการให้คำปรึกษาด้านเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร</p> <p>๔. พัฒนาศักยภาพผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ประกอบการสินค้าเกษตรอินทรีย์เพื่อสร้างเศรษฐกิจสีเขียวในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. มีองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างน้อยปีละ ๑๐ เรื่อง</p> <p>๒. มีสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระดับสากล อย่างน้อยปีละ ๒ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓. มีองค์ความรู้และนวัตกรรมการปรับตัวรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ อย่างน้อยปีละ ๒ เรื่อง</p> <p>๔. มีแปลงต้นแบบหรือพื้นที่เรียนรู้ที่มีนวัตกรรมการทำเกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืนเพื่อปรับตัวและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ อย่างน้อย ปีละ ๑๐ แปลง</p> <p>๕. มีจำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้อย่างครบวงจร อย่างน้อย อย่างน้อย ปีละ ๑,๐๐๐ คน</p> <p>๖. มีเกษตรกรที่ได้รับการตรวจและรับรองมาตรฐานระดับสากล อย่างน้อย ปีละ ๕๐๐ คน</p> <p>๗. มีการสนับสนุนและส่งเสริมการแปรรูปเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอินทรีย์ อย่างน้อยปีละ ๒ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๘. มีแบรนด์สินค้าเกษตรอินทรีย์ของจังหวัดอุบลราชธานี อย่างน้อย ปีละ ๒ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๙. มีตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ในระดับท้องถิ่นในท้องถิ่น อย่างน้อย ปีละ ๑๐ แห่ง</p> <p>๑๐. มีตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ในระดับการส่งออก อย่างน้อยปีละ ๒ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๑๑. มีสถาบันเกษตรอินทรีย์เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรอินทรีย์ทั้งด้านการวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี หน่วยตรวจรับรองมาตรฐานระดับสากล และบริการให้คำปรึกษาด้านเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจรอย่างน้อย ๑ แห่ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑๒. มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรกรอินทรีย์จังหวัดอุบลราชธานี อย่างน้อย ๑ ระบบ</p> <p>๑๓. มีผู้ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่สามารถสร้างเศรษฐกิจสีเขียวในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก อย่างน้อยปีละ ๕๐๐ คน</p> <p>๑๔. มีผู้จำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่สามารถสร้างเศรษฐกิจสีเขียวในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก อย่างน้อยปีละ ๑๐๐ คน</p> <p>๑๕. มีผู้ประกอบการสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่สามารถสร้างเศรษฐกิจสีเขียวในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก อย่างน้อย ๕ ราย</p> <p>๑๖. มีองค์ความรู้และนวัตกรรมการปรับตัวรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ อย่างน้อย ปีละ ๒ เรื่อง</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	พัฒนาความรู้และนวัตกรรมสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่มีมาตรฐานระดับสากล เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ และภัยพิบัติ
งบประมาณ	๑,๑๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	สนับสนุนและส่งเสริมสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การพัฒนาการตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล การแปรรูปเพิ่มมูลค่า การพัฒนาแบรนด์สินค้า และการสร้างตลาดในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก
งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	จัดตั้งสถาบันเกษตรอินทรีย์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร ทั้งด้านการวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี มาตรฐานระดับสากล และบริการให้คำปรึกษาด้านเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร
งบประมาณ	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรกรอินทรีย์จังหวัดอุบลราชธานี
งบประมาณ	๗๗,๐๐๐

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	พัฒนาศักยภาพผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ประกอบการสินค้าเกษตรอินทรีย์เพื่อสร้างเศรษฐกิจสีเขียวในระดับท้องถิ่นจนถึงการส่งออก
งบประมาณ	๗๗,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๗.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖	การสื่อสารสาธารณะเพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรอินทรีย์มาตรฐานระดับสากลอย่างครบวงจร เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ จังหวัดอุบลราชธานี
งบประมาณ	๔๗๕,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	คณะเกษตรศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๖๓,๖๔๕,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. สินค้าเกษตรอินทรีย์มาตรฐานระดับสากลเพื่อการส่งออก ๒. ตัวแบบการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและภัยพิบัติ จังหวัดอุบลราชธานี ๓. สถาบันเกษตรอินทรีย์ ๑ แห่ง
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. มีตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ในระดับการส่งออก ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. มีแปลงต้นแบบหรือพื้นที่เรียนรู้ที่มีนวัตกรรมการทำเกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืนเพื่อปรับตัวและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและ ภัยพิบัติ ๕๐ แปลง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตแบบเกษตรกรรมยั่งยืน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้าง ความมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ ให้มีการเพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๕ สนับสนุนให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตพืชเชิงเดี่ยวไปสู่เกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรธรรมชาติ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ วนเกษตร และเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยมอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ เน้นการมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนช่วยหนุนเสริม ร่วมกันกำหนดพื้นที่เป้าหมาย กิจกรรม แนวทางการดำเนินงาน กลไกการบริหารจัดการ งบประมาณ รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค</p> <p>เกษตรกรรมยั่งยืนเป็นระบบการทำเกษตรกรรมในเชิงผสมผสานคำนึงถึงระบบนิเวศน์ และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยหลีกเลี่ยงและปฏิเสธการใช้สารเคมีสังเคราะห์ ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อก่อให้เกิดทางมั่นคงทางอาหาร สร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อมระบบนิเวศน์ เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง การมีภูมิคุ้มกันสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค และรวมทั้งส่งผลให้ทั้งระบบเกษตรกรรมมีความเข้มแข็งและยั่งยืน</p> <p>การขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืนเชิงพื้นที่จังหวัดในรูปแบบต่าง ๆ จำเป็นต้องสร้างการรับรู้เรื่องเกษตรกรรมยั่งยืนให้กับเกษตรกรผู้ผลิตและผู้บริโภคมีความเข้าใจและตระหนักรู้ระบบการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ตลอดจนการสนับสนุน การขับเคลื่อนการดำเนินงานการทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมมีความยั่งยืน ต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนให้แพร่หลายสู่เกษตรกร ให้มีอาหารไว้บริโภคอย่างเพียงพอและมีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพ</p> <p>๒. เพื่อให้เกษตรกรมีอาชีพที่มั่นคง มีผลผลิตเพียงพอต่อการบริโภคในครัวเรือน ลดรายจ่ายของครัวเรือน มีความยั่งยืนในอาชีพการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>เป้าหมายโครงการส่งเสริมให้เกษตรกรดำเนินกิจกรรมเกษตรกรรมยั่งยืน จำนวน ๔,๐๐๐ ครัวเรือน</p> <p>ตัวชี้วัด จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ดำเนินกิจกรรมเกษตรกรรมยั่งยืนในครัวเรือนที่เป็นรูปธรรม เป้าหมาย ๔,๐๐๐ ครัวเรือน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. พื้นที่เป้าหมาย	๒๕ อำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑. กิจกรรมการคัดเลือกพื้นที่และเกษตรกรตามเขตจัดการสินค้าเกษตร (Zoning) และเป็นเกษตรกรรายย่อย ๒. กิจกรรมการอบรมปรับแนวคิดเกษตรกรมั่งคั่ง ๓. กิจกรรมการศึกษาดูงานตามแนวพระราชดำริ ๔. กิจกรรมการสนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบ พืช สัตว์ ประกอบการเรียนรู้ ๕. กิจกรรมการพัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer ๖. กิจกรรมการจัดงานมหกรรมสินค้าเกษตรกรรมมั่งคั่ง ๗. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๖,๕๘๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการดำเนินกิจกรรมเกษตรกรรมมั่งคั่งในครัวเรือนจนเกิดเป็นรูปธรรม จำนวน ๔,๐๐๐ ครัวเรือน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) เกษตรกรที่ได้รับการอบรมปรับเปลี่ยนการผลิตสู่การทำเกษตรกรรมมั่งคั่ง จำนวน ๔,๐๐๐ ราย ๒) มีพื้นที่เกษตรกรรมมั่งคั่งเพิ่มขึ้น ๔,๐๐๐ ไร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	นวัตกรรมการผลิตบัวบกในระบบอินทรีย์ด้วยเทคโนโลยี lot เพื่อเพิ่มสารพฤกษเคมีสำหรับการบริโภคและการใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างควมมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	บัวบกเป็นหนึ่งในพืชสมุนไพร ๔ ชนิดที่จัดอยู่ในแผนแม่บทแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาสมุนไพรไทย ฉบับที่ ๑ โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศให้เป็น Product Champions และมีการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกนาร่องเพียง ๑๐ จังหวัด หนึ่งในจำนวนนี้ คือ จังหวัดอุบลราชธานี ผลผลิตของบัวบกนอกจากจะนำมารับประทานสดแล้ว แนวทางหนึ่งในการเพิ่มมูลค่าและต่อยอดในอุตสาหกรรมอาหาร/ยาได้คือ การปลูกเพื่อผลิตสารพฤกษเคมีที่สำคัญ สำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ โดยสารพฤกษเคมีที่โดดเด่นของบัวบก คือ สารในกลุ่มไตรเทอปีนอยด์ไกลโคไซด์ ที่มีคุณสมบัติต้านการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชัน มีฤทธิ์ต้านการอักเสบ ยับยั้งการเจริญเติบโตของมะเร็งลำไส้ใหญ่ สร้างสารคอลลาเจนของผิวหนัง เป็นต้น จากคุณสมบัติดังกล่าว จึงสามารถนำบัวบกไปใช้ในอุตสาหกรรมเสริมอาหาร หรืออุตสาหกรรมเครื่องสำอางได้ อนึ่งการปลูกบัวบกในปัจจุบันยังคงพบปัญหาด้านความไม่คงตัวของสารพฤกษเคมีที่ต้นบัวบกผลิตได้ในแต่ละรอบ/ฤดูกาลการปลูก ส่งผลต่อการนำไปใช้ประโยชน์ อีกทั้งปริมาณสารพฤกษเคมีก็มักจะแปรปรวนตามสภาพแวดล้อมที่ได้รับ ดังนั้นการสร้างนวัตกรรมการผลิตบัวบกที่เป็นต้นแบบเพื่อสร้างสารพฤกษเคมีในปริมาณสูงและมีคุณภาพคงที่ จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมให้มีการผลิตบัวบกเชิงอุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดใกล้เคียง
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ทราบนวัตกรรมการผลิตบัวบกให้มีสารพฤกษเคมีสูงและคงที่ ๒. ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับกลุ่มเกษตรกร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ต้นแบบการผลิตบัวบกเชิงอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้สารพฤกษเคมีสูงและคงที่ ๒. เกษตรกรผู้ปลูกบัวบกได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจำนวน ๒๐ ราย ๓. เพิ่มมูลค่าของบัวบกมากกว่าเดิมอย่างน้อย ๒๐ เท่า
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ดำเนินการ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ต.ศรีโค อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี กลุ่มเป้าหมาย : - เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ และจังหวัดใกล้เคียง - นักเรียน นักศึกษา และนักวิจัยในสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. กิจกรรมหลัก	นวัตกรรมการคัดเลือกพันธุ์ การเกษตรกรรม และฟาร์มอัจฉริยะอินทรีย์ เพื่อการผลิตบัวบกที่มีสารพฤกษเคมีสูงเพื่อการใช้ประโยชน์
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การคัดเลือกสายพันธุ์บัวบกสำหรับการผลิตในระบบอินทรีย์
งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	ผศ.ดร.ทินันท์ พรหมโชติ ผศ.ดร.บุษผา ใจเที่ยง ดร.นิมมานรดี พรหมทอง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี, สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การศึกษาการเกษตรกรรมบัวบกแบบอินทรีย์ด้วย IoT เพื่อให้ได้สารพฤกษเคมีสูงและพัฒนาระบบฟาร์มอัจฉริยะ
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	ดร.บุษบา บัวคำ, ผศ.ดร.บงกช สุxonันต์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี, สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	ระยะการเก็บเกี่ยวและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมเพื่อรักษาคุณภาพและปริมาณสารพฤกษเคมีของบัวบกผลิตภายใต้ระบบเกษตรอินทรีย์
งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	ผศ.ดร.เรวัตติ ชัยราช, ผศ.ดร.อุบล ชินวัง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี, สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	การขยายพันธุ์บัวบกด้วยเทคโนโลยีเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ
งบประมาณ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	รศ.ดร.กาญจนา รุ่งรัชกานนท์
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพจากสารสกัดใบบัวบก
งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ	ผศ.ดร.ปัญญาภรณ์ ทัดพิชญางกูร พรหมโชติ, ผศ.ดร.วิริยา อ่อนสะอาด, ผศ.ดร.เอกสิทธิ์ อ่อนสะอาด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๖,๐๐๐,๐๐๐.- บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. ต้นแบบการผลิต การขยายพันธุ์ และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว บัวบกเพื่อสร้างสารพฤษเคมีสูงและคงที่ ๒. ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพจากสารสกัดใบบัวบก ๓. เกษตรกร/ผู้ประกอบการที่นำเทคโนโลยีไปใช้อย่างน้อย ๒๐ ราย
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. นวัตกรรมการผลิตบัวบกเพื่อสร้างสารพฤษเคมี ๒. เกษตรกร/ผู้ประกอบการที่ปลูกบัวบกสำหรับสกัดสารพฤษเคมี ๓. การเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตบัวบก ๔. วัตถุดิบสารสกัดจากบัวบกสำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น การแปรรูปอาหาร ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เครื่องสำอาง เป็นต้น

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการสร้างการรับรู้ ปรับแนวคิดการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างควมมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กำหนดแนวทางพัฒนาด้านการเกษตรให้สร้างความสามารถในการแข่งขัน สร้างมูลค่าเกษตรแปรรูป เพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีเป้าหมายในการพัฒนาด้านการเกษตร คือเพิ่มพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ที่ได้มาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) พื้นที่ ๑ ล้านไร่</p> <p>จังหวัดอุบลราชธานี มีเป้าหมายในการส่งเสริมเพิ่มพื้นที่การผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ภายใน ๕ ปี (ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ให้ได้จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ อุบล-ราชธานีแห่งเกษตรอินทรีย์ ประกอบด้วย ๗ กลยุทธ์ คือ (๑) สร้างการรับรู้ สร้างแรงบันดาลใจ (๒) สร้างการตลาดนำ เป็นหลักประกันและแรงจูงใจ สินค้าอินทรีย์ราคาต้องต่างจากสินค้าเคมี (๓) สร้างความเข้มแข็งให้กลุ่ม ด้วยกระบวนการขับเคลื่อนสนับสนุน “แนวใหม่” (๔) สร้างเยาวชน คนอุบลฯ รุ่นใหม่หัวใจอินทรีย์ (๕) สนับสนุนการจัดตั้งสถาบันเกษตรอินทรีย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (๖) สื่อสร้างเกษตรอินทรีย์อุบลราชธานี (ในทุกกลยุทธ์) (๗) สร้างระบบบริหารจัดการ แนวใหม่</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี เห็นความสำคัญของการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ตามแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มจังหวัดและจังหวัดอุบลราชธานี จึงได้จัดทำโครงการสร้างการรับรู้ ปรับแนวคิดการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์ เพื่อปรับแนวคิด สร้างการรับรู้ในการผลิตพืชอินทรีย์ ให้เยาวชนคนรุ่นใหม่มีความรู้ ความเข้าใจนำไปสู่การปฏิบัติและเป็นพลังหลักในการนำสู่การปฏิบัติของครอบครัวและชุมชนต่อไป</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อปรับแนวคิดของเยาวชนคนรุ่นใหม่ นักเรียน ให้มีแรงบันดาลใจ และเป็นพลังสำคัญในการผลิตเกษตรอินทรีย์ของครอบครัวและชุมชน</p> <p>๒) เพื่อให้มีการจัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน</p> <p>๓) เพื่อให้มีแหล่งเรียนรู้ในการผลิตเกษตรอินทรีย์ในโรงเรียน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนโรงเรียนที่ดำเนินกิจกรรมเกษตรอินทรีย์ ๓๗ โรงเรียน จำนวนกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน ๓๗ กลุ่ม
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จำนวน ๓๗ โรงเรียน - โรงเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษาในพื้นที่ ๒๕ โรงเรียน - โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ๑๒ แห่ง
๗. กิจกรรมหลัก	๕.๑ อบรมสร้างการรับรู้ สร้างแรงบันดาลใจ ปรับแนวคิดเกษตรอินทรีย์ ๕.๒ ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ ๕.๓ จัดทำหลักสูตรการผลิตเกษตรอินทรีย์ในโรงเรียน ๕.๔ ฝึกปฏิบัติการทำเกษตรอินทรีย์ในโรงเรียน ๕.๕ สนับสนุนปัจจัยการผลิตต้นแบบเพื่อการเรียนรู้ในโรงเรียน ๕.๖ จัดตั้งกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน ๕.๗ ติดตามให้คำแนะนำการดำเนินงาน ติดตามและประเมินผล
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๔,๙๙๓,๒๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (output)	๑.เยาวชนคนรุ่นใหม่ นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจในการผลิตเกษตรอินทรีย์ ๒.มีแหล่งเรียนรู้การผลิตเกษตรอินทรีย์ ในโรงเรียน ๓๗ โรงเรียน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เยาวชนคนรุ่นใหม่ นักเรียน นำความรู้เรื่องการผลิตเกษตรอินทรีย์ไปถ่ายทอดให้ผู้ปกครองนำสู่การปฏิบัติในครอบครัว ๒. เกษตรกรในชุมชนมีแหล่งศึกษา เรียนรู้การผลิตเกษตรอินทรีย์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการวิจัยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร : การศึกษาศักยภาพการเพิ่มมูลค่าเพิ่มวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร (จังหวัดอุบลราชธานี)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมแบบยั่งยืนสนับสนุนการสร้างควมมั่นคงตามแนวทาง BCG Economy
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานีเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศ เช่น ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง สินค้าเหล่านี้หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตเสร็จแล้ว มีเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก ที่ถูกทิ้งกระจายไปตามพื้นที่การเกษตร หรือถูกปล่อยให้ย่อยสลาย ไถกลบหรือเผาทำลายทิ้ง เช่น ฟางข้าว เหง้ามันสำปะหลัง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการสูญเสียเปล่าในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าเกษตร</p> <p>เศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรสามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มมากขึ้น เช่น การนำมาใช้เป็นพลังงาน ชีวมวล ซึ่งปัจจุบัน ภาคอุตสาหกรรมมีความต้องการพลังงานชีวมวลสูง ดังนั้น หากมีการศึกษาถึงรูปแบบการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร และการใช้เทคโนโลยีทางเลือกเพื่อจัดการที่เหมาะสม จะทำให้หน่วยงานรัฐและเกษตรกรมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจเพื่อการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่เหมาะสมในระดับจังหวัด</p>
๔. วัตถุประสงค์โครงการ	<p>๑) ศึกษาแบบการจัดการระบบโซ่อุปทานของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรทั้งในเชิงเศรษฐศาสตร์และเทคโนโลยีการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p> <p>๒) จัดทำแนวทางการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p>
๕. เป้าหมาย	เกษตรกรผู้ปลูกพืชไร่ที่สำคัญ เช่น ข้าว มันสำปะหลัง และภาคเอกชนที่/สถานประกอบการที่ทำธุรกิจด้านพลังงานชีวมวล
๖. พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกรผู้ปลูกข้าวและมันสำปะหลังและสถาบันเกษตรกรที่ทำธุรกิจรวบรวม และสถานประกอบการที่รับซื้อผลผลิตไปทำธุรกิจพลังงาน ของจังหวัดอุบลราชธานี หรือจังหวัดใกล้เคียง
๗. กิจกรรมหลัก	<p>๑) สำรวจและจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการระบบโซ่อุปทานของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรของเกษตรกรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งในเชิงเศรษฐศาสตร์และเทคโนโลยีการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p> <p>๒) จัดทำรายงานและแนวทางการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p>
๘. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑
๙. ระยะเวลาในการดำเนินการ	ปี ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๐๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลผลิต (Output)	รายงานผลการศึกษาศักยภาพการเพิ่มมูลค่าเพิ่มวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร (จังหวัดอุบลราชธานี) ซึ่งประกอบด้วย จำนวน ๑ เรื่อง
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑) เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และหน่วยงานภาครัฐนำใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร และสถานประกอบการใช้เป็นข้อมูลประกอบธุรกิจพลังงานชีวมวล</p> <p>๒) นักวิชาการและสถาบันการศึกษาใช้เป็นข้อมูลเพื่อต่อยอดองค์ความรู้และการจัดการเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเกษตรและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน ที่พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ</p> <p>๒. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยการดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีต่างๆ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ภูมิปัญญา และการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนโดยการส่งเสริมอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างความอยู่ดีกินดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหารสุขอนามัย สนับสนุนวิถีชุมชน และการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจตามแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕) กำหนดกลยุทธ์ให้เกิดการบริหารทรัพยากรอย่างยั่งยืน สัมพันธ์กับทรัพยากรสัตว์น้ำที่จะต้องบริหารจัดการให้เกิดความสมดุล คงความหลากหลายทางชีวภาพ เกิดการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่ยั่งยืน ประกอบกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต โดยมีเป้าประสงค์ให้ประชาชนมีองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบำรุงรักษา ซึ่งโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติโดยชุมชนมีส่วนร่วม จะส่งผลให้ทรัพยากรสัตว์น้ำในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีมีความอุดมสมบูรณ์ และหลากหลาย ประชาชนสามารถจับไปบริโภคหรือจำหน่ายสร้างรายได้ให้เกิดอาชีพที่มั่นคงได้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายใต้การมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย</p> <p>๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำสาธารณประโยชน์โดยชุมชนมีส่วนร่วม</p> <p>๓. เพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติและคงความหลากหลายของทรัพยากร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
งบประมาณ	๒,๐๙๖,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	แก้มลิงลำโดมใหญ่พร้อมอาคารประกอบ ต.พรสวรรค์ อ. นาจะหลวย
งบประมาณ	๓๘,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	อาคารบังคับน้ำห้วยละคีพร้อมชุดลอก ต.ขามป้อม อ. เขมราฐ
งบประมาณ	๑๘,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	แก้มลิงหนองดินดำพร้อมอาคารประกอบ ต.ชีเหล็ก อ.น้ำยืน
งบประมาณ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	อาคารบังคับน้ำห้วยดินดำพร้อมระบบกระจายน้ำ ต.ห้วยยาง อ.น้ำยืน
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖	อาคารบังคับน้ำห้วยเทียมใหญ่พร้อมระบบกระจายน้ำ ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗	อาคารบังคับน้ำห้วยเทียมน้อยพร้อมระบบกระจายน้ำ ต.โนนสมบูรณ์ อ.นาจะหลวย
งบประมาณ	๑๗,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘	อาคารบังคับน้ำพร้อมชุดลอกลำห้วยหอม ตอนกลาง ต.ไพบูลย์ อ.น้ำขุ่น
งบประมาณ	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙	อาคารบังคับน้ำพร้อมชุดลอกลำห้วยหอม ตอนบน ต.ไพบูลย์ อ.น้ำขุ่น
งบประมาณ	๒๗,๐๐๐,๐๐๐

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านปลาขาว ต.ยางอ.น้ำยืน
งบประมาณ	๔๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านแก้งขอ ต.พรสวรรค์ อ. นาจะหลวย
งบประมาณ	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๒ กิจกรรมหลักที่ ๑๒	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านคุ้มแสนชะนี ต.พรสวรรค์ อ. นาจะหลวย
งบประมาณ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๓ กิจกรรมหลักที่ ๑๓	สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำบ้านหนองโค ต.ไผ่บุลย์ อ.น้ำขุ่น
งบประมาณ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๔ กิจกรรมหลักที่ ๑๔	อาคารบังคับน้ำลำห้วยตาลิว พร้อมชุดลอก ต.กลาง อ.เดชอุดม
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๕ กิจกรรมหลักที่ ๑๕	อาคารบังคับน้ำลำห้วยบัวใต้พร้อมชุดลอก ต.บัวงาม อ.เดชอุดม
งบประมาณ	๑๘,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๖ กิจกรรมหลักที่ ๑๖	อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่(ตอนบน) พร้อมชุดลอก ต.กลาง อ.เดชอุดม
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๗ กิจกรรมหลักที่ ๑๗	อาคารบังคับน้ำห้วยเทียม พร้อมชุดลอก ต.หนองสะโน อ.บุญทริก
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๘ กิจกรรมหลักที่ ๑๘	อาคารบังคับน้ำลำห้วยตำแย พร้อมชุดลอก ต.นาเจริญ อ.เดชอุดม
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๑๙ กิจกรรมหลักที่ ๑๙	อาคารบังคับน้ำลำห้วยแสนสี บ้านเชิงใหญ่ พื้นที่รับประโยชน์ ๘๐๐ ไร่ ต.หนองเต่า อ.ตระการพืชผล
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๐ กิจกรรมหลักที่ ๒๐	อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่ บ้านโนนยาง พื้นที่รับประโยชน์ ๓๕๐ ไร่ ต.โคกจาน อ.ตระการพืชผล
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๑ กิจกรรมหลักที่ ๒๑	อาคารบังคับน้ำลำห้วยไผ่บ้านโคกใหญ่ พื้นที่รับประโยชน์ ๓๕๐ ไร่ ต.โคกจาน อ.ตระการพืชผล
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๒ กิจกรรมหลักที่ ๒๒	อาคารบังคับน้ำลำห้วยนาเอือด บ้านนาคำ พื้นที่รับประโยชน์ ๑๕๐ ไร่ ต.นาคำ อ.ศรีเมืองใหม่
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๓ กิจกรรมหลักที่ ๒๓	อาคารบังคับน้ำลำห้วยพะเนาบ้านบุรพา พื้นที่รับประโยชน์ ๓๐๐ ไร่ ต.ดอนใหญ่ อ.ศรีเมืองใหม่
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๔ กิจกรรมหลักที่ ๒๔	อาคารบังคับน้ำร่องมาลี พร้อมชุดลอก ต.สระสมิง อ.วารินชำราบ
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๕ กิจกรรมหลักที่ ๒๕	อาคารบังคับน้ำลำห้วยบ้านร้างพร้อมชุดลอก ต.นาโพธิ์ อ.พิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๖ กิจกรรมหลักที่ ๒๖	อาคารบังคับน้ำลำห้วยบัว พร้อมชุดลอก ต.ไร่ใต้ อ.พิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๗ กิจกรรมหลักที่ ๒๗	อาคารบังคับน้ำลำห้วยลู่ พร้อมชุดลอก ต.ไร่ใต้ อ.พิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๒๘ กิจกรรมหลักที่ ๒๘	อาคารบังคับน้ำลำห้วยแคน พร้อมชุดลอก ต.ไร่ใต้ อ.พิบูลมังสาหาร
งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.๒๙ กิจกรรมหลักที่ ๒๙	แก้มลิงหนองเลิงบ่อ พร้อมอาคารประกอบ ต.ดุมใหญ่ อ.ม่วงสามสิบ
งบประมาณ	๓๑,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๐ กิจกรรมหลักที่ ๓๐	แก้มลิงหนองสามขา พร้อมอาคารประกอบ ต.ดอนมดแดง อ.ดอนมดแดง
งบประมาณ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๑ กิจกรรมหลักที่ ๓๑	ขุดลอกลำห้วยทม พร้อมอาคารประกอบ ต.คำหว่า อ.ตาลสุ่ม
งบประมาณ	๑๘,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๒ กิจกรรมหลักที่ ๓๒	ขุดลอกอ่างเก็บน้ำห้วยบกเน็งพร้อมอาคารประกอบ ต.นาคาย อ.ตาลสุ่ม
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๓ กิจกรรมหลักที่ ๓๓	อาคารบังคับน้ำลำห้วยตู๋ พร้อมขุดลอก ต.คำหว่า อ.ตาลสุ่ม
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๗.๓๔ กิจกรรมหลักที่ ๓๔	แก้มลิงเซขาดพร้อมอาคารประกอบ ต.ดุมใหญ่ อ.ม่วงสามสิบ
งบประมาณ	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ	โครงการชลประทานอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการชลประทานอุบลราชธานี สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๗๒๒,๐๙๖,๐๐๐
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก ๒. แหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสมภายใต้หลักการมีส่วนร่วมและหลักวิชาการที่เหมาะสม จำนวน ๒๕ แห่ง
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ ๒. ชุมชนสามารถบริหารจัดการบริหารแหล่งน้ำได้อย่างยั่งยืน เนื่องจากมีรายได้จากการจับสัตว์น้ำ และมีการแบ่งปันผลประโยชน์ตามระเบียบฯ สำหรับดำเนินการในปีต่อไป ๓. เกิดความสามัคคีในชุมชน จากการมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกและร่วมกันบริหารแหล่งน้ำ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	แก้มลิงกุดเอียน (ระยะ ๒) ต.ค้อทอง อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ต.ค้อทอง อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	แก้มลิงกุดเอียน (ระยะ ๒)
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายล่าง
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายล่าง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	แก้มลิงกุดนาแซง พร้อมอาคารประกอบ ตำบลหนองบ่อ อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน ที่พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ต.หนองบ่อ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	แก้มลิงกุดนาแซง พร้อมอาคารประกอบ
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายลำ
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายลำ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ชุดลอกคลองปากปลาแปว
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบโดยการเสนอของบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลบ้านไทย อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ชุดลอกคลองปากปลาแปว
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีล่างและเซบายล่าง
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีล่างและเซบายล่าง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ชุดลอกคลองหนองสามหง่า ระยะ ๒
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน ที่พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลบ้านไทย อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ชุดลอกคลองหนองสามหง่า ระยะ๒
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายลำ
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายลำ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ชุดลอร่องปี บ้านแวม ตำบลหัวดอน อำเภอเชิงใน จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลหัวดอน อำเภอเชิงใน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ชุดลอร่องปี
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีล่างและเซบายล่าง
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีล่างและเซบายล่าง
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ชุดลอกกูดปลาขาว พร้อมอาคารประกอบ (ระยะ ๒) บ้านหัวดอน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของงบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลหัวดอน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ชุดลอกกูดปลาขาว พร้อมอาคารประกอบ
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบสยลำ
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบยลำ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ชุดลอกคลองห้วยเรือ พร้อมอาคารประกอบ (บ้านผักแว่น) ตำบลยางซึ้ง อำเภอลำดวน จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนพื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบโดยการเสนอของบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลยางซึ้ง อำเภอลำดวน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ชุดลอกคลองห้วยเรือ พร้อมอาคารประกอบ
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายลำ
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบายลำ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ปรับปรุงคลองส่งน้ำสาย ๒MC-๒L สถานีสูบน้ำ P๒ ตำบลกลางใหญ่ อำเภอลำดวน จังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพียงพอทั่วถึง และเป็นธรรม
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากปัญหาความแห้งแล้งและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน ที่พื้นที่ทำการเกษตรเสียหายอย่างสิ้นเชิงโครงการจึงได้เสนอแผนงานช่วยเหลือเกษตรกรในการฟื้นฟูและเยียวยา เกษตรกรได้รับผลกระทบ โดยการเสนอของบประมาณ ในการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้น เมื่อมีพื้นที่เพาะปลูกที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น เกษตรกรพึ่งพาตัวเองได้ มีความมั่นคงทางอาหาร มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นตามลำดับ
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	สร้างรายได้จากภาคการผลิตและภาคบริการที่ทันสมัย ในพื้นที่เป้าหมาย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการบริโภคและการใช้จ่ายภายในประเทศ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ตำบลกลางใหญ่ อำเภอลำดวน จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ปรับปรุงคลองส่งน้ำสาย ๒MC-๒L สถานีสูบน้ำ P๒
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	
งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	นายเชิดชัย มาลัย
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบสยลำ
๘. หน่วยดำเนินงาน	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชีลำและเซบสยลำ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖
๑๐. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่ทันสมัยและเศรษฐกิจฐานราก
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	กระตุ้น เศรษฐกิจฐานรากเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์ม
๒. แนวทางการพัฒนา	สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันการเลี้ยงสุกรในฟาร์มจะใช้อาหารสำเร็จรูป สารเสริมอาหารและยาปฏิชีวนะเข้ามาช่วยในเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงให้ได้ปริมาณมากขึ้น สุกรถูกเลี้ยงในพื้นที่จำกัดและในปริมาณที่หนาแน่น ซึ่งเป็นสาเหตุให้สุกรเจริญเติบโตช้า เกิดความเครียดหรือสุกรป่วยได้ การเลี้ยงสุกรที่มีปริมาณที่มากหรือหนาแน่นจะมีการปล่อยของเสียออกมาจำนวนมาก หากมีการจัดการของเสียเหล่านี้ไม่เป็นระบบหรือขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการจะทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตามมา เช่น กลิ่น น้ำเสีย รวมทั้งระบบบำบัดของฟาร์มจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคด้วย ปัญหาที่สำคัญมากอีกอย่างคือการตกค้างของยาและสารเคมีในเนื้อสัตว์ ดังนั้นเกษตรกรควรจัดหาสิ่งที่มาทดแทนการใช้ยาและสารเคมีดังกล่าว ด้วยการนำจุลินทรีย์ที่มีคุณสมบัติที่ช่วยในการบำบัดกลิ่น บำบัดน้ำเสียและช่วยเพิ่มผลผลิตได้ด้วยเข้ามาใช้ในฟาร์มก็เป็นทางเลือกที่ดีในการลดต้นทุนในการเลี้ยงสัตว์ด้วย</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาการเลี้ยงสุกรให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์มได้อย่างเหมาะสม ๒. เป็นต้นแบบให้ผู้สนใจประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรได้ศึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์ม ๓. เกษตรกรได้นำจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์มาลดปัญหามลภาวะในฟาร์มสุกรและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสุกร ๔. เกษตรกรที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรมีต้นทุนในการผลิตลดลง ๕. ลดการใช้ยาและสารเคมีในการเลี้ยงสุกรลง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรมีความรู้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมในฟาร์มสุกรอย่างเป็นระบบเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตามมา เพื่อเป็นต้นแบบในการเลี้ยงสุกรที่มีคุณภาพในพื้นที่ ๒๕ อำเภอ
๖. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอละ ๑ แห่ง ทั้งหมด ๒๕ อำเภอในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก :	<p>พัฒนาฟาร์มสุกรในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. คัดเลือกเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรที่มีการเลี้ยงระบบฟาร์มปิด ตั้งแต่ ๕๐ ตัวขึ้นไป ๒. จัดอบรมให้ความรู้ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์มและการนำจุลินทรีย์มาใช้ในฟาร์ม ๓. สนับสนุนจุลินทรีย์แบบสำเร็จรูป อุปกรณ์ในการเตรียมจุลินทรีย์ อุปกรณ์ในการฉีดพ่นจุลินทรีย์ ๔. ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการฯ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (output)	ฟาร์มสุกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในฟาร์ม และมีการใช้จุลินทรีย์ในการเลี้ยงสุกรเพื่อลดการใช้ยาและสารเคมีในการผลิตสุกร จำนวน ๒๕ ฟาร์ม
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. มีฟาร์มสุกรที่มีการจัดการที่ถูกต้องเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ก่อให้เกิดปัญหาหมอกควัน ด้านกลิ่น และเสียงในชุมชน</p> <p>๒. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต โดยลดการใช้ยาและสารเคมีในการเลี้ยงสุกรลงได้</p> <p>๓. ผู้บริโภคได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ปลอดภัย</p> <p>๔. เป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องการจัดการฟาร์มสุกรด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	บูรณาการบริหารจัดการระบบน้ำด้วยระบบโซลาร์เซลล์ (Solar cell)
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ผู้คน ในประเทศ ต้องเผชิญอยู่กับความทุกข์ยาก เพราะภัยพิบัติ น้ำท่วม ฝนแล้ง โรคระบาด ดินเสื่อมโทรม แอ้งชิง การมีอำนาจ การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน มีผลให้ระบบนิเวศ ป่า และ ทรัพยากรธรรมชาติ ถูกทำลาย ปัญหา ที่กล่าวข้างต้น มีสาเหตุมา จากการพัฒนาที่เน้นวัตถุนิยมและประชานิยม ด้านเดียว ผู้คนเห็นแก่ ประโยชน์ส่วนตน ใช้ประโยชน์ ในทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่ ระมัดระวัง ไม่มีวินัย ทิ้งขยะในที่สาธารณะ โดยมีผลพวงมาจากการ พัฒนา ที่ขาดกระบวนการเรียนรู้ ทำให้คนขาดปัญญา เศรษฐกิจ พอเพียงจึงเป็นคำตอบ เป็นทางรอดของประชาชน ที่ใช้ได้ทุกระดับ ในปี ๒๕๖๒ จังหวัดอุบลราชธานี ได้เกิดวิกฤตน้ำท่วมหนัก ประชาชน ในหลายพื้นที่ได้รับ ความเดือนร้อนหลังจากน้ำลด เช่น การขาดแคลน เมล็ดพันธุ์ข้าวปลูก เพราะพื้นที่ปลูกและผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ ได้รับความเสียหายจากน้ำท่วมหนักเป็นจำนวนมาก และหลังจากน้ำ ลดเกิดปัญหาภัยแล้งประชาชนไม่สามารถผลิตพืชผลได้ เนื่องจากไม่มี แหล่งน้ำเพื่อใช้การเกษตร จึงเป็นที่มาของการพัฒนาพื้นที่ในโครงการ SAVEUBON หยุดท่วม หยุดแล้ง อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ใน โคก หนอง นา โมเดล และ ได้รับการ สานต่อจาก ภาคจังหวัดอุบลราชธานี ใน โครงการพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ประยุกต์สู่ “โคก หนอง นา โมเดล”</p>
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ในการบริหารจัดการน้ำ ตามแนวคิด “โคก หนอง นา” โดยมีการนำระบบพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ในการจัดการ ระบบน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>๒) เพื่อให้เกษตรกรมีวิธีบริหารจัดการน้ำหลากหลายรูปแบบ กับแหล่ง กักเก็บน้ำในการทำการเกษตร อุบโภาคบริโภค ได้ตลอดปี และเป็น ต้นแบบให้กับผู้สนใจนำไปปฏิบัติได้</p> <p>๓) เพื่อให้เกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี มีความตระหนักรู้ในการนำ แนวความคิดตามศาสตร์พระราชามาใช้ในการทำการเกษตรแบบ ผสมผสาน รูปแบบเกษตรทฤษฎีใหม่ ให้ตนเอง ครอบครัวและชุมชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิตขั้นพื้นฐาน และขั้นก้าวหน้า ตามหลักทฤษฎีบันได ๙ ขั้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>ตัวชี้วัด :</p> <p>๑. เกษตรกรมีแหล่งเรียนรู้การทำโคก หนอง นา โมเดล โดยใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ ในการจัดการระบบน้ำ จำนวน ๒๕ แห่ง</p> <p>๒. เกษตรกรมีเครื่องมือในการบริการจัดการน้ำจากแหล่งเก็บกักน้ำไว้ใช้ในยามหน้าแล้ง และสามารถทำการเกษตรได้ตลอดปี รวมถึงสามารถแก้ไขปัญหาหน้าท่วม</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	<p>มีพื้นที่ทำการเกษตรและมีความพร้อมในการเป็นแปลงเรียนรู้จำนวน ๒๕ คน ได้แก่</p> <p>๑. นายกนกพล เก็นสอน ๒. นายณัฐพงษ์ ศรีสันต์</p> <p>๓. นายสมพงษ์ คำศรี ๔. นายธราภา กอมณี</p> <p>๕. นายประวิทย์ นักบุญ ๖. นายเลิศรบ ชลธิ์</p> <p>๗. นายสมาน ปวงสุข ๘. น.ส.พัฒนาพร แดงสอาด</p> <p>๙. นายพุ่ม วงศ์เย็น ๑๐. นางปัทมาภรณ์ โทจันทร์เพ็ญ</p> <p>๑๑. นางรัตนภรณ์ บัวอาจ ๑๒. นายสุพิน กาละเลข</p> <p>๑๓. นางฉวี กุกำจัด ๑๔. นายสมคิด วงศรี</p> <p>๑๕. นายสิทธิโชค บำรุง ๑๖. นายสุพล บุญรักษา</p> <p>๑๗. นายสรภาพ พูลเพิ่ม ๑๘. น.ส.ธัญยธรณ์ สิทธิชัยพรนิต</p> <p>๑๙. นายสุนทร นาสิ่งห์ ๒๐. นางนันทนวล จันทะปัญญา</p> <p>๒๑. นายนครชัย สุภาธร ๒๒. นางทองสี โสโพธิ์</p> <p>๒๓. นายสมพงษ์ จำปาวงศ์ ๒๔. นายบุญมี วันทา</p> <p>๒๕. น.ส.ศศิธร ทองชุม</p>
๗. กิจกรรมหลัก	บูรณาการบริหารจัดการน้ำด้วยระบบโซลาร์เซลล์ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่สู่ “โคก หนอง นา โมเดล”
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑,๒๗๐,๑๕๐ บาท / ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. มีแหล่งเรียนรู้การทำโคก หนอง นา โมเดล แปลงต้นแบบจากการสนับสนุนจากจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ในการบริหารจัดการระบบน้ำ จำนวน ๒๕ แห่ง</p> <p>๒. เกษตรกรสามารถนำ น้ำมาใช้ประโยชน์ จากแหล่งกักเก็บน้ำ ทั้งในหนองน้ำ คลองไส้ไก่หรือแม้แต่ในน้ำใต้ดิน ให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตในแต่ละพื้นที่ ซึ่งก่อให้เกิดมีผลผลิต สร้างรายได้ ได้ตลอดปี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เกษตรกรเกิดแรงบันดาลใจ และตระหนักรู้ในการแก้ไขปัญหาเรื่องการบริหารจัดการน้ำ โดยนำแนวคิด “โคก หนอง นา โมเดล” ที่ใช้ระบบพลังงานแสงอาทิตย์ในการจัดระบบน้ำ ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งในการแก้ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการน้ำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับพื้นที่</p> <p>๒. เกษตรกรมีแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้ตลอดปี</p> <p>๓. เกษตรกรนำศาสตร์พระราชามาเขียนเป็นตำราลงบนแผ่นดินอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๔. ความสมบูรณ์ ที่เกิดจาก ๒๕ แปลง ต้นแบบจังหวัด จะเป็นแรงขับเคลื่อน ส่งเป็นแรงบันดาลใจให้กับ เกษตรกรในพื้นที่ใกล้เคียง ให้เห็นความสำคัญของ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่นายพลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงพระราชทานไว้ให้เป็นต้นแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งสามารถนำมาใช้ในชีวิตได้จริงตามตัวอย่างของ ๒๕ แปลงต้นแบบจังหวัด</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีพลังงานทดแทนเพื่อการเกษตรที่ยั่งยืน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศเพื่อให้ประเทศไทย ได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่ประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดย มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมียุทธศาสตร์ชาติ ๖ ยุทธศาสตร์ เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนประเทศ สำหรับยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้ กำหนดให้การพัฒนาความมั่นคงของน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม เป็นหนึ่งในประเด็นการพัฒนา โดยมุ่งเน้นพัฒนาระบบจัดการ น้ำทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นคง เพิ่มผลิตผลในเรื่องการจัดการและการ ใช้น้ำทุกภาคส่วน ดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ พัฒนาความมั่นคงทาง พลังงานอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เน้นส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือก ที่คำนึงถึงการพัฒนาอย่างเหมาะสม ให้มี ประสิทธิภาพ เพิ่มศักยภาพและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงาน ทางเลือกในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด พัฒนาความมั่นคงการเกษตรที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และ เป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพสูง</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กระทรวงพลังงานได้กำหนดยุทธศาสตร์ กระทรวงพลังงาน ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาพลังงานที่ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มี การใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น และชุมชนมีการพึ่งพาตนเองในการพัฒนา พลังงานเพื่อสนองความต้องการตามศักยภาพของพื้นที่ จังหวัด อุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดในด้านเกษตรปลอดภัย มูลค่าสูง โดยในประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมเทคโนโลยีภาคการเกษตร เพื่อมุ่งเน้นการทำเกษตรปลอดภัย เกษตรเพิ่มมูลค่า และอาหารปลอดภัย เพื่อการเสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี กลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มOTOP/ วิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดอุบลราชธานีส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก ซึ่งมีผู้ประกอบการจำนวนมาก ที่ช่วยในการส่งเสริมเศรษฐกิจของกลุ่ม จังหวัด แต่การผลิตผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มเกษตรกร /กลุ่มOTOP/วิสาหกิจ ชุมชน ส่วนใหญ่ใช้พลังงานเป็นต้นทุนในการผลิตสูง ส่งผลทำให้ต้นทุน ผลิตภัณฑ์มีราคาสูง เป็นเหตุให้บางรายไม่สามารถประกอบกิจการต่อไปได้ อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งราคาพลังงานที่มีความผันผวน ก็ เป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุม ทำให้การวางแผนการผลิตและการควบคุม ต้นทุนการผลิตคาดการณ์ได้ยาก การนำเทคโนโลยีพลังงานทดแทน เข้ามาช่วยในการส่งเสริมการผลิตทางภาคการเกษตร/OTOP/ วิสาหกิจชุมชน เช่นระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์, กังหันลมสูบน้ำ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	น้ำเพื่อการเกษตรขนาดเล็ก, การใช้เตาชีวมวล, การผลิตก๊าซชีวภาพจากมูลสัตว์เพื่อใช้ทดแทนก๊าซ LPG และระบบอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น จะสามารถช่วยลดต้นทุนด้านพลังงานของกลุ่มเกษตรกร/ OTOP/วิสาหกิจชุมชน และยังเป็น การเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ สินค้า และสร้างรายได้เพิ่มมากขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน เกิดการกระจายองค์ความรู้ในระดับชุมชน ตลอดจนสามารถเป็นต้นแบบให้แก่เกษตรกรในพื้นที่อื่นได้อีกทางหนึ่ง
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อส่งเสริมเทคโนโลยีพลังงานในการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ การเกษตร ๓.๒ เพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานให้กับเกษตรกร ๓.๓ เพื่อเพิ่มคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์การเกษตร
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๐.๕ ต่อปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมเทคโนโลยีพลังงานทดแทนเพื่อเพิ่มผลผลิต และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่ยั่งยืน
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ติดตั้งระบบสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๑.๕ KW พร้อมเจาะน้ำบาดาล และระบบเก็บน้ำ กระจายน้ำ ให้กับกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๑๐๐ ระบบ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๒๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๒๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๒๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๒๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๒๐ ระบบ
งบประมาณ	งบประมาณ : ๒๐,๐๐๐,๐๐๐.-บาท <u>งบพัฒนาจังหวัด : ๒๐,๐๐๐,๐๐๐.-บาท</u> งบประมาณ ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๗ จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๙ จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๗๐ จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, สำนักงานเกษตรจังหวัด, สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ติดตั้งระบบอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๓x๔ เมตร เพื่อช่วยในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น

หัวข้อ	รายละเอียด
	จำนวน ๕๐ ระบบ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๑๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๑๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๑๐ ระบบ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑๐ ระบบ
งบประมาณ	งบประมาณ : ๗,๕๐๐,๐๐๐.-บาท งบพัฒนาจังหวัด : ๗,๕๐๐,๐๐๐.-บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๗ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๘ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๖๙ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ ปี ๒๕๗๐ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, สำนักงานเกษตรจังหวัด, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานพลังงานจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. ระบบผลิตสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๑.๕ kW จำนวน ๑๐๐ ระบบ ๒. ระบบอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด ๓x๔ ม. จำนวน ๕๐ ระบบ
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ลดต้นทุนด้านพลังงานในการผลิตสินค้าการเกษตร ๒. เพิ่มคุณภาพและมูลค่าสินค้าการเกษตร ๓. มีการผลิตและใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นในจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการ เพิ่มศักยภาพการกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	รัฐบาลชุดปัจจุบัน มีความมุ่งมั่นอย่างยิ่งในการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ ทั้งเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน ภาคการเกษตร อุตสาหกรรม รวมทั้งการรักษาระบบนิเวศและคุณภาพป่า เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อย่างไรก็ตามการสร้าง ความมั่นคงด้านน้ำ ไม่ได้มีเพียงมิติด้านการจัดหาแหล่งน้ำสำรองให้ภาคส่วนต่างๆ ใช้ได้อย่างพอเพียงเท่านั้น แต่ยังมีสิ่งสำคัญคือการทำให้ทุกภาคส่วนโดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่นอกเขตชลประทาน สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ร่วมกันหาแนวทางการพัฒนาระบบกระจายน้ำควบคู่ไปกับการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อให้สามารถส่งน้ำไปถึงประชาชนมากที่สุด เนื่องจากปัจจุบันแหล่งน้ำธรรมชาติต่าง ๆ โดยเฉพาะที่อยู่นอกเขตชลประทาน ไม่ว่าจะเป็นแหล่งน้ำที่มีอยู่เดิม แหล่งน้ำที่พัฒนาขึ้นใหม่หรือแหล่งน้ำใต้ดิน ส่วนใหญ่เมื่อได้รับการพัฒนาขึ้นมาแล้ว แต่ยังมีข้อจำกัด คือ อยู่ห่างไกลจากชุมชนหรือพื้นที่การเกษตรของประชาชน ทำให้ยากต่อการเข้าถึง การจะนำน้ำมาใช้แต่ละครั้งเป็นไปด้วยความยากลำบาก ต้องใช้ปั๊มน้ำไปตักน้ำ หรือต้องลงทุนซื้อเครื่องสูบน้ำมาใช้ ซึ่งถือว่าไม่ตอบโจทย์เรื่องการจัดสรรน้ำให้ประชาชน
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อช่วยส่งน้ำต้นทุนจากแหล่งน้ำในพื้นที่ห่างไกลมายังระบบประปาหมู่บ้านและพื้นที่เกษตรกรรมได้ ๒. เพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตพืชเศรษฐกิจใช้น้ำน้อยในช่วงฤดูแล้ง
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ตัวชี้วัดที่ ๑ : เพิ่มจำนวนจุดกระจายน้ำให้กับเกษตรกรในพื้นที่จำนวน ๑๕ จุด พื้นที่ ๓,๐๐๐ ไร่ ตัวชี้วัดที่ ๒ : จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ได้รับประโยชน์จากจุดกระจายน้ำ เป้าหมาย ๓๐๐ ครัวเรือน
๖. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	๑.กิจกรรมการอบรมปรับแนวคิดเกษตรกร ๒.กิจกรรมการศึกษาดูงานการบริหารจัดการระบบกระจายน้ำในพื้นที่เกษตร ๓.กิจกรรมการสนับสนุนระบบกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ๔.การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๓๑,๖๐๐,๐๐๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑) จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับประโยชน์จากจุดกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๓,๐๐๐ ไร่ ๒) จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ทำการเกษตรได้รับประโยชน์จากจุดกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๓๐๐ ครัวเรือน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) มีเกษตรกรมีน้ำอุปโภค บริโภคและทำการเกษตรในฤดูแล้ง จำนวน ๓๐๐ ราย ๒) พื้นที่ทำการเกษตรได้รับประโยชน์จากจุดกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๓,๐๐๐ ไร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชพลังงานทดแทน
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ ๑๐ ล้านไร่ เป็นที่การเกษตร ๕.๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๘ พืชเศรษฐกิจสำคัญคือ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพาราและปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรในจังหวัดโดยมีเกษตรกรปลูกมันสำปะหลัง ๕๔,๐๐๐ ครัวเรือน พื้นที่ปลูก ๕.๗ แสนไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตออกสู่ตลาดรวม ๒ ล้านตันต่อปี โดยมีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลัง (S๑ , S๒) ๓ ล้านไร่ แต่มีการปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่เหมาะสมเพียงแค่ ๔.๕ แสนไร่ ส่วนที่เหลือ ๑.๓ แสนไร่ ปลูกในพื้นที่ไม่เหมาะสมหรือเหมาะสมเล็กน้อย (S๓ , N) จึงเห็นได้ว่ามีศักยภาพที่จะขยายพื้นที่ปลูกในพื้นที่เหมาะสมเพิ่มได้อีก ในด้านการตลาดนั้นมีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปมันสำปะหลังขนาดใหญ่ ๔ แห่ง เป็นโรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง ๒ แห่ง โรงงานมันเส้น ๑ แห่งและโรงงานผลิตเอทานอล ๑ แห่ง มีความต้องการใช้มันสำปะหลัง ๓.๖ ล้านตันต่อปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมการผลิตเอทานอลในพื้นที่จังหวัดมีกำลังการผลิตเอทานอล ๑๔๖ ล้านลิตรต่อปี มีความต้องการวัตถุดิบหัวมันสำปะหลังสด ๘๔๖,๐๐๐ ตันต่อปี (มันสำปะหลัง ๖ กิโลกรัม ผลิตเอทานอลได้ ๑ ลิตร)</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ จากข้อมูล Demand และ Supply จึงเห็นได้ว่าจังหวัดอุบลราชธานี เกษตรกรผลิตมันสำปะหลังไม่เพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมคือปริมาณการผลิตของเกษตรกร ๒ ล้านตันต่อปี แก่อุตสาหกรรมต้องการใช้วัตถุดิบมันสำปะหลัง ๓.๖ ล้านตันต่อปี จึงมีปริมาณการผลิตไม่เพียงพอต่ออุตสาหกรรมประมาณ ๑.๖ ล้านตัน ด้านศักยภาพของพื้นที่พบว่า มีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลัง ๓ ล้านไร่ แต่มีการปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่เหมาะสมเพียง ๔.๕ แสนไร่ เมื่อพิจารณาปริมาณการผลิตและความต้องการของอุตสาหกรรมแล้ว จึงสามารถจะขยายพื้นที่ปลูกในเขตความเหมาะสมสำหรับการปลูกมันสำปะหลังเพื่อให้มีวัตถุดิบเพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมได้อีกประมาณ ๔.๕ แสนไร่ (คำนวณที่ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๕๐๐ กิโลกรัมต่อไร่) ประกอบกับความต้องการใช้พืชพลังงานทดแทนภายในประเทศมีแนวโน้มที่สูงขึ้น รวมทั้งภาคราชการได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นแหล่งผลิตเอทานอลที่สำคัญของประเทศ เพื่อพิจารณาในภาพรวมทั้งปัจจัยภายนอก นโยบายและศักยภาพของจังหวัดอุบลราชธานีที่มีพื้นที่เหมาะสมในการปลูกมันสำปะหลังเป็นจำนวนมาก ที่สำคัญมีแหล่งรองรับผลผลิตขนาดใหญ่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	ตั้งอยู่ในจังหวัด การส่งเสริมเกษตรกรให้ปลูกมันสำปะหลังจึงเป็นทางเลือกที่ดี เพื่อทดแทนสินค้าเกษตรชนิดอื่นที่มีราคาต่ำกว่าและมีตลาดรองรับไม่แน่นอน ซึ่งจะสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีให้เกษตรกรในพื้นที่อย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อยกระดับความรู้และนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตพืชพลังงานทดแทนให้เกษตรกร ๒. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืชพลังงานทดแทนในพื้นที่เหมาะสมในการผลิตวัตถุดิบให้เพียงพอต่อ Demand ๓. เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ผลผลิตเฉลี่ยมันสำปะหลังของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นจาก ๓,๗๐๐ กก./ไร่ เป็น ๔,๐๐๐ กก./ไร่
๖. พื้นที่เป้าหมาย	เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ถ่ายทอดความรู้แบบสถานีเรียนรู้การผลิตมันสำปะหลัง ๒. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต (๓ ไร่/ราย) <ol style="list-style-type: none"> ๒.๑ ปัจจัยการผลิตต้นแบบ ๒.๒ ปัจจัยการผลิตนวัตกรรมการเพิ่มผลผลิตโดยระบบน้ำหยด ๓. การจัดงานวันรณรงค์การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชพลังงานทดแทนด้วยนวัตกรรม ๔. การบริหารจัดการโครงการ
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๑๙,๕๖๖,๐๐๐
๑๑. ผลผลิต (Output)	เกษตรกร ๓,๐๐๐ ราย ผลิตมันสำปะหลัง ๙,๐๐๐ ไร่ ผลผลิตรวม ๓๖,๐๐๐ ตัน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรมีความรู้ ทักษะในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการก่อสร้างบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์ และหอถังสูงทรงกลมแป้น ความจุ ๑๕ ลูกบาศก์เมตร สูง ๑๕ เมตร เพื่อการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) มีภารกิจในการจัดที่ดินให้แก่เกษตรกร พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือพัฒนาอาชีพเกษตรกรและการปรับปรุงทรัพยากรและปัจจัยพื้นฐานทางการผลิต เช่น แหล่งน้ำ คลองส่งน้ำ ถนน ให้กับเกษตรกรที่ได้รับการจัดที่ดิน เพื่อช่วยเหลือให้เกษตรกรสามารถประกอบเกษตรกรรมในที่ดินได้อย่างยั่งยืน มั่นคง โดยที่ดินที่จัดให้กับเกษตรกรดังกล่าว ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ซึ่งที่ผ่านมาการให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาอาชีพและการปรับปรุงทรัพยากร มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานที่สำคัญ คือเรื่องแหล่งน้ำ เนื่องจากที่ดินที่ ส.ป.ก. จัดให้เกษตรกรเป็นที่ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ไม่มีแหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำที่เพียงพอ เพราะอยู่นอกเขตชลประทานการทำการเกษตรกรรมส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนปีที่ผ่านมา มีปริมาณฝนตกน้อยกว่าปกติ เกษตรกรจึงประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคและการเกษตรในหลายพื้นที่ ทำให้ศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย เกิดภาวะหนี้สินประกอบกับจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ COVID-๑๙ ที่ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตที่สำคัญของประเทศหลายสาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรม ทำให้ผู้ประกอบการหลายแห่งเลิกประกอบกิจการเลิกจ้างแรงงานหรือลดจำนวนแรงงานลง ส่งผลให้แรงงานดังกล่าวเคลื่อนย้ายคืนถิ่นกลับสู่บ้านเกิดมาทำการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรมีอยู่มีกินลดรายจ่ายในครอบครัว ซึ่งเป็นการช่วยเหลือและบรรเทาปัญหาจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ COVID-๑๙ ได้ในระดับหนึ่ง จากสถานการณ์และเหตุผลข้างต้น สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี (ส.ป.ก.อุบลราชธานี) จึงได้ตรวจสอบพื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี ที่ประสบปัญหาภัยแล้งขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร ตามที่เกษตรกรยื่นคำร้องขอความช่วยเหลือมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรด้วยการขุดเจาะบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์และหอถังสูงแป้น เนื่องจากเห็นว่าการขุดเจาะน้ำบาดาล เป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องแหล่งน้ำได้ตรงจุดมากกว่าวิธีอื่น และทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการบริหารจัดการระบบน้ำ อีกทั้งมีค่าใช้จ่ายที่น้อยกว่าในการจัดทำแหล่งน้ำประเภทอื่นไม่ว่าจะเป็นระบบชลประทาน หรืออ่างเก็บน้ำ ประกอบกับหาก</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	หน่วยงานอื่นเข้ามาดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตปฏิรูปที่ดิน จะต้องมีการขออนุญาตใช้พื้นที่จาก ส.ป.ก. ตามกฎหมายที่กำหนด ก่อนซึ่งจะมีกระบวนการหลายขั้นตอนทำให้เกิดความล่าช้าในการช่วยเหลือเกษตรกร ส.ป.ก.อุบลราชธานี จึงได้จัดทำโครงการก่อสร้าง บ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์ และหอถังสูงทรงกลมแปญ เพื่อการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี เป้าหมาย จำนวน ๑๐ แห่ง ขึ้น
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑ เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำให้เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินมีน้ำใช้ด้านการเกษตรและอุปโภคบริโภค และสามารถทำให้ผลผลิตด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น และลดต้นทุนการผลิต</p> <p>๒ เพื่อให้เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินได้มีน้ำใช้ในภาวะเกิดภัยแล้ง และมีน้ำใช้ตลอดช่วงฤดูแล้ง</p> <p>๓ เพื่อให้เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินสามารถบริหารจัดการน้ำโดยการรวมกลุ่มกันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดอย่างยั่งยืน</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. มีการพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน จำนวน ๑๐ แห่ง</p> <p>๒. มีบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์และหอถังสูงทรงกลมแปญ จำนวน ๑๐ แห่ง</p> <p>๓. จำนวนคร้วเรือนเกษตรกรที่ได้ใช้ประโยชน์จากบ่อบาดาลฯ จำนวน ๑๐๐ คร้วเรือน เนื้อที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่</p> <p>๔. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตด้านการเกษตร จำนวน ๑๐๐ คร้วเรือน</p> <p>๕. เกษตรกรสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเกษตร จำนวน ๑๐๐ คร้วเรือน</p>
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
๗. กิจกรรมหลัก	ก่อสร้างบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์ และหอถังสูงทรงกลมแปญ เพื่อการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน จังหวัดอุบลราชธานี
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๒,๙๖๐,๐๐๐ บาท/ปี
๑๑. ผลผลิต (Output)	<p>๑. จำนวนบ่อบาดาลและระบบสูบน้ำโซลาร์เซลล์ฯ ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน จำนวน ๑๐ แห่ง</p> <p>๒. จำนวนคร้วเรือนเกษตรกรที่ได้ใช้ประโยชน์จากบ่อบาดาลฯ จำนวน ๑๐๐ คร้วเรือน เนื้อที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่</p> <p>๔. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตด้านการเกษตร จำนวน ๑๐๐ คร้วเรือน</p> <p>๕. เกษตรกรสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเกษตร จำนวน ๑๐๐ คร้วเรือน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่ได้รับประโยชน์จากการใช้น้ำในโครงการฯ สามารถลดต้นทุนการผลิตในการทำเกษตร</p> <p>๒. เกษตรกรที่ได้รับประโยชน์จากการใช้น้ำในโครงการฯ มีผลผลิตและมีรายได้จากการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงสัตว์โดยใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในฟาร์มปศุสัตว์
๒. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมอนุรักษ์พลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ของโครงการภายใต้แผนพัฒนาจังหวัด ประเด็นที่ ๑ การส่งเสริมการเกษตรสร้างมูลค่า การเลี้ยงสัตว์และการผลิตปศุสัตว์ มีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี มีความต้องการของตลาดเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามในสภาพปัจจุบันต้นทุนในการเลี้ยงสัตว์สูงขึ้น เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่การผลิตสัตว์ และเสียโอกาสในเชิงธุรกิจ ที่สร้างรายได้ให้เกษตรกร อีกทั้งหากผลิตภัณฑ์จากสัตว์ขาดแคลน การผลิตไม่เพียงพอ จะส่งผลทำให้ราคาผลิตภัณฑ์สูงขึ้น มีผลทำให้เกิดการลักลอบนำเข้าสัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ตามแนวชายแดนจากประเทศเพื่อนบ้าน เสี่ยงต่อการนำโรคระบาดสัตว์เข้ามาในประเทศไทย ทำให้เสียงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ กำจัดโรค สร้างความสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะเมื่อการแข่งขันตามข้อตกลง FTA กับประเทศคู่ค้า เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการเลี้ยงสัตว์ การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในฟาร์มปศุสัตว์ทดแทนการใช้พลังงานไฟฟ้า เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ช่วยลดต้นทุนของการเลี้ยงสัตว์ เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์ โดยผลิตกระแสไฟฟ้าในการสูบน้ำ รดแปลงหญ้า ให้แสงสว่างภายในฟาร์มปศุสัตว์หรือใช้ประโยชน์อื่นๆ ได้ ทำให้เกษตรกรลดรายจ่าย เพิ่มรายได้การผลิตสัตว์ และช่วยเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารในประเทศต่อไป
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงสัตว์และลดต้นทุนการผลิตของกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ๒. เพื่อเพิ่มผลผลิตการเลี้ยงสัตว์ที่มีคุณภาพ ๓. เพื่อเพิ่มรายได้และพัฒนาอาชีพให้เกษตรกรอย่างยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ อำเภอละ ๑ กลุ่ม/ราย จำนวน ๒๕ กลุ่ม (อำเภอละ ๑ กลุ่ม) ๒. ลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน กลุ่มละ ๓,๐๐๐ บาท/เดือน
๖. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี อำเภอละ ๑ กลุ่ม
๗. กิจกรรมหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ๑. คัดเลือกกลุ่มเกษตรกรที่มีศักยภาพในการเลี้ยงปศุสัตว์ จำนวน ๒๕ กลุ่ม (อำเภอละ ๑ กลุ่ม) ๒. ฝึกอบรมเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ ๓. สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๒๕ ชุด ชุดละ ๔๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
	๔. รายงานผลการปฏิบัติงาน/ประเมินผล
๘. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี
๙. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗
๑๐. งบประมาณ	๒,๑๒๑,๖๐๐ บาท
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑. กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน ๒๕ กลุ่ม/ราย มีการใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์ภายในฟาร์มปศุสัตว์ ๒. ลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน กลุ่มละ ๓,๐๐๐ บาท/เดือน
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรสามารถลดต้นทุนในการผลิตสัตว์ ๒. สามารถเพิ่มผลผลิตในฟาร์มปศุสัตว์ ๓. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ภาคผนวก ก
OR Code เอกสารประกอบการจัดทำ
แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)

(ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนา
ประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG
พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐

(ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ภาคผนวก ข
คำอธิบายอักษรย่อของหน่วยงานในสังกัด
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำอธิบายอักษรย่อของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สป.กษ.	=	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ชป.	=	กรมชลประทาน
ตส.	=	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์
กป.	=	กรมประมง
ปศ.	=	กรมปศุสัตว์
พด.	=	กรมพัฒนาที่ดิน
วก.	=	กรมวิชาการเกษตร
กสก.	=	กรมส่งเสริมการเกษตร
กสส.	=	กรมส่งเสริมสหกรณ์
ส.ป.ก.	=	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
สศก.	=	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
มกอช.	=	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
กข.	=	กรมการข้าว
มม.	=	กรมหม่อนไหม
ผล.	=	กรมฝนหลวงและการบินเกษตร
อสป.	=	องค์การสะพานปลา
อสค.	=	องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย
อ.ต.ก.	=	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร
กยท.	=	การยางแห่งประเทศไทย
สวก.	=	สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)
สวพส.	=	สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)
พวก.	=	สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

ภาคผนวก ค
กฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการ
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ จ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

(๒) กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๓) กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒ ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนายุทธศาสตร์ แปลงนโยบายของกระทรวงเป็นแผนการปฏิบัติงาน จัดสรรทรัพยากรและบริหารราชการทั่วไปของกระทรวงที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการใดในสังกัดกระทรวง โดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดตรวจสอบ และติดตามการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงให้บรรลุเป้าหมาย และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของกระทรวง โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อมูลเพื่อเสนอแนะรัฐมนตรีสำหรับใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง

(๒) พัฒนาศาสตร์การปกครองของกระทรวง

(๓) แปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการ โครงการ และโครงการพิเศษ

(๔) ดำเนินการและประสานงานกับองค์การหรือหน่วยงานเกี่ยวกับกิจการด้านการเกษตรต่างประเทศ

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวง

(๖) กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและพัฒนาบุคลากรของกระทรวง

(๗) ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๘) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารงานและการบริการ รวมทั้งประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร

(๙) ปฏิบัติการทำฝนและพัฒนาเทคโนโลยีการทำฝนเพื่อการเกษตร การอุปโภค การบริโภค และการเก็บกักน้ำ และปฏิบัติงานด้านการบินและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการเกษตร

(๑๐) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับหม่อนและไหม

(๑๑) ดำเนินการบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียน

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๓ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) กองกลาง

(๒) กองการเจ้าหน้าที่

(๓) กองเกษตรสารสนเทศ

(๔) กองคลัง

- (๕) กองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน
- (๖) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (๗) สถาบันเกษตรราชการ
- (๘) สถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
- (๙) สำนักกฎหมาย
- (๑๐) สำนักการเกษตรต่างประเทศ
- (๑๑) สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ
- (๑๒) สำนักตรวจราชการ
- (๑๓) สำนักตรวจสอบภายใน
- (๑๔) สำนักบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียน
- (๑๕) สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ
- (๑๖) สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร
- (๑๗) สำนักพัฒนาระบบบริหาร

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด

ข้อ ๔ กองกลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง
- (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและงานเลขานุการของสำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) ดำเนินการอื่นใดที่มีได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการใดของสำนักงาน

ปลัดกระทรวง

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ

มอบหมาย

ข้อ ๕ กองการเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนงานและการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงาน

ปลัดกระทรวงและกระทรวง เว้นแต่การฝึกอบรม

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยและพัฒนาระบบคุณธรรมของสำนักงาน ปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๓) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๖ กองเกษตรสารสนเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ข่าวสารเพื่อประชาสัมพันธ์การปฏิบัติราชการ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๒) เผยแพร่กิจกรรม ความรู้ และความก้าวหน้าทางการเกษตร รวมทั้งจัดระบบข้อมูล ข่าวสารของราชการเพื่อประชาชน

(๓) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๗ กองคลัง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การบริหารงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงานปลัดกระทรวง และที่ราชพัสดุที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง

(๒) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๘ กองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแนวนโยบาย มาตรการ และแผนงานเพื่อการพัฒนาการเกษตร อย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับระดับการพัฒนาในแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) ประสานงานและเชื่อมโยงเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนา เอกชน องค์กรเกษตรกร และเกษตรกร ในการดำเนินงานด้านนวัตกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อให้เกิดระบบการพัฒนา เกษตรกรรมยั่งยืน

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือให้เกิดผลงานด้านเทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร ด้านนวัตกรรมทางการเกษตร องค์กรความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร พัฒนาเอกชน องค์กรเกษตรกร และเกษตรกร เพื่อการประยุกต์ใช้ประโยชน์ในแนวทางพัฒนาการเกษตร อย่างยั่งยืน

(๔) เป็นผู้แทนกระทรวงในการประชุมและการนำเสนอแนวทางการเกษตรอย่างยั่งยืนตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๕ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกระทรวง

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๓) พัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์และเครือข่าย รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำและฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๐ สถาบันเกษตรราชการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาและวิจัยเพื่อพัฒนาระบบ รูปแบบ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาข้าราชการของกระทรวง

(๒) เป็นองค์กรในการบริการทางด้านวิชาการและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาข้าราชการระดับสูงและทรัพยากรบุคคลของกระทรวง

(๓) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๑ สถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วางแผนงานและโครงการพัฒนาหม่อนและไหม ให้เป็นไปตามนโยบาย

(๒) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาการผลิตเกี่ยวกับหม่อนและไหมให้ได้มาตรฐานและส่งเสริมอาชีพการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม

(๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาการตลาดและเศรษฐกิจของหม่อนและไหม

(๔) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์และการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากหม่อนและไหม

(๕) ให้คำปรึกษาแนะนำและถ่ายทอดเทคโนโลยีและวิทยาการด้านหม่อนและไหม แก่เกษตรกร ภาคเอกชน และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการคุ้มครองไหมไทย

(๗) เป็นศูนย์กลางเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศด้านหม่อนและไหม

(๘) กำกับ ดูแล ตรวจสอบ และออกใบรับรองมาตรฐานผ้าไหมไทยและผลิตภัณฑ์จากหม่อนและไหม

(๙) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๒ สำนักกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายและระเบียบ ศึกษา วิเคราะห์ ปรับปรุง และแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการให้คำปรึกษาแนะนำเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง หน่วยงานในสังกัดกระทรวง และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนากฎหมายของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๓) เป็นศูนย์กลางข้อมูลกลางด้านกฎหมายของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๔) ดำเนินการด้านนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบแพ่งและอาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๕) ดำเนินการและเป็นหน่วยงานกลางในการปฏิบัติงาน ตรวจสอบ ติดตาม และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางปกครองและความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๓ สำนักการเกษตรต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนงานและแผนงบประมาณ รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับความร่วมมือด้านการเกษตรต่างประเทศ

(๒) ทำหน้าที่สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการประสานงานกับองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ

(๓) เป็นหน่วยงานหลักในการติดต่อประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศด้านการเกษตร ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๔) เป็นศูนย์ข้อมูลความร่วมมือด้านการเกษตรต่างประเทศและประชาสัมพันธ์ผลงานด้านการเกษตรต่างประเทศ

(๕) เป็นหน่วยอำนวยการให้การบริหารงานของสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวง

(๖) อำนวยการและบริหารงานพิธีการทางการทูตของกระทรวง

(๗) เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้แทนกระทรวงในเวทีนานาชาติ

(๘) เป็นหน่วยงานหลักในการศึกษา วิเคราะห์ จัดทำร่าง และเจรจาเพื่อจัดทำความตกลงความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศต่าง ๆ และประสานการดำเนินการตามความตกลง รวมทั้งให้คำปรึกษาในการพิจารณาจัดทำความตกลงกับต่างประเทศ

(๙) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๔ สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนงานตามนโยบายด้านการเกษตรต่างประเทศ ของกระทรวง

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามนโยบาย มาตรการ และภาวะความเคลื่อนไหวทางการเกษตรในต่างประเทศ

(๓) เป็นผู้แทนกระทรวงในการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางด้านมาตรการที่มีใช้ภายในของสินค้าเกษตร และร่วมมือและให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตรระหว่างประเทศ

(๔) เป็นผู้แทนประเทศไทยเพื่อเข้าร่วมประชุมเจรจาในองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศ และระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเกษตรตามที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวง

(๕) เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศและระหว่างประเทศ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรของไทย

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๕ สำนักตรวจราชการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนการตรวจราชการประจำปีของกระทรวง
- (๒) สนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้ตรวจราชการกระทรวงในการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง เพื่อให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ และให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และขั้นตอนที่กำหนด
- (๓) ประสานงานและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวง
- (๔) ติดตาม ประเมินผล และรายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงานของส่วนราชการตามแผนการตรวจราชการ
- (๕) ประสานงานการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงจากการตรวจราชการ
- (๖) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจราชการ
- (๗) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๖ สำนักตรวจสอบภายใน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) สอบทานและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่มีความสำคัญต่อผลสำเร็จของนโยบาย ยุทธศาสตร์ ระบบการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการดำเนินงานในหน้าที่ของหน่วยรับตรวจ และเสนอแนะการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยง การควบคุม และการกำกับดูแล
- (๒) สอบทานความถูกต้องและเชื่อถือได้ของข้อมูลการเงินและการบัญชี ผลการดำเนินงาน กระบวนการทำงาน ระบบการดูแลรักษาและความปลอดภัยของทรัพย์สิน และการปฏิบัติตามมาตรฐาน กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของทางราชการ
- (๓) ติดตามผลการตรวจสอบ เสนอแนะ และให้คำปรึกษาแก่หน่วยรับตรวจ เพื่อให้การปรับปรุงแก้ไขของหน่วยรับตรวจเป็นไปตามข้อเสนอแนะ
- (๔) ให้คำปรึกษาแนะนำและให้ความเห็นเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับระบบควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในต่อปลัดกระทรวง ผู้ตรวจสอบภายในกรม หน่วยรับตรวจ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(๕) ประเมินความเสี่ยงเพื่อวางแผนการตรวจสอบในภาพรวมของกระทรวง และจัดทำแผนการตรวจสอบประจำปี

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน

(๗) สนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวง ประสานงาน รวบรวมข้อมูล และสรุปผลการสอบทานระบบการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการดำเนินการด้านการเงินในภาพรวมของกระทรวง รวมทั้งจัดทำรายงานสรุปการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวง

(๘) ปฏิบัติงานตรวจสอบอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงหรือคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวง

(๙) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๗ สำนักบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ดำเนินการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนหมุนเวียนเพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกรและผู้ยากจน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อเสนอแนะในการกำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนงานการให้ความช่วยเหลือสถาบันเกษตรกร เกษตรกร หรือผู้ยากจน ต่อคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกร หรือคณะกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน

(๔) เป็นศูนย์กลางของกระทรวงในการรับเรื่องร้องเรียนของเกษตรกร ประสานการแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนของประชาชน และการแก้ไขปัญหาการชุมนุมร้องเรียนของเกษตรกรและผู้ยากจน

(๕) ดำเนินการเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ และการแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนของประชาชนและการชุมนุมร้องเรียนของเกษตรกร รวมทั้งเป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศในการรวบรวมจัดทำฐานข้อมูล รายงาน สถิติผลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือสถาบันเกษตรกร เกษตรกร และผู้ยากจน

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกร คณะกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติงานร่วมกับ หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๘ สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแผนนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติราชการ ของสำนักงานปลัดกระทรวง รวมทั้งบูรณาการแผนงานโครงการตามนโยบาย

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนปฏิบัติงานตามโครงการพระราชดำริและโครงการพิเศษ รวมทั้งประสานติดตามการปฏิบัติงานของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงในโครงการดังกล่าว

(๓) วิเคราะห์และจัดทำงบประมาณ และเสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณประจำปี รวมทั้งติดตามเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวง

(๔) วิเคราะห์แผนงานและงบประมาณ จัดทำแนวทางการปฏิบัติงาน จัดสรรงบประมาณ และติดตามการดำเนินงานของสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด รวมทั้งประสานการจัดทำ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดและการจัดทำงบประมาณด้านการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับงานป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยธรรมชาติ และการช่วยเหลือเกษตรกร ที่ประสบภัยธรรมชาติ

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๑๙ สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานการทำฝนเพื่อให้บริการแก่เกษตรกรและผู้ใช้น้ำทั่วไปและเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำ ในพื้นที่การเกษตรและเขื่อนเก็บกักน้ำ

(๒) ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการทำฝน

(๓) ปฏิบัติงานด้านการบินและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการเกษตร

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับ มอบหมาย

ข้อ ๒๐ สำนักพัฒนาระบบบริหาร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา เสนอแนะ ให้คำปรึกษา และประสานงานเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างส่วนราชการ และระบบงาน และการปรับปรุงบทบาทและภารกิจของกระทรวงและสำนักงานปลัดกระทรวง

(๒) จัดทำแผนพัฒนาระบบราชการของกระทรวงและสำนักงานปลัดกระทรวง รวมทั้งติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานประจำปี

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานให้ส่วนราชการในกระทรวงและสำนักงานปลัดกระทรวง ให้มีการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

(๔) ผลักดันการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐและนวัตกรรมอื่น

(๕) ปรับปรุงรูปแบบ กลไก วิธีการ ขั้นตอน และกระบวนการทำงาน และส่งเสริมการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยมระดับองค์กร

(๗) ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบระดับองค์กร

(๘) วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาาระบบราชการ

(๙) ศึกษา เสนอแนะ ประสาน และจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ รวมทั้งถ่ายทอดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และสำนักงานปลัดกระทรวง

(๑๐) บริหารจัดการระบบการวัดผลการดำเนินงานของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และสำนักงานปลัดกระทรวง

(๑๑) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และสำนักงานปลัดกระทรวง

(๑๒) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

(๑๓) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๒๑ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาการเกษตรรายสินค้า แผนบูรณาการการพัฒนากิจการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด และการจัดทำงบประมาณด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนปฏิบัติการโครงการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด กำกับการบูรณาการ และติดตามการใช้งบประมาณของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงในจังหวัด

(๓) กำกับ ดูแล ควบคุม ประสาน ดำเนินงาน ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานตามแผนงานและโครงการพัฒนากิจการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด

(๔) ดำเนินงานโครงการพิเศษ โครงการในพระราชดำริ งานช่วยเหลือเกษตรกร งานภัยพิบัติ การเตือนการระบาดของศัตรูพืช และเตือนภัยสินค้าเกษตรในจังหวัด

(๕) กำกับดูแล ควบคุม และพัฒนาข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดกระทรวงในจังหวัด

(๖) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การพัฒนากิจการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดให้เป็นศูนย์ข้อมูลและศูนย์แม่ข่ายข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

(๗) กำกับดูแลหน่วยงานในสังกัดกระทรวงดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

(๘) ดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๙) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ วงศ์สมุทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยปรับปรุงกองนิติการเป็นสำนักกฎหมาย กองการเกษตรต่างประเทศเป็นสำนักการเกษตรต่างประเทศ กองตรวจและประสานราชการเป็นสำนักตรวจราชการ กลุ่มตรวจสอบภายในเป็นสำนักตรวจสอบภายใน กลุ่มพัฒนาระบบบริหารเป็นสำนักพัฒนาระบบบริหาร ปรับปรุงและแยกภารกิจของสำนักแผนงานและโครงการพิเศษเป็นสำนักบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียนและสำนักแผนงานและโครงการพิเศษ รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับสภาพของงานที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๑๐) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก (๘) ของ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ วงศ์สมุทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มีการยกฐานะสถาบันหม่อมใหม่ แห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขึ้นเป็นกรมหม่อมใหม่ ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลเรื่องหม่อมใหม่ทั้งระบบ สมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ โดยตัดอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับหม่อมใหม่ของสถาบันหม่อมใหม่แห่งชาติ เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ออกจากสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๙) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก (๑๖) ของ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อ ๑๙ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ยุคล ลี้มแหลมทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มีการยกฐานะสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขึ้นเป็นกรมฝนหลวงและการบินเกษตร ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลการปฏิบัติการฝนหลวงและการบินเกษตรทั้งระบบ สมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการ และอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยตัดอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการฝนหลวงและการบินเกษตร ของสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ออกจากสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓/๑ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

“ข้อ ๓/๑ ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้มีศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต เพื่อทำหน้าที่หลักในการบูรณาการและขับเคลื่อนแผนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในกระทรวง รับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะแก่ปลัดกระทรวงเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการในสังกัด รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ และนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง เสนอต่อปลัดกระทรวง

(๒) ประสานงาน เร่งรัด และกำกับให้ส่วนราชการในสังกัดดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการ

(๓) รับข้อร้องเรียนเรื่องการทุจริต การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการ และส่งต่อไปยังส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) คุ้มครองจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

(๕) ประสานงาน เร่งรัด และติดตามเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๓) และ (๔) และร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๖) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการในสังกัดและการคุ้มครองจริยธรรม เสนอต่อปลัดกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก (๗) ของข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ยุคล ลี้มแหลมทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มี ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตขึ้นในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อทำหน้าที่ ในการบูรณาการและขับเคลื่อนแผนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการส่งเสริมคุ้มครองจริยธรรม อันจะทำให้การปฏิบัติราชการมีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งตัดอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและการส่งเสริมคุ้มครองจริยธรรมของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้าน การทุจริตออกจากสำนักพัฒนาระบบบริหารเพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ภาคผนวก ง

คำสั่ง คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ที่ ๓ /๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด เพื่อดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ ไว้แล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ดังกล่าวข้างต้น และแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานอนุกรรมการ
๒. ผู้แทนหน่วยทหารกองทัพบกในพื้นที่ หรือผู้แทนกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ในจังหวัด	อนุกรรมการ
๓. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	อนุกรรมการ
๔. ปลัดจังหวัด	อนุกรรมการ
๕. หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	อนุกรรมการ
๖. ท้องถิ่นจังหวัด	อนุกรรมการ
๗. พาณิชย์จังหวัด	อนุกรรมการ
๘. อุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๙. ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๐. ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๒. ประธานหอการค้าจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการสำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๕. ประมงจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๖. ปศุสัตว์จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนหน่วยงานกรมการข้าวที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนหน่วยงานกรมวิชาการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้แทนหน่วยงานกรมหม่อนไหมที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ

๒๐. ผู้อำนวยการ....

๒๐. ผู้อำนวยการโครงการชลประทานจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๒. ปฏิรูปที่ดินจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๓. เกษตรจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๔. สหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๕. หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์	อนุกรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๗. หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดนั้น ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร จำนวนไม่เกิน ๓ หน่วยงาน	อนุกรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร/ผู้แทนที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๐. ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๒ ท่าน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง	อนุกรรมการ
๓๑. ประธานกรรมการบริษัท ประชากรัฐรักสามัคคีจังหวัด (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด	อนุกรรมการ
๓๒. ประธานสมาพันธ์ SME ไทย จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๓. ประธานกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ระดับจังหวัด	อนุกรรมการ
๓๔. เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการกิจกรรมพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบาย (Agenda) และแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรของประเทศไทย ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

๒. วางแผน ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรให้ตรงตามความต้องการของตลาด (Demand Driven) ครอบคลุมกระบวนการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งรายงานสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตร และคาดการณ์ปริมาณผลผลิตในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

๓. ประสานข้อมูลด้านการตลาด กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อวางแผนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ รวมถึงสนับสนุนให้มีการเจรจาซื้อขายผลผลิตระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการ

๔. ประสานการแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด (Area-based) กับหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๕. ทำหน้าที่เป็นกลไกในการกำกับ ดูแล ขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาจังหวัดนั้น ๆ

๖. ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานโครงการตามนโยบายที่สำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ต่อคณะกรรมการบริหารการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและการแก้ไขปัญหาภาคเกษตร

๗. สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๘. แต่งตั้งคณะทำงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม

๙. ปฏิบัติงาน...

๙. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายเกษม บุญราช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ประธานกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

กลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
หมู่ 6 ถนนอุบล-ตระการ ตำบลขามใหญ่
อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
โทรศัพท์ : 045-313070 โทรสาร : 045-312690
E-mail : paco_ubn@opsmoac.go.th